

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	.....	
	II <i>Forberedende retsakter</i>	
	Kommissionen	
2001/C 180 E/01	Udkast til repræsentanterne for regeringerne for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs medlemsstater, forsamlet i rådet om de finansielle konsekvenser af udløbet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (KOM(2000) 519 <i>endelig udg.</i>) ⁽¹⁾	1
2001/C 180 E/02	Ændret forslag til Rådets afgørelse om fastsættelse af de nødvendige bestemmelser til gennemførelse af den til Nice-traktaten knyttede protokol om de finansielle konsekvenser af udløbet af EKSF-traktaten og om Kul- og Stålforskningsfonden (KOM(2001) 121 <i>endelig udg.</i> — 2001/0061(CNS)) ⁽¹⁾	4
2001/C 180 E/03	Ændret forslag til Rådets afgørelse om fastsættelse af de flerårige finansielle retningslinjer for forvaltningen af midlerne i »EKSF under afvikling« og, når afviklingen er afsluttet, af »Kul- og Stålforskningsfondens aktiver« (KOM(2001) 121 <i>endelig udg.</i> — 2000/0363(CNS)) ⁽¹⁾	10
2001/C 180 E/04	Ændret forslag til Rådets afgørelse om fastsættelse af de flerårige tekniske retningslinjer for Kul- og Stålforskningsfondens forskningsprogram (KOM(2001) 121 <i>endelig udg.</i> — 2000/0364(CNS)) ⁽¹⁾	15
2001/C 180 E/05	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner (KOM(2000) 840 <i>endelig udg.</i> — 2000/0336(COD)) ⁽¹⁾	31

DA

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

2001/C 180 E/06	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om meldeformaliteter for skibe der sejler til og fra Fællesskabets havne (KOM(2001) 46 endelig udg. — 2001/0026(COD)) ⁽¹⁾	85
2001/C 180 E/07	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om statistik over jernbanetransport (KOM(2000) 798 endelig udg./2 — 2001/0048(COD)) ⁽¹⁾	94
2001/C 180 E/08	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en fælles nomenklatur for statistiske territoriale enheder (NUTS) (KOM(2001) 83 endelig udg. — 2001/0046(COD))	108
2001/C 180 E/09	Forslag til Rådets forordning om den fælles markedsordning for ethanol fremstillet af landbrugsprodukter (KOM(2001) 101 endelig udg. — 2001/0055(CNS))	146
2001/C 180 E/10	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 (KOM(2001) 118 endelig udg. — 2000/0070(COD)) ⁽¹⁾	151
2001/C 180 E/11	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs flerårige rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006 som bidrag til realiseringen af det Europæiske forskningsrum (KOM(2001) 94 endelig udg. — 2001/0053(COD)) ⁽¹⁾	156
2001/C 180 E/12	Forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Atomenergifællesskabs flerårige rammeprogram for forskning og uddannelse 2002-2006 som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum (KOM(2001) 94 endelig udg. — 2001/0054(CNS)) ⁽¹⁾	177
2001/C 180 E/13	Forslag til Rådets forordning om berigtigelse af forordning (EF) nr. 2201/96 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager (KOM(2001) 111 endelig udg. — 2001/0052(CNS))	181
2001/C 180 E/14	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Fællesskabets tilskyndelsesforanstaltninger på beskæftigelsesområdet (KOM(2001) 124 endelig udg. — 2000/0195(COD)) ⁽¹⁾	182
2001/C 180 E/15	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 96/22/EF vedrørende forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreo-statisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug (KOM(2001) 131 endelig udg. — 2000/0132(COD)) ⁽¹⁾	190
2001/C 180 E/16	Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1267/1999 om oprettelse af et strukturpolitisk førtiltrædelsesinstrument (KOM(2001) 110 endelig udg. — 2001/0058(CNS))	197
2001/C 180 E/17	Forslag til Rådets forordning om indførelse af en enhedsmekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (KOM(2001) 113 endelig udg. — 2001/0062(CNS))	199

2001/C 180 E/18	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om affaldsstatistik (KOM(2001) 137 endelig udg. — 1999/0010(COD)) ⁽¹⁾	202
2001/C 180 E/19	Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 92/79/EØF, direktiv 92/80/EØF og direktiv 95/59/EF for så vidt angår punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak (KOM(2001) 133 endelig udg. — 2001/0063(CNS))	235
2001/C 180 E/20	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig beskyttelse af miljøet (KOM(2001) 139 endelig udg. — 2001/0076(COD))	238
2001/C 180 E/21	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om tilpasning af de finansielle overslag efter bevillingsudnyttelsen (KOM(2001) 149 endelig udg. — 2001/0075(COD))	244
2001/C 180 E/22	Ændret forslag til Rådets forordning om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira (KOM(2001) 156 endelig udg. — 2000/0314(CNS))	247
2001/C 180 E/23	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud (KOM(2001) 159 endelig udg. — 2000/0080(COD)) ⁽¹⁾	248
2001/C 180 E/24	Forslag til Rådets afgørelse om yderligere ekstraordinær finansiel bistand til Kosovo (KOM(2001) 81 endelig udg. — 2001/0045(CNS))	260
2001/C 180 E/25	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et fællesskabsprogram for energieffektivitetsmærkning af kontor- og kommunikationsudstyr (KOM(2001) 142 endelig udg. — 2000/0033(COD)) ⁽¹⁾	262
2001/C 180 E/26	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om krav til og harmoniserede procedurer for sikker lastning og losning af bulkskibe (KOM(2001) 158 endelig udg. — 2000/0121(COD)) ⁽¹⁾	273
2001/C 180 E/27	Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester (KOM(2001) 109 endelig udg. — 2000/0139(COD)) ⁽¹⁾	291
2001/C 180 E/28	Forslag til Rådets forordning om ensartet udformning af ark til påføring af visum udstedt til personer, hvis rejsedokumenter ikke anerkendes af den udstedende medlemsstat (KOM(2001) 157 endelig udg. — 2001/0081(CNS)) ⁽¹⁾	301
2001/C 180 E/29	Forslag til Rådets forordning om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere (KOM(2001) 157 endelig udg. — 2001/0082(CNS)) ⁽¹⁾	304
2001/C 180 E/30	Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1683/95 om ensartet udformning af visa (KOM(2001) 157 endelig udg. — 2001/0080(CNS)) ⁽¹⁾	310

Informationsnummer

Indhold (fortsat)

Side

2001/C 180 E/31	Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2549/2000 om yderligere tekniske foranstaltninger til genopbygning af torskbestanden i Det Irske Hav (ICES-afsnit VIIa) (KOM(2001) 165 <i>endelig udg.</i> — 2001/0083(CNS)) ⁽¹⁾	311
2001/C 180 E/32	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse (KOM(2001) 168 <i>endelig udg.</i> — 2001/0086(COD))	312
2001/C 180 E/33	Forslag til Rådets forordning om indgåelse af protokollen om fastsættelse for perioden 28. februar 2001-27. februar 2004 af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Islamiske Forbundsrepublik Comorerne om fiskeri ud for Comorerne (KOM(2001) 173 <i>endelig udg.</i> — 2001/0088(CNS)) ⁽¹⁾	319

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Udkast til repræsentanterne for regeringerne for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs medlemsstater, forsamlet i rådet om de finansielle konsekvenser af udløbet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab

(2001/C 180 E/01)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 519 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 6. september 2000)

REPRÆSENTANTERNE FOR REGERINGERNE FOR DET EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKABS MEDLEMSSTATER, FORSAMLET I RÅDET —

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (herefter benævnt »EKSF«) udløber den 23. juli 2002, jf. traktatens artikel 97.
- (2) På det tidspunkt vil der stadig være finansielle operationer, der skal gennemføres på indtægts- og udgiftssiden, og som både vedrører gennemførelsen af EKSF's aktionsbudgetter for de foregående perioder og EKSF's lånoptagelses- og långivningsaktiviteter.
- (3) Det er nødvendigt at udpege den institution, der skal varetage afviklingen af disse operationer og etablere de procedurer, der skal følges i dette øjemed. Kommissionen bør varetage denne afvikling efter de procedurer, der er gældende den 23. juli 2002 i overensstemmelse med EKSF-traktaten og den afledte ret.
- (4) Kommissionen besluttede på sit møde den 11. september 1996, at der bør opretholdes reserver, som efter 2002 100 % skal dække den udlånsmasse, der ikke er omfattet af en medlemsstats garanti. De midler, der skal forvaltes, og som hidrører fra EKSF, vil andrage omkring 1,6 mia. EUR den 23. juli 2002. Dette beløb vil udvise udsving som følge af de finansielle aktiviteter, der vil blive gennemført inden og efter traktatens udløbsdato.
- (5) For at kunne skelne EKSF-aktiverne fra andre fællesskabsfonde efter traktatens udløb bør de benævnes »EKSF efter afvikling«. Når afviklingen er afsluttet, bør de af samme grund benævnes »Kul- og stålforskningsfondens aktiver«. For at kunne skelne nettoindtægterne fra de aktiver, der skaber dem, bør disse indtægter endvidere benævnes »Kul- og stålforskningsfonden«.
- (6) Det er nødvendigt at træffe afgørelse om formålet med disse aktiver; det skal i den forbindelse bemærkes, at de først og fremmest stammer fra afgifter på produktionen af kul og stål, jf. EKSF-traktatens artikel 49; det forekommer

derfor rimeligt, at aktiverne anvendes til fordel for disse to økonomiske sektorer.

- (7) Aktivernes mest hensigtsmæssige anvendelsesformål til fordel for kul- og stålsektorerne er forskning til fordel for disse to sektorer. Det er ligeledes nødvendigt at fastlægge fordelingen af forskningsbevillingerne mellem de pågældende to sektorer.
- (8) Den mest hensigtsmæssige metode til at nå dette mål er at tildele Det Europæiske Fællesskab aktivmassen og fastsætte regler og procedurer, der garanterer, at denne aktivmasse og afkastet heraf udelukkende anvendes til det angivne formål.
- (9) En sådan anvendelse og procedure er i overensstemmelse med den resolution om vækst og beskæftigelse, som Det Europæiske Råd i Amsterdam vedtog den 16. og 17. juni 1997, og med de resolutioner, der blev vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 20. juli 1998 ⁽¹⁾ og den 21. juni 1999 ⁽²⁾.
- (10) I tilfælde af misligholdelse i afviklingsperioden efter den 23. juli 2002 og for at sikre den årlige stabilitet i kul- og stålforskningsinstrumentet bør enhver misligholdelse, som en af EKSF's debitorer gør sig skyldig i, først modregnes i kapitalen og derefter i de indtægter, der finansierer forskningen.
- (11) Ejendomsretten til EKSF's øvrige aktiver bør endvidere præciseres —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Kommissionen varetager afviklingen af de af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs finansielle operationer, som ikke er afsluttet, når EKSF-traktaten udløber. Hvis en af EKSF's debitorer misligholder sine forpligtelser i afviklingsperioden, modregnes det heraf følgende tab først i den eksisterende kapital og derefter i indtægterne for det indeværende år.

⁽¹⁾ EFT C 247 af 7.8.1998, s. 5.

⁽²⁾ EFT C 190 af 7.7.1999, s. 1.

2. Afviklingen foretages efter reglerne og procedurerne for disse operationer med de beføjelser og prærogativer, som fællesskabsinstitutionerne har i overensstemmelse med EKSF-traktaten og den afledte ret den 23. juli 2002.

Artikel 2

1. Det Europæiske Fællesskab overtager uden videre Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs aktiver, herunder al ejendom, rettigheder, forpligtelser og foranstaltninger, således som de eksisterer den 23. juli 2002, og således som de vil kunne ændre sig i positiv eller negativ retning som følge af de afviklingsoperationer, der er nævnt i artikel 1, idet Det Europæiske Fællesskab skal opfylde alle de forpligtelser, der påhviler de overdragne aktiver. Disse aktiver, med undtagelse af de aktiver, der på grund af deres art, anvendelsesformål, eller den genstand, de vedrører, må betragtes som fast ejendom, udgør aktiver, der er bestemt til forskning inden for kul- og stålsektoren, herefter benævnt »EKSF under afvikling«. Efter afslutningen af afviklingen benævnes de »Kul- og stålforskningsfondens aktiver«.

2. Aktiverne kan forøges med bidrag, bl.a. fra de fremtidige nye medlemsstater.

Artikel 3

1. Aktiverne forvaltes af Kommissionen på en sådan måde, at der sikres en langsigtet rentabilitet. Forvaltningen af de disponible aktiver skal tage sigte på at opnå det højst mulige afkast på sikre vilkår.

2. Rådet, der på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, jf. EF-traktatens artikel 205, fastsætter flerårige finansielle retningslinjer for forvaltningen af aktiverne.

Artikel 4

1. Der udarbejdes hvert år adskilt fra de resterende Fællesskabers øvrige finansielle operationer en resultatopgørelse, en balance og en finansiell redegørelse for de afviklingsoperationer, der er omhandlet i artikel 1, og for de placeringsoperationer, der er omhandlet i artikel 3.

Disse finansielle dokumenter integreres i de finansielle dokumenter, som Kommissionen hvert år udarbejder i henhold til EF-traktatens artikel 275 og finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

2. Europa-Parlamentets, Rådets og Revisionsrettens beføjelser med hensyn til kontrol og decharge som defineret i traktaterne og finansforordningen finder anvendelse på de operationer, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 5

1. Nettoindtægterne fra de placeringer, der er omhandlet i artikel 3, udgør indtægter på De Europæiske Fællesskabers

almindelige budget. Disse indtægter har, jf. finansforordningens artikel 4, stk. 3, andet afsnit, et særligt anvendelsesformål, nemlig finansiering af forskningsprojekter, uden for rammeprogrammet, til fordel for kul- og stålsektoren. De udgør Kul- og Stålforskningsfondens. Denne forvaltes af Kommissionen.

2. Beløbene fra fonden fordeles med 27,2 % til kulsektoren og 72,8 % til stålsektoren. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, ændrer om nødvendigt beløbenes fordeling mellem kul- og stålforskningen.

3. De flerårige tekniske retningslinjer for forskningsprogrammerne fastsættes af Rådet, der på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, jf. EF-traktatens artikel 205.

4. I overensstemmelse med bestemmelserne i finansforordningen gælder for disse indtægter, at uudnyttede indtægter og disponible bevillinger pr. 31. december automatisk fremføres til det følgende år. Disse bevillinger kan ikke overføres til andre poster i budgettet.

5. De budgetbevillinger, der svarer til bortfald af forpligtelser, bortfalder systematisk ved udgangen af hvert regnskabsår. De hensættelser til forpligtelser, der frigøres som følge af disse bortfald, opføres på den balance og resultatopgørelse, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, således at de i første omgang føres tilbage til aktiverne for »EKSF under afvikling« og, når afviklingen er afsluttet, til »Kul- og Stålforskningsfondens aktiver«. Inddrevne midler opføres på samme måde i balancen og resultatopgørelsen.

Artikel 6

1. De nettoindtægter, der kan anvendes til finansiering af forskningsprojekter i år $n+2$, figurerer i balancen for »EKSF under afvikling« i år n og, når afviklingen har fundet sted, i balancen for »Kul- og Stålforskningsfondens aktiver«.

2. For at dæmpe de udsving i forskningsfinansieringen, der kan følge af udviklingen på de finansielle markeder, foretages der en udjævning, og der skabes en hensættelse til uforudsete udgifter. Algoritmerne til udjævning og bestemmelse af niveauet for reserven til uforudsete udgifter er anført i bilaget.

Artikel 7

Udgifterne til administrationen af afviklingen, placeringen og forvaltningen af Kul- og Stålforskningsfondens - der afløser de udgifter, der omhandles i artikel 20 i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber af 8. april 1965, og hvis beløb blev ændret ved Rådets afgørelse af 21. november 1977 — afholdes af Kommissionen over De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Artikel 8

De nye medlemsstater kan deltage i »Kul- og Stålforskningsfondens aktiver« og i givet fald i »EKSF under afvikling« eller fonden under optagelsesforhandlingerne, når de har givet et passende bidrag under hensyn til de beslutninger, der tidligere er truffet i lignende situationer.

Artikel 9

Kommissionen fastslår beløbet for EKSF's aktivmasse i en afslutningsbalance pr. 23. juli 2002.

Artikel 10

Denne afgørelse træder i kraft den 24. juli 2002.

BILAG

VEDRØRENDE PROCEDURERNE FOR FASTSÆTTELSE AF NETTOINDTÆGTERNE MED HENBLIK PÅ DERES FORDELING PÅ KUL- OG STÅLFORSKNING

1. Indledning

De nettoindtægter, der kan anvendes til finansiering af forskningsprojekter, er lig med nettoårsresultatet for »EKSF under afvikling« og derefter, når afviklingen har fundet sted, med nettoårsresultatet for »Kul- og Stålforskningsfondens aktiver«. Metoden består i at bestemme finansieringen af kul- og stålforskningen for år $n+2$ ved balanceafslutningen for år n og at tage hensyn til halvdelen af stigningen eller nedgangen i nettoresultatet i forhold til det sidste niveau for kul- og stålforskningen.

2. Definition

n referenceår

R_n nettoresultat for regnskabsår n

P_n hensættelser til uforudsete udgifter for år n

D_{n+1} Tildeling til forskning for år $n+1$ (fastlagt ved afslutningen af balancen for år $n-1$)

D_{n+2} Tildeling til forskning for år $n+2$.

3. Algoritmer

De algoritmer, der benyttes til at bestemme niveauet for hensættelsen til uforudsete udgifter og niveauet for tildelinger til forskningen for år $n+2$, der figurerer i balancen for år n , er følgende:

3.1. Niveauet for hensættelsen til uforudsete udgifter:

$$P_n = P_{n-1} + 0,5 * (R_n - D_{n+1})$$

3.2. Niveauet for tildelingerne til forskningen for år $n+2$ (afrundet til nærmeste 100 000 EUR. Hvis beregningen giver et resultat, der ligger nøjagtig i midten, afrundes opad):

$$D_{n+2} = D_{n+1} + 0,5 * (R_n - D_{n+1})$$

De beløb, der behøves til afrundingen eller bliver tilovers ved afrundingen, tages fra eller overføres til hensættelsen til uforudsete udgifter.

Ændret forslag til Rådets afgørelse om fastsættelse af de nødvendige bestemmelser til gennemførelse af den til Nice-traktaten knyttede protokol om de finansielle konsekvenser af udløbet af EKSF-traktaten og om Kul- og Stålforskningsfonden ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/02)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 121 endelig udg. — 2001/0061(CNS)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 8. marts 2001)

⁽¹⁾ EFT C 180 E af 26.6.2001, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (herefter benævnt »EKSF«) udløber den 23. juli 2002, jf. traktatens artikel 97.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til den til Nice-traktaten knyttede protokol om de finansielle konsekvenser af udløbet af EKSF-traktaten og om Kul- og Stålforskningsfonden, særlig artikel 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

Uændret

- (2) Ved protokollen, der er knyttet til Nice-traktaten, herefter benævnt »protokollen«, overføres EKSF's aktiver og passiver til Det Europæiske Fællesskab, og nettoværdien af disse aktiver og passiver, som de fremgår af EKSF's balance pr. 23. juli 2002, skal anvendes til forskning inden for sektorer knyttet til kul- og stålindustrien. En sådan anvendelse er i overensstemmelse med resolutionen om vækst og beskæftigelse, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd, forsamlet i Amsterdam den 16. og 17. juni 1997 ⁽¹⁾, og med resolutionerne vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, af 20. juli 1998 ⁽²⁾ og af 21. juni 1999 ⁽³⁾.

- (3) Det er nødvendigt af fastsætte fordelingen af forskningsbudgettet mellem de to berørte sektorer.

⁽¹⁾ Henvisning indsættes senere.

⁽²⁾ EFT C 247 af 7.8.1998, s. 5.

⁽³⁾ EFT C 190 af 7.7.1999, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (5) På det tidspunkt vil der stadig være finansielle operationer, der skal gennemføres på indtægts- og udgiftssiden, og som både vedrører gennemførelsen af EKSF's aktionsbudgetter for de foregående perioder og EKSF's lånoptagelses- og långivningsaktiviteter.
- (6) Det er nødvendigt at udpege den institution, der skal varetage afviklingen af disse operationer og etablere de procedurer, der skal følges i dette øjemed. Kommissionen bør varetage denne afvikling efter de procedurer, der er gældende den 23. juli 2002 i overensstemmelse med EKSF-traktaten og den afledte ret.
- (7) Kommissionen besluttede på sit møde den 11. september 1996, at der bør opretholdes reserver, som efter 2002 100 % skal dække den udlånsmasse, der ikke er omfattet af en medlemsstats garanti. De midler, der skal forvaltes, og som hidrører fra EKSF, vil andrage omkring 1,6 mia. EUR den 23. juli 2002. Dette beløb vil udvise udsving som følge af de finansielle aktiviteter, der vil blive gennemført inden og efter traktatens udløbsdato.
- (8) For at kunne skelne EKSF-aktiverne fra andre fællesskabsfonde efter traktatens udløb bør de benævnes »EKSF under afvikling«. Når afviklingen er afsluttet, bør de af samme grund benævnes »Kul- og stålforskningsfondens aktiver«. For at kunne skelne nettoindtægterne fra de aktiver, der skaber dem, bør disse indtægter endvidere benævnes »Kul- og stålforskningsfonden«.
- (9) Det er nødvendigt at træffe afgørelse om formålet med disse aktiver; det skal i den forbindelse bemærkes, at de først og fremmest strammer fra afgifter på produktionen af kul og stål, jf. EKSF-traktatens artikel 49; det forekommer derfor rimeligt, at aktiverne anvendes til fordel for disse to økonomiske sektorer.
- (10) Aktivernes mest hensigtsmæssige anvendelsesformål til fordel for kul- og stålsektorerne er forskning til fordel for disse to sektorer. Det er ligeledes nødvendigt at fastlægge fordelingen af forskningsbevillingerne mellem de pågældende to sektorer.
- (4) Det er nødvendigt at opstille regler for gennemførelsen af protokollen, navnlig beslutningsprocedurer med henblik på vedtagelse af flerårige finansielle retningslinjer for forvaltningen af Kul- og Stålforskningsfondens aktiver samt flerårige tekniske retningslinjer for denne fonds forskningsprogram.
- (5) På tidspunktet for traktatens udløb vil der stadig være finansielle operationer, der skal gennemføres på indtægts- og udgiftssiden, og som både vedrører gennemførelsen af EKSF's aktionsbudgetter for de foregående perioder og EKSF's lånoptagelses- og långivningsaktiviteter.

Uændret

Udgår

OPRINDELIGT FORSLAG

(11) Den mest hensigtsmæssige metode til at nå dette mål er at tildele Det Europæiske Fællesskab aktivmassen og fastsætte regler og procedurer, der garanterer, at denne aktivmasse og afkastet heraf udelukkende anvendes til det angivne formål.

(12) En sådan anvendelse og procedure er i overensstemmelse med den resolution om vækst og beskæftigelse, som Det Europæiske Råd i Amsterdam vedtog den 16. og 17. juni 1997, og med de resolutioner, der blev vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, den 20. juli 1998 ⁽¹⁾ og den 21. juni 1999 ⁽²⁾.

(8) I tilfælde af misligholdelse i afviklingsperioden efter den 23. juli 2002 og for at sikre den årlige stabilitet i kul- og stålforskningsinstrumentet bør enhver misligholdelse, som en af EKSF's debitorer gør sig skyldig i, først modregnes i kapitalen og derefter i de indtægter, der finansierer forskningen.

Ejendomsretten til EKSF's øvrige aktiver bør endvidere præciseres.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Kommissionen varetager afviklingen af de af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs finansielle operationer, som ikke er afsluttet, når EKSF-traktaten udløber. Hvis en af EKSF's debitorer misligholder sine forpligtelser i afviklingsperioden, modregnes det heraf følgende tab først i den eksisterende kapital og derefter i indtægterne for det indeværende år.

2. Afviklingen foretages efter reglerne og procedurerne for disse operationer med de beføjelser og prærogativer, som har i overensstemmelse med EKSF- og den afledte ret den 23. juli 2002.

Artikel 3

1. Aktiverne forvaltes af Kommissionen på en sådan måde, at der sikres en langsigtet rentabilitet. Forvaltningen af de disponible aktiver skal tage sigte på at opnå det højest mulige afkast på sikre vilkår.

⁽¹⁾ EFT C 247 af 7.8.1998, s. 5.

⁽²⁾ EFT C 190 af 7.7.1999, s. 1.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

Udgår

(9) I denne afgørelse overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender som fællesskabsrettens almindelige principper —

Uændret

Artikel 2

1. Aktiverne forvaltes af Kommissionen på en sådan måde, at der sikres en langsigtet rentabilitet. Placeringen af de disponible aktiver skal tage sigte på at opnå det højest mulige afkast på sikre vilkår.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Rådet, der på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, jf. EF-traktatens artikel 205, fastsætter flerårige finansielle retningslinjer for forvaltningen af aktiverne.

Uændret

Artikel 4

Artikel 3

1. Der udarbejdes hvert år adskilt fra de resterende Fællesskabers øvrige finansielle operationer en resultatopgørelse, en balance og en finansiell redegørelse for de afviklingsoperationer, der er omhandlet i artikel 1, og for de placeringsoperationer, der er omhandlet i artikel 3.

1. Der udarbejdes hvert år adskilt fra de resterende Fællesskabers øvrige finansielle operationer en resultatopgørelse, en balance og en finansiell redegørelse for de afviklingsoperationer, der er omhandlet i artikel 1, og for de placeringsoperationer, der er omhandlet i artikel 2.

2. Disse finansielle dokumenter integreres i de finansielle dokumenter, som Kommissionen hvert år udarbejder i henhold til EF-traktatens artikel 275 og finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Uændret

3. Europa-Parlamentets, Rådets og Revisionsrettens beføjelser med hensyn til kontrol og decharge som defineret i traktaterne og finansforordningen finder anvendelse på de operationer, der er omhandlet i stk. 1.

3. Europa-Parlamentets, Rådets og Revisionsrettens beføjelser med hensyn til kontrol og decharge som defineret i traktaterne og finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget finder anvendelse på de operationer, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 5

Artikel 4

1. Nettoindtægterne fra de placeringer, der er omhandlet i artikel 3, udgør indtægter på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget. Disse indtægter har, jf. finansforordningens artikel 4, stk. 3, andet afsnit, et særligt anvendelsesformål, nemlig finansiering af forskningsprojekter, uden for rammeprogrammet, til fordel for kul- og stålsektoren. De udgør Kul- og Stålforskningsfonden. Denne forvaltes af Kommissionen.

1. Nettoindtægterne fra de placeringer, der er omhandlet i artikel 2, udgør indtægter på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget. Disse indtægter har et særligt anvendelsesformål, nemlig finansiering af forskningsprojekter, uden for nogen programmer, til fordel for sektorer knyttet til kul- og stålindustrien. De udgør Kul- og Stålforskningsfonden. Denne forvaltes af Kommissionen.

2. Beløbene fra fonden fordeles med 27,2 % til kulsektoren og 72,8 % til stålsektoren. Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen, ændrer om nødvendigt beløbenes fordeling mellem kul- og stålforskningen.

Uændret

3. De flerårige tekniske retningslinjer for forskningsprogrammerne fastsættes af Rådet, der på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, jf. EF- artikel 205.

3. De flerårige tekniske retningslinjer for forskningsprogrammerne fastsættes af Rådet, der på forslag af Kommissionen og efter udtalelse fra Europa-Parlamentet træffer afgørelse med kvalificeret flertal, jf. EF-traktatens artikel 205.

OPRINDELIGT FORSLAG

4. I overensstemmelse med bestemmelserne i finansforordningen gælder for disse indtægter, at uudnyttede indtægter og disponible bevillinger pr. 31. december automatisk fremføres til det følgende år. Disse bevillinger kan ikke overføres til andre poster i budgettet.

5. De budgetbevillinger, der svarer til bortfald af forpligtelser, bortfalder systematisk ved udgangen af hvert regnskabsår. De hensættelser til forpligtelser, der frigøres som følge af disse bortfald, opføres på den balance og resultatopgørelse, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, således at de i første omgang føres tilbage til aktiverne for »EKSF under afvikling« og, når afviklingen er afsluttet, til »Kul- og Stålforskningsfondens aktiver«. Inddrevne midler opføres på samme måde i balancen og resultatopgørelsen.

Artikel 6

1. De nettoindtægter, der kan anvendes til finansiering af forskningsprojekter i år $n+2$, figurerer i balancen for »EKSF under afvikling« i år n og, når afviklingen har fundet sted, i balancen for »Kul- og Stålforskningsfondens aktiver«.

2. For at dæmpe de udsving i forskningsfinansieringen, der kan følge af udviklingen på de finansielle markeder, foretages der en udjævning, og der skabes en hensættelse til uforudsete udgifter. Algoritmerne til udjævning og bestemmelse af niveauet for reserven til uforudsete udgifter er anført i bilaget.

Artikel 7

Udgifterne til administrationen af afviklingen, placeringen og forvaltningen af Kul- og Stålforskningsfonden — der afløser de udgifter, der omhandles i artikel 20 i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber af 8. april 1965, og hvis beløb blev ændret ved Rådets afgørelse af 21. november 1977 — afholdes af Kommissionen over De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Artikel 8

De nye medlemsstater kan deltage i »Kul- og Stålforskningsfondens aktiver« og i givet fald i »EKSF under afvikling« eller fonden under optagelsesforhandlingerne, når de har givet et passende bidrag under hensyn til de beslutninger, der tidligere er truffet i lignende situationer.

ÆNDRET FORSLAG

4. I overensstemmelse med bestemmelserne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget gælder for disse indtægter, at uudnyttede indtægter og disponible bevillinger pr. 31. december automatisk fremføres til det følgende år. Disse bevillinger kan ikke overføres til andre poster i budgettet.

5. De budgetbevillinger, der svarer til bortfald af forpligtelser, bortfalder systematisk ved udgangen af hvert regnskabsår. De hensættelser til forpligtelser, der frigøres som følge af disse bortfald, opføres på den balance og resultatopgørelse, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, således at de i første omgang føres tilbage til aktiverne for »EKSF under afvikling« og, når afviklingen er afsluttet, til »Kul- og Stålforskningsfondens aktiver«. Inddrevne midler opføres på samme måde i balancen og resultatopgørelsen.

Artikel 5

Uændret

Artikel 6

Uændret

Artikel 7

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG	ÆNDRET FORSLAG
<i>Artikel 9</i>	<i>Artikel 8</i>
Kommissionen fastslår beløbet for EKSF's aktivmasse i en afslutningsbalance pr. 23. juli 2002.	Uændret
<i>Artikel 10</i>	<i>Artikel 9</i>
Denne afgørelse træder i kraft den 24. juli 2002.	Uændret

BILAG

VEDRØRENDE PROCEDURERNE FOR FASTSÆTTELSE AF NETTOINDTÆGTERNE MED HENBLIK PÅ DERES FORDELING PÅ KUL- OG STÅLFORSKNING

1. Indledning

De nettoindtægter, der kan anvendes til finansiering af forskningsprojekter, er lig med nettoårsresultatet for »EKSF under afvikling« og derefter, når afviklingen har fundet sted, med nettoårsresultatet for »Kul- og Stålforskningsfondens aktiver«. Metoden består i at bestemme finansieringen af kul- og stålforskningen for år n+2 ved balanceafslutningen for år n og at tage hensyn til halvdelen af stigningen eller nedgangen i nettoresultatet i forhold til det sidste niveau for kul- og stålforskningen.

2. Definition

n referenceår

R_n nettoresultat for regnskabsår n

P_n hensættelser til uforudsete udgifter for år n

D_{n+1} Tildeling til forskning for år n+1 (fastlagt ved afslutningen af balancen for år n-1)

D_{n+2} Tildeling til forskning for år n+2.

3. Algoritmer

De algoritmer, der benyttes til at bestemme niveauet for hensættelsen til uforudsete udgifter og niveauet for tildelinger til forskningen for år n+2, der figurerer i balancen for år n, er følgende:

3.1. Niveauet for hensættelsen til uforudsete udgifter:

$$P_n = P_{n-1} + 0,5 * (R_n - D_{n+1})$$

3.2. Niveauet for tildelingerne til forskningen for år n+2 (afrundet til nærmeste 100 000 EUR. Hvis beregningen giver et resultat, der ligger nøjagtig i midten, afrundes opad):

$$D_{n+2} = D_{n+1} + 0,5 * (R_n - D_{n+1})$$

De beløb, der behøves til afrundingen eller bliver tilovers ved afrundingen, tages fra eller overføres til hensættelsen til uforudsete udgifter.

Ændret forslag til Rådets afgørelse om fastsættelse af de flerårige finansielle retningslinjer for forvaltningen af midlerne i »EKSF under afvikling« og, når afviklingen er afsluttet, af »Kul- og Stålforskningsfondens aktiver«⁽¹⁾

(2001/C 180 E/03)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 121 endelig udg.— 2000/0363(CNS)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 8. marts 2001)

⁽¹⁾ EFT C 29 E af 30.1.2001, s. 251.

OPRINDELIGT FORSLAG

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til afgørelse [...] /EKSF] truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, af [...] om de finansielle konsekvenser af udløbet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab,

særlig artikel 3, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge afgørelse [...] /EKSF] skal Kommissionen forvalte midlerne i »EKSF under afvikling« og efter afviklingen »Kul- og Stålforskningsfondens aktiver«.
- (2) Forvaltningen af aktiverne bør have til formål at sikre det størst mulige afkast på sikre vilkår.
- (3) Den kapital i »Kul- og Stålforskningsfondens aktiver«, som fremkommer ved afviklingen bør opretholdes i sin helhed.
- (4) Ved forvaltningen af de overførte aktiver bør der tages hensyn til de erfaringer, der er erhvervet i forbindelse med gennemførelsen af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs finansielle transaktioner, og de flerårige finansielle retningslinjer for forvaltningen af aktiverne i »EKSF under afvikling« bør derfor baseres på disse erfaringer.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

under henvisning til den til Nice-traktaten knyttede protokol om de finansielle konsekvenser af udløbet af EKSF-traktaten og om Kul- og Stålforskningsfondens,

under henvisning til Rådets afgørelse [... /...], særlig artikel 2, stk. 2,

Uændret

- (1) Ifølge protokollen om de finansielle konsekvenser af udløbet af EKSF-traktaten og om Kul- og Stålforskningsfondens, herefter benævnt »protokollen«, skal Kommissionen forvalte midlerne i »EKSF under afvikling« og efter afviklingen »Kul- og Stålforskningsfondens aktiver«.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (5) I denne afgørelse overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender som fællesskabsrettens almindelige principper —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

De flerårige finansielle retningslinjer for forvaltningen af aktiverne i »EKSF under afvikling«, og efter afviklingen »Kul- og Stålforskningsfondens aktiver« i det følgende benævnt »finansielle retningslinjer«, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

De finansielle retningslinjer revideres eller suppleres, om nødvendigt, hvert femte år, første gang med virkning pr. 1. januar 2008. Med henblik herpå og senest inden udgangen af første halvår i hver femårsperiodes sidste år tager Kommissionen de finansielle retningslinjers virkemåde og effektivitet op til vurdering og foreslår alle nødvendige ændringer.

Hvis Kommissionen finder det hensigtsmæssigt, kan den foretage en sådan vurdering og fremsætte forslag om alle nødvendige ændringer inden udløbet af en femårsperiode.

Artikel 3

Denne afgørelse får virkning den 24. juli 2002.

BILAG

Uændret

**FINANSIELLE RETNINGSLINJER FOR INVESTERING AF MIDLERNE I »EKSF UNDER AFVIKLING«, DER AF MEDLEMS-
STATERNE ER OVERFØRT TIL KOMMISSIONEN**

1. Indledning

Medlemsstaterne i Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF), forsamlet i Rådet, har til Det Europæiske Fællesskab overført aktiverne i EKSF, som opløses, når traktaten udløber den 23. juli 2002. De har pålagt Det Europæiske Fællesskab at anvende disse aktiver til at opfylde alle EKSF's juridiske forpligtelser og er blevet enige om, at disse aktiver skal forvaltes i henhold til deres anvisninger, således at dette pålæg bliver efterkommet, og således at der skaffes midler til finansiering af løbende forskning i kul- og stålsektoren.

Medlemsstaterne i Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF) har til Det Europæiske Fællesskab overført samtlige aktiver og passiver i EKSF, som opløses, når traktaten udløber den 23. juli 2002. De har pålagt Det Europæiske Fællesskab at anvende disse aktiver til at opfylde alle EKSF's juridiske forpligtelser og er blevet enige om, at disse aktiver skal forvaltes i henhold til deres anvisninger, således at dette pålæg bliver efterkommet, og således at der skaffes midler til finansiering af løbende forskning i kul- og stålsektoren.

OPRINDELIGT FORSLAG

Følgende finansielle retningslinjer skal følges ved forvaltningen af disse aktiver for at opfylde forpligtelserne og til finansiering af forskningsaktiviteterne, hvis der, når forpligtelserne er opfyldt, er midler tilovers hertil.

2. Anvendelse af midlerne

Alle aktiverne i »EKSF under afvikling«, herunder både EKSF's udlånsportefølje og EKSF's investeringer, skal anvendes som følger:

- For det første skal sådanne aktiver i det fornødne omfang anvendes til opfyldelse af EKSF's resterende forpligtelser, både i form af EKSF's udestående låntagning ⁽¹⁾ og EKSF's forpligtelser, der er en følge af tidligere driftsbudgetter.
- For det andet skal sådanne aktiver, i det omfang de ikke er nødvendige for at opfylde ovennævnte forpligtelser, investeres med henblik på et afkast, der skal anvendes til finansiering af fortsat forskning i kul- og stålindustrien.

3. Opdeling af aktiverne

På grundlag af punkt 2 ovenfor fordeler Kommissionen de finansielle aktiver, der modtages fra medlemsstaterne, på følgende tre kategorier:

- i) Reserver, der er nødvendige for at sikre EKSF's kreditorer, at samtlige EKSF's udestående låntagning og renterne heraf vil blive betalt fuldt ud på forfaldsdagen, således at debitor bibeholder sin »AAA«-rating.
- ii) Midler, der er nødvendige for at garantere udbetalingen af alle beløb, for hvilke der er indgået en juridisk forpligtelse i henhold til EKSF's driftsbudget før udløbet af EKSF-traktaten.
- iii) I det omfang der ikke længere er behov for midler til ovennævnte formål (som følge af tilbagebetaling af lån eller betaling af renter uden anvendelse af reserverne eller endelig sletning af budgetmæssige forpligtelser), anvendes sådanne midler til langsigtet investering.

4. Investeringskategorier

De finansielle aktiver, der fordeles i henhold til denne ordning skal investeres således, at der er midler til rådighed, når der er behov herfor, og således, at der opnås det størst mulige afkast, samtidig med at der fastholdes en høj grad af sikkerhed og stabilitet på lang sigt.

- a) For at opfylde disse målsætninger vil følgende investeringsinstrumenter være tilladte, idet nedenstående risikogrænser dog skal overholdes:

⁽¹⁾ Hvis der imidlertid er tale om et misligholdt lån, anvendes EKSF's aktiver til dækning af eventuelt manglende betalinger.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

Alle aktiverne i »EKSF under afvikling«, og, når afviklingen er afsluttet, »Kul- og Stålforskningsfondens aktiver«, herunder både EKSF's udlånsportefølje og EKSF's investeringer, skal anvendes som følger:

Uændret

- For det andet skal sådanne aktiver, i det omfang de ikke er nødvendige for at opfylde ovennævnte forpligtelser, investeres med henblik på et afkast, der skal anvendes til finansiering af fortsat forskning i sektorer knyttet til kul- og stålindustrien.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- i) indlån på opsigelse i godkendte banker
  - ii) pengemarkedsinstrumenter med en løbetid på under et år udstedt af godkendte banker eller af andre kategorier af godkendte udstedere som fastsat i disse retningslinjer
  - iii) obligationer med fast eller variabel rente med løbetid på ikke over 10 år, forudsat at de er udstedt af en godkendt udsteder
  - iv) aktier i investeringsforeninger, forudsat at disse investeringer er begrænset til foreninger, hvis mål er at følge et finansielt indeks, og kun for de under punkt 3. iii) ovenfor nævnte investeringer.
- b) Kommissionen kan også anvende følgende transaktioner:
- i) Genkøbsaftaler og omvendte genkøbsaftaler, forudsat at medkontrahenterne er godkendt til sådanne transaktioner, og forudsat at
    - a) værdipapirer, der falder ind under sådanne kontrakter, ikke gensesælges til andre parter end medkontrahenten før kontraktens udløb, og at
    - b) Kommissionen har mulighed for at genkøbe værdipapirer, som den måtte have solgt ved kontraktens udløb.
  - ii) Obligationslånetransaktioner, men kun på de betingelser og efter de procedurer, der er fastlagt af anerkendte clearingordninger, f.eks. CLEARSTREAM (tidligere CEDEL) og EURO-CLEAR, eller af førende finansielle institutioner, der er specialiseret i denne type transaktioner.
- c) Kommissionen må ikke foretage følgende transaktioner:
- i) køb af ædelmetaller eller certifikater, der repræsenterer ædelmetaller
  - ii) køb af fast ejendom, undtagen bygninger, der anvendes af EU-institutioner
  - iii) køb eller salg af kontrakter vedrørende derivater.

5. Investeringsgrænser

- a) Kommissionens investeringer skal begrænses til følgende beløb:
- obligationer udstedt eller garanteret af medlemsstater eller EU-institutioner: 250 mio. EUR pr. medlemsstat eller institution
  - obligationer udstedt af eller garanteret af statslige eller overnationale låntagere med en rating på ikke under »AA-« eller tilsvarende: 100 mio. EUR

OPRINDELIGT FORSLAG

- indlån i og/eller monetære instrumenter fra en godkendt bank: det laveste af 100 mio. EUR eller 5 % af bankens egne midler
- obligationer fra private udstedere med en rating på ikke under »AAA«: 50 mio. EUR
- obligationer fra private udstedere med en rating på ikke under »AA-« eller tilsvarende: 25 mio. EUR
- beholdninger i investeringsforeninger med en rating på ikke under »AA-« eller tilsvarende: 25 mio. EUR for hver forening.

b) Hver enkelt investering i en obligationsudstedelse inden for de under a) ovenfor anførte grænser må ikke overstige 20 % af hele denne udstedelse.

c) Højest 20 % af det samlede beløb må investeres hos en enkelt udsteder.

d) Ovennævnte ratings skal være dem, der anvendes af mindst et af de større internationalt anerkendte ratingselskaber.

6. Overførsel til budget

Nettoindtægten tilføres almindelige budget som formålsbestemte indtægter og udbetales til opfyldelse af forpligtelser, der opstår på grundlag af budgetkontoen for forskningsprogrammer for kul- og stålsektoren.

7. Investeringsprocedurer

Kommissionen udfører på vegne af »EKSF under afvikling« ovennævnte investeringstransaktioner i overensstemmelse med bedste markedspraksis og i henhold til de bestemmelser og procedurer, som er gældende for EKSF på tidspunktet for EKSF's afvikling, og som kan ændres af Kommissionen.

8. Regnskabsførelse

Forvaltningen af midlerne opføres på den årlige resultatopgørelse og årlige balance for »EKSF under afvikling«. Disse skal være baseret på generelt accepterede regnskabsprincipper svarende til dem, der anvendes for EKSF. Regnskaberne godkendes af Kommissionen og påtegnes af Revisionsretten. Kommissionen kan anvende et eksternt firma til at foretage en årlig revision af regnskaberne.

ÆNDRET FORSLAG

c) Højest 20 % af det samlede beløb inden for de under a) anførte grænser må investeres hos en enkelt udsteder.

Uændret

6. Overførsel til EU's budget

Nettoindtægten tilføres EU's almindelige budget som formålsbestemte indtægter og udbetales til opfyldelse af forpligtelser, der opstår på grundlag af budgetkontoen for forskningsprogrammer for kul- og stålsektoren.

Uændret

Ændret forslag til Rådets afgørelse om fastsættelse af de flerårige tekniske retningslinjer for Kul- og Stålforskningsfondens forskningsprogram ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/04)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 121 endelig udg. — 2000/0364(CNS)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 8. marts 2001)

⁽¹⁾ EFT C 29 E af 30.1.2001, s. 254.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til afgørelse [...] /EKSF] truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, af [...] om de finansielle konsekvenser af udløbet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 5, stk. 3,

under henvisning til den til Nice-traktaten knyttede protokol om de finansielle konsekvenser af udløbet af EKSF-traktaten og om Kul- og Stålforskningsfonden,

under henvisning til Rådets afgørelse [... /...], særlig artikel 4, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

Uændret

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Nettoindtægterne fra aktiverne i »EKSF under afvikling« overføres til »Kul- og stålforskningsfonden«, der uden for rammeprogrammet skal finansiere forskningsprojekter inden for kul- og stålsektorerne.

(1) Nettoindtægterne fra aktiverne i »EKSF under afvikling« og, når afviklingen er afsluttet, fra »Kul- og Stålforskningsfondens aktiver«, overføres til »Kul- og stålforskningsfonden«, der uden for rammeprogrammet udelukkende skal finansiere forskningsprojekter inden for sektorer knyttet til kul- og stålindustrien.

(2) »Kul- og stålforskningsfonden« bør forvaltes af Kommissionen efter lignende principper som de eksisterende EKSF-programmer for teknisk kul- og stålforskning og på grundlag af flerårige retningslinjer, som bør udgøre en ideel forlængelse af disse EKSF-programmer ved sikring af en kraftig koncentration af forskningsaktiviteterne og ved overvågning af, at disse aktiviteter supplerer aktiviteterne under Fællesskabets rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling.

Uændret

(3) I denne afgørelse overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender som fællesskabets almindelige principper —

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

BESLUTTET:

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Uændret

De flerårige tekniske retningslinjer for forskningsprogrammet for »Kul- og stålforskningsfonden«, i det følgende benævnt »tekniske retningslinjer«, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

De tekniske retningslinjer revideres eller suppleres, om nødvendigt, hvert femte år, første gang med virkning fra den 1. januar 2008. Med henblik herpå og senest inden udgangen af første halvår af hver femårsperiodes sidste år tager Kommissionen disse tekniske retningslinjers virkemåde og effektivitet op til vurdering og foreslår alle nødvendige ændringer.

Hvis Kommissionen finder det hensigtsmæssigt, kan den foretage en sådan vurdering og fremsætte forslag om alle nødvendige ændringer inden udløbet af en femårsperiode.

Artikel 3

Denne afgørelse får virkning den 24. juli 2002.

BILAG

Uændret

**TEKNISKE RETNINGSLINJER FOR DET EUROPÆISKE
FTU-PROGRAM INDEN FOR KUL OG STÅL FOR PERIODEN
2002-2007**

1. Indledning

Medlemsstaterne i Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF), forsamlet i Rådet, har til Det Europæiske Fællesskab overført aktiverne i EKSF, som opløses, når traktaten udløber den 23. juli 2002. De har pålagt Europa-Kommissionen den opgave at anvende disse aktiver til at opfylde alle Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs juridiske forpligtelser, og er blevet enige om, at disse aktiver skal forvaltes i henhold til deres anvisninger, således at dette pålæg bliver efterkommet, og således at der skaffes midler til finansiering af løbende forskning i sektorer, som har forbindelse til kul- og stålindustrien.

Medlemsstaterne i Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF) har til Det Europæiske Fællesskab overført aktiverne i EKSF, som opløses, når traktaten udløber den 23. juli 2002. Europa-Kommissionen vil påtage sig den opgave at anvende disse aktiver til at opfylde alle Det Europæiske Kul- og Stålfællesskabs juridiske forpligtelser, og disse aktiver skal forvaltes med henblik på at skaffe midler til finansiering af løbende forskning i sektorer, som har forbindelse til kul- og stålindustrien.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Programmet

Uændret

2.1. Målsætninger

I fortsættelse af EKSF's programmer for forskning og teknologisk udvikling (FTU) inden for kul og stål og inden for rammerne af en bæredygtig udvikling, fastlægges der et europæisk FTU-program for kul og stål (i det følgende benævnt »programmet«). Formålet med programmet er at støtte kul- og stålindustriens konkurrenceevne i Fællesskabet. Programmet skal være foreneligt med Den Europæiske Unions videnskabelige, teknologiske og politiske målsætninger, og supplere de aktiviteter, der gennemføres i medlemsstaterne og inden for de eksisterende fællesskabsprogrammer, så som rammeprogrammet. Samordning, komplementaritet og synergi mellem disse programmer er et mål, og der tilskyndes til gensidig udveksling af oplysninger mellem projekter, der finansieres under programmet og relaterede projekter, der finansieres under rammeprogrammet.

2.2. Hovedprincipper

Via programmet ydes der finansielle tilskud til forsknings-, pilot- og demonstrationsprojekter ved at fremme samordning med og mellem virksomheder, forskningscentre og universiteter. Der gennemføres også ledsageforanstaltninger samt støtteforanstaltninger og forberedende aktioner.

Programmet omfatter produktionsprocesser, produktforarbejdning og produkttegenskaber (også ved den videre anvendelse), miljøforbedringer og sikkerhed på arbejdspladsen, som har forbindelse til kul- og stålindustrien.

Definitionerne på »kul« og »stål« er anført i tillæg A. De bygger på definitionerne i EKSF-traktaten, ajourført så de imødekommer behovene for at støtte kul- og stålindustriens konkurrenceevne i Fællesskabet og udvidet til også at omfatte produkter, der kan øge denne konkurrenceevne. Disse definitioner kan ændres, såfremt dette kan forventes at få yderligere positive virkninger for konkurrenceevnen.

2.3. Anvendelsesområde

Retningslinjerne fastlægger programmets struktur og forvaltning, dets teknisk-videnskabelige indhold og dets prioriteter til supplerende af andre eksisterende programmer samt deltagelsesregler.

Retningslinjerne omfatter indkaldelser af forslag for programmet beskrevet i punkt 4.1 og dets teknisk-videnskabelige og socioøkonomiske prioriteter beskrevet i tillæg B og C. Eventuelle ændringer af tillæg B og C sker efter den procedure, der er beskrevet i punkt 3.1.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2.4. Deltagelse

Virksomheder, forskningsinstitutter eller fysiske personer, der er etableret inden for en EKSF-medlemsstats territorium på tidspunktet for denne traktats udløb eller i nye EF-medlemsstater på de betingelser, der er fastsat i artikel 8 i afgørelsen truffet af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet om de finansielle konsekvenser af udløbet af EKSF-traktaten, kan deltage i programmet og ansøge om finansielle tilskud, såfremt de har til hensigt at gennemføre en FTU-aktivitet eller kan bidrage væsentligt til en sådan aktivitet.

Virksomheder, forskningsinstitutter eller fysiske personer, der er etableret inden for en EKSF-medlemsstats territorium på tidspunktet for denne traktats udløb eller i nye EF-medlemsstater på de betingelser, der er fastsat i artikel 7 i Rådets afgørelse [. . .] om fastsættelse af de nødvendige bestemmelser for gennemførelsen af den til Nice-traktaten knyttede protokol om de finansielle konsekvenser af udløbet af EKSF-traktaten og om Kul- og Stålforskningsfonden, kan deltage i programmet og ansøge om finansielle tilskud, såfremt de har til hensigt at gennemføre en FTU-aktivitet eller kan bidrage væsentligt til en sådan aktivitet.

2.4.1. Deltagelse fra lande, der ansøger om medlemskab af EU

Uændret

Virksomheder, forskningsinstitutter eller fysiske personer fra lande, der ansøger om medlemskab af EU, har ret til at deltage uden at modtage noget finansielt bidrag under programmet. Disse betingelser kan ændres i overensstemmelse med de vilkår, der er fastsat i de relevante Europa-aftaler og deres tillægsprotokoller, og i afgørelserne fra de respektive associeringsråd.

2.4.2. Deltagelse fra tredjelande

Virksomheder, forskningsinstitutter eller fysiske personer fra tredjelande har ret til at deltage på projektbasis uden at modtage noget finansielt bidrag under programmet, når det er i Det Europæiske Fællesskabs interesse.

2.5. Støtteberettigede projekter, ledsageforanstaltninger og andre aktioner

Forsknings-, pilot- og demonstrationsprojekter, ledsageforanstaltninger samt støtteforanstaltninger og forberedende aktioner kan finansieres under programmet.

Et forskningsprojekt tager sigte på undersøgelser eller forsøg med henblik på at opnå ny viden, der letter opnåelsen af specifikke praktiske mål, så som at skabe nye produkter, produktionsprocesser eller tjenesteydelser.

Et pilotprojekt karakteriseres ved opførelse, drift og udvikling af et anlæg eller en betydelig del af et anlæg i en passende målestok og under anvendelse af passende store komponenter med henblik på at verificere den praktiske gennemførlighed af teoretiske resultater eller laboratorieresultater og/eller at øge pålideligheden af de tekniske og økonomiske data, der kræves for at kunne gå over til demonstrationstrinet, og i visse tilfælde til det industrielle og/eller kommercielle trin.

Et demonstrationsprojekt karakteriseres ved opførelse og/eller drift af et anlæg i industriel målestok eller en betydelig del af et anlæg i industriel målestok, som vil gøre det muligt, at samle alle de tekniske og økonomiske data, for at gå over til industriel og/eller kommerciel udnyttelse af teknologien med den mindst mulige risiko.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Ledsageforanstaltninger vedrører fremme af anvendelsen af den opnåede viden, klyngegruppering af projekter, formidling af resultater, fremme af forskernes uddannelse og mobilitet i forbindelse med projekter, der finansieres under programmet.

Støtteforanstaltninger og forberedende aktioner er egnede tiltag med henblik på en fornuftig og effektiv forvaltning af programmet, som for eksempel regelmæssig overvågning og bedømmelse som anført i punkt 5, undersøgelse af eller netværkssamarbejde med relaterede projekter, der finansieres under programmet og rammeprogrammet.

3. Forvaltning af programmet

Programmet forvaltes af Kommissionen. Der nedsættes en ekspertgruppe og to rådgivende grupper til at bistå Kommissionen:

- a) ekspertgruppen for kul og stål, der er beskrevet i punkt 3.1
- b) den rådgivende gruppe for kul og den rådgivende gruppe for stål, der er beskrevet i punkt 3.2.

3.1. Ekspertgruppen for kul og stål

Kommissionen bistås af en ekspertgruppe benævnt ekspertgruppen for kul og stål, der består af repræsentanter for medlemsstaternes administration, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Ekspertgruppen rådgiver Kommissionen om:

- a) tildelingen af midler
- b) udarbejdelse af kommissorium for overvågning og bedømmelse af programmet omhandlet i punkt 5
- c) eventuelle ajourføringer af tillæg B og C af disse retningslinjer
- d) andre emner med tilknytning til programmet.

Kommissionen stiller generelle oplysninger om programmet, om udviklingen i alle finansierede FTU-aktioner og om de målte eller anslåede virkninger af aktionerne til rådighed for gruppen.

3.2. De tekniske rådgivende grupper

Den rådgivende gruppe for kul (i det følgende benævnt »RG Kul«) og den rådgivende gruppe for stål (i det følgende benævnt »RG Stål«) er tekniske rådgivende grupper, uafhængige af hinanden og nedsat med henblik på at bistå Kommissionen. For henholdsvis de kul-relaterede og de stål-relaterede FTU-aspekter skal hver RG:

- a) rådgive om den overordnede udvikling af programmet, herunder informationspakkerne og udarbejdelsen af de næste retningslinjer
- b) bidrage til at opnå sammenhæng og undgå dobbeltarbejde i forbindelse med andre FTU-programmer på fællesskabsplan og nationalt plan

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- c) bistå med at fastlægge vejledende principper for overvågningen af FTU-projekter
- d) rådgive om arbejde, der gennemføres i forbindelse med bestemte projekter
- e) rådgive om fastlæggelsen af programmets prioriteter
- f) rådgive om udarbejdelsen af en vejledning i evaluering og udvælgelse af FTU-aktioner
- g) rådgive om evalueringen af forslag til FTU-aktioner
- h) rådgive om andre foranstaltninger på Kommissionens anmodning.

Hver RG består af højst 30 medlemmer udpeget af Kommissionen til at sidde i gruppen i disses personlige egenskab for disse retningslinjers gyldighedsperiode. Udpegningerne kan trækkes tilbage. Kommissionen udvælger kandidater fra indstillinger, som den har modtaget på en (eller flere) af følgende måder: indstilling fra medlemsstater, indstilling fra organisationer omhandlet i punkt 3.2.1 og 3.2.2, reaktion på indkaldelser af ansøgninger om at blive optaget på en liste over mulige medlemmer.

Medlemmer skal være aktive inden for det pågældende område og vide, hvad industrien lægger mest vægt på. I hver RG skal der sørges for en afbalanceret og hensigtsmæssig ekspertise og den bredest mulige geografiske repræsentation. Der stiles mod tilstedeværelse af mindst et medlem fra hvert involveret land.

Kommissionen indtager formandskabet for RG og varetager sekretariatsfunktionen. Om nødvendigt kan formanden bede medlemmerne om at stemme, og hvert medlem har en stemme. Formanden kan invitere flere eksperter til at deltage i mødet, hvis det findes hensigtsmæssigt.

Om nødvendigt kan der afholdes fælles møder for begge RG, for eksempel for at indhente udtalelser om spørgsmål, der er relevante for begge sektorer.

3.2.1. Den rådgivende gruppe for kul

For den periode, der er omfattet af disse retningslinjer, sammensættes RG Kul således:

Medlemmer	Maksimum i alt
a) Fra kulproducenter eller relaterede forskningscentre	8
b) Fra organisationer, der repræsenterer kulproducenter på europæisk niveau	2
c) Fra kulbrugere eller relaterede forskningscentre	8
d) Fra organisationer, der repræsenterer kulbrugere på europæisk plan	2
e) Fra organisationer, der repræsenterer arbejdstagerne	2
f) Fra organisationer, der repræsenterer udstyrsleverandører	<u>2</u>
	24

Medlemmerne skal have en bred baggrundsviden og individuel ekspertise på et eller flere af følgende områder: kulminedrift og anvendelse af kul, miljø og arbejdsmarkedsspørgsmål.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRING FORSLAG

3.2.2. Den rådgivende gruppe for stål

For den periode, der er omfattet af disse retningslinjer, sammensættes RG Stål således:

Medlemmer	Maksimum i alt
a) Fra stålindustrien/nationale sammenslutninger eller relaterede forskningscentre	21
b) Fra organisationer, der repræsenterer producenter på europæisk niveau	2
c) Fra organisationer, der repræsenterer arbejderne	2
d) Fra organisationer, der repræsenterer forarbejdningsindustrier i et senere produktionsled eller stålbrugere	5
	<u>30</u>

Medlemmerne skal have en bred baggrundsviden og individuel ekspertise på et eller flere af følgende områder: råstoffer, jernfremstilling, stålfremstilling, strengstøbning; varm- og/eller koldvalsning, færdigbehandling af stål og/eller overfladebehandling, udvikling af stålsorter og/eller stålprodukter, stålanvendelsesområder og stålegenskaber, miljøspørgsmål og/eller arbejdsmarkeds-spørgsmål.

4. **Programmets gennemførelse**4.1. *Indkaldelse af forslag*

Der indføres herved en kontinuerlig åben indkaldelse af forslag med en indgivelsesfrist for evaluering den 15. september hvert år fra 2002 til 2007.

Kommissionen udarbejder en informationspakke, som den gør tilgængelig for offentligheden, og som forsyner forslagsstillere og interesserede parter med praktiske oplysninger om programmet, deltagelsesregler, forvaltning af forslag og projekter, ansøgningsformularer, regler for indgivelse af forslag, standardkontrakter, støtteberettigede omkostninger, maksimalt tilladte finansielle bidrag og udbetalingsbestemmelser.

Ansøgninger indgives til Kommissionen i overensstemmelse med reglerne i informationspakken, der kan rekvireres fra Kommissionen.

De foreslåede projekter skal vedrøre produktion og/eller forarbejdning af kul, jern og/eller stål eller med kul og/eller stålprodukters egenskaber, fabrikation og/eller anvendelse. De tekniskvidenskabelige og socioøkonomiske prioriteter for den periode, der er omfattet af disse retningslinjer findes i tillæg B og C for FTU inden for henholdsvis kul og stål.

4.2. *Forslagenes indhold*

Hvert forslag skal indeholde en detaljeret beskrivelse af det foreslåede projekt og fuldstændige oplysninger om projektets mål, partnerskab med nærmere oplysninger om hver enkelt partners rolle, forvaltningsstruktur, forventede resultater og udsigterne til anvendelse af disse resultater, og skøn over forventede industrielle, økonomiske, sociale og miljømæssige fordele.

OPRINDELIGT FORSLAG

Forslagets samlede omkostninger og fordelingen heraf skal være realistiske og faktiske, og der forventes gunstige cost/benefitforhold af projektet.

4.3. *Evaluering og udvælgelse af forslag*

Kommissionen sørger for en fortrolig, fair og ligevægtig evaluering af forslagene.

Kommissionen udarbejder og offentliggør en vejledning i evaluering og udvælgelse af aktioner vedrørende forskning og teknologisk udvikling (som anført i punkt 3.2. f.).

Evalueringen gennemføres således under Kommissionens ansvar og samordning:

1. Efter modtagelsen, registreringen og kontrollen af om forslagene opfylder støttebetingelserne evaluerer Kommissionen forslagene med bistand fra den pågældende tekniske rådgivende gruppe og fra uafhængige eksperter og foretager en prioritering af forslagene
2. Kommissionen opstiller en liste over de godkendte forslag
3. Kommissionen hører den pågældende rådgivende gruppe og ekspertgruppen, som beskrevet i punkt 3.1
4. Kommissionen træffer beslutning om udvælgelsen af projekter og tildelingen af midler.

Kommissionen nedsætter tekniske grupper til at bistå ved overvågningen af forskningsprojekter og forskningsaktiviteter.

4.4. *Kontrakter*

Forslagene, udvælges som anført i punkt 4.3, og omfattes af en kontrakt. Kontrakterne baseres på den relevante standardkontrakt, der udarbejdes af Kommissionen, under fornøden hensyntagen til de forskellige involverede aktiviteter.

I kontrakterne fastsættes det finansielle bidrag under programmet beregnet på grundlag af de støtteberettigede omkostninger, samt de nærmere bestemmelser om udgiftsopgørelser, afslutning af regnskaber og revision.

4.5. *Finansielle tilskud til projekter*

Programmet er baseret på FTU-kontrakter med omkostningsdeling. Det samlede finansielle bidrag indbefattet al anden yderligere offentlig finansiering skal være i overensstemmelse med de gældende regler om statsstøtte som defineret i de relevante støttebestemmelser.

Det maksimale samlede finansielle bidrag er, i procent af de støtteberettigede omkostninger defineret i punkt 4.6, på:

ÆNDRET FORSLAG

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRING FORSLAG

- a) for forskningsprojekter: 60 %
- b) for pilot- og demonstrationsprojekter: 40 %
- c) for ledsageforanstaltninger, støtteforanstaltninger og forberedende aktioner: 100 %.

4.6. Støtteberettigede omkostninger

De støtteberettigede omkostninger omfatter kun de faktiske omkostninger, der påløber for det arbejde, der udføres under kontrakten. Kontrahenter, associerede kontrahenter og underkontrahenter kan ikke gøre krav på nogen budgetterede eller kommercielle satser. De støtteberettigede omkostninger fordeler sig på følgende fire omkostningskategorier.

4.6.1. Udstyr

Købt eller lejet udstyr, som har direkte forbindelse med projektet, kan debiteres som en direkte omkostning. De støtteberettigede omkostninger til lejet udstyr må ikke overskride de støtteberettigede omkostninger, der ville være opstået ved køb af udstyret.

4.6.2. Personale

Der kan kun debiteres omkostningerne ved de timer, som videnskabelige, akademiske eller tekniske medarbejdere og fysisk arbejdskraft, der er direkte ansatte af kontrahenten, har arbejdet på projektet. Eventuelle yderligere personaleomkostninger, som f.eks. stipendier, kræver Kommissionens skriftlige forhåndsgodkendelse. Al debiteret personaletid skal registreres og attesteres.

4.6.3. Driftsomkostninger

Driftsomkostninger omfatter bistand fra tredjemand, udgifter til rejser og ophold for berettiget personale, der arbejder på projektet, og andre driftsomkostninger, som udelukkende omfatter udgifterne til:

- a) råstoffer
- b) mindre, almindelige artikler
- c) forbrugsvarer
- d) energi (der anvendes direkte til projektet)
- e) vedligeholdelse eller reparation af udstyr, der anvendes specielt til projektet
- f) transport af udstyr eller varer til og under projektet
- g) ændring og ombygning af eksisterende udstyr, i det omfang det er nødvendigt for, at projektet kan gennemføres hensigtsmæssigt
- h) edb-service

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- i) leje af udstyr, der anvendes specielt til projektet
- j) forskellige analyser
- k) særlige undersøgelser og prøver.

4.6.4. Indirekte omkostninger

Alle andre udgifter («faste omkostninger»), der kan opstå i forbindelse med projektet, og som ikke er direkte nævnt i de foregående kategorier, omfattes med et bloktilskud på 30 % af de støtteberettigede personaleudgifter.

4.7. Tekniske rapporter

Kontrahenterne skal afgive rapport om hver enkelt kontrakt med Kommissionen.

For FTU-projekter skal der afgives halvårslige tekniske rapporter. Disse rapporter skal dokumentere de tekniske fremskridt der er gjort. Efter arbejdets afslutning skal der afgives en slutrapport, som omfatter vurdering af udnyttelse og virkninger. Denne rapport offentliggøres af Kommissionen enten fuldt ud eller som resumé afhængig af FTU-projektets strategiske betydning. Beslutningen træffes af Kommissionen om nødvendigt efter høring af den relevante rådgivende gruppe.

Slutrapporterne om ledsageforanstaltninger kan offentliggøres, hvis det findes relevant.

5. Årlig gennemgang, overvågning og bedømmelse af programmet

Kommissionen gennemgår årligt aktiviteterne under programmet og udviklingen i det gennemførte FTU-arbejde. Rapporten med den årlige gennemgang fremsendes til ekspertgruppen.

Der foretages en overvågning af programmet, herunder et skøn over de forventede fordele. Overvågningsrapporten forelægges inden udgangen af år 2006. Rapporten fremsendes til de rådgivende grupper, ekspertgruppen og Rådet.

Der foretages en bedømmelse af programmet ved afslutningen af de projekter, der finansieres i løbet af den periode, der er omfattet af disse retningslinjer. De fordele, som samfundet og de relevante sektorer opnår fra FTU-aktiviteterne skal også bedømmes. Evalueringsrapporten offentliggøres.

Kommissionen udarbejder et kommissorium for den årlige gennemgang, overvågningen og bedømmelsen. Ved de to sidstnævnte opgaver bistår Kommissionen af ekspertgruppen som nævnt i punkt 3.1. Både overvågningen og bedømmelsen gennemføres af paneler bestående af højt kvalificerede eksperter udpeget af Kommissionen.

6. Overgangsbestemmelse

Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til en glat overgang fra EKSF's FTU-programmer til programmet. De EKSF-kontrakter, der stadig løber efter udløbet af EKSF-traktaten, forvaltes af Kommissionen i overensstemmelse med deres særlige kontraktlige forpligtelser med henblik på at harmonisere kontrakterne under EKSF og under programmet.

Tillæg A

Uændret

Europæisk FTU-program for kul og stål

Definition på udtrykkene »kul« og »stål«

1. Kul

- a) Stenkul
- b) Stenkulsbriketter
- c) Koks og halvkoks af stenkul
- d) Brunkul
- e) Brunkulsbriketter
- f) Koks og halvkoks af brunkul

Udtrykket »stenkul« omfatter højkvalitets kul og lavkvalitets »A« kul (eller subbituminøse kul) i De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas »International codification system of coal«⁽¹⁾. Udtrykket »brunkul« omfatter lavkvalitets »C« kul (eller ortho-lignit) og lavkvalitets »B« kul (eller meta-lignit) i samme klassificering. Bortset fra fremstillingen af briketter og halvkoks gælder programmet, hvad brunkul angår, kun for brunkulbaseret elproduktion eller kombineret kraft-varmeproduktion.

Udtrykket »stenkul« omfatter højkvalitets kul og lavkvalitets »A« kul (eller subbituminøse kul) i De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europas »International codification system of coal«. Udtrykket »brunkul« omfatter lavkvalitets »C« kul (eller ortho-lignit) og lavkvalitets »B« kul (eller meta-lignit) i samme klassificering. Bortset fra fremstillingen af briketter og halvkoks gælder programmet, hvad brunkul angår, kun for brunkulbaseret elproduktion eller kombineret kraft-varmeproduktion.

2. Jern og stål

Uændret

- a) Råstoffer til fremstilling af råjern og stål, så som jernmalm, jernsvamp og jernskrot
- b) Råjern (heri indbefattet varm smelte) og ferrolegeringer
- c) Råprodukter og halvfabrikata af jern, stål eller specialstål (heri indbefattet produkter bestemt til genanvendelse eller genudvalning), så som flydende stål, støbt ved strengstøbning eller på anden måde, og halvfabrikata, så som blooms, billets, stænger, slabs og bånd

⁽¹⁾ International Codification System for Medium og High Rank Coals (1988), International Classification of In-Seam Coals (1998) og International Codification System for Low-Rank Coals Utilisation (1999).

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- d) Varmtbehandlede produkter af jern, stål eller specialstål (produkter med eller uden overtræk, eksklusive støbte stålprodukter, smedegods og pulvermetallurgiske produkter), så som skinner, spunsvægjern, profilstål, stænger, valstråd, plader og universalplader, bånd og plader, og rørrundstål og rørfirkantstål
- e) Færdigvarer af jern, stål eller specialstål (med eller uden overtræk), så som koldtvalsede bånd og plader og transformator- og dynamoblik
- f) Produkter fra ståls første forarbejdningsstrin, som kan øge konkurrencepositionen for ovennævnte stålprodukter, så som rørførmede produkter, stangtrukne og blanke produkter, koldtvalsede og koldformede produkter.

Tillæg B

Uændret

Europæisk FTU-program for kul og stål

Teknisk-videnskabelige og socioøkonomiske prioriteter for perioden
2002-2007

FTU INDEN FOR KUL

Forskning og teknologisk udvikling er et vigtigt instrument til støtte for Fællesskabets energimål med hensyn til forsyning, konkurrencedygtig og miljøvenlig omdannelse og udnyttelse af Fællesskabets kul. Endvidere medfører kulmarkedets voksende internationale dimension og det globale omfang af de problemer, som EU står over for, at EU må indtage en ledende rolle over for udfordringerne i forbindelse med moderne teknikker, minesikkerhed og miljøbeskyttelse på verdensscenen, som giver den overførsel af knowhow, der er nødvendig for yderligere teknologiske fremskridt, og bedre arbejdsvilkår (sundhed og sikkerhed) og miljøbeskyttelse. Prioriteterne for kulforskningen er fastsat i det nedenstående.

1. Bedre konkurrenceposition for Fællesskabets kul

Hovedmålet er at reducere minernes samlede produktionsomkostninger, øge produkternes kvalitet og reducere omkostningerne ved at anvende kul. Forskningsprojekterne omfatter hele kulproduktionskæden:

- a) moderne metoder til prospektering efter kulforekomster
- b) integreret mineplanlægning
- c) højeffektive, i stort omfang automatiserede minegangs- og brydningsteknologier, som svarer til den særlige geologi i de europæiske stenkullag
- d) egnede støtteteknologier
- e) transportsystemer
- f) strømforsyningstjenester, kommunikation og information, transmissions-, overvågnings- og processtyringssystemer

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

g) kulforarbejdningsteknikker, indrettet efter forbrugsmarkedets behov

h) omdannelse af kul

i) forbrænding af kul.

Forskningsprojekterne stiler også mod videnskabelige og teknologiske fremskridt, som fører til øget viden om forekomsternes adfærd og kontrolmekanismer i forhold til undergrundstryk, gasemissioner, eksplosionsfarer, ventilation og alle andre faktorer, der påvirker minedriften. Forskningsprojekter med disse målsætninger må indebære udsigter til resultater, der kan anvendes på kort til mellemlang sigt for en væsentlig del af Fællesskabets produktion.

1.1. Prioriteter

Der lægges særlig vægt på projekter, der fremmer:

a) integrationen af individuelle teknikker i systemer og metoder og udvikling af integrerede brydningsmetoder

b) væsentlig formindskelse af produktionsomkostningerne

c) fordele i form af minesikkerhed og miljøbeskyttelse.

2. Sundhed og sikkerhed i miner

Den nævnte krævede udvikling skal ledsages af en passende indsats inden for minesikkerhed, gaskontrol, ventilation og luftkonditionering. Arbejdsforholdene under jorden medfører endvidere et særligt behov for forbedring af arbejdspladsens sundheds- og sikkerhedsaspekter.

3. Effektiv miljøbeskyttelse og bedre anvendelse af kul som ren energikilde

I forskningsprojekter med dette formål søges det at minimere virkningerne fra kulminedrift og anvendelse af kul i Fællesskabet på atmosfære, vand og jordoverflade i en integreret forvaltningsstrategi med hensyn til forurening. I betragtning af, at Fællesskabets kulindustri er under konstant omstrukturering er forskningen også rettet mod at minimere miljøvirkningerne fra underjordiske miner, der skal lukkes.

3.1. Prioriteter

Der lægges særlig vægt på projekter, som går ud på at:

a) reducere emissionerne af drivhusgasser, navnlig metan, fra kullag

b) returnere mineaffald, flyveaske og afsvovningsprodukter, eventuelt ledsaget af andre former for affald, til minen

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- c) reetablere slaggebjergområder og anvende restprodukter fra produktion og anvendelse af kul i industrien
  - d) beskytte vandspejlet og rense drænvand fra miner
  - e) formindske miljøvirkningerne fra anlæg, der hovedsagelig anvender kul og brunkul fra Fællesskabet
  - f) beskytte overjordiske anlæg mod virkningerne fra indsynkning på kort og mellemlang sigt
  - g) reducere emissionerne fra anvendelsen af kul.
4. **Forvaltning af afhængighed af energiforsyninger fra tredjelande**

Forskningsprojekter med dette mål vedrører udsigterne for langsigtet energiforsyning og berører opgradering, i økonomisk, energimæssig og miljømæssig henseende, af kulressourcer, som det ikke er økonomisk at bryde med traditionelle minemetoder. Projekterne omfatter undersøgelser, fastlæggelse af strategier, grundforskning og anvendt forskning og afprøvning af innovative teknikker, som indebærer muligheder for at opgradere Fællesskabets kulressourcer. Der foretrækkes projekter, som integrerer komplementære teknikker som adsorption af metan eller kuldioxid, ekstraktion af metan fra kullejet, underjordisk forgasning af kul, osv.

Tillæg C

Uændret

Europæisk FTU-program for kul og stål

Teknikk-videnskabelige og socioøkonomiske prioriteter for perioden
2002-2007

FTU INDEN FOR STÅL

Med det overordnede mål at øge konkurrenceevnen og bidrage til en bæredygtig udvikling ligger hovedvægten i FTU på at udvikle nye eller bedre teknologier, som kan sikre en økonomisk, ren og sikker produktion af stål og stålprodukter, som er kendetegnet ved en støt stigende ydeevne, brugervenlighed, brugertilfredshed, længere levetid, let genindvinding og genanvendelse.

1. Nye og bedre teknikker til fremstilling og færdigbehandling af stål

FTU bør stille mod forbedring af stålproduktionsprocesserne for at øge produktkvaliteten og produktiviteten. Begrænsningen af emissioner, energiforbrug og miljøvirkninger samt bedre udnyttelse af råstoffer og bevarelse af ressourcer bør indgå som et integreret led i udviklingen. Følgende områder bør behandles:

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- a) jernmalmreducerende processer
- b) jernfremstillingsprocesser
- c) processer i lysbueovne
- d) stålfremstillingsprocesser
- e) sekundære metallurgiske teknikker
- f) teknikker til strengstøbning og støbning i næsten endelig form («near net shape casting») med og uden direkte valsning
- g) teknikker til valsning, færdigbehandling og overtrækning
- h) varm- og koldvalsningsteknikker, bejdsnings- og færdigbehandlingsprocesser
- i) procesinstrumentation, styring og automation
- j) vedligeholdelse af produktionslinjer og deres pålidelighed.

2. Udvikling og anvendelse af stål

FTU vedrørende anvendelse af stål er væsentlig for at kunne tage udfordringerne op i forbindelse med fremtidige brugerkrav til stål og skabe nye markedsmuligheder. Følgende områder bør behandles:

- a) nye stålqualiteter til krævende anvendelsesformål
- b) stålegenskaber, som vedrører de mekaniske egenskaber ved lave og høje temperaturer, som styrke og sejhed, metaltræthed, slid, krybning, korrosion og brudstyrke
- c) forlængelse af levetiden, navnlig ved at øge ståls og stålprofilers modstandsdygtighed over for varme og korrosion
- d) stålholdige kompositmaterialer og sandwichstrukturer
- e) simuleringmodeller til forudsigelse af mikrostrukturer og mekaniske egenskaber
- f) strukturel sikkerhed og designmetoder, navnlig i forbindelse med brand og jordskælv
- g) teknologier i forbindelse med formgivning, svejsning og samling af stål og andre materialer
- h) standardisering af prøve- og evalueringsmetoder.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. Bevaring af ressourcer og forbedring af arbejdsvilkår

Både ved produktion og anvendelse af stål bør bevarelse af ressourcer, beskyttelse af økosystemer og sikkerhedsspørgsmål udgøre en integrerende del af FTU-arbejdet. Følgende områder bør behandles:

- a) teknikker til genindvinding af ukurant stål fra forskellige kilder og klassifikation af stålskrot
  - b) stålkvaliteter og udformning af samlede strukturer, som letter genindvinding af stålskrot og dets omdannelse til brugbart stål
  - c) kontrol og beskyttelse af miljøet på og omkring arbejdspladsen
  - d) retablering af stålværksarealer
  - e) forbedring af arbejdsvilkår og livskvalitet på arbejdspladsen
  - f) ergonomiske metoder
  - g) sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen
  - h) begrænsning af udsættelsen for emissioner på arbejdspladsen.
-

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner

(2001/C 180 E/05)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 840 endelig udg. — 2000/0336(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 18. december 2000)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

(4) Selv om direktiv 97/68/EF i første omgang kun omfattede nogle motorer med kompressionstænding, påregnedes det i betragtning nr. 5 at udvide direktivet til også at omfatte benzinmotorer.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

(5) Emissionerne fra små gnisttændingsmotorer (benzinmotorer) i forskellige typer maskiner medvirker betydeligt til velkendte luftkvalitetsproblemer, både nuværende og kommende, især ozondannelse.

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

(6) I USA er der allerede strenge miljøkrav til emissionerne fra små gnisttændingsmotorer, hvilket viser, at det er teknisk muligt at nedbringe emissionerne betydeligt.

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(7) Når der ikke findes fællesskabslovgivning, er det muligt at importere motorer med en teknologi, der er miljømæssigt gammeldags, hvilket er en trussel for Fællesskabets luftkvalitetsmålsætninger, og at gennemføre national lovgivning på området, hvilket kan skabe hindringer for samhandelen.

(1) Auto Oil II-programmet havde til formål at udpege omkostningseffektive strategier, hvormed Fællesskabets luftkvalitetsmålsætninger kan opfyldes. Kommissionen nåede ved sin gennemgang af Auto Oil II-programmet ⁽¹⁾ til den konklusion, at der er behov for foranstaltninger til løsning af især problemerne med ozon og partikelemission. Nyligt arbejde med etablering af nationale emissionslofter har vist, at der er behov for yderligere foranstaltninger, hvis luftkvalitetsmålsætningerne i Fællesskabslovgivningen skal opfyldes.

(8) Direktiv 97/68/EF stemmer nøje overens med den tilsvarende amerikanske lovgivning, og en fortsat overensstemmelse vil være til gavn for både erhvervsliv og miljø.

(2) Der er trinvis indført strenge krav til emissionen fra vejkøretøjer. Det er allerede besluttet, at kravene skal skærpes yderligere. Mobile ikke-vejgående maskiners relative bidrag til forureningen bliver således større og større.

(9) De europæiske virksomheder har behov for en vis frist for at kunne opfylde emissionskravene, især de fabrikanter, der endnu ikke opererer på verdensplan.

(3) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF ⁽²⁾ er der indført emissionsgrænseværdier for forurenende

(10) I direktiv 97/68/EF har man fulgt et tottrinsprincip for motorer med kompressionstænding, i lighed med de amerikanske bestemmelser for gnisttændingsmotorer. Det kunne have været muligt at benytte et ettrinsprincip i fællesskabslovgivningen, men derved ville området have været uden regulering i endnu 4-5 år, så der var opstået et marked for motorer med høj emission.

⁽¹⁾ KOM(2000) 626 endelig.

⁽²⁾ EFT L 59 af 27.2.1998, s. 1.

- (11) Et system med udjævning, hensættelse og handel er et vigtigt element i trin II i de amerikanske regler. Et sådant system betyder, at en fabrikant kan kompensere for, at én motorfamilie har emissioner, der er højere end kravene, ved hjælp af lavere emissioner fra en anden motorfamilie, så længe gennemsnittet for de solgte motorer ligger lavere end kravene, og hensætte emissions-tilgodehavender fra et år til det følgende for at nå det krævede gennemsnit samt købe og sælge emissionstilgodehavender hos andre fabrikanter. I forsøgene på at holde overensstemmelsen mellem USA's og Fællesskabets lovgivning er det især systemets udjævnings- og hensættelsesmuligheder, der er vigtige. Direktivet indeholder et lignende system med hensættelse og handel, som kan benyttes på frivillig basis.
- (12) På dette område har der aldrig før været benyttet udjævning og hensættelse i fællesskabslovgivningen. Fællesskabet og USA har forskellige administrative systemer, hvilket skaber usikkerhed om nogle af detaljerne i udjævnings- og hensættelsessystemerne. Kommissionen agter at foretage en fornyet gennemgang af detaljerne i udjævnings- og hensættelsessystemerne og om fornødent fremkomme med forslag til ændringer, inden det påregnede ikrafttrædelsestidspunkt.
- (13) Bestemmelserne i direktiv 97/68/EF om udvalgsprocedurer bør tilpasses under hensyntagen til Rådets afgørelse af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾.
- (14) Direktiv 97/68/EF bør ændres i overensstemmelse med ovenstående —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 97/68/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 indsættes følgende led:

- »— »udskiftningsmotor«: en fabriksny motor, der erstatter motoren i en maskine, og som leveres udelukkende til dette formål,
- »håndbåret motor«: en motor, der opfylder mindst en af følgende betingelser:
  - a) motoren skal benyttes i et redskab, som bæres hele tiden, mens det udfører sin tilsigtede funktion
  - b) motoren skal benyttes i et redskab, som benyttes i flere positioner, f.eks. på hovedet eller på siden, mens det udfører sin tilsigtede funktion

c) motoren skal benyttes i et redskab, hvor den samlede vægt af motor og redskab ikke overstiger 20 kg (uden væsker), og som tillige udviser mindst et af følgende kendetegn:

- i) operatøren er nødt til enten at støtte eller bære udstyret, mens det udfører sin tilsigtede funktion
- ii) operatøren er nødt til enten at støtte udstyret eller holde det i den rigtige retning, mens det udfører sin tilsigtede funktion
- iii) motoren benyttes i en generator eller en pumpe

— »ikke-håndbåret motor«: en motor, der ikke er omfattet af definitionen af en håndbåret motor,

— »emissionsholdbarhedstid«: det antal timer, der ifølge bilag IV, tillæg 4, skal benyttes til at bestemme forringelsesfaktorerne,

— »fabrikant af lille familie af gnisttændingsmotorer«: en fabrikant med en samlet produktion på mindre end 5 000 enheder af en given klasse,

— »fabrikant af et mindre antal gnisttændingsmotorer«: en fabrikant med en samlet produktion på mindre end 25 000 enheder.«

2) I artikel 3 indsættes følgende som nyt stk. 4:

»4. For gnisttændingsmotorer med en effekt på højst 19 kW kan en fabrikant frit vælge at benytte den alternative typegodkendelsesprocedure, der er beskrevet i bilag XII, i trin II.«

3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 foretages følgende ændringer:

- i) I første punktum erstattes udtrykket »bilag VI« med udtrykket »bilag VII«.
- ii) I andet punktum erstattes udtrykket »bilag VII« med udtrykket »bilag VIII«.

b) I stk. 4 foretages følgende ændringer:

- i) I litra a erstattes udtrykket »bilag VIII« med udtrykket »bilag IX«.
- ii) I litra b erstattes udtrykket »bilag IX« med udtrykket »bilag X«.

c) I stk. 5 erstattes udtrykket »bilag X« med udtrykket »bilag XI«.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

d) Der indsættes følgende som nyt stk. 6:

»6) Har en fabrikant valgt at benytte den frivillige typegodkendelsesprocedure i bilag XII, finder punkt 8, 9 og 10 i samme bilag anvendelse i stedet for bestemmelserne i stk. 1, 2 og 4.«

4) I artikel 6 indsættes følgende som nyt stk. 5:

»5. Har en fabrikant valgt at benytte den frivillige typegodkendelsesprocedure i bilag XII, finder punkt 10 i samme bilag anvendelse i stedet for bestemmelserne i stk. 3 og 4.«

5) I artikel 7 indsættes følgende som nyt stk. 3:

»3. Typegodkendelser, der er udstedt i henhold til direktiv 88/77/EØF, og som er i overensstemmelse med trin A, B1, B2 eller C, jf. artikel 2 og bilag I, punkt 6.2.1, i direktiv 1999/96/EF⁽¹⁾, og eventuelle tilsvarende godkendelsesmærker accepteres for trin II, jf. artikel 9, stk. 3, i nærværende direktiv.

⁽¹⁾ EFT L 44 af 16.2.2000, s. 1.«

6) Artikel 8, stk. 5, første punktum, affattes således:

»Med henblik på kontrollen af identifikationsnumrene skal fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede befuldmægtigede på forlangende uopholdeligt give den ansvarlige godkendende myndighed alle nødvendige oplysninger om de direkte købere tillige med identifikationsnumrene på de motorer, der er produceret i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, eller bilag XII, punkt 10.«

7) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) Overskriften »Tidsplan« erstattes af udtrykket »Tidsplan — motorer med kompressionstænding«.

b) I nr. 1 erstattes udtrykket »bilag VI« med udtrykket »bilag VII«.

c) I nr. 2 foretages følgende ændringer:

i) Udtrykket »bilag VI« erstattes med udtrykket »bilag VII«.

ii) Udtrykket »punkt 4.2.1 i bilag I« erstattes med udtrykket »punkt 4.1.2.1 i bilag I«.

d) I nr. 3 foretages følgende ændringer:

i) Udtrykket »bilag VI« erstattes med udtrykket »bilag VII«.

ii) Udtrykket »punkt 4.2.3 i bilag I« erstattes med udtrykket »punkt 4.1.3.1 i bilag I«.

e) I nr. 4, første afsnit, ordene »fabriksnye mobile ikke-vejgående motordrevne maskiner samt salg eller brug af fabriksnye«. Ovs. anm: Her er tillige tale om rettelse af en uoverensstemmelse mellem den danske og den engelske/franske tekst.

8) Der indsættes følgende som ny artikel 9a:

»Artikel 9a

Tidsplan — gnisttændingsmotorer

1. INDELING I KLASSER

I dette direktiv inddeles gnisttændingsmotorer i følgende klasser:

Hovedklasse S: Små motorer med nettoeffekt = 19 kW

Hovedklasse S opdeles i to kategorier:

H: Motorer til håndbårne maskiner

N: Motorer til ikke-håndbårne maskiner

Klasse/kategori	Slagvolumen (cm ³)
Håndbårne motorer	
Klasse SH:1	< 20
Klasse SH:2	≥ 20 til < 50
Klasse SH:3	≥ 50
Ikke-håndholdte motorer	
Klasse SN:1	< 66
Klasse SN:2	≥ 66 < 100
Klasse SN:3	≥ 100 < 225
Klasse SN:4	≥ 225

2. MEDDELELSE AF TYPEGODKENDELSER

Medlemsstaterne må ikke efter den dd/mm/åå nægte typegodkendelse af en type eller familie af gnisttændingsmotorer eller nægte at udstede det i bilag VII beskrevne dokument og må ikke stille andre typegodkendelseskrav med hensyn til luftforurenende emissioner fra mobile ikke-vejgående maskiner med motor monteret, hvis kravene i dette direktiv med hensyn til emissionerne af forurenende luftarter er opfyldt.

3. TYPEGODKENDELSE TRIN I

Medlemsstaterne skal nægte typegodkendelse af en motor-type eller en motorfamilie samt udstedelse af det i bilag VI beskrevne dokument, og nægte enhver anden form for typegodkendelse af en mobil ikke-vejgående maskine med monteret motor senere end 18 måneder efter datoen for direktivets ikrafttræden, hvis motoren ikke opfylder kravene i dette direktiv, og når emissionen af forurenede luftarter fra motoren ikke opfylder grænseværdierne i tabellen i punkt 4.2.2.1 i bilag I.

4. TYPEGODKENDELSE TRIN II

Medlemsstaterne skal nægte typegodkendelse af en motor-type eller en motorfamilie samt udstedelse af de i bilag VI beskrevne dokumenter, og nægte enhver anden form for typegodkendelse af en mobil ikke-vejgående maskine med monteret motor:

efter 1. august 2004 for motorer i klasse SN:1 og SN:2

efter 1. august 2006 for motorer i klasse SN:4

efter 1. august 2008 for motorer i klasse SH:1, SH:2 og SN:3

efter 1. august 2010 for motorer i klasse SH:3

hvis motoren ikke opfylder kravene i dette direktiv, og når emissionen af forurenede luftarter fra motoren ikke opfylder grænseværdierne i tabellen i punkt 4.2.2.2 i bilag I.

5. MARKEDSFØRING

MOTORPRODUKTIONS DATOER

Bortset fra maskiner og motorer til eksport til tredjelande tillader medlemsstaterne 6 måneder efter den dato, der er anført i stk. 3 og 4 for den pågældende kategori, kun markedsføring af motorer, uanset om de allerede er monteret i en maskine, hvis de opfylder kravene i dette direktiv.

Medlemsstaterne kan dog for hver kategori udsætte datoerne i stk. 3 og 4 i to år for motorer, der er produceret inden de nævnte datoer.«

9) I artikel 10 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Kravene i artikel 8, stk. 1 og 2, artikel 9, stk. 4, og artikel 9a, stk. 5, gælder ikke:

— motorer til anvendelse i forsvaret

— motorer, der er undtaget i henhold til stk. 1a og 2.«

b) Der indsættes følgende som nyt stk. 1a:

»1a. En udskiftningsmotor skal opfylde de grænseværdier, som den erstattede motor skulle opfylde, da den oprindeligt blev markedsført.

Påskriften »Udskiftningsmotor« fastgøres med en etiket på motoren eller indsættes i ejerens instruktionsbog.«

c) Der indsættes følgende som nyt stk. 3 og 4:

»3. Kravene i artikel 9a, stk. 4, udskydes i tre år for fabrikanten af et mindre antal motorer.

4. Kravene i artikel 9a, stk. 4, erstattes af de tilsvarende trin I-krav for en fabrikant af små motorfamilier for den eller de klasser, for hvilke fabrikanten kan dokumentere en årlig produktion på mindre end 5 000 enheder.«

10) Artikel 14 og 15 affattes således:

»Artikel 14

Tilpasning til den tekniske udvikling

Ændringer, der er påkrævede for at tilpasse bilagene til den tekniske udvikling, vedtages, med undtagelse af kravene i bilag I, punkt 1, 2.1-2.8 og 4, af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 15, stk. 2.

Artikel 15

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 13 i rådsdirektiv 70/156/EØF ⁽¹⁾, og som består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til nærværende artikel, finder den i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF ⁽²⁾ omhandlede rådgivningsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 (og artikel 8).

3. Det i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum er på 3 måneder.

⁽¹⁾ EFT L 42 af 23.2.1970, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.«

11) Der indsættes følgende bilagsfortegnelse:

»Bilagsfortegnelse

BILAG I: ANVENDELSESOMRÅDE, DEFINITIONER ...

BILAG II: OPLYSNINGSSKEMAER

Tillæg 1: Hovedspecifikationer for (stam)motoren

Tillæg 2: Hovedspecifikationer for motorfamilien

Tillæg 3: Hovedspecifikationer for en motortype i motorfamilien

BILAG III: PRØVNINGSFORSKRIFTER — MOTORER MED KOMPRESSIØNSTÆNDING

Tillæg 1: Måle- og prøvetagningsmetoder

Tillæg 2: Kalibrering af analyseapparatet

Tillæg 3: Dataevaluering og beregninger

BILAG IV: PRØVNINGSFORSKRIFTER — GNISTTÆNDINGS-MOTORER

Tillæg 1: Måle- og prøvetagningsmetoder

Tillæg 2: Kalibrering af analyseapparatet

Tillæg 3: Dataevaluering og beregninger

Tillæg 4: Forringelsesfaktorer

BILAG V: TEKNISKE DATA FOR REFERENCEBRÆNDSTOF

BILAG VI: SYSTEM TIL ANALYSE OG PRØVETAGNING

BILAG VII: TYPEGODKENDELSESATTEST

Tillæg 1: Prøvningsresultater for motorer med kompressionstænding

Tillæg 2: Prøvningsresultater for gnisttændingsmotorer

Tillæg 3: Udstyr og tilbehør, som skal monteres med henblik på prøvning til bestemmelse af motoreffekt

BILAG VIII: NUMMERERINGSYSTEM FOR GODKENDELSES-ATTESTER

BILAG IX: FORTEGNELSE OVER TYPEGODKENDELSER AF MOTORER/MOTORFAMILIER

BILAG X: FORTEGNELSE OVER PRODUCEREDE MOTORER

BILAG XI: DATABLAD FOR TYPEGODKENDTE MOTORER

BILAG XII: PROCEDURE TIL FRIVILLIG UDJÆVNING OG HENSÆTTELSE*

12) Bilagene ændres som anført i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden dd/mm/åå. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

1. I bilag I foretages følgende ændringer:

a) Første punktum i punkt 1 »Anvendelsesområde« affattes således:

»Dette direktiv finder anvendelse på motorer, der skal monteres i mobile ikke-vejpgående maskiner, og hjælpe-motorer, der monteres i køretøjer til person- og godstransport ad vej.«

b) Punkt 1A, første punktum, affattes således:

»A. er beregnet til og egnet til at bevæge sig eller blive fremdrevet på jorden på eller uden for vej og har enten

- a) en motor med kompressionstænding og en nettoeffekt, jf. punkt 2.4, på mindst 18 kW og højst 560 kW ⁽⁴⁾, som kører med vekslende hastighed og ikke med én konstant hastighed.

Maskiner, hvis motorer ...

(resten uændret)

— ...

— mobilkraner

eller

- b) en motor med kompressionstænding til vandingspumper eller elaggregater, der kører med varierende belastning

Maskiner, hvis motorer falder ind under denne definition, omfatter, men er ikke begrænset til:

— kompressorer,

— elaggregater med varierende belastning, bl.a. til køle- og svejseanlæg,

— vandingspumper,

— plænepleje, flishuggere, snerydningsudstyr og fejmaskiner;

eller

- c) en benzindrevet gnisttændingsmotor, hvis nettoeffekt, jf. punkt 2.4, er højst 19 kW

Maskiner, hvis motorer falder ind under denne definition, omfatter, men er ikke begrænset til:

— plæneklippere,

— kædesave,

— elgeneratorer,

— vandpumper,

— buskryddere.

Direktivet gælder ikke følgende anvendelser:

B. skibe

C. jernbanelokomotiver

D. luftfartøjer

E. fritidskøretøjer

F. elaggregater med motor med kompressionstænding i hele trin I og i trin II indtil 31. december 2006.»

c) I punkt 2 foretages følgende ændringer:

— Fodnote 2 i punkt 2.4 affattes således:

»Dette betyder, i modsætning til forskrifterne i punkt 5.1.1.1 i bilag I til direktiv 80/1269/EØF, at motorens kølerventilator ikke må være påmonteret under prøvningen af motorens nettoeffekt; hvis fabrikanten alligevel udfører prøvningen med påmonteret ventilator, skal den effekt, der absorberes af ventilatoren alene, lægges til den i øvrigt målte effekt, undtagen for motorer, hvor sådant udstyr er en integrerende del af motoren (jf. bilag VII, tillæg 3).«

— I punkt 2.8 indsættes følgende som nyt 4. led:

»— For motorer, der skal prøves efter G1-cyklussen, er mellemhastigheden 85 % af den maksimale mærkehastighed (jf. punkt 3.5.1.2 i bilag IV).«

— Der indsættes følgende nye punkter:

»2.9. »Justerbar parameter«: en anordning, et system eller et konstruktionselement, der er fysisk stilbart og kan indvirke på emissionen eller motorens præstationer under emissionsprøvnningen eller normal drift.

2.10. »Efterbehandling«: at udstødningsgassen ledes gennem en anordning eller et system for at opnå en kemisk eller fysisk ændring af gasserne, inden de ledes ud til atmosfæren.

2.11. »Gnisttændingsmotor«: en motor, der fungerer efter princippet med gnisttænding.

2.12. »Hjælpeanordning til emissionskontrol«: en anordning, der følger motorens driftsparametre med henblik på at regulere på en eller flere komponenter i emissionskontrollsystemet.

2.13. »Emissionskontrollsystem«: en anordning, et system eller et konstruktionselement, der kontrollerer eller begrænser emissionen.

2.14. »Brændstofsysteem«: samtlige komponenter, der medvirker ved dosering og blanding af brændstoffet.

2.15. »Hjælpeomotor«: en motor, der er monteret i eller på et motorkøretøjer, men ikke er med til at drive køretøjet fremad.«

— Punkt 2.9, bliver til punkt 2.16, og punkt 2.9.1-2.9.3 bliver til punkt 2.16.1-2.16.3.

d) I punkt 3 foretages følgende ændringer:

— Punkt 3.1 affattes således:

»3.1. Motorer med kompressionstænding, som er godkendt i henhold til dette direktiv, skal være påført:«

— I punkt 3.1.3 foretages følgende ændring:

Udtrykket »bilag VII« ændres til »bilag VIII«.

— Der indsættes følgende som nyt punkt 3.2:

»3.2. Gnisttændingsmotorer, som er godkendt i henhold til dette direktiv, skal være påført:

3.2.1. Motorfabrikantens fabriksmærke eller firmabetegnelse

3.2.2. EF-typegodkendelsesnummer som beskrevet i bilag VIII

3.2.3. Udjævningsmetodens godkendelsesnummer, hvis motoren indgår i et emissionsudjævningsystem som beskrevet i bilag XII«

— Punkt 3.2-3.6 bliver til punkt 3.3-3.7, og i det nye punkt 3.7 ændres udtrykket »bilag VI« til »bilag VII«.

e) I punkt 4 foretages følgende ændringer:

- Der indsættes følgende som ny overskrift: »4.1. Motorer med kompressionstænding«
- Punkt 4.1 bliver til punkt 4.1.1.
- Punkt 4.2 bliver til punkt 4.1.2, og i dette punkt ændres udtrykket »bilag V« til »bilag VI«.
- Punkt 4.2.1 bliver til punkt 4.1.2.1. Punkt 4.2.2 bliver til punkt 4.1.2.2, og i dette punkt ændres udtrykket »punkt 4.2.1« til »punkt 4.1.2.1«. Punkt 4.2.3-4.2.4 bliver til punkt 4.1.2.3-4.1.2.4.

f) Der indsættes følgende nye punkt:

»4.2. Gnisttændingsmotorer

4.2.1. Almindelige forhold

Alle dele, der kan have indflydelse på emissionen af forurenende luftarter, skal være udformet, konstrueret og anbragt således, at motoren under normale driftsforhold og uanset eventuelle vibrationer opfylder forskrifterne i dette direktiv.

Fabrikanten skal træffe de nødvendige tekniske foranstaltninger til at sikre effektiv begrænsning af de nævnte emissioner i henhold til nærværende direktiv i hele motorens levetid og ved normal brug, jf. forskrifterne i bilag IV, tillæg 4.

4.2.2. Specifikationer for emission af forurenende stoffer

Forurenende luftarter afgivet af den til prøvning indleverede motor måles efter metoderne i bilag VI (under brug af eventuelt efterbehandlingsudstyr).

Andre systemer eller analysatorer kan godkendes, forudsat at de giver tilsvarende resultater som følgende referencesystemer:

- for forurenende luftarter, målt i ufortyndet udstødningsgas, det i bilag VI, figur 2, viste system,
- for forurenende luftarter, målt i den fortyndede udstødningsgas i et totalstrømsfortyndingssystem, det i bilag VI, figur 3, viste system.

4.2.2.1. Emissioner af kulmonoxid, kulbrinter, kvælstofoxider samt kulbrinter og kvælstofoxider tilsammen må for trin I ikke være over de i nedenstående tabel angivne værdier:

Trin I

Klasse	Carbonmonoxid (CO) (g/kWh)	Kulbrinter (HC) (g/kWh)	Nitrogenoxider (NO _x) (g/kWh)	Kulbrinter og kvælstofoxider tilsammen (g/kWh)
				HC + NO _x
SH:1	805	295	5,36	
SH:2	805	241	5,36	
SH:3	603	161	5,36	
SN:1	519			50
SN:2	519			40
SN:3	519			16,1
SN:4	519			13,4

- 4.2.2.2. I trin II må emissionen af kulmonoxid og emissionen af kulbrinter og kvælstofoxider tilsammen ikke være over de i nedenstående tabel angivne værdier:

Trin II

Klasse	Carbonmonoxid (CO) (g/kWh)	Kulbrinter og kvælstofoxider tilsammen (g/kWh)
		HC + NO _x
SH:1	805	50
SH:2	805	50
SH:3	603	72
SN:1	610	50,0
SN:2	610	40,0
SN:3	610	16,1
SN:4	610	12,1

NO_x-indholdet må i ingen af motorklasserne overskride 10 g/kWh.

- 4.2.2.3. Uanset definitionen af »håndbåret motor« i artikel 2 i dette direktiv kan totaktsmotorer til snekastere opfylde SN:1-, SN:2- eller SN:3-krav.»

g) Punkt 6.3-6.10 affattes således:

- »6.3. De enkelte cylindres slagvolumen, nemlig inden for 85 % og 100 % af det største slagvolumen i motorfamilien.

6.4. Luftindtag

6.5. Brændstoftype

- diesel
- benzin

6.6. Forbrændingskammerets type/konstruktion

6.7. Ventiler og porte-arrangement, størrelse og antal

6.8. Brændstofsysteem

for diesel

- pumpe-ledning-indsprøjtningssdyse
- linjepumpe
- fordelerpumpe
- enkeltelement
- enkeltindsprøjtningssdyse

for benzin

- karburator
- indirekte indsprøjtning
- direkte indsprøjtning

6.9. Forskellige systemer

- udstødningsrecirkulation
- vandindsprøjtning/-emulsion
- luftindblæsning

- ladeluftkøling
- tændingstype (kompression, gnist)

6.10. Efterbehandling af udstødningsgassen«

2. I bilag II foretages følgende ændringer:

a) I tabellen i tillæg 2 foretages følgende ændringer:

Udtrykket »Afgivet brændstofmængde pr. takt (mm³)« i 3. og 6. række ændres til udtrykket »Afgivet brændstofmængde pr. takt (mm³) for dieselmotorer
brændstoftilførsel (g/h) for benzinmotorer«

b) I tillæg 3 foretages følgende ændringer:

— Overskriften til punkt 3 affattes således: »Brændstoftilførsel til dieselmotorer«

— Der indsættes følgende nye punkter:

»4. Brændstoftilførsel til benzinmotorer

4.1. Karburator

4.1.1. Fabrikat(er): . . .

4.1.2. Type(r): . . .

4.2. Indirekte indsprøjtning: singlepoint- eller multipointindsprøjtning

4.2.1. Fabrikat(er): . . .

4.2.2. Type(r): . . .

4.3. Direkte indsprøjtning

4.3.1. Fabrikat(er): . . .

4.3.2. Type(r): . . .

4.4. Brændstoftilførsel (g/h) og luft/benzin-blandingsforhold ved mærkehastighed og med helt åbent gasspjæld«

— Punkt 4 bliver til punkt 5, og der indsættes følgende nye punkter:

»5.3. System til variabel ventilindstilling (hvis til stede og hvor: ind sugning og/eller udstødning)

5.3.1. Type: kontinuert eller on/off

5.3.2. Kamvinkel ved faseskift«

— Der indsættes følgende nye punkt:

»6. Portkonfiguration

6.1. Placering, størrelse og antal«

— Der indsættes følgende nye punkt:

»7. Tændingssystem

7.1. Tændspole

7.1.1. Fabrikat(er): . . .

7.1.2. Type(r): . . .

7.1.3. Antal:

7.2. Tændrør

7.2.1. Fabrikat(er): ...

7.2.2. Type(r): ...

7.3. Tændmagnet

7.3.1. Fabrikat(er): ...

7.3.2. Type(r): ...

7.4. Fortænding

7.4.1. Statisk fortænding i forhold til stemplets topstilling (krumtappens drejning i grader)

7.4.2. Evt. fortændingskurve: ...«

3. I bilag III foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

»Prøvningsforskrifter for motorer med kompressionstænding«

b) I punkt 2.7 foretages følgende ændringer:

Udtrykket »bilag VI« ændres til »bilag VII«, og udtrykket »bilag IV« ændres til »bilag V«.

c) I punkt 3.6 foretages følgende ændringer:

— Punkt 3.6.1 og 3.6.1.1 affattes således:

»3.6.1. Prøvningscyklus for udstyr i henhold til bilag I, punkt 1:

3.6.1.1. Følgende cyklus, bestående af 8 forløb ⁽¹⁾, skal følges ved specification (a) ved anvendelse af dynamometer på den testede motor:⁽¹⁾ Identisk med prøvningscyklus C1 i ISO-standard 8178-4.«

— Der indsættes følgende som nyt punkt 3.6.1.2:

»3.6.1.2. Følgende cyklus, bestående af 5 forløb ⁽¹⁾, skal følges ved specification (b) ved anvendelse af dynamometer på den testede motor:

Sekvens nr.	Motorhastighed	Belastning (%)	Vægtningsfaktor
1	Mærkehastighed	100	0,05
2	Mærkehastighed	75	0,25
3	Mærkehastighed	50	0,3
4	Mærkehastighed	25	0,3
5	Mærkehastighed	10	0,1

Belastningstallene er procentværdier af det drejningsmoment, der svarer til basismærkeeffekten, der defineres som den maksimale effekt, der er til rådighed under en sekvens med variabel effekt, som kan køres i et ubegrænset antal timer om året mellem de fastsatte vedligeholdelsesintervaller og under nærmere angivne ydre forhold, idet der foretages vedligehold som foreskrevet af fabrikanten ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Identisk med prøvningscyklus D2 i ISO-standard 8168-4:1996(E).⁽²⁾ Definitionen af basismærkeeffekt fremgår tydeligere af figur 2 i ISO 8528-1:1993(E).«

— Punkt 3.6.3 affattes således:

»3.6.3. Prøvningssekvens

Prøvningssekvensen påbegyndes. Rækkefølgen ved udførelse af prøverne skal svare til sekvensnumrene (stigende rækkefølge) ved den ovenfor beskrevne prøvningscyklus.

I de enkelte sekvenser i den pågældende prøvningscyklus ...«

d) I tillæg 1, punkt 1, foretages følgende ændringer:

I punkt 1 og 1.4.3 ændres udtrykket »bilag V« til »bilag VI«.

4. Der indsættes følgende som nyt bilag IV:

»BILAG IV

METODE TIL PRØVNING AF MOTORER MED GNISTTÆNDING

1. INDLEDNING

1.1. I dette bilag beskrives metoden til bestemmelse af emissioner af forurenende luftarter og partikler fra de prøvede motorer.

1.2. Ved prøvningen skal motoren være anbragt i prøvebænk og tilsluttet et dynamometer.

2. PRØVNINGSBETINGELSER

2.1. Prøvningsbetingelser for motoren

Den absolutte temperatur (T_a) af motorens indsugningsluft måles ved motorens luftindtag i Kelvin, det tørre atmosfæretryk (p_s) måles i kPa, og parameteren f_a bestemmes efter følgende anvisninger:

$$f_a = \left(\frac{99}{p_s} \right) \times \left(\frac{T_a}{298} \right)^{0,7}$$

2.1.1. Prøvningens gyldighed

For at prøvningen kan anses for gyldig, skal det for parameteren f_a gælde:

$$0,96 \leq f_a \leq 1,06$$

2.1.2. Motorer med ladeluftkøling

Temperaturen af kølemidiet og temperaturen af ladeluften skal registreres.

2.2. Motorens luftindtag

Prøvemotorens luftindtagssystem skal være forsynet med en forsnavring, der højst afviger 10 % fra den af fabrikanten angivne øvre grænse for et nyt luftfilter ved driftsbetingelser, der af fabrikanten angives at svare til maksimal luftindstrømning for den pågældende motormontering.

For små gnisttændingsmotorer (< 1 000 cm³ slagvolumen) skal anvendes et system, der er repræsentativt for den monterede motor.

2.3. Motorens udstødningssystem

Prøvemotorens udstødningssystem skal give anledning til et modtryk, der inden for 10 % svarer til den af fabrikanten foreskrevne øvre grænse ved driftsomstændigheder svarende til den deklarerede maksimaleffekt for den pågældende motormontering.

For små gnisttændingsmotorer (< 1.0 liter slagvolumen) skal anvendes et system, der er repræsentativt for den monterede motor.

2.4. Kølesystem

Kølesystemets kapacitet skal være tilstrækkelig til at holde motorens driftstemperatur på den af fabrikanten angivne normalværdi. Denne bestemmelse finder anvendelse på enheder, som skal afmonteres for at effekten kan måles, således ventilatoren, når denne må afmonteres for at skaffe adgang til krumtapakslen.

2.5. Smøreolie

Smøreolien skal opfylde fabrikantens forskrifter for den pågældende motor og dens påtænkte anvendelse. Fabrikanten skal anvende motorsmøremidler, som er repræsentative for dem, der fås i handelen.

Specifikationerne for den ved prøvningen anvendte smøreolie skal registreres og angives sammen med prøvningsresultaterne i punkt 1.2 af bilag VII, tillæg 2 for gnisttændingsmotorer og forelægges sammen med prøvningsresultaterne.

2.6. Indstillelige karburatorer

Motorer med karburator med begrænset justeringsmulighed skal afprøves ved begge yderpunkter af justeringsmuligheden.

2.7. Prøvebrændstof

Der skal anvendes det i bilag V specificerede referencebrændstof.

Oktantal og massefylde af det ved prøvningen anvendte referencebrændstof skal registreres og angives sammen med prøvningsresultaterne i punkt 1.1.1 af bilag VII, tillæg 2 for gnisttændingsmotorer.

For totaktsmotorer skal brændstof/smøreolieforholdet være det af fabrikanten anbefalede. Olieprocenten i brændstof/smøremiddelblandingen anvendt i totaktsmotorer og brændstoffets resulterende massefylde skal angives i punkt 1.1.4 af bilag VII, tillæg 2 for gnisttændingsmotorer.

2.8. Bestemmelse af dynamometerets indstilling

Emissionsmålinger skal baseres på ukorrigeret bremseeffekt. Udstyr, som kun er nødvendigt til betjening af maskinen og kan monteres på denne, skal være afmonteret under prøvningen. For udstyr, som ikke er blevet afmonteret, skal den optagne effekt bestemmes med henblik på beregning af dynamometerindstillingen, bortset fra motorer, hvor sådant udstyr indgår som en integrerende del af motoren (som f.eks. ventilatoren på luftkølede motorer).

Modstanden ved motorens luftindtag og modtrykket i udstødningsrøret skal, på motorer hvor sådan indstilling er mulig, indstilles svarende til de af fabrikanten angivne øvre grænser i overensstemmelse med punkt 2.2 og 2.3. De maksimale værdier af drejningsmomentet ved de foreskrevne prøvningshastigheder bestemmes ved forsøg, således at drejningsmomentet til de foreskrevne prøvningssekvenser kan beregnes. For motorer, der ikke er beregnet til at arbejde ved forskellige omdrejningshastigheder med største drejningsmoment, skal det maksimale drejningsmoment ved prøvningshastighederne angives af fabrikanten. Motorens indstilling beregnes for hver prøvningssekvens ved hjælp af formelen:

$$S = \left((P_M + P_{AE}) \times \frac{L}{100} \right) - P_{AE}$$

hvor:

S er dynamometerets indstilling (kW)

P_M er den maksimale observerede eller angivne effekt ved prøvningshastigheden under prøvningsbetingelserne (jf. tillæg 2 til bilag VII) (kW)

P_{AE} er den angivne samlede effekt, der optages af alt udstyr, som er monteret med henblik på prøvningen (kW) og ikke foreskrives i tillæg 3 til bilag VII

L er den foreskrevne drejningsmomentprocent for den pågældende prøvningssekvens.

Hvis forholdet

$$\frac{P_{AE}}{P_M} \geq 0,03$$

kan størrelsen af P_{AE} kontrolleres af den tekniske tjeneste, der meddeler typegodkendelse.

3. PRØVEKØRSEL

3.1. Montering af måleudstyret

Instrumenter og prøvetagningssonder skal være monteret som foreskrevet. Anvendes et totalstrømssystem til fortynding af udstødningsgassen, skal udstødningsrøret være tilsluttet systemet.

3.2. Start af fortyndingssystem og motor

Fortyndingssystemet og motoren startes og varmes op, indtil alle temperatur- og trykværdier har stabiliseret sig ved fuld belastning og nominel hastighed (punkt 3.5.2).

3.3. Indstilling af fortyndingsforholdet

Det totale fortyndingsforhold skal være mindst fire.

For systemer reguleret af koncentrationen af CO₂ eller NO_x skal fortyndingsluftens koncentration af CO₂ hhv. NO_x måles ved begyndelsen og slutningen af hver prøvning. For fortyndingsluftens baggrundskoncentration af CO₂ og NO_x må forskellen mellem værdierne før og efter prøvning højst være henholdsvis 100 ppm og 5 ppm.

Anvendes et analysesystem med fortynding af udstødningsgassen, bestemmes de relevante baggrundskoncentrationer ved udtagning af fortyndingsluft i en opsamlingsæk gennem hele prøvesekvensen.

Baggrundskoncentrationen kan måles kontinuert (uden prøveopsamlingsæk) i mindst tre punkter - ved begyndelsen, ved slutningen og nær midten af prøvningscyklen - og gennemsnittet heraf beregnes. På fabrikantens begæring kan baggrundsmålinger udelades.

3.4. Kontrol af måleapparatet

Analysatorerne til emissionsbestemmelse skal være nulstillet og kalibreret.

3.5. Prøvningscyklus

3.5.1. Udstyrsspecifikation (c) i henhold til bilag I, punkt 1.

Ved prøvningen følges nedenstående prøvningscykluser for anvendelse af dynamometeret på prøvemotoren for den pågældende maskintype:

cyklus D ⁽¹⁾: Generatorer med intermitterende belastning;

cyklus G1: Ikke-håndbårne maskiner ved mellemhastighed;

cyklus G2: Ikke-håndbårne maskiner med nominel hastighed;

cyklus G3: Håndbårne maskiner med mærkehastighed.

3.5.1.1. Prøvningssekvenser og vægtningsfaktorer

Cyklus D

Sekvens nr.	1	2	3	4	5						
Motorhastighed	Mærkehastighed					Mellemhastighed					Normal tomgang
Belastning (*) %	100	75	50	25	10						
Vægtningfaktor	0,05	0,25	0,3	0,3	0,1						

⁽¹⁾ Identisk med cyklus D2 i ISO norm 8168-4: 1996(E).

Cyklus G1

Forløb nr.						1	2	3	4	5	6
Motorhastighed	Mærkehastighed					Mellemhastighed					Normal tomgang
Belastning, %						100	75	50	25	10	0
Vægtningfaktor						0,09	0,2	0,29	0,3	0,07	0,05

Cyklus G2

Sekvens nr.	1	2	3	4	5						6
Motorhastighed	Mærkehastighed					Mellemhastighed					Normal tomgang
Belastning, %	100	75	50	25	10						0
Vægtningfaktor	0,09	0,2	0,29	0,3	0,07						0,05

Cyklus G3

Forløb nr.	1										2
Motorhastighed	Mærkehastighed					Mellemhastighed					Normal tomgang
Belastning, %	100										0
Vægtningfaktor	0,85 (**)										0,15 (**)

(*) Belastningstallene er angivet som procent af drejningsmomentet svarende til den primæreffekt, der er til rådighed under en sekvens med varierende effekt og kan afgives i et ubegrænset antal timer årligt mellem de angivne vedligeholdelsesterminer og under de angivne omgivelsesbetingelser, når vedligeholdelse udføres som foreskrevet af fabrikanten. En bedre illustration af begrebet primæreffekt findes i fig. 2 i ISO norm 8528-1: 1993(E).

(**) Til fase 4 kan anvendes 0,90 og 0,10 i stedet for hhv. 0,85 og 0,15.

3.5.1.2. Definitioner

Sekvensens længde er tidsrummet fra ophør af den hastighed og/eller det drejningsmoment, der var gældende i den foregående sekvens eller i prækonditioneringsfasen, til begyndelsen af den efterfølgende sekvens. Sekvensens længde indbefatter tid til ændring af hastighed og/eller drejningsmoment samt til indledende stabilisering i hver sekvens.

Mærkehastigheden er den motorhastighed, ved hvilken motoren afgiver sin mærkeeffekt ifølge motorfabrikanten.

Mellemhastigheden er 85 % af den maksimale mærkehastighed for motorer, som skal afprøves med prøvningscyklus G1.

3.5.1.3. Valg af passende prøvningscyklus

Kendes motortypens primære anvendelse, kan prøvningscyklus vælges ud fra eksemplerne i punkt 3.5.1.4. Er motorens primære anvendelse usikker, bør valg af prøvningscyklus ske på grundlag af motorens specifikationer.

3.5.1.4. Eksempler (ikke udtømmende):

Typiske eksempler gældende for:

Cyklus D:

Generatorer med intermitterende belastning, herunder generatorer på skibe og tog (ikke til fremdrift), køleanlæg, svejseanlæg,

gaskompressorer.

Cyklus G1:

For- og bagmonterede motorer til plæneklippere,

golfvogne,

oprydningsvogne til plæner,

rotor- og cylinderplæneklippere, som føres af en gående,

snerydningsmateriel,

affaldskværne.

Cyklus G2:

Transportable generatorer, pumper, svejseanlæg og trykluftkompressorer;

kan også omfatte plæne- og haveudstyr, som arbejder ved motorens mærkehastighed.

Cyklus G3:

Blæsere,

kædesave,

hækklippere,

transportable savværker,

roterende havefræsere,

sprøjteapparater,

kantrimmere med snor,

vakuumudstyr.

3.5.2. Klargøring af motoren

Motoren og systemet skal varmes op ved maksimal motorhastighed og største drejningsmoment for at stabilisere motorens driftsparametre efter fabrikantens anvisninger.

Bemærkning: Hensigten med opvarmningsperioden er desuden at undgå, at resultaterne påvirkes af belægninger i udstødningssystemet fra en tidligere prøvning. Derudover kræves mellem testpunkterne en stabiliseringsperiode, der tjener til at mindske testpunkternes indbyrdes påvirkning til det mindst mulige.

3.5.3. Prøvningssekvens

Prøvningscykluserne G1, G2 og G3 skal udføres efter stigende sekvensnummer i den pågældende cyklus. Når der kun måles forurenende luftarter, skal prøvetagning finde sted over et tidsrum af mindst 180 s. Koncentrationen af forurenende luftarter skal måles og registreres i det mindste de sidste 120 s af den pågældende prøvetagningstid. For hvert målepunkt skal sekvensen være tilstrækkelig lang til at motoren er termisk stabil før påbegyndelse af prøvetagningen. Varigheden af den pågældende sekvens skal registreres og angives i rapporten.

- a) For motorer, som prøves med dynamometerhastighedskontrol:

I hver sekvens i prøvningscyklen skal den foreskrevne hastighed holdes med en nøjagtighed på $\pm 1\%$ af den nominelle hastighed, dog ikke nøjagtigere end $\pm 3 \text{ min}^{-1}$, med undtagelse af normal tomgang, som skal være inden for de af fabrikanten angivne tolerancer. Det foreskrevne drejningsmoment skal holdes således, at gennemsnittet over måleperioden er inden for $\pm 2\%$ af det største drejningsmoment ved prøvningshastigheden.

- b) For motorer, som prøves med dynamometerbelastningskontrol:

I de enkelte sekvenser af prøvningscyklussen skal den foreskrevne hastighed efter den indledende overgangsperiode holdes med en nøjagtighed på $\pm 2\%$ af den nominelle hastighed, dog ikke under $\pm 3 \text{ min}^{-1}$, men skal under alle omstændigheder være inden for $\pm 5\%$, bortset fra normal tomgang, som skal være inden for de af fabrikanten angivne tolerancer.

I hver sekvens af prøvningscyklussen, hvor det foreskrevne moment er mindst 50% af det maksimale drejningsmoment ved prøvningshastigheden, skal det specificerede gennemsnitlige drejningsmoment gennem datafangstperioden holdes inden for $\pm 5\%$ af det foreskrevne drejningsmoment. I de sekvenser af testcyklussen, hvor det foreskrevne moment er mindre end 50% af det maksimale drejningsmoment ved prøvningshastigheden, skal det specificerede gennemsnitlige drejningsmoment gennem datafangstperioden holdes inden for $\pm 10\%$ af det foreskrevne drejningsmoment, dog ikke under $\pm 0,27 \text{ Nm}$.

3.5.4. Analysatorernes respons

Analysatorernes målinger optegnes med båndskriver eller måles med et tilsvarende dataoptegningssystem, idet udstødningsgassen føres gennem analysatorerne i det mindste i de sidste tre minutter af hver sekvens. Anvendes prøvetagningsække til måling af fortyndet CO og CO₂ (se tillæg 1, punkt 1.4.4), skal der indsamles i en prøvesæk i de sidste 180 s af hver sekvens, og sækens indhold analyseres og registreres.

3.5.5. Motorens tilstand

Motorens hastighed og belastning, indsugningsluftens temperatur og brændstofstrømmen skal måles i hver sekvens, efter at motoren er stabiliseret. Alle yderligere data, som er nødvendige til beregningerne, skal optegnes (jf. tillæg 3, punkt 1.1 og 1.2).

3.6. Efterkontrol af analysatorerne

Efter emissionsprøven gentages kontrollen med anvendelse af en nulstillingsgas og samme kalibreringsgas. Prøveresultatet godtages, hvis forskellen mellem de to målinger er under 2% .

Tillæg 1

1. MÅLE- OG PRØVETAGNINGSMETODER

Forurenende luftarter afgivet af den til prøvning indleverede motor måles efter metoderne i bilag VI. I metoderne i bilag VI beskrives de anbefalede systemer til analyse af forurenende luftarter (punkt 1.1).

1.1. Specifikation af dynamometer

Der anvendes et motordynamometer med passende specifikationer til at udføre den i bilag IV, punkt 3.5.1 angivne prøvningscyklus. Ved hjælp af instrumenterne til måling af drejningsmoment og hastighed skal akseffekten kunne bestemmes inden for de givne grænser. Supplerende beregninger kan være nødvendige.

Måleudstyrets nøjagtighed skal være tilstrækkelig til at sikre, at de i figurene i punkt 1.3 angivne maksimumtolerancer ikke overskrides.

1.2. Brændstofstrøm og total fortyndet gasstrøm

Til måling af den brændstofstrøm, som indgår i beregningen af emissioner (tillæg 3), anvendes brændstof-flowmetre med den i punkt 1.3 foreskrevne nøjagtighed. Anvendes et fortyndingssystem af totalstrømstypen, måles den totale fortyndede udstødningsgasstrøm (G_{TOTW}) med en fortrængningspumpe (PDP) eller kritisk venturi (CFV) - bilag VI, punkt 1.2.1.2. Nøjagtigheden heraf skal være i overensstemmelse med forskrifterne i bilag III, tillæg 2, punkt 2.2.

1.3. Nøjagtighed

Alle måleinstrumenters kalibrering skal kunne føres tilbage til nationale (internationale) standarder og være i overensstemmelse med forskrifterne i tabel 2 og 3.

Tabel 2

Tilladelig afvigelse af instrumenter til måling af motorrelaterede parametre

Nr.	Emne	Tilladelig afvigelse
1	Motorhastighed	$\pm 2\%$ af aflæsning, eller $\pm 1\%$ af motorens maksimumværdi, idet den største værdi gælder
2	Drejningsmoment	$\pm 2\%$ af aflæsning, eller $\pm 1\%$ af motorens maksimumværdi, idet den største værdi gælder
3	Brændstofforbrug (a)	$\pm 2\%$ af motorens maksimumværdi
4	Luftforbrug (a)	$\pm 2\%$ af aflæsning, eller $\pm 1\%$ af motorens maksimumværdi, idet den største værdi gælder

(a) De i dette direktiv beskrevne beregninger af emissioner fra udstødningsgas bygger i nogle tilfælde på andre måle- og/eller beregningsmetoder. Da de samlede tolerancer på beregningen af emissioner fra udstødningen er begrænset, må der for visse parametre gælde lavere grænser for de værdier, der tillades indsat i de pågældende udtryk, end de tilladte tolerancer i ISO 3046-3.

Tabel 3

Tilladelig afvigelse af instrumenter til måling af andre nødvendige parametre

Nr.	Emne	Tilladelig afvigelse
1	Temperatur ≤ 600 K	± 2 K absolut
2	Temperatur ≥ 600 K	$\pm 1\%$ af aflæsning
3	Udstødningsgastryk	$\pm 0,2$ kPa absolut
4	Vakuum i indsugningsmanifold	$\pm 0,05$ kPa absolut
5	Atmosfæretryk	$\pm 0,1$ kPa absolut
6	Andre tryk	$\pm 0,1$ kPa absolut
7	Relativ fugtighed	$\pm 3\%$ af aflæsning
8	Absolut fugtighed	$\pm 5\%$ af aflæsning
9	Strøm af fortyndingsluft	$\pm 2\%$ af aflæsning
10	Fortyndet udstødningsgasstrøm	$\pm 2\%$ af aflæsning

1.4. Bestemmelse af gassens komponenter

1.4.1. Generel beskrivelse af analysatorerne

Analysatorernes måleområde skal være passende til den foreskrevne nøjagtighed af bestemmelsen af koncentrationen af udstødningsgassens komponenter (punkt 1.4.1.1). Det anbefales at benytte analysatorerne således, at den målte koncentration er mellem 15 % og 100 % af fuld skalavisning.

Dog kan måling af værdier under 15 % af fuldt skalaudslag godtages, når fuldt skalaudslag er 155 ppm (eller ppmC) eller derunder, eller der benyttes udlæsningssystemer (datamater eller dataloggere) som har tilstrækkelig nøjagtighed og opløsningsevne ved værdier under 15 % af fuldt skalaudslag. I så fald foretages ekstra kalibreringer, der sikrer, at kalibreringskurverne er nøjagtige - tillæg 2, punkt 1.5.5.2 i dette bilag.

Udstyrets elektromagnetiske kompatibilitet skal være således, at yderligere fejl mindskes til det mindst mulige.

1.4.1.1. Nøjagtighed

Analysatorens afvigelse fra det nominelle kalibreringspunkt må intet sted i måleområdet bortset fra nulpunktet afvige over $\pm 2\%$ af aflæsningen, og i nulpunktet ikke over $\pm 0,3\%$ af fuldt skalaudslag. Nøjagtigheden bestemmes i henhold til kalibreringsforskrifterne i punkt 1.3.

1.4.1.2. Repeterbarhed

Repeaterbarheden skal være således, at 2,5 gange standardafvigelsen af ti gentagne målinger på en given kalibreringsgas ikke er over $\pm 1\%$ af måleområdets øverste værdi for måleområder over 100 ppm (eller ppmC), og ikke over $\pm 2\%$ af måleområdet for måleområder under 100 ppm (eller ppmC).

1.4.1.3 Støj

Apparatets top-til-top respons på nulstillingsgas og kalibreringsgas må i et vilkårligt 10 sekunders interval ikke være over 2% af fuldt skalaudslag i noget måleområde.

1.4.1.4. Nulpunktsforskydning

Ved nulpunktsrespons forstås gennemsnitsresponsen, herunder støj, på en nulstillingsgas inden for et tidsrum af 30 sekunder. Nulpunktsforskydningen skal inden for en periode på 1 time være mindre end 2% af fuldt skalaudslag i det laveste anvendte måleområde.

1.4.1.5. Forskydning af relativ respons

Ved relativ respons forstås gennemsnitsrespons, inklusive støj, på en kalibreringsgas inden for et tidsrum af 30 sekunder. Forskydningen af den relative respons må i løbet af en time ikke være over 2% af fuldt skalaudslag i det laveste anvendte måleområde.

1.4.2. Tørring af gassen

Udstødningsgassen kan enten måles på våd eller tør basis. Anordningen til gastørring, der er frivillig, skal have minimal indvirkning på koncentrationen af de målte luftarter. Der må ikke anvendes kemiske tørremidler til fjernelse af vand i prøven.

1.4.3. Analytatorer

De måleprincipper, der skal anvendes, er beskrevet i punkt 1.4.3.1 til 1.4.3.5 i dette tillæg. En detaljeret beskrivelse af målesystemerne findes i bilag VI.

Luftarterne analyseres ved hjælp af de i det følgende angivne analytatorer. For ikke-lineære analytatorer tillades brug af lineariseringskredse.

1.4.3.1. Bestemmelse af carbonmonoxid (CO)

Carbonmonoxid-analytatoren skal være et ikke-dispersivt infrarødabsorptionsapparat (NDIR).

1.4.3.2. Bestemmelse af carbondioxid (CO₂)

Carbondioxid-analytatoren skal være et ikke-dispersivt infrarødabsorptionsapparat (NDIR).

1.4.3.3. Bestemmelse af oxygen (O₂)

Oxygenanalytatoren skal enten have paramagnetisk detektor (PMD), zirkoniumdioxidsensor (ZRDO) eller elektrokemisk sensor (ECS).

Bemærkning: Zirkoniumdioxidsensorer anbefales ikke ved høje koncentrationer af HC og CO, som de optræder i gnisttændingsmotorer med mager forbrænding. Elektrokemiske sensorer skal være kompenseret for interferens fra CO₂ og NO_x.

1.4.3.4. Bestemmelse af carbonhydrider (HC)

Til direkte udtagning af gasprøver skal carbonhydridanalytatoren være forsynet med opvarmet flammeiondetektor (HFID); detektor, ventiler, rørforbindelser osv. skal være opvarmet således, at der holdes en gastemperatur på $463\text{ K} \pm 10\text{ K}$ ($190\text{ °C} \pm 10\text{ °C}$).

Til fortyndede gasprøver skal carbonhydridanalytatoren enten have opvarmet flammeiondetektor (HFID) eller flammeiondetektor (FID).

1.4.3.5. Bestemmelse af nitrogenoxider (NO_x)

Måles der på tør basis, skal nitrogenoxid-analysatoren enten have kemiluminiscensdetektor (CLD) eller opvarmet kemiluminiscensdetektor (HCLD) med NO₂/NO -konverter. Måles der på våd basis, skal der anvendes en HCLD med konverter, hvis temperatur holdes over 328 K (55 °C), forudsat at resultatet af vanddæmpningsprøven (bilag III, tillæg 2, punkt 1.9.2.2) er tilfredsstillende. For både CLD og HCLD skal prøvetagningsledningens vægtemperatur holdes på mellem 328 K og 473 K (55 °C til 200 °C) frem til konverteren ved tør måling, og frem til analysatoren ved våd måling.

1.4.4. Prøveudtagning til bestemmelse af forurenende luftarter

Såfremt udstødningsgassens sammensætning påvirkes af nogen form for efterbehandlingssystem, skal prøveudtagning finde sted neden for denne anordning.

Prøvetagningssonden til udstødningsgas placeres på lyd-pottens trykside, men så langt fra motorens udstødningsport som muligt. For at sikre fuldstændig blanding af udstødningsgassen inden prøveudtagningen kan et blandekammer eventuelt indsættes mellem lyd-pottens afgang og prøvetagningssonden. Blandekammerets indvendige rumfang skal være mindst 10 gange den afprøvede motors slagvolumen og være af omtrent samme højde, bredde og dybde, dvs. omtrent terningformet. Blandekammeret skal være så lille, som det er praktisk muligt, og skal tilkobles så tæt som muligt på motoren. Udstødningsledningen, som fører fra blandekammer eller lyd-potte, skal være ført mindst 610 mm forbi prøvetagningssonden og skal være af tilstrækkelig størrelse til at give minimalt modtryk. Temperaturen af blandekammerets indvendige overflade skal holdes over udstødningsgassernes dugpunkt; en minimumtemperatur på 338 K (65°C) anbefales.

Om ønsket kan alle komponenter bestemmes direkte i fortyndingstunnelen eller ved opsamling i en sæk og efterfølgende måling af koncentrationen i prøvetagnings-sækken.

Tillæg 2

1. KALIBRERING AF ANALYSEAPPARATURET

1.1. Indledning

Hver analysator skal kalibreres så ofte, som det er nødvendigt for at opfylde nøjagtighedskravene i denne norm. Til kalibrering af de i tillæg 1, punkt 1.4.3, nævnte analysatorer anvendes den i nærværende punkt beskrevne kalibreringsmetode.

1.2. Kalibreringsgasser

For alle anvendte kalibreringsgasser skal holdbarhedsperioden overholdes.

Kalibreringsgassens udløbsdato, som er angivet af fabrikanten, skal registreres.

1.2.1. Rene gasser

Renhedskravene til gasserne er givet ved nedenstående grænser. Følgende gasser skal være til rådighed ved prøven:

— rensset nitrogen

(urenheder ≤ 1 ppm C, ≤ 1 ppm CO, ≤ 400 ppm CO₂, $\leq 0,1$ ppm NO)

— rensset oxygen

(renhed $> 99,5$ % vol O₂)

— hydrogen-helium blanding

(40 $\pm$ 2 % hydrogen, resten helium);

urenheder ≤ 1 ppm C, ≤ 400 ppm CO₂

— rensset syntetisk luft

(urenheder ≤ 1 ppm C, ≤ 1 ppm CO, ≤ 400 ppm CO₂, $\leq 0,1$ ppm NO) (oxygenindhold 18-21 % v/v)

1.2.2. Kalibrerings- og nulstillingsgasser

Gasblandinger med følgende kemiske sammensætning skal være til rådighed:

- C₃H₈ og rensset syntetisk luft (se punkt 1.2.1);
- CO og rensset nitrogen;
- NO_x og rensset nitrogen (indholdet af NO₂ i denne kalibreringsgas må ikke være over 5 % af NO-indholdet);
- CO₂ og rensset nitrogen;
- CH₄ og rensset syntetisk luft;
- C₂H₆ og rensset syntetisk luft.

Bemærkning: Andre kombinationer af gasser er tilladt, forudsat at gasserne ikke reagerer indbyrdes.

Den faktiske koncentration i en kalibreringsgas må ikke afvige mere end $\pm 2\%$ fra den nominelle. Alle koncentrationer for kalibreringsgasser skal angives på volumenbasis (% v/v eller ppm v/v).

De til kalibrering anvendte gasblandinger kan også fremstilles med præcisionsblandere (gasdeleapparater) ved fortynding med rensset N₂ eller rensset syntetisk luft. Blanderens nøjagtighed skal være således, at koncentrationen af fortyndede kalibreringsgasser er nøjagtig inden for $\pm 1,5\%$. Denne nøjagtighed forudsætter, at de til blanding anvendte primærgasser kendes med en nøjagtighed på højst $\pm 1\%$, som kan føres tilbage til nationale eller internationale gasstandarder. Efterprøvningen udføres ved et skalaudslag på mellem 15 og 50 % af fuldt skalaudslag for hver kalibrering, hvor der anvendes en blandedhed.

Blanderen kan om ønsket kontrolleres med et instrument, der i sig selv er lineært, f.eks. ved hjælp af NO-gas med en CLD. Instrumentets kalibreringskonstant justeres med kalibreringsgassen tilsluttet direkte til instrumentet. Blanderen kontrolleres ved de anvendte indstillinger, og den nominelle værdi sammenholdes med instrumentets måleværdi. Forskellen skal i hvert punkt være inden for $\pm 0,5\%$ af den nominelle værdi.

1.2.3. Kontrol for interferens fra oxygen

Kontrolgasser for oxygeninterferens skal indeholde propan med 350 ppm C $\pm$ 75 ppm C carbonhydrid. Koncentrationen bestemmes efter samme tolerancer som for kalibreringsgas ved kromatografisk bestemmelse af totalt carbonhydridindhold plus urenheder eller ved dynamisk blanding. Der anvendes nitrogen som hovedfortyndingsstof og oxygen for resten. Til prøvning af benzindrevne motorer anvendes følgende blanding:

- O₂-interferenskoncentration Resten
- 10 (9 til 11) Nitrogen
- 5 (4 til 6) Nitrogen
- 0 (0 til 1) Nitrogen

1.3. Betjening af analysatorer og prøvetagningssystem

Ved betjening af analysatorer skal fabrikantens anvisninger for opstart og betjening følges. Minimumskravene i punkt 1.4 til 1.9 skal være overholdt. Til laboratorieinstrumenter som gaskromatografi og højtryksvæskekromatografi (HPLC) finder kun punkt 1.5.4 anvendelse.

1.4. Tæthedsprøve

Systemet skal gennemgå en tæthedsprøve. Sonden fjernes fra udstødningssystemet, og dens ende tilproppes. Analysatorens pumpe startes. Efter den indledende stabilisering skal alle flowmetre vise nul. Hvis ikke, kontrolleres prøvetagningsledningerne, og fejlen rettes.

I den afprøvede del af systemet tillades på vakuumsiden en utæthed svarende til højst 0,5 % af gasstrømmen under drift. Størrelsen af gasstrømmene under drift kan skønnes ud fra størrelsen af strømmen gennem analyseapparat og omledningsforbindelse.

I stedet kan systemet udpumpes til et vakuum på mindst 20 kPa (80 kPa absolut tryk). Efter en indledende stabiliseringsperiode må trykstigningen δp (kPa/min) i systemet ikke være over:

$$\delta p = p/V_{\text{sys}} \times 0,005 \times fr$$

Hvor:

V_{sys} = systemvolumen (l)

fr = systemgennemstrømning (l/min)

En alternativ metode er at indføre en trinvis ændring af koncentrationen i begyndelsen af prøvetagningsledningen ved at skifte fra nulstillings- til kalibreringsgas. Hvis der efter et tilstrækkeligt tidsrum aflæses lavere koncentration end den tilførte koncentration, tyder det på kalibreringsfejl eller utæthed.

1.5. Kalibreringsmetode

1.5.1. Instrumenter

Til kalibrering af instrumenter og kontrol af kalibreringskurve anvendes standardgasser. Gasstrømnings-hastigheden skal være den samme som ved udtagning af prøve af udstødningsgassen.

1.5.2. Opvarmningstid

Opvarmningstiden er den af fabrikanten angivne. Angives ingen opvarmningstid, anbefales en opvarmningstid på mindst to timer for analysatorerne.

1.5.3. NDIR- (infrarødabsorptions-) og HFID (opvarmet flammeion-) analysator

NDIR-analysatoren indstilles om nødvendigt, og HFID-analysatorens forbrændingsflamme optimeres (punkt 1.9.1).

1.5.4. GC og HPCL

Begge instrumenter skal være kalibreret i overensstemmelse med god laboratorieskik og fabrikantens anbefalinger.

1.5.5. Optegning af kalibreringskurver

1.5.5.1. Almindelige retningslinjer

- a) Der kalibreres i hvert af de sædvanligt anvendte måleområder.
- b) Analysatorerne for CO, CO₂, NO_x og HC nulstilles med rensat syntetisk luft (eller kvælstof).
- c) De pågældende kalibreringsgasser tilføres analysatorerne, værdierne registreres, og kalibreringskurverne optegnes.
- d) For alle måleområder bortset fra det nederste område optegnes kalibreringskurven på grundlag af mindst 10 kalibreringspunkter (nulpunktet ikke medregnet), der skal være jævnt fordelt. For instrumentets nederste måleområde optegnes kalibreringskurven på grundlag af mindst 10 kalibreringspunkter (nulpunktet ikke medregnet), som fordeles med halvdelen af punkterne placeret under 15 % af fuldt skalaudslag på analysatoren og resten over 15 % af fuldt skalaudslag. I alle områder skal den højeste nominelle koncentration svare til mindst 90 % af fuldt skalaudslag.
- e) Kalibreringskurven beregnes ved hjælp af mindste kvadraters metode. Det tilnærmede udtryk kan være lineært eller ikke-lineært.
- f) Kalibreringspunkternes afstand fra den tilnærmede kurve, som er bestemt ved mindste kvadraters metode, må højst være $\pm 2\%$ af aflæsningen, dog $\pm 0,3\%$ af fuldt skalaudslag hvis denne afstand er større.
- g) Om nødvendigt gentages kontrollen af nulstillingen, og kalibreringen gentages.

1.5.5.2. Alternative metoder

Hvis det godtgøres, at tilsvarende nøjagtighed opnås med anden teknologi (f.eks. computer, elektronisk styring af måleområde), er brug af sådanne metoder tilladt.

1.6. Efterprøvning af kalibreringen

Før hver bestemmelse efterprøves hvert af de normalt anvendte måleområder på følgende måde:

Kalibreringen kontrolleres ved hjælp af en nulstillingsgas samt en kalibreringsgas med en nominel koncentration på over 80 % af fuldt skalaudslag i det pågældende måleområde.

Afviger den fundne værdi for de to betragtede punkter ikke over $\pm 4\%$ af fuldt skalaudslag fra den deklarerede referenceværdi, kan indstillingsparametrene ændres. I modsat fald skal kalibreringsgassen kontrolleres eller en ny kalibreringskurve optegnes som angivet i punkt 1.5.5.1.

1.7. Kalibrering af sporgasanalysator til bestemmelse af udstødningsgasstrøm

Analysatoren til bestemmelse af sporgaskoncentrationen skal kalibreres ved hjælp af standardgassen.

Kalibreringskurven optegnes på grundlag af mindst 10 kalibreringspunkter (nulpunktet ikke medregnet), som fordeles med halvdelen af punkterne placeret mellem 4 % og 20 % af fuldt skalaudslag på analysatoren, og resten mellem 20 % og 100 % af fuldt skalaudslag. Kalibreringskurven beregnes ved hjælp af mindste kvadraters metode.

Kalibreringskurven må højst afvige $\pm 1\%$ af fuld skalavisning fra den nominelle værdi i hvert kalibreringspunkt i området fra 20 % til 100 % af fuld skalavisning. Den må endvidere højst afvige $\pm 2\%$ af aflæsningen fra den nominelle værdi i området fra 4 % til 20 % af fuld skalavisning. Analysatoren nulstilles og kalibreres for prøvningen ved hjælp af en nulstillingsgas samt en kalibreringsgas med en nominel koncentration på over 80 % af fuldt skalaudslag på analysatoren.

1.8. Kontrol af NO_x-konverterens virkningsgrad

Virkningsgraden af konverteren, som anvendes til konvertering af NO₂ til NO, kontrolleres som anført i punkt 1.8.1 til 1.8.8 (fig. 1 i bilag III, tillæg 2).

1.8.1. Prøveopstilling

Med den i bilag III, fig. 1 viste prøveopstilling og nedenstående fremgangsmåde kan konverterens virkningsgrad kontrolleres med en ozonisorator.

1.8.2. Kalibrering

CLD- og HCLD-apparaterne kalibreres i det mest anvendte arbejdsområde efter fabrikantens anvisninger ved hjælp af nulstillings- og kalibreringsgas (NO-indholdet deri skal være ca. 80 % af arbejdsområdet, og NO₂-koncentrationen i gasblandingen under 5 % af NO-koncentrationen). NO_x-analysatoren skal være stillet på NO, således at kalibreringsgassen ikke går gennem konverteren. Den målte koncentration registreres.

1.8.3. Beregning

NO_x-konverterens virkningsgrad beregnes af følgende udtryk:

$$\text{Efficiency (\%)} = \left(1 + \frac{a - b}{c - d} \right) \times 100$$

Hvor:

a = NO_x-koncentrationen i henhold til punkt 1.8.6;

b = NO_x-koncentrationen i henhold til punkt 1.8.7;

c = NO-koncentration i henhold til punkt 1.8.4;

d = NO-koncentration i henhold til punkt 1.8.5.

1.8.4. Oxygentilførsel

Gennem en T-samling tilføres kontinuerligt oxygen eller nulstillingsluft til gasstrømmen, indtil den viste koncentration er ca. 20 % lavere end den kalibreringskoncentration, der er anført i punkt 1.8.2. (Analysatoren skal være indstillet på NO.)

Den målte koncentration (c) registreres. Ozonisatoren skal være ude af funktion under hele processen.

1.8.5. Aktivering af ozonisatoren

Ozonisatoren aktiveres nu, således at den danner tilstrækkelig ozon til at nedsætte NO-koncentrationen til ca. 20 % (ikke under 10 %) af den kalibreringskoncentration, der er angivet i punkt 1.8.2. Den målte koncentration (d) registreres. (Analysatoren skal være indstillet på NO.)

1.8.6. NO_x-funktion

NO-analysatoren stilles derefter om på NO_x, så gasblandingen (bestående af NO₂, O₂ og N₂) nu ledes gennem konverteren. Den angivne koncentration (a) registreres. (Analysatoren skal være indstillet på NO_x.)

1.8.7. Deaktivering af ozonisatoren

Ozonisatoren deaktiveres nu. Den i punkt 1.8.6 beskrevne gasblanding ledes gennem konverteren og til detektoren. Den målte koncentration b) registreres. (Analysatoren skal være indstillet på NO_x.)

1.8.8. NO-funktion

Når der er skiftet om til NO og ozonisatoren deaktiveret, afbrydes også tilførslen af ilt eller syntetisk luft. Den af analysatoren målte NO_x-værdi må højst afvige $\pm 5\%$ fra den, der er målt i henhold til punkt 1.8.2. (Analysatoren skal være indstillet på NO.)

1.8.9. Kontrollens hyppighed

Konverterens virkningsgrad kontrolleres en gang om måneden.

1.8.10. Krav til virkningsgraden

Konverterens virkningsgrad må ikke være under 90 %; en virkningsgrad på 95 % må dog stærkt tilrådes.

Bemærkning: Hvis der med analyseenheden indstillet på det mest anvendte område ikke ved hjælp af ozonisatoren kan opnås en reduktion fra 80 % til 20 % i overensstemmelse med punkt 1.8.5, anvendes det højeste område, som giver denne reduktion.

1.9. Justering af flammeionanalysatoren (FID)

1.9.1. Optimering af detektorens respons

HFID-enheden skal justeres som angivet af instrumentets fabrikant. Til at optimere responsen i det mest anvendte måleområde anvendes en kalibreringsgas bestående af propan i luft.

Med brændstof- og luftstrømme indstillet i henhold til fabrikantens anvisninger tilføres analysatoren en kalibreringsgas på 350 ± 75 ppm C. Responsen på en given brændstofftilførsel bestemmes ud fra forskellen mellem responsen på kalibreringsgas og responsen på nulstillingsgas. Brændstofftilførslen indstilles på trinvis højere og lavere værdier end fabrikantens specifikation. Kalibrerings- og nulpunktsrespons ved de pågældende værdier af brændstofftilførslen registreres. Forskellen mellem kalibrerings- og nulpunktsrespons afbildes i kurveform, og brændstofftilførslen indstilles, så den svarer til kurvens »fede« side. Denne indstilling af strømningshastigheden må betragtes som indledende og kan kræve yderligere optimering alt efter resultaterne af kontrollen af carbonhydrid-responsfaktor og oxygeninterferens efter punkt 1.9.2 og 1.9.3.

Opfylder responsfaktorerne for oxygeninterferens eller carbonhydrider ikke følgende specifikationer, justeres luftstrømmen trinvis opad og nedad i forhold til fabrikantens specifikationer, og punkt 1.9.2 og 1.9.3 gentages for hver strømningshastighed.

1.9.2. Responsfaktorer for carbonhydrider

Analyseapparatet kalibreres ved hjælp af propan i luft og rensed syntetisk luft som angivet i punkt 1.5.

Responsfaktorerne skal bestemmes, når en analyseenhed idriftsættes samt efter større serviceeftersyn. Responsfaktoren (R_f) for et givet carbonhydrid er forholdet mellem C1-udslaget på FID-analysatoren og gaskoncentrationen i cylinderen, angivet i ppm C1.

Prøvegassen skal have en koncentration, der giver en respons på ca. 80 % af fuldt skalauslag. Koncentrationen skal være bestemt med en nøjagtighed på $\pm 2\%$ i forhold til en gravimetrisk standard, regnet i volumenenheder. Desuden skal gascylinderen være konditioneret i 24 timer ved en temperatur på 298 K ($25^\circ\text{C} \pm 5\text{K}$).

Nedenfor er angivet hvilke prøvegasser, der skal anvendes, og det anbefalede område for responsfaktoren:

- metan og rensed syntetisk luft: $1,00 \leq R_f \leq 1,15$
- propylen og rensed syntetisk luft: $0,90 \leq R_f \leq 1,1$
- toluen og rensed syntetisk luft: $0,90 \leq R_f \leq 1,10$

Værdierne er angivet i forhold til responsfaktoren (R_f) på 1,00 for propan og rensed syntetisk luft.

1.9.3. Kontrol af oxygeninterferens

Kontrol af oxygeninterferens skal finde sted, når en analysator idriftsættes samt efter hovedserviceintervallerne. Der vælges et område, hvor kontrolgasserne for oxygeninterferens falder i de øverste 50 %. Under prøven skal ovntemperaturen være indstillet som nødvendigt. Oxygeninterferensgasserne er specificeret i punkt 1.2.3.

- a) Analysatoren nulstilles.
- b) Analysatoren kalibreres med 0 % oxygenblandingen til benzindrevne motorer.
- c) Kontrollen af nulpunktsresponsen gentages. Hvis den har ændret sig med mere end 0,5 % af fuldskalaværdien, gentages underpunkt a) og b) i dette punkt.
- d) 5 % og 10 % kontrolgasser for oxygeninterferens tilføres.
- e) Kontrollen af nulpunktsresponsen gentages. Hvis den har ændret sig med mere end $\pm 1\%$ af fuldskalaværdien, gentages prøvningen.
- f) Oxygeninterferensen (% O₂I) beregnes for hver af blandingerne i trin d) på følgende måde:

$$\text{O}_2\text{I} = \frac{(B - C)}{B} \times 100 \quad \text{ppm} \quad C = \frac{A}{D}$$

Hvor:

- A = carbonhydridkoncentration (ppm C) i den i underpunkt b) anvendte kalibreringsgas
- B = carbonhydridkoncentration (ppm C) i de i underpunkt d) anvendte gasser til kontrol af oxygeninterferens
- C = analysatorrespons
- D = procent af analysatorens fuldskalarespons som følge af A

- g) Oxygeninterferensen (% O₂I) skal inden prøvning være under $\pm 3\%$ for alle de foreskrevne kontrolgasser for oxygeninterferens.
- h) Er oxygeninterferensen over $\pm 3\%$, justeres luftstrømmen trinvis i opad- og nedadgående retning i forhold til fabrikantens specifikationer, idet punkt 1.9.1 gentages for hver strømningshastighed.

- i) Er oxygeninterferensen større end $\pm 3\%$, skal man først justere luftstrømmen, hvorefter man ændrer brændstofstrømmen og derefter prøvegasstrømmen, idet punkt 1.9.1 gentages for hver ny indstilling.
- j) Er oxygeninterferensen stadig større end $\pm 3\%$, skal analysator, FID-brændstof eller brænderluft repareres eller udskiftes før prøvning. Dette punkt gentages derefter når udstyr eller gasser er repareret eller udskiftet.

1.10. Interferens med CO-, CO₂-, NO_x- og O₂-analysatorer

Målingerne kan på flere måder påvirkes ved interferens fra andre gasser end den målte. Positiv interferens forekommer i NDIR- og PMD-enheder, hvor den interfererende gas giver samme virkning som den målte, blot i mindre grad. Negativ interferens forekommer ligeledes i NDIR-enheder, når den interfererende gas udvider absorptionsbåndet for den målte gas, samt i CLD-enheder, når den interfererende gas dæmper strålingen. Den i punkt 1.10.1 og 1.10.2 angivne interferenskontrol foretages inden første idriftsættelse af en analysator samt efter hovedserviceintervallerne, dog mindst én gang årligt.

1.10.1. Interferenskontrol for CO-analysator

Vand og CO₂ kan interferere med CO-analysatorens resultater. En CO₂-kalibreringsgas med en koncentration svarende til 80 til 100 % af fuldt skalaudslag i det højeste måleområde, som anvendes ved prøvningen, gennembobles derfor i vand ved rumtemperatur, og analysatorens respons registreres. For måleområder på 300 ppm eller derover må responsen ikke være over 1 % af fuldt skalaudslag, og for måleområder under 300 ppm må responsen ikke være over 3 ppm.

1.10.2. Kontrol af dæmpning af NO_x-analysatoren

De to gasser, der kan indvirke på analysatorer af typen CLD (og HCLD), er CO₂ og vanddamp. Disse gassers dæmpning er proportional med deres koncentration, hvorfor der kræves forsøgsteknikker, som bestemmer dæmpningen ved de højeste forventede koncentrationer under prøverne.

1.10.2.1. Kontrol af dæmpning fra CO₂

En CO₂-kalibreringsgas med en koncentration på 80 til 100 % af fuld skalavisning i det højeste arbejdsområde ledes gennem NDIR-analysatoren, og CO₂-værdien registreres som A. Derefter fortyndes den ca. 50 % med NO-kalibreringsgas og ledes gennem NDIR- og (H)CLD-enheden, og CO₂- og NO-målingen registreres som henholdsvis B og C. Der lukkes for CO₂-tilførslen, og kun NO-kalibreringsgassen ledes gennem (H)CLD-enheden; NO-værdien registreres som D.

Dæmpningen, som ikke må være over 3 % af fuld skalavisning, beregnes på følgende måde:

$$\% \text{ CO}_2 \text{ quench} = \left[1 - \left(\frac{C \times A}{(D \times A) - (D \times B)} \right) \right] \times 100$$

Hvor:

A: ufortyndet CO₂-koncentration, målt med NDIR, %

B: fortyndet CO₂-koncentration, målt med NDIR, %

C: fortyndet NO-koncentration, målt med CLD, ppm

D: ufortyndet NO-koncentration, målt med CLD, ppm

Der kan anvendes alternative metoder til fortynding og kvantitativ bestemmelse af CO₂- og NO-kalibreringsgasserne, således dynamisk opblanding.

1.10.2.2. Kontrol af dæmpning fra vand

Denne kontrol anvendes kun ved måling af våde gaskoncentrationer. Ved beregningen af dæmpning fra vand tages hensyn til fortyndingen af NO-kalibreringsgassen med vanddamp og tilpasning af blandingens vanddampkoncentration til den, der forventes under prøven.

En NO-kalibreringsgas med en koncentration på 80 til 100 % af fuldt skalaudslag i det højeste måleområde ledes gennem (H)CLD-analysatoren, og NO-værdien registreres som D. NO-kalibreringsgassen gennembobler vand ved rumtemperatur og føres gennem (H)CLD, og NO-indholdet registreres som C. Vandtemperaturen bestemmes og registreres som F. Blandingens mætningsdamptryk, som svarer til temperaturen F af gennemboblingsbadet, bestemmes og registreres som G. Blandingens vanddampkoncentration (i %) beregnes på følgende måde:

$$H = 100 \times \left(\frac{G}{P_B} \right)$$

og registreres som H. Den forventede koncentration (i vanddamp) af fortyndet NO-kalibreringsgas beregnes således:

$$D_e = D \times \left(1 - \frac{H}{100} \right)$$

og registreres som D_e .

Dæmpningen fra vand, som ikke må være over 3 %, beregnes på følgende måde:

$$\% \text{ H}_2\text{O quench} = 100 \times \left(\frac{D_e - C}{D_e} \right) \times \left(\frac{H_m}{H} \right)$$

Hvor:

D_e : forventet fortyndet NO-koncentration (ppm)

C: fortyndet NO-koncentration (ppm)

H_m : maksimal vanddampkoncentration

H: faktisk vanddampkoncentration (%)

Bemærkning: Det er vigtigt, at den til denne kontrol anvendte NO-kalibreringsgas indeholder mindst muligt NO_2 , da dæmpningsberegningerne ikke tager hensyn til NO_2 opløst i vand.

1.10.3. Interferens med O_2 -analysatoren

PMD-analysatorens respons på andre gasser end oxygen er forholdsvis lille. Oxygenækvivalenter for sædvanlige komponenter i udstødningsgas er vist i tabel 1.

Tabel 1

Oxygenækvivalenter

Gas	O_2 -ækvivalent %
Carbondioxid (CO_2)	- 0,623
Carbonmonoxid (CO)	- 0,354
Nitrogenoxid (NO)	+ 44,4
Nitrogendioxid (NO_2)	+ 28,7
Vand (H_2O)	- 0,381

Den observerede oxygenkoncentration korrigeres efter følgende formel, hvis der skal foretages målinger med høj præcision:

$$\text{Interferens} = \frac{(\text{Ækvivalent } \% \text{ O}_2 \times \text{Obs. conc.})}{100}$$

1.11. Intervaller for kalibrering

Kalibrering af analysatorerne som angivet i punkt 1.5 skal finde sted mindst hver tredje måned, samt hver gang der udføres reparationer eller ændringer, som kan påvirke kalibreringen.

Tillæg 3

1. DATAEVALUERING OG BEREGNINGER

1.1. Evaluering af forurenende luftarter

Til vurdering af emissionen af forurenende luftarter beregnes gennemsnits aflæsningen for de sidste 120 sekunder af hver prøvningssekvens, og gennemsnitskoncentrationerne (conc) af HC, CO, NO_x og CO₂ i hver sekvens bestemmes af gennemsnits aflæsningen på kurvebladet og de tilhørende kalibreringsdata. Anden form for registrering kan anvendes, forudsat at den sikrer tilsvarende datafangst.

Den gennemsnitlige baggrundskoncentration (conc_d) kan bestemmes enten af koncentrationerne i sækkene med fortyndingsluft eller ved kontinuerlig bestemmelse (uden sæk) af baggrundskoncentrationen i forbindelse med tilhørende kalibreringsdata.

1.2. Beregning af emissionen af forurenende luftarter

De i prøvningsrapporten angivne endelige resultater for partikelemissioner beregnes i følgende trin.

1.2.1. Korrektion for tør/våd gas

Koncentrationer, der ikke er målt på våd basis, skal omregnes til våd basis:

$$\text{conc (wet)} = k_w \times \text{conc (dry)}$$

For ufortyndet udstødningsgas:

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + \alpha \times 0,005 \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]}) - 0,01 \times \% \text{ H}_2 \text{ [dry]} + k_{w2}}$$

Hvor: α er brændstoffets hydrogen/carbon forhold.

H₂-koncentrationen i udstødningen beregnes:

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times \alpha \times \% \text{ CO [dry]} \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}{\% \text{ CO [dry]} + (3 \times \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}$$

Faktoren k_{w2} beregnes:

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\ 000 + (1,608 \times H_a)}$$

hvor H_a er indsugningsluftens absolutte fugtindhold (g vand pr. kg tør luft).

For den fortyndede udstødningsgas:

For våd CO₂-bestemmelse:

$$k_w = k_{w,e,1} = \left(1 - \frac{\alpha \times \% \text{ CO}_2 \text{ [wet]}}{200} \right) - k_{w1}$$

Eller, for tør CO₂-bestemmelse:

$$k_w = k_{w,e,2} = \left(\frac{(1 - k_{w1})}{1 + \frac{\alpha \times \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]}}{200}} \right)$$

Hvor: α er brændstoffets hydrogen/carbon forhold.

Faktoren k_{w1} beregnes af følgende ligninger:

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]}{1\,000 + 1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]} \right)$$

Hvor:

H_d = fortyndingsluftens absolutte fugtindhold (g vand pr. kg tør luft).

H_a = indsugningsluftens absolutte fugtindhold (g vand pr. kg tør luft).

$$DF = \frac{13,4}{\% \text{ conc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm conc}_{\text{CO}} + \text{ppm conc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

For fortyndingsluften:

$$k_{w,d} = 1 - k_{w1}$$

Faktoren k_{w1} beregnes af følgende ligninger:

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]}{1\,000 + 1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]} \right)$$

Hvor:

H_d = fortyndingsluftens absolutte fugtindhold (g vand pr. kg tør luft).

H_a = indsugningsluftens absolutte fugtindhold (g vand pr. kg tør luft).

$$DF = \frac{13,4}{\% \text{ conc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm conc}_{\text{CO}} + \text{ppm conc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

For indsugningsluften (hvis denne er forskellig fra fortyndingsluften):

$$k_{w,a} = 1 - k_{w2}$$

Faktoren k_{w2} beregnes af følgende ligninger:

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

hvor H_a er indsugningsluftens absolutte fugtindhold i g vand pr. kg tør luft.

1.2.2. Fugtighedskorrektion for NO_x

Da NO_x -emissionen afhænger af den omgivende luft, skal NO_x -koncentrationen ganges med faktoren K_H , idet fugtindholdet tages i betragtning:

hvor H_a er indsugningsluftens absolutte fugtindhold i g vand pr. kg tør luft.

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times H_a - 0,862 \times 10^{-3} \times H_a^2 \text{ (for 4-takts motor)}$$

$$K_H = 1 \text{ (for 2-takts motor)}$$

hvor H_a er indsugningsluftens absolutte fugtindhold i g vand pr. kg tør luft.

1.2.3. Beregning af emissionens massestrøm

For hver prøvningssekvens beregnes emissionens massestrømme Gas_{mass} (g/h) som følger:

a) For den ufortyndede udstødningssgas ⁽¹⁾:

$$\text{Gas}_{\text{mass}} = \frac{\text{MW}_{\text{Gas}}}{\text{MW}_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{CO}_2 [\text{wet}] - \% \text{CO}_{2\text{AIR}}) + \% \text{CO} [\text{wet}] + \% \text{HC} [\text{wet}]\}} \times \% \text{conc} \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

Hvor:

G_{FUEL} (kg/h) er massestrømmen af brændstof;

MW_{Gas} (kg/kmol) er molvægten for den enkelte gas som angivet i tabel 1;

Tabel 1

Molvægt

Gas	MW_{Gas} (kg/kmol)
NO _x	46,01
CO	28,01
HC	$\text{MW}_{\text{HC}} = \text{MW}_{\text{FUEL}}$
CO ₂	44,01

$\text{MW}_{\text{FUEL}} = 12,011 + \alpha \times 1,00794 + \beta \times 15,9994$ (kg/kmol) er molvægten for et brændstof med hydrogen/carbon forholdet α og oxygen/carbon forholdet β ⁽²⁾;

$\text{CO}_{2\text{AIR}}$ er indsnugningsluftens CO₂-koncentration (som sættes til 0,04 %, hvis den ikke måles).

b) For den fortyndede udstødningssgas ⁽³⁾:

$$\text{Gas}_{\text{mass}} = u \times \text{conc}_c \times G_{\text{TOTW}}$$

Hvor:

G_{TOTW} (kg/h) er massestrømmen af fortyndet udstødningssgas på våd basis, som, når der anvendes fuldstrømsfortyndingsystem, bestemmes efter bilag III, tillæg 1, punkt 1.2.4;

conc_c er koncentrationen, korrigeret for baggrund:

$$\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/\text{DF})$$

$$\text{med DF} = \frac{13,4}{\% \text{conc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm conc}_{\text{CO}} + \text{ppm conc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

Koefficienten u er angivet i tabel 2.

Tabel 2

Værdier af koefficienten u

Gas	u	conc
NO _x	0,001587	ppm
CO	0,000966	ppm
HC	0,000478	ppm
CO ₂	15,19	%

⁽¹⁾ For NO_x skal koncentrationen ganges med fugtighedskorrektionsfaktoren K_{H} (fugtighedskorrektionsfaktor for NO_x).

⁽²⁾ I ISO 8178-1 angives en mere fuldstændig formel til bestemmelse af brændstoffets molvægt (formel 50 i kapitel 13.5.1 b). I formelen tages ikke kun hensyn til hydrogen/carbon og oxygen/carbon forholdet, men også andre mulige komponenter i brændstoffet som svovl og nitrogen. Da gnistændingsmotorerne i direktivet imidlertid afprøves med en benzin (anført som referencebrændstof i bilag V), som sædvanligvis kun indeholder carbon og hydrogen, anvendes den forenkede formel.

⁽³⁾ For NO_x skal koncentrationen ganges med fugtighedskorrektionsfaktoren K_{H} (fugtighedskorrektionsfaktor for NO_x).

Værdierne af koefficienten u er baseret på en molvægt af den fortyndede udstødningssgas på 29 (kg/kmol); for HC er værdien af u baseret på et gennemsnitligt carbon/hydrogen forhold på 1:1,85.

1.2.4. Beregning af specifik emission

Den specifikke emission (g/kWh) beregnes for hver individuel komponent:

$$\text{Individual gas} = \frac{\sum_{i=1}^n (\text{Gas}_{\text{mass}_i} \times \text{WF}_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times \text{WF}_i)}$$

Hvor $P_i = P_{M,i} + P_{AE,i}$

Når udstyr som kølerventilator eller blæser er monteret med henblik på prøvningen, skal den optagne effekt tillægges resultatet, dog ikke for motorer, på hvilke sådant udstyr er en integrerende del af motoren. Effekten af ventilator eller blæser bestemmes ved de hastigheder, som anvendes ved prøvningerne, enten ved beregning ud fra standardspecifikationerne eller ved praktiske prøver (tillæg 3 til bilag VII).

De i ovenstående beregning anvendte vægtningsfaktorer og antal prøvningssekvenser n er angivet i bilag IV, punkt 3.5.1.1.

2. EKSEMPLER

2.1. Data for ufortyndet udstødningssgas fra en 4-takts motor med gnisttænding

Ved hjælp af forsøgsdata (tabel 3), foretages beregningerne først for sekvens 1 og udvides derefter til de øvrige prøvningssekvenser med brug af samme fremgangsmåde.

Tabel 3

Forsøgsdata for en 4-takts motor med gnisttænding

Sekvens		1	2	3	4	5	6
Motorhastighed	min ⁻¹	2 550	2 550	2 550	2 550	2 550	1 480
Effekt	kW	9,96	7,5	4,88	2,36	0,94	0
Belastning (%)	%	100	75	50	25	10	0
Vægtningsfaktor	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050
Atmosfæretryk	kPa	101,0	101,0	101,0	101,0	101,0	101,0
Lufttemperatur	°C	20,5	21,3	22,4	22,4	20,7	21,7
Relativ luftfugtighed	%	38,0	38,0	38,0	37,0	37,0	38,0
Absolut luftfugtighed	g _{H2O} /kg _{air}	5,696	5,986	6,406	6,236	5,614	6,136
CO tør	ppm	60 995	40 725	34 646	41 976	68 207	37 439
NO _x våd	ppm	726	1 541	1 328	578	125	85
HC våd	ppm C1	1 461	1 308	1 401	2 073	3 024	9 390
CO ₂ tør	% v/v	11,4098	12,691	13,058	12,566	10,822	9,516
Brændstofmassestrøm	kg/h	2,985	2,047	1,654	1,183	1,056	0,429
Brændstoffets H/C-forhold α	—	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85
Brændstoffets O/C-forhold β		0	0	0	0	0	0

2.1.1. Tør/våd korrektionsfaktor k_w

Korrektionsfaktoren for tør/våd basis k_w skal beregnes, for at tørre CO- og CO₂-målinger kan omregnes til våd basis:

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + \alpha \times 0,005 \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]}) - 0,01 \times \% \text{ H}_2 \text{ [dry]} + k_{w2}}$$

Hvor:

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times \alpha \times \% \text{ CO [dry]} \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}{\% \text{ CO [dry]} + (3 \times \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}$$

og:

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times 1,85 \times 6,0995 \times (6,0995 + 11,4098)}{6,0995 + (3 \times 11,4098)} = 2,450 \%$$

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times 5,696}{1\,000 + (1,608 \times 5,696)} = 0,009$$

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + 1,85 \times 0,005 \times (6,0995 + 11,4098) - 0,01 \times 2,450 + 0,009} = 0,872$$

$$\text{CO [wet]} = \text{CO [dry]} \times k_w = 60\,995 \times 0,872 = 53\,198 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 \text{ [wet]} = \text{CO}_2 \text{ [dry]} \times k_w = 11,410 \times 0,872 = 9,951 \text{ \% v/v}$$

Tabel 4

Våde CO- og CO₂-værdier efter forskellige prøvningsmetoder

Sekvens		1	2	3	4	5	6
H ₂ tør	%	2,450	1,499	1,242	1,554	2,834	1,422
K _{w2}	—	0,009	0,010	0,010	0,010	0,009	0,010
K _w	—	0,872	0,870	0,869	0,870	0,874	0,894
CO våd	ppm	53 198	35 424	30 111	36 518	59 631	33 481
CO ₂ våd	%	9,951	11,039	11,348	10,932	9,461	8,510

2.1.2. HC-emissioner

$$\text{HC}_{\text{mass}} = \frac{\text{MW}_{\text{HC}}}{\text{MW}_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{ CO}_2 \text{ [wet]} - \% \text{ CO}_{2\text{AIR}}) + \% \text{ CO [wet]} + \% \text{ HC [wet]}\}} \times \% \text{ conc} \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

Hvor:

$$\text{MW}_{\text{HC}} = \text{MW}_{\text{FUEL}}$$

$$\text{MW}_{\text{FUEL}} = 12,011 + \alpha \times 1,00794 = 13,876$$

$$\text{HC}_{\text{mass}} = \frac{13,876}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 0,1461 \times 2,985 \times 1\,000 = 28,361 \text{ g/h}$$

Tabel 5

HC-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2	3	4	5	6
HC _{mass}	28,361	18,248	16,026	16,625	20,357	31,578

2.1.3. NO_x-emission

Først beregnes fugtighedskorrektionsfaktoren K_H for NO_x-emission:

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times H_a - 0,862 \times 10^{-3} \times H_a^2$$

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times 5,696 - 0,862 \times 10^{-3} \times (5,696)^2 = 0,850$$

Tabel 6

Fugtighedskorrektionsfaktor K_H for NO_x-emission ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2	3	4	5	6
K _H	0,850	0,860	0,874	0,868	0,847	0,865

Derefter beregnes NO_{xmass} (g/h):

$$NO_{xmass} = \frac{MW_{NO_x}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [wet] - \% CO_{2AIR}) + \% CO [wet] + \% HC [wet]\}} \times \% conc \times K_H \times G_{FUEL} \times 1\ 000$$

$$NO_{xmass} = \frac{46,01}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 0,073 \times 0,85 \times 2,985 \times 1\ 000 = 39,717\ g/h$$

Tabel 7

NO_x-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2	3	4	5	6
NO _{xmass}	39,717	61,291	44,013	8,703	2,401	0,820

2.1.4. CO-emission

$$CO_{mass} = \frac{MW_{CO}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [wet] - \% CO_{2AIR}) + \% CO [wet] + \% HC [wet]\}} \times \% conc \times G_{FUEL} \times 1\ 000$$

$$CO_{2mass} = \frac{44,01}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 9,951 \times 2,985 \times 1\ 000 = 6\ 126,806\ g/h$$

Tabel 8

CO-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2	3	4	5	6
CO _{mass}	2 084,588	997,638	695,278	591,183	810,334	227,285

2.1.5. CO₂-emission

$$CO_{2mass} = \frac{MW_{CO_2}}{MW_{FUEL}} \times \frac{1}{\{(\% CO_2 [wet] - \% CO_{2AIR}) + \% CO [wet] + \% HC [wet]\}} \times \% conc \times G_{FUEL} \times 1\ 000$$

$$CO_{2mass} = \frac{44,01}{13,876} \times \frac{1}{(9,951 - 0,04 + 5,3198 + 0,1461)} \times 9,951 \times 2,985 \times 1\ 000 = 6\ 126,806\ g/h$$

Tabel 9

CO₂-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2	3	4	5	6
CO _{2mass}	6 126,806	4 884,739	4 117,202	2 780,662	2 020,061	907,648

2.1.6. Specifik emission

Den specifikke emission (g/kWh) beregnes for hver enkelt komponent:

$$\text{Individual gas} = \frac{\sum_{i=1}^n (\text{Gas}_{\text{mass}_i} \times \text{WF}_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times \text{WF}_i)}$$

Tabel 10

Emission (g/h) og vægtningsfaktor ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens		1	2	3	4	5	6
HC _{mass}	g/h	28,361	18,248	16,026	16,625	20,357	31,578
NO _x mass	g/h	39,717	61,291	44,013	8,703	2,401	0,820
CO _{mass}	g/h	2 084,588	997,638	695,278	591,183	810,334	227,285
CO ₂ mass	g/h	6 126,806	4 884,739	4 117,202	2 780,662	2 020,061	907,648
Effekt P ₁	kW	9,96	7,50	4,88	2,36	0,94	0
Vægtningsfaktor WF ₁	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050

$$\text{HC} = \frac{28,361 \times 0,090 + 18,248 \times 0,200 + 16,026 \times 0,290 + 16,625 \times 0,300 + 20,357 \times 0,070 + 31,578 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 4,11 \text{ g/kWh}$$

$$\text{NO}_x = \frac{39,717 \times 0,090 + 61,291 \times 0,200 + 44,013 \times 0,290 + 8,703 \times 0,300 + 2,401 \times 0,070 + 0,820 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 6,85 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO} = \frac{2 084,59 \times 0,090 + 997,64 \times 0,200 + 695,28 \times 0,290 + 591,18 \times 0,300 + 810,33 \times 0,070 + 227,29 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 181,93 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO}_2 = \frac{6 126,81 \times 0,090 + 4 884,74 \times 0,200 + 4 117,20 \times 0,290 + 2 780,66 \times 0,300 + 2 020,06 \times 0,070 + 907,65 \times 0,050}{9,96 \times 0,090 + 7,50 \times 0,200 + 4,88 \times 0,290 + 2,36 \times 0,300 + 0,940 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 816,36 \text{ g/kWh}$$

2.2. Data for ufortyndet udstødningsgas fra en 2-taktsmotor med gnisttænding

Ved hjælp af forsøgsdata (tabel 11), foretages beregningerne først for sekvens 1 og udvides derefter til de øvrige prøvningssekvenser ved brug af samme fremgangsmåde.

Tabel 11

Forsøgsdata for en 2-takts motor med gnisttænding

Sekvens		1	2
Motorhastighed	min ⁻¹	9 500	2 800
Effekt	kW	2,31	0
Belastning (%)	%	100	0
Vægtningsfaktor	—	0,9	0,1
Atmosfæretryk	kPa	100,3	100,3
Lufttemperatur	°C	25,4	25
Relativ luftfugtighed	%	38,0	38,0
Absolut luftfugtighed	g _{H2O} /kg _{air}	7,742	7,558
CO tør	ppm	37 086	16 150
NO _x våd	ppm	183	15
HC våd	ppm C1	14 220	13 179
CO ₂ tør	% v/v	11,986	11,446
Brændstofmassestrøm	kg/h	1,195	0,089
Brændstoffets H/C-forhold α	—	1,85	1,85
Brændstoffets O/C-forhold β		0	0

2.2.1. Tør/våd korrektionsfaktor k_w

Korrektionsfaktoren for tør/våd k_w basis skal beregnes, for at tørre CO- og CO₂-målinger kan omregnes til våd basis:

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + \alpha \times 0,005 \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]}) - 0,01 \times \% \text{ H}_2 \text{ [dry]} + k_{w2}}$$

hvor:

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times \alpha \times \% \text{ CO [dry]} \times (\% \text{ CO [dry]} + \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}{\% \text{ CO [dry]} + (3 \times \% \text{ CO}_2 \text{ [dry]})}$$

$$\text{H}_2 \text{ [dry]} = \frac{0,5 \times 1,85 \times 3,7086 \times (3,7086 + 11,986)}{3,7086 + (3 \times 11,986)} = 1,357 \%$$

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times H_a}{1\,000 + (1,608 \times H_a)}$$

$$k_{w2} = \frac{1,608 \times 7,742}{1\,000 + (1,608 \times 7,742)} = 0,012$$

$$k_w = k_{w,r} = \frac{1}{1 + 1,85 \times 0,005 \times (3,7086 + 11,986) - 0,01 \times 1,357 + 0,012} = 0,874$$

$$\text{CO [wet]} = \text{CO [dry]} \times k_w = 37\,086 \times 0,874 = 32\,420 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 \text{ [wet]} = \text{CO}_2 \text{ [dry]} \times k_w = 11,986 \times 0,874 = 10,478 \text{ \% Vol}$$

Tabel 12

Våde CO- og CO₂-værdier efter forskellige prøvningsmetoder

Sekvens		1	2
H ₂ tør	%	1,357	0,543
k _{w2}	—	0,012	0,012
k _w	—	0,874	0,887
CO våd	ppm	32 420	14 325
CO ₂ våd	%	10,478	10,153

2.2.2. HC-emission

$$\text{HC}_{\text{mass}} = \frac{\text{MW}_{\text{HC}}}{\text{MW}_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{ CO}_2 \text{ [wet]} - \% \text{ CO}_{2\text{AIR}}) + \% \text{ CO [wet]} + \% \text{ HC [wet]}\}} \times \% \text{ conc} \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

Hvor:

$$\text{MW}_{\text{HC}} = \text{MW}_{\text{FUEL}}$$

$$\text{MW}_{\text{FUEL}} = 12,011 + \alpha \times 1,00794 = 13,876$$

$$\text{HC}_{\text{mass}} = \frac{13,876}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 1,422 \times 1,195 \times 1\,000 = 112,520 \text{ g/h}$$

Tabel 13

HC-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2
HC _{mass}	112,520	9,119

2.2.3. NO_x-emission

Faktoren K_H til korrektion af NO_x-emissionen er lig 1 for totaktsmotorer:

$$\text{NO}_{x\text{mass}} = \frac{\text{MW}_{\text{NO}_x}}{\text{MW}_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{ CO}_2 \text{ [wet]} - \% \text{ CO}_{2\text{AIR}}) + \% \text{ CO [wet]} + \% \text{ HC [wet]}\}} \times \% \text{ conc} \times K_H \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

$$\text{NO}_{x\text{mass}} = \frac{46,01}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 0,0183 \times 1 \times 1,195 \times 1\,000 = 4,800 \text{ g/h}$$

Tabel 14

NO_x-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2
NO _{xmass}	4,800	0,034

2.2.4. CO-emission

$$CO_{\text{mass}} = \frac{MW_{\text{CO}}}{MW_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{ CO}_2 [\text{wet}] - \% \text{ CO}_{2\text{AIR}}) + \% \text{ CO} [\text{wet}] + \% \text{ HC} [\text{wet}]\}} \times \% \text{ conc} \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

$$CO_{\text{mass}} = \frac{28,01}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 3,2420 \times 1,195 \times 1\,000 = 517,851 \text{ g/h}$$

Tabel 15

CO-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2
CO _{mass}	517,851	20,007

2.2.5. CO₂-emission

$$CO_{2\text{mass}} = \frac{MW_{\text{CO}_2}}{MW_{\text{FUEL}}} \times \frac{1}{\{(\% \text{ CO}_2 [\text{wet}] - \% \text{ CO}_{2\text{AIR}}) + \% \text{ CO} [\text{wet}] + \% \text{ HC} [\text{wet}]\}} \times \% \text{ conc} \times G_{\text{FUEL}} \times 1\,000$$

$$CO_{2\text{mass}} = \frac{44,01}{13,876} \times \frac{1}{(10,478 - 0,04 + 3,2420 + 1,422)} \times 10,478 \times 1,195 \times 1\,000 = 2\,629,658 \text{ g/h}$$

Tabel 16

CO₂-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2
CO _{2mass}	2 629,658	222,799

2.2.6. Specifik emission

Den specifikke emission (g/kWh) beregnes for hver enkelt komponent som følger:

$$\text{Individual gas} = \frac{\sum_{i=1}^n (\text{Gas}_{\text{mass}_i} \times \text{WF}_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times \text{WF}_i)}$$

Tabel 17

Emission (g/h) og vægtningsfaktor i to prøvningssekvenser

Sekvens		1	2
HC _{mass}	g/h	112,520	9,119
NO _{xmass}	g/h	4,800	0,034
CO _{mass}	g/h	517,851	20,007
CO _{2mass}	g/h	2 629,658	222,799
Effekt P _{II}	kW	2,31	0
Vægtningsfaktor WF _i	—	0,85	0,15

$$\text{HC} = \frac{112,52 \times 0,85 + 9,119 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 49,4 \text{ g/kWh}$$

$$\text{NO}_x = \frac{4,800 \times 0,85 + 0,034 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 2,08 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO} = \frac{517,851 \times 0,85 + 20,007 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 225,71 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO}_2 = \frac{2\,629,658 \times 0,85 + 222,799 \times 0,15}{2,31 \times 0,85 + 0 \times 0,15} = 1\,155,4 \text{ g/kWh}$$

2.3. Data for ufortyndet udstødningsgas fra en 4-takts motor med gnisttænding

Ved hjælp af forsøgsdata (tabel 18), foretages beregningerne først for sekvens 1 og udvides derefter til de øvrige prøvningssekvenser med brug af samme fremgangsmåde.

Tabel 18

Forsøgsdata for en 4-takts gnisttændingsmotor

Sekvens		1	2	3	4	5	6
Motorhastighed	min ⁻¹	3 060	3 060	3 060	3 060	3 060	2 100
Effekt	kW	13,15	9,81	6,52	3,25	1,28	0
Belastning (%)	%	100	75	50	25	10	0
Vægtningsfaktor	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050
Atmosfæretryk	kPa	980	980	980	980	980	980
Indsugningslufttemperatur	°C	25,3	25,1	24,5	23,7	23,5	22,6
Indsugningsluftens relative fugtindhold	%	19,8	19,8	20,6	21,5	21,9	23,2
Indsugningsluftens absolutte fugtighed	g _{H2O} /kg _{air}	4,08	4,03	4,05	4,03	4,05	4,06
CO tør	ppm	3 681	3 465	2 541	2 365	3 086	1 817
NO _x våd	ppm	85,4	49,2	24,3	5,8	2,9	1,2
HC våd	ppm C1	91	92	77	78	119	186
CO ₂ tør	% v/v	1,038	0,814	0,649	0,457	0,330	0,208
CO tør (baggrund)	ppm	3	3	3	2	2	3
NO _x våd (baggrund)	ppm	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1	0,1
HC våd (baggrund)	ppm C1	6	6	5	6	6	4
CO ₂ tør (baggrund)	% v/v	0,042	0,041	0,041	0,040	0,040	0,040
Massestrøm fort. udst.gas G _{TOTW}	kg/h	625,722	627,171	623,549	630,792	627,895	561,267
Brændstoffets H/C forhold α	—	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85	1,85
Brændstoffets O/C forhold β		0	0	0	0	0	0

2.3.1. Korrektionsfaktor for tør/våd basis k_w

Korrektionsfaktoren for tør/våd basis k_w skal beregnes til omregning af tørre CO- og CO₂-målinger til våd basis.

For den fortyndede udstødninggas:

$$k_w = k_{w,e,2} = \left(\frac{(1 - k_{w1})}{1 + \frac{\alpha \times \% \text{CO}_2 \text{ [dry]}}{200}} \right)$$

Hvor:

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]}{1\,000 + 1,608 \times [H_d \times (1 - 1/DF) + H_a \times (1/DF)]} \right)$$

$$DF = \frac{13,4}{\% \text{conc}_{\text{CO}_2} + (\text{ppm conc}_{\text{CO}} + \text{ppm conc}_{\text{HC}}) \times 10^{-4}}$$

$$DF = \frac{13,4}{1,038 + (3\,681 + 91) \times 10^{-4}} = 9,465$$

$$k_{w1} = \left(\frac{1,608 \times [4,08 \times (1 - 1/9,465) + 4,08 \times (1/9,465)]}{1\,000 + 1,608 \times [4,08 \times (1 - 1/9,465) + 4,08 \times (1/9,465)]} \right) = 0,007$$

$$k_w = k_{w,e,2} = \left(\frac{(1 - 0,007)}{1 + \frac{1,85 \times 1,038}{200}} \right) = 0,984$$

$$\text{CO [wet]} = \text{CO [dry]} \times k_w = 3\,681 \times 0,984 = 3\,623 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 \text{ [wet]} = \text{CO}_2 \text{ [dry]} \times k_w = 1,038 \times 0,984 = 1,0219 \%$$

Tabel 19

Våde CO- og CO₂-værdier for fortyndet udstødninggas efter forskellige prøvningsmetoder

Sekvens		1	2	3	4	5	6
DF	—	9,465	11,454	14,707	19,100	20,612	32,788
k _{w1}	—	0,007	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006
k _w	—	0,984	0,986	0,988	0,989	0,991	0,992
CO våd	ppm	3 623	3 417	2 510	2 340	3 057	1 802
CO ₂ våd	%	1,0219	0,8028	0,6412	0,4524	0,3264	0,2066

For fortyndingsluften:

$$k_{w,d} = 1 - k_{w1}$$

Hvor faktoren k_{w1} er den samme som den, der allerede er beregnet for den fortyndede udstødninggas.

$$k_{w,d} = 1 - 0,007 = 0,993$$

$$\text{CO [wet]} = \text{CO [dry]} \times k_w = 3 \times 0,993 = 3 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_2 \text{ [wet]} = \text{CO}_2 \text{ [dry]} \times k_w = 0,042 \times 0,993 = 0,0421 \text{ \% v/v}$$

Tabel 20

Våde CO- og CO₂-værdier for fortyndingsluften ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens		1	2	3	4	5	6
K _{w1}	—	0,007	0,006	0,006	0,006	0,006	0,006
K _w	—	0,993	0,994	0,994	0,994	0,994	0,994
CO våd	ppm	3	3	3	2	2	3
CO ₂ våd	%	0,0421	0,0405	0,0403	0,0398	0,0394	0,0401

2.3.2. HC-emission

$$\text{HC}_{\text{mass}} = u \times \text{conc}_c \times G_{\text{TOTW}}$$

Hvor:

$u = 0,000478$ fra tabel 2

$$\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/DF)$$

$$\text{conc}_c = 91 - 6 \times (1 - 1/9,465) = 86 \text{ ppm}$$

$$\text{HC}_{\text{mass}} = 0,000478 \times 86 \times 625,722 = 25,666 \text{ g/h}$$

Tabel 21

HC-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2	3	4	5	6
HC_{mass}	25,666	25,993	21,607	21,850	34,074	48,963

2.3.3. NO_x -emission

Faktoren K_H til korrektion af NO_x -emissionen beregnes af:

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times H_a - 0,862 \times 10^{-3} \times H_a^2$$

$$K_H = 0,6272 + 44,030 \times 10^{-3} \times 4,08 - 0,862 \times 10^{-3} \times (4,08)^2 = 0,79$$

Tabel 22

Fugtighedskorrektionsfaktor K_H for NO_x -emission ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2	3	4	5	6
K_H	0,793	0,791	0,791	0,790	0,791	0,792

$$\text{NO}_{x\text{mass}} = u \times \text{conc}_c \times K_H \times G_{\text{TOTW}}$$

Hvor:

$u = 0,001587$ fra tabel 2

$$\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/DF)$$

$$\text{conc}_c = 85 - 0 \times (1 - 1/9,465) = 85 \text{ ppm}$$

$$\text{NO}_{x\text{mass}} = 0,001587 \times 85 \times 0,79 \times 625,722 = 67,168 \text{ g/h}$$

Tabel 23

NO_xHC -emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2	3	4	5	6
$\text{NO}_{x\text{mass}}$	67,168	38,721	19,012	4,621	2,319	0,811

2.3.4. CO-emission

$$\text{CO}_{\text{mass}} = u \times \text{conc}_c \times G_{\text{TOTW}}$$

Hvor:

$u = 0,000966$ fra tabel 2

$$\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/DF)$$

$$\text{conc}_c = 3\,622 - 3 \times (1 - 1/9,465) = 3\,620 \text{ ppm}$$

$$\text{CO}_{\text{mass}} = 0,000966 \times 3\,620 \times 625,722 = 2\,188,001 \text{ g/h}$$

Tabel 24

CO-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2	3	4	5	6
CO _{mass}	2 188,001	2 068,760	1 510,187	1 424,792	1 853,109	975,435

2.3.5. CO₂-emission

$$\text{CO}_{2\text{mass}} = u \times \text{conc}_c \times G_{\text{TOTW}}$$

Hvor:

$$u = 15,19 \text{ fra tabel 2}$$

$$\text{conc}_c = \text{conc} - \text{conc}_d \times (1 - 1/\text{DF})$$

$$\text{conc}_c = 1,0219 - 0,0421 \times (1 - 1/9,465) = 0,9842 \% \text{ Vol}$$

$$\text{CO}_{2\text{mass}} = 15,19 \times 0,9842 \times 625,722 = 9 354,488 \text{ g/h}$$

Tabel 25

CO₂-emission (g/h) ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens	1	2	3	4	5	6
CO _{2mass}	9 354,488	7 295,794	5 717,531	3 973,503	2 756,113	1 430,229

2.3.6. Specifik emission

Den specifikke emission (g/kWh) beregnes for hver enkelt komponent:

$$\text{Individual gas} = \frac{\sum_{i=1}^n (\text{Gas}_{\text{mass}_i} \times \text{WF}_i)}{\sum_{i=1}^n (P_i \times \text{WF}_i)}$$

Tabel 26

Emission (g/h) og vægtningsfaktor ved forskellige prøvningssekvenser

Sekvens		1	2	3	4	5	6
HC _{mass}	g/h	25,666	25,993	21,607	21,850	34,074	48,963
NO _{xmass}	g/h	67,168	38,721	19,012	4,621	2,319	0,811
CO _{mass}	g/h	2 188,001	2 068,760	1 510,187	1 424,792	1 853,109	975,435
CO _{2mass}	g/h	9 354,488	7 295,794	5 717,531	3 973,503	2 756,113	1 430,229
Effekt P _i	kW	13,15	9,81	6,52	3,25	1,28	0
Vægtningsfaktor WF _i	—	0,090	0,200	0,290	0,300	0,070	0,050

$$\text{HC} = \frac{25,666 \times 0,090 + 25,993 \times 0,200 + 21,607 \times 0,290 + 21,850 \times 0,300 + 34,074 \times 0,070 + 48,963 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 4,12 \text{ g/kWh}$$

$$\text{NO}_x = \frac{67,168 \times 0,090 + 38,721 \times 0,200 + 19,012 \times 0,290 + 4,621 \times 0,300 + 2,319 \times 0,070 + 0,811 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 3,42 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO} = \frac{2 188,001 \times 0,090 + 2 068,760 \times 0,200 + 1 510,187 \times 0,290 + 1 424,792 \times 0,300 + 1 853,109 \times 0,070 + 975,435 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 271,15 \text{ g/kWh}$$

$$\text{CO}_2 = \frac{9 354,488 \times 0,090 + 7 295,794 \times 0,200 + 5 717,531 \times 0,290 + 3 973,503 \times 0,300 + 2 756,113 \times 0,070 + 1 430,229 \times 0,050}{13,15 \times 0,090 + 9,81 \times 0,200 + 6,52 \times 0,290 + 3,25 \times 0,300 + 1,28 \times 0,070 + 0 \times 0,050} = 887,53 \text{ g/kWh}$$

Tillæg 4

1. OVERHOLDELSE AF EMISSIONSNORMER

Dette tillæg finder kun anvendelse på gnisttændingsmotorer i trin II.

- 1.1. Emissionsnormerne for udstødningen fra trin II-motorer i bilag I 4.2 finder anvendelse på emissioner fra motorerne i disse emissionsholdbarhedstid (EDP), således som den bestemmes i henhold til dette tillæg.
- 1.2. For alle trin II-motorer gælder, at såfremt alle prøvemotorer, som repræsenterer en motorfamilie, ved korrekt prøvning efter metoderne i dette direktiv afgiver emissioner, som højst svarer til hver trin II-emissionsnorm (i givet fald FEL-værdi, FEL = familieemissionsgrænse) i en given motorklasse efter multiplikation med den i dette tillæg fastlagte forringelsesfaktor (DF), er motorfamilien i overensstemmelse med den pågældende klasses emissionsnormer. Såfremt nogen prøvemotor, som repræsenterer en motorfamilie, afgiver emissioner, som efter multiplikation med den i dette tillæg bestemte forringelsesfaktor overstiger en af emissionsnormerne (i givet fald FEL-værdien) for en given motorklasse, opfylder motorfamilien ikke den pågældende klasses emissionsnormer.
- 1.3. Motorproducenter med lille omsætning kan efter eget valg enten benytte forringelsesfaktorerne for HC + NO_x og CO i tabel 1 eller 2 i dette afsnit eller beregne forringelsesfaktorer for HC + NO_x og CO med metoden beskrevet under punkt 1.3.1. For teknologier, som ikke er omhandlet i tabel 1 og 2 i dette punkt, skal fabrikanten benytte den proces, der er beskrevet i punkt 1.4 i dette tillæg.

Tabel 1

Faste forringelsesfaktorer for HC + NO_x og CO for håndbårne motorer fra fabrikanter med lille omsætning

Motorklasse	Totaktsmotorer		Firtaktsmotorer		Motorer med efterbehandling
	HC + NO _x	CO	HC + NO _x	CO	
SH:1	1,1	1,1	1,5	1,1	Df-værdier beregnes ved hjælp af formlen i punkt 1.3.1
SH:2	1,1	1,1	1,5	1,1	
SH:3	1,1	1,1	1,5	1,1	

Tabel 2

Faste forringelsesfaktorer for HC + NO_x og CO for ikke-håndbårne motorer fra fabrikanter med lille omsætning

Motorklasse	Sideventilet		Topventilet		Motorer med efterbehandling
	HC + NO _x	CO	HC + NO _x	CO	
SN:1	2,1	1,1	1,5	1,1	Df-værdier beregnes ved hjælp af formlen i punkt 1.3.1
SN:2	2,1	1,1	1,5	1,1	
SN:3	2,1	1,1	1,5	1,1	
SN:4	1,6	1,1	1,4	1,1	

- 1.3.1. Formel til beregning af forringelsesfaktorer for motorer med efterbehandling:

$$DF = [(NE * EDF) - (CC * F)] / (NE - CC)$$

hvor:

DF = forringelsesfaktor

NE = emissionsniveau for nye motorer før katalysatoren (g/kWh)

EDF = forringelsesfaktor for motorer uden katalysator som angivet i tabel 1

CC = mængde omdannet ved 0 timer, g/kWh

F = 0,8 for HC og 0,0 for NO_x for motorer i klasse SN3 og SN4

F = 0,8 for alle motorklasser

- 1.4. Fabrikanten skal anvende en fast DF-værdi eller i givet fald beregne en DF-værdi for hvert af de regulerede forurenende stoffer for alle trin II-motorfamilier. Sådanne DF-værdier skal anvendes til typegodkendelse og afprøvning i produktionslinjen.
- 1.4.1. For motorer, for hvilke der ikke anvendes en fast DF-værdi fra tabel 1 eller tabel 2 i dette afsnit, beregnes DF-værdier som følger:
- 1.4.1.1. På mindst én prøvemotor, som repræsenterer den konfiguration, som anses for med størst sandsynlighed at ville overskride emissionsnormerne for HC + NO_x, (eller, i givet fald, FEL-værdier), og som er bygget, så den er repræsentativ for motorer fra produktionen, udføres en fuldstændig emissionsprøvning som beskrevet i dette direktiv, efter det antal timer, som repræsenterer stabiliserede emissioner.
- 1.4.1.2. Afprøves flere end én motor, afrundes gennemsnittet af resultaterne til samme antal decimaler, som er anvendt i den pågældende norm, og angives med yderligere ét betydende ciffer.
- 1.4.1.3. Denne emissionsprøvning gentages efter ældning af motoren. Ældningsproceduren skal være udformet således, at den giver fabrikanten mulighed for behørigt at forudsige den af benyttelsen bevirkede emissionsældning, som forventes i motorens holdbarhedsperiode, idet der tages hensyn til den type slid og anden form for ældningsmekanismer, som forventes under typiske omstændigheder hos brugeren, og som kan påvirke emissionspræstationerne. Afprøves flere end én motor, afrundes gennemsnittet af resultaterne til det i den pågældende norm benyttede antal decimaler, angivet med yderligere ét betydende ciffer.
- 1.4.1.4. Emissionen ved holdbarhedsperiodens slutning (i givet fald gennemsnitsemmissionen) af hvert af de regulerede forurenende stoffer divideres med den stabiliserede emission (i givet fald gennemsnitsemmission), og der afrundes til to betydende cifre. Det resulterende tal regnes for DF-værdien, medmindre det er mindre end 1,00, i hvilket tilfælde DF sættes til 1,0.
- 1.4.1.5. Efter fabrikantens valg kan der fastlægges supplerende emissionskontrolpunkter mellem kontrolpunktet for stabiliserede emissioner og emissionsholdbarhedsperiodens slutning. Er der fastlagt mellemliggende kontroller, skal kontrolpunkterne være jævnt fordelt over emissionsholdbarhedsperioden (plus/minus 2 timer), og ét sådant kontrolpunkt skal være placeret midt i hele emissionsholdbarhedsperioden (plus/minus 2 timer).
- For hvert forurenende stof HC + NO_x og CO lægges en ret linje gennem målepunkterne, idet den indledende kontrol sættes til at have fundet sted ved time nul, og idet mindste kvadraters metode anvendes. Forringelsesfaktoren er de beregnede emissionsværdier ved holdbarhedsperiodens slutning divideret med de beregnede emissioner i time nul.
- 1.4.1.6. De beregnede forringelsesfaktorer kan omfatte familier og produktionsår ud over dem, de er beregnet for, forudsat at fabrikanten inden typegodkendelsen forelægger en begrundelse, som kan godtages af den nationale typegodkendelsesmyndighed, og som godtgør, at de pågældende motorfamilier på grundlag af den anvendte konstruktion og teknologi med rimelighed kan forventes at have tilsvarende egenskaber hvad angår emissionsældning.

En ikke-udtømmende fortegnelse over konstruktionsmæssig og teknologisk inddeling er givet i det følgende:

- Konventionelle totaktsmotorer uden efterbehandlingssystem
- Konventionelle totaktsmotorer med keramisk katalysator af samme aktive materiale og størrelse og med samme antal celler pr. cm²
- Konventionelle totaktsmotorer med metalkatalysator af samme aktive materiale og størrelse, samme substrat og samme antal celler pr. cm²
- Totaktsmotorer med lagdelt skylningssystem

- Firtaktsmotorer med katalysator (defineret ovenfor) med samme ventilteknologi og identisk smøresystem
- Firtaktsmotorer uden katalysator med samme ventilteknologi og identisk smøresystem.

2. EMISSIONSHOLDBARHEDSPERIODER FOR TRIN II-MOTORER

2.1. Fabrikanten skal angive, hvilken kategori EDP (emissionsholdbarhedstid) der finder anvendelse for hver motorfamilie på typegodkendelsestidspunktet. Denne kategori skal være den, som ifølge motorfabrikanten kommer nærmest på den forventede levetid af det udstyr, i hvilket motorerne forventes monteret. Fabrikanten skal opbevare data, som behørigt dokumenterer deres valg af EDP-kategori for hver motorfamilie. Sådanne data skal på anmodning forelægges den godkendende myndighed.

2.1.1. For håndbårne motorer: Fabrikanten vælger kategori emissionsholdbarhedsperiode fra tabel 1 i dette afsnit.

Tabel 1

Kategorier af emissionsholdbarhedsperiode for håndbårne motorer (timer)

Kategori	1	2	3
Klasse SH:1	50	125	300
Klasse SH:2	50	125	300
Klasse SH:3	50	125	300

2.1.2. For ikke-håndbårne motorer: Fabrikanten vælger kategori emissionsholdbarhedsperiode fra tabel 2 i dette afsnit.

Tabel 2

Kategorier emissionsholdbarhedsperiode for ikke-håndbårne motorer (timer)

Kategori	1	2	3
Klasse SN:1	50	125	300
Klasse SN:2	125	250	500
Klasse SN:3	125	250	500
Klasse SN:4	250	500	1 000

2.1.3. Fabrikanten skal til den godkendende myndigheds tilfredshed godtgøre, at den erklærede levetid er passende. Dokumentation for fabrikantens valg af kategori emissionsholdbarhedsperiode for en given motorfamilie kan omfatte, men er ikke begrænset til:

- Undersøgelser af levetiden af det udstyr, hvori de pågældende motorer er monteret;
- Tekniske vurderinger af motorer, som er ældet i almindelig brug, med fastlæggelse af, hvornår motorpræstationerne nedsættes til det punkt, hvor anvendelighed og/eller driftssikkerhed er forringet så meget, at hovedreparation eller udskiftning er nødvendig;
- Garantierklæringer eller garantiperioder;
- Markedsføringsmateriale vedrørende motorens levetid;
- Indberetninger om svigt fra købere af motorer; og
- Tekniske vurderinger af levetiden, i timer, af nærmere bestemte motorteknologier, materialer eller -konstruktioner.«

5. Bilag IV bliver til bilag V og ændres som følger:

Overskrifterne affattes således:

»TEKNISKE SPECIFIKATIONER FOR DET REFERENCEBRÆNDSTOF, DER SKAL ANVENDES VED AFPRØVNINGER I FORBINDELSE MED GODKENDELSESPROCEDUREN OG TIL KONTROL AF PRODUKTIONENS OVERENSSTEMMELSE

REFERENCEBRÆNDSTOF TIL MOBILE, IKKE-VEJGÅENDE MASKINER TIL GNISTTÆNDINGSMOTORER ⁽¹⁾«.

I tabellen i linjen »Syretal« erstattes orden »min.« i kolonne 2 af »maks.« Der tilføjes følgende nye tabel og nye fodnoter:

»REFERENCEBRÆNDSTOF TIL MOBILE, IKKE-VEJGÅENDE MASKINER TIL GNISTTÆNDINGSMOTORER

Bemærkning: Brændstoffet til totaktsmotorer er en blanding af smøreolie og den nedenfor specificerede benzin. Brændstof/smøreolieforholdet skal være det af fabrikanten anbefalede som foreskrevet i bilag IV, punkt 2.7.

Parameter	Enhed	Grænse ⁽¹⁾		Prøvningsmetode	Offentliggørelse
		Minimum	Maksimum		
Oktantal (Research-metoden) (RON)		95,0	—	EN 25164	1993
Motoroktantal (MON)		85,0	—	EN 25163	1993
Massefylde ved 15 °C	kg/m ³	748	762	ISO 3675	1995
Reid-damptryk	kPa	56,0	60,0	EN 12	1993
Destillation					
— Begyndelseskogepunkt	°C	24	40	EN-ISO 3405	1988
— Fordampning ved 100 °C	% v/v	49,0	57,0	EN-ISO 3405	1988
— Fordampning ved 150 °C	% v/v	81,0	87,0	EN-ISO 3405	1988
— Slutkogepunkt	°C	190	215	EN-ISO 3405	1988
Rest	%	—	2	EN-ISO 3405	1988
Carbonhydridanalyse					
— Olefiner	% v/v	—	10	ASTM D 1319	1995
— Aromater	% v/v	28,0	40,0	ASTM D 1319	1995
— Benzen	% v/v	—	1,0	EN 12177	1998
— Mættede forbindelser	% v/v	—	resten	ASTM D 1319	1995
Carbon/hydrogen forhold		rapport	rapport		
Oxidationsbestandighed ⁽²⁾	min	480	—	EN-ISO 7536	1996
Oxygen	% m/m	—	2,4	EN 1601	1997
Harpiks	mg/ml	—	0,04	EN-ISO 6246	1997
Svovl	mg/kg	—	100	EN-ISO 14596	1998
Kobberkorrosion ved 50 °C		—	1	EN-ISO 2160	1995
Bly	g/l	—	0,005	EN 237	1996
Fosfor	g/l	—	0,0013	ASTM D 3231	1994

⁽¹⁾ De i specifikationen angivne værdier er »sande værdier«. Grænseværdierne for dem er fastsat i henhold til ISO 4259 »Petroleum products — Determination and application of precision data in relation to methods of test«, idet minimumsværdien er fastsat på grundlag af en minimumsforskel på 2R større end nul; for maksimums- og minimumsværdi har minimumsforskellen været 4R (R = reproducerbarhed). Til trods for denne disposition, som er nødvendig af statistiske grunde, bør brændstoffabrikanten tilstræbe en værdi på nul, hvor den foreskrevne maksimumsværdi er 2R, og en gennemsnitsværdi i tilfælde, hvor der angives maksimums- og minimumsværdier. Dersom det bliver nødvendigt at afgøre, om et brændstof opfylder kravene i specifikationerne, anvendes ISO 4259.

⁽²⁾ Brændstoffet kan indeholde oxidationsinhibitorer og metaldeaktiverer, som normalt anvendes til stabilisering af benzinproduktionen på raffinaderier, men additiver i form af detergenter eller dispergerende stoffer eller opløsningsolier må ikke tilsættes.

6. Bilag V bliver til bilag VI.
7. Bilag VI bliver til bilag VII og ændres som følger:
- a) Tillæg 1 ændres som følger:

— Overskriften affattes således:

»Tillæg 1

PRØVNINGSRESULTATER FOR MOTORER MED KOMPRESSIØNSTÆNDING«

— Punkt 1.3.2 affattes således:

»1.3.2. Optagen effekt ved angiven motorhastighed (som specificeret af fabrikanten):

Materiel	Optagen effekt P_{AE} (kW) ved forskellige motorhastigheder ⁽¹⁾ , idet tillæg 3 til dette bilag tages i betragtning	
	I mellemområdet (i givet fald)	Nominal
Total		

⁽¹⁾ Må ikke være over 10 % af den under prøven målte effekt.«

— Punkt 1.4.2 affattes således:

»1.4.2. Motoreffekt ⁽¹⁾

Tilstand	Effektindstilling (kW) ved forskellige motorhastigheder	
	I mellemområdet (i givet fald)	Nominal
Maksimaleffekt målt ved prøven (P_M) (kW) (a)		
Total effekt optaget af motordrevet udstyr i henhold til dette tillægs punkt 1.3.2 eller bilag III, punkt 2.8 (P_{AE}) (kW) (b)		
Motorens nettoeffekt som angivet i bilag I, punkt 2.4, (kW) (c)		
$c = a + b$		

⁽¹⁾ Ukorrigeret effekt, målt efter forskrifterne i bilag I, punkt 2.4.«

— Punkt 1.5 affattes således:

»1.5. Forureningsniveau

1.5.1. Dynamometerindstilling (kW)

Belastning (%)	Dynamometerindstilling (kW) ved forskellige motorhastigheder	
	I mellemområdet (i givet fald)	Nominal
10 (i givet fald)		
25 (i givet fald)		
50		
75		
100		

1.5.2. Emissionsresultater for prøvningscyklusen:«

b) Der tilføjes et nyt tillæg 2 med følgende ordlyd:

»Tillæg 2

PRØVNINGSRESULTATER FOR MOTORER MED GNISTTÆNDING

1. Oplysninger vedrørende prøvens (prøvernes) udførelse ⁽¹⁾:

1.1. Referencebrændstof, der er anvendt ved prøvningen

1.1.1. Oktantal

1.1.2. (Angiv olieprocent i blandingen, hvis brændstoffet iblandes smøremidlet, som for totaktsmotorer)

1.1.3. Massefylde af benzin til 4-takts motorer og af benzin/olieblanding til 2-taktsmotorer

1.2. Smøremiddel

1.2.1. Fabrikat(er)

1.2.2. Type(r)

1.3. Eventuelt motordrevet udstyr

1.3.1. Liste og angivelse af detaljer til identifikation

1.3.2. Optagen effekt ved angivne motorhastigheder (som specificeret af fabrikanten)

Materiel	Optagen effekt P_{AE} (kW) ved forskellige motorhastigheder ⁽¹⁾ , idet tillæg 3 til dette bilag tages i betragtning	
	I mellemområdet (i givet fald)	Nominal
Total		

⁽¹⁾ Må ikke være over 10 % af den under prøven målte effekt.

1.4. Motorydelse

1.4.1. Motorhastigheder:

Tomgang: min^{-1}

I mellemområdet: min^{-1}

Nominal: min^{-1}

1.4.2. Motoreffekt (²)

Tilstand	Effektindstilling (kW) ved forskellige motorhastigheder	
	I mellemområdet (i givet fald)	Nominal
Maksimaleffekt målt ved prøven (P_M) (kW) (a)		
Total effekt optaget af motordrevet udstyr i henhold til punkt 1.3.2 i dette tillæg eller punkt 2.8 i bilag III (P_{AE}) (kW) (b)		
Motorens nettoeffekt som angivet i bilag I, punkt 2.4, (kW) (c)		
$c = a + b$		

1.5. Forureningsniveau

1.5.1. Dynamometerindstilling (kW)

Belastning (%)	Dynamometerindstilling (kW) ved forskellige motorhastigheder	
	I mellemområdet (i givet fald)	Nominal (i givet fald)
10 (i givet fald)		
25 (i givet fald)		
50		
75		
100		

1.5.2. Emissionsresultater for prøvningscyklusen:

CO: g/kW

HC: g/kWh

NO_x: g/kWh

(1) Er der flere stammotorer, skal der indleveres et skema for hver af dem.

(2) Ukorrigeret effekt, målt efter forskrifterne i bilag I, punkt 2.4.«

c) Der indsættes følgende som nyt tillæg 3:

»Tillæg 3

UDSTYR OG TILBEHØR, SOM SKAL MONTERES MED HENBLIK PÅ PRØVNING TIL BESTEMMELSE AF MOTOREFFEKT

Antal	Udstyr og tilbehør	Monteret til emissionsprøvning
1	Indsugningssystem	
	Indsugningsmanifold	Ja, standardudstyr
	System til kontrol med emission fra krumtaphus	Ja, standardudstyr
	Kontrolanordninger for dobbelt ind- sugningsmanifold	Ja, standardudstyr
	Luftmængdemåler	Ja, standardudstyr
	Luftindsugningskanal	Ja (a)
	Luftfilter	Ja (a)
	Indsugningslyddæmper	Ja (a)
	Hastighedsbegrænsere	Ja (a)

Antal	Udstyr og tilbehør	Monteret til emissionsprøvning
2	Forvarmning af indsugningsmanifold	Ja, standardudstyr. Stilles om muligt i den gunstigste position
3	Udstødningssystem Udstødningsrenser Udstødningsmanifold Tilslutningsrør Lydpotte Udstødningsrør Udstødningsbremse Tryklader	Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja (b) Ja (b) Ja (b) Nej (c) Ja, standardudstyr
4	Brændstoffødepumpe	Ja, standardudstyr (d)
5	Karbureringsudstyr Karburator Elektronisk styresystem, luftmængdemåler osv. Udstyr til gasmotorer Trykbegrænser Fordamper Blander	Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr
6	Brændstofindsprøjtning (benzin og diesel) Forfilter Filter Pumpe Højtryksrør Indsprøjtningventil eller -dyse Luftindsugningsventil Elektronisk styresystem, luftmængdemåler osv. Regulator/styresystem Automatisk fuldlaststop for reguleringsstang, afhængigt af de atmosfæriske betingelser	Ja, standardudstyr eller prøvebænkudstyr Ja, standardudstyr eller prøvebænkudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr (e) Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr
7	Væskekøling Køler Ventilator Ventilatorskærm Vandpumpe Termostat	Nej Nej Nej Ja, standardudstyr (f) Ja, standardudstyr (g)
8	Luftkøling Ventilatorskærm Ventilator eller blæser Temperaturreguleringsenhed	Nej (h) Nej (h) Nej

Antal	Udstyr og tilbehør	Monteret til emissionsprøvning
9	Elektrisk materiel Generator Tændingsfordelersystem Tændspole(r) Kabler Tændrør Elektronisk motorstyring med bankeføler/tilbagestilling af tænding	Ja, standardudstyr (i) Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr
10	Trykladeudstyr Kompressor drevet direkte af motoren og/eller af udstødningen Ladeluftkøler Vandpumpe eller ventilator (motordrevet) Anordning til regulering af kølevæskengennemstrømning	Ja, standardudstyr Ja, standardudstyr eller prøvebænkudstyr (j) (k) Nej (h) Ja, standardudstyr
11	Hjælpeventilator til prøvebænk	Ja, om nødvendigt
12	Forureningskontrolanordning	Ja, standardudstyr (l)
13	Startudstyr	Prøvebænkudstyr
14	Smøreoliepumpe	Ja, standardudstyr

- (a) Det komplette indsugningssystem skal være monteret som det leveres til den påtænkte anvendelse:
Når der er risiko for mærkbar påvirkning af motoreffekten;
for gnisttændingsmotorer med naturlig indsugning;
når fabrikanten anmoder derom.
I andre tilfælde kan der anvendes et ækvivalent system, og det skal kontrolleres, at indsugningstrykket ikke afviger mere end 100 Pa fra den øvre grænse, som foreskrives af fabrikanten for et rent luftfilter.
- (b) Det komplette indsugningssystem skal være monteret som det leveres til den påtænkte anvendelse:
når der er risiko for mærkbar påvirkning af motoreffekten;
for gnisttændingsmotorer med naturlig indsugning;
når fabrikanten anmoder derom.
I andre tilfælde kan der monteres et ækvivalent system, forudsat det målte tryk højst afviger 1 000 Pa fra den øvre grænse, som foreskrives af fabrikanten.
- (c) Har motoren udstødningsbremse, skal gasspjældet være fastgjort i helt åben stilling.
- (d) Brændstoffedetrykket kan om nødvendigt justeres, så det reproducerer det tryk, der forefindes i motorkonfigurationen (navnlig når der anvendes et »brændstoffretursystem«).
- (e) Luftindtagsventilen er styreventil for indsprøjtningens pneumatiske regulator. Regulatoren eller indsprøjtningensudstyret kan indeholde andre anordninger, som kan påvirke den indsprøjtede brændstoffmængde.
- (f) Kølevæskedecirkulationen må kun drives af motorens vandpumpe. Køling af væsken kan ske ved et eksternt kredsløb, således at tryktabet i dette kredsløb og trykket ved pumpeindgangen er omtrent det samme som i motorens kølesystem.
- (g) Termostaten kan fastgøres i helt åben stilling.
- (h) Når der er monteret kølerventilator eller blæser med henblik på prøvningen, skal den optagne effekt tillægges resultatet bortset fra motorer, hvor sådant udstyr er en integrerende del af motoren (som for luftkølede motorer med ventilatoren monteret direkte på krumtapakslen). Effekten af ventilator eller blæser bestemmes ved de hastigheder som anvendes ved prøvningerne, enten ved beregning ud fra standardspecifikationerne eller gennem praktiske prøver.
- (i) Minimumeffekt af generatoren: Generatorens elektriske effekt skal begrænses til, hvad der kræves til drift af tilbehør, som er nødvendigt for motorens drift. Er det nødvendigt at tilslutte et batteri, skal dette være fuldt opladet og i god stand.
- (j) Motorer med ladeluftkøling skal afprøves med ladeluftkøling, hvad enten de er væske- eller luftkølede, men et prøvebænk-system kan efter fabrikantens ønske erstatte luftkøleren. I begge tilfælde skal måling af effekten ved hver hastighed finde sted med maksimalt tryktab og minimalt temperaturfald af indsugningsluften gennem ladeluftkøleren på prøvebænkssystemet som foreskrevet af fabrikanten.
- (k) Dette kan f.eks. være udstødningsrecirkulation (EGR), katalysator, termisk reaktor, sekundær lufttilførsel og system til beskyttelse mod fordampning af brændstof.
- (l) Effekten til elektriske og andre startsystemer skal leveres fra prøvebænken.»

8. Bilag VII-X bliver til bilag VIII-XI.
9. Der indsættes følgende som nyt bilag XII:

»BILAG XII

PROCEDURE TIL FRIVILLIG UDJÆVNING OG HENSÆTTELSE ⁽¹⁾

1. INDLEDNING

- 1.1. Fabrikkerne kan efter ønske benytte de metoder til udjævning og hensættelse, som er beskrevet i dette bilag i stedet for at lade alle motorer typegodkende efter grænserne i punkt 4.2.2.1 i bilag I.
- 1.2. Den i dette bilag beskrevne ordning for udjævning og hensættelse kan kun benyttes til at opfylde forskrifterne i trin II for gnisttændingsmotorer.
- 1.3. Motorer, som opfylder emissionsgrænserne med brug af metoden til udjævning og hensættelse er underkastet alle andre forskrifter i dette direktiv, herunder CO-emissionsgrænserne i punkt 4.2.2.1 i bilag I.
- 1.4. Fabrikker, som ønsker at benytte den frivillige udjævnings- og hensættelsesordning, skal begynde at benytte den fra følgende kalenderår:
Første år	for klassen (kalenderår)
SH:1	2005
SH:2	2005
SH:3	2007
SN:1	2004
SN:2	2004
SN:3	2007
SN:4	2005
- 1.5. Fabrikker kan benytte den frivillige ordning i dette bilag til en eller flere klasser af motorer.

2. DEFINITIONER

I dette bilag forstås ved:

Udjævning, udveksling af emissionstilgodehavender mellem motorfamilier inden for en given fabrikants produktsortiment.

Hensættelse, fabrikantens akkumulering af emissionstilgodehavender til brug i kommende kalenderår ved udjævning som tilladt i dette bilag.

Familieemissionsgrænse eller FEL, et emissionsniveau, som af fabrikanten erklæres at træde i stedet for en emissionsnorm ved typegodkendelse eller produktionskontrol.

Emissionstilgodehavender, den emissionsnedsættelse eller -overskridelse, som en motorfamilie repræsenterer i forhold til den pågældende HC + NO_x emissionsnorm. FEL-værdier under normen giver anledning til »positive tilgodehavender«, mens FEL-værdier over normen giver anledning til »negative tilgodehavender«. Derudover forstås ved »typegodkendelsestilgodehavender«, emissionstilgodehavender baseret på det forventede produktionstal for den pågældende motorfamilie. Ved »hensættelsestilgodehavender« forstås, emissionstilgodehavender, som oparbejdes inden for et kalenderår og anmeldes senest den 30. april det efterfølgende kalenderår. Ved »faktiske tilgodehavender« forstås emissionstilgodehavender, baseret på det pågældende produktionstal og akkumuleret frem til slutningen af kalenderåret.

⁽¹⁾ Kommissionen gennemgår bestemmelserne i dette bilag, før det træder i kraft, med henblik på at undersøge dets administrative konsekvenser og dets virkninger for konkurrencen mellem store og små producenter, og vil komme med forslag til passende ændringer.

3. GENERELLE BESTEMMELSER

- 3.1. Fabrikanten må i beregningen af tilgodehavender kun medtage motorer, som er bestemt til markedsføring i EU og er produceret det pågældende kalenderår.
- 3.2. En fabrikant kan få typegodkendt motorfamilier med familieemissionsgrænser (FEL-værdier), som med forbehold for begrænsningen i dette bilag ligger over eller under den pågældende emissionsnorm, forudsat at fabrikantens forventede samlede balance over tilgodehavendetransaktioner for alle motorklasser, der er typegodkendt efter bestemmelserne i dette bilag, i et givet kalenderår er mindst lig med nul, bestemt i henhold til punkt 7.
- 3.3. En fabrikant af en motorfamilie med en FEL-værdi, som er højere end den pågældende emissionsnorm, skal skaffe sig emissionstilgodehavender, som kan dække det dertil knyttede underskud ved udjævning eller hensættelse.
- 3.4. En motorfamilie med en FEL-værdi, som er under den pågældende emissionsnorm, kan oparbejde positive emissionstilgodehavender, som kan benyttes til udjævning, hensættelse eller en kombination deraf.
- 3.5. Grænseværdien for trin I skal altid være opfyldt af alle motorfamilier.

4. GÆLDENDE EMISSIONSNORMER

Fabrikanter, som benytter ordningen for udjævning og hensættelse til HC + NO_x, skal opfylde følgende normer (FEL) i g/kWh:

Klasse SH:1

Kalenderår	2005	2006	2007	fra og med 2008
Grænseværdi (HC + NO _x)	238	175	113	50

Klasse SH:2

Kalenderår	2005	2006	2007	fra og med 2008
Grænseværdi (HC + NO _x)	196	148	99	50

Klasse SH:3

Kalenderår	2007	2008	2009	fra og med 2010
Grænseværdi (HC + NO _x)	143	119	96	72

Klasse SN:1

Kalenderår	2004	2005	2006	fra og med 2007
Grænseværdi (HC + NO _x)	50	50	50	50

Klasse SN:2

Kalenderår	2004	2005	2006	fra og med 2007
Grænseværdi (HC + NO _x)	40	40	40	40

Klasse SN:3

Kalenderår	2004	2005	2006	fra og med 2007
Grænseværdi (HC + NO _x)	40	40	40	16,1

Klasse SN:4

Kalenderår	2006	2007	2008	2009	fra og med 2010
Grænseværdi for NO _x	18,0	16,6	15,0	13,6	12,1

5. UDJÆVNING

- 5.1. Negative tilgodehavender fra motorfamilier med FEL-værdier over den gældende emissionsnorm skal opvejes af positive tilgodehavender fra motorfamilier med FEL-værdier under den gældende emissionsnorm, således som der gives mulighed for i dette bilag. Overensstemmelsen med grænseværdierne i punkt 4 afgøres ved udjævning af tilgodehavender på denne måde.
- 5.2. Udjævning af tilgodehavender hen over klasserne er tilladt for alle klasser af gnisttændingsmotorer til ikke-vejgående maskiner.
- 5.3. Tilgodehavender, som anvendes til udjævning for et givet kalenderår, kan hidrøre fra tilgodehavender, der er tilvejebragt i samme kalenderår af en anden motorfamilie, eller fra tilgodehavender, der er hensat i tidligere kalenderår.

6. HENSÆTTELSE

- 6.1. Begyndende den 1. januar det år, da fabrikanten første gang modtager typegodkendelse i henhold til dette bilag for en motorfamilie med en FEL-værdi lavere end den gældende emissionsnorm, kan fabrikanten i løbet af kalenderåret hensætte tilgodehavender til brug til udjævning.
- 6.2. Fabrikanten kan først hensætte faktiske tilgodehavender efter kalenderårets slutning og efter, at den typegodkendende myndighed har gennemgået årsberetningen for det pågældende år og bekræftet, at den er tilfredsstillende.

7. BEREGNING AF TILGODEHAVENDER OG OVERHOLDELSE AF EMISSIONSNORMER

- 7.1. For hver motorfamilie beregnes til brug ved typegodkendelsen emissionstilgodehavender (positive eller negative) ved brug af følgende udtryk og afrundes til nærmeste hele gram. Der skal bruges kohærente enheder i hele udtrykket.

Tilgodehavende = Produktion × (normmæssig FEL) × Effekt × EDP × belastningsfaktor

Hvor:

Produktion = relevant produktion. Til den første typegodkendelse forudberegnes de til rådighed værende tilgodehavender ved fremskrivninger af den årlige produktion. Når det ved årets slutning skal afgøres, om der foreligger overensstemmelse, benyttes relevant produktionsvolumen til beregning af de faktiske tilgodehavender.

Norm = den aktuelle og gældende norm i gram pr. kWh som fastlagt i punkt 4.

FEL = emissionsgrænse for motorfamilien, gram pr. kWh.

Effekt = stammotorens maksimale effekt i prøvningsforløbet i kW, bestemt med den pågældende prøvningsmetode som beskrevet i dette direktiv.

EDP = emissionsholdbarhedsperiode i timer, svarende til den EDP-kategori, som motorfamilien er godkendt til.

Belastningsfaktor = 47 % (dvs. 0,47) for prøvningscyklus (G1) og prøvningscyklus (G2). (85 % (dvs. 0,85) for prøvningscyklus (G3).

8. TYPEGODKENDELSESPROCEDURE

- 8.1. Når en fabrikant benytter den frivillige ordning til udjævning og hensættelse som beskrevet i dette bilag, skal fabrikanten:
  - 8.1.1. være knyttet til én enkelt nationalt typegodkendelsesmyndighed for hele produktsortimentet i et givet kalenderår og sørge for, at hans repræsentanter i Fællesskabet ikke træffer særskilte dispositioner for udvalgte motorer
  - 8.1.2. indgive en erklæring om, at de motorer, som er omfattet af ordningen, ikke efter hans bedste overbevisning vil medføre, at fabrikanten kommer i uoverensstemmelse i henhold til punkt 7, når alle tilgodehavender for fabrikantens motorfamilier sammenregnes
  - 8.1.3. angive en FEL-værdi for hver motorfamilie for HC + NO_x. FEL-værdien skal have samme antal betydende cifre som emissionsnormen

- 8.1.4. indgive kopier af typegodkendelsesattesterne for hver motorfamilie i udjævnings- og hensættelsesordningen til den godkendende myndighed, som udsteder den pågældende udjævningsgodkendelse, med henblik på at godtgøre, at motorerne er typegodkendt med et lavere emissionsniveau end den angivne FEL-værdi
- 8.1.5. angive de forventede tilgodehavender, som familien oparbejder/har brug for, den forventede årlige omsætning, og de værdier, som er nødvendige til beregning af emissionstilgodehavender som anført i punkt 7
- 8.1.6. forelægge beregninger i overensstemmelse med punkt 7 over forventede emissionstilgodehavender (positive eller negative), baseret på den forventede årlige produktion for hver motorfamilie, som skal indgå i udjævnings- og hensættelsesordningen
- 8.1.7. hvis motorfamilien forventes at få negative emissionstilgodehavender, specifikt angive, fra hvilken kilde (gennem udjævning og hensættelse) der skal fremskaffes tilgodehavender til opvejelse af underskud i henhold til den forventede årsproduktion
- 8.1.8. hvis motorfamilien forventes at oparbejde tilgodehavender, specifikt angive, hvor (gennem udjævning og hensættelse) de forventede tilgodehavender vil blive anvendt
- 8.2. Typegodkendelser, som udstedes i henhold til bestemmelserne i dette bilag, er betinget af fabrikantens overholdelse af bestemmelserne i dette bilag både i og efter kalenderåret. Godkendelserne er gyldige indtil den 30. april det efterfølgende kalenderår. En ny typegodkendelse kan kun udstedes, hvis fabrikanten har fremlagt en årsberetning, som viser, at bestemmelserne i dette bilag er efterkommet.
- 8.3. Det påhviler fabrikanten at godtgøre over for den nationale typegodkendelsesmyndighed og til dennes tilfredshed, at forudsætningerne for udstedelsen af typegodkendelsen er opfyldt eller bortfaldet.
9. ARKIVERING
- 9.1. Fabrikanter, som benytter muligheden for udjævning og hensættelse i henhold til dette bilag, skal oprette, føre og opbevare følgende tilbørligt organiserede og indekserede registre for hver motorfamilie:
- motorfamiliens identifikationskode,
  - emissionsgrænseværdi for familien (FEL-værdi) og foretagne ændringer af FEL-værdier i løbet af kalenderåret,
  - maksimal effekt i prøvningssekvensen for stammotoren,
  - forventet produktionsvolumen for kalenderåret,
  - for hver FEL-værdi, optegnelser, som gør det muligt at fastslå styktal på de motorer, som udgør den relevante produktion som defineret i punkt 2.
- 9.2. Fabrikanter, som benytter muligheden for udjævning og hensættelse i henhold til dette bilag, skal opbevare alle registre, som kræves ført i henhold til dette punkt, i en periode af 8 år efter den dato, hvor årsrapporten skal foreligge. Registerne skal opbevares som papirudskrift eller på mikrofilm, ADB-disketter eller lignende, afhængigt af fabrikantens arkiveringsprocedurer, forudsat at alle oplysninger, som er nødvendige for godkendelsen, bliver bevaret.
- 9.3. Fabrikanten skal på den typegodkendende myndigheds forlangende forelægge alle oplysninger, som han er pligtig at opbevare.
- 9.4. Den typegodkendende myndighed kan inddrage typegodkendelsesattesten (-attesterne) for en motorfamilie, for hvilken fabrikanten undlader at opbevare de registre, som foreskrives i dette punkt, eller at forelægge sådanne oplysninger for den typegodkendende myndighed.

10. ÅRSBERETNINGER

- 10.1. I årsberetningen skal angives motorfamilie, motorklasse, det faktiske antal motorer, som er bragt på markedet, de nødvendige værdier til beregning af tilgodehavender som angivet i punkt 7, og oparbejdede/påkrævede tilgodehavender. Fabrikanten skal endvidere angive, hvordan og hvor overskydende tilgodehavender er blevet placeret (eller vil blive hensat), og/eller på hvilken måde manglende tilgodehavender er blevet dækket. Beretningen skal indeholde en balance over tilgodehavender, som godtgør, at summen af emissionstilgodehavender for alle faktisk producerede motorer er mindst lig nul. Beretningen skal indeholde en beregning af produktionens gennemsnitlige HC + NO_xFEL-værdier, som godtgør overensstemmelse med bestemmelserne i punkt 4.
  - 10.2. Beregningen af den relevante produktion til brug i årsberetningerne skal være baseret på motorer, som er bragt på markedet i EU.
  - 10.3. Årsberetninger skal forelægges typegodkendelsesmyndigheden inden den 1. april i året efter udstedelse af typegodkendelsen.

På grundlag af årsberetningen udsteder typegodkendelsesmyndigheden en ny typegodkendelsesattest.
  - 10.4. Undlader fabrikanten at indgive årsberetningen inden for den foreskrevne frist for blot én motor, som er omfattet af bestemmelserne i dette bilag, vil det automatisk medføre inddragelse af typegodkendelsesattesterne for alle motorfamilier, som er omfattet af bestemmelserne i dette bilag.
  - 10.5. Hvis det af årsberetningen fremgår, at de samlede faktiske tilgodehavender er negative, vil de negative tilgodehavender blive hensat og overført til næste år. Er tilgodehavenderne negative i to eller flere år i træk, kan godkendelsesmyndigheden inddrage fabrikantens udjævnings- og hensættelsesgodkendelse. Er der negative tilgodehavender i fire år i træk, skal godkendelsesmyndigheden inddrage fabrikantens udjævnings- og hensættelsesgodkendelse.«
-

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om meldeformaliteter for skibe der sejler til og fra Fællesskabets havne

(2001/C 180 E/06)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 46 endelig udg. — 2001/0026(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 7. februar 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet fører en veletableret politik til fremme af bæredygtige transportformer, f.eks. søfart, og navnlig til fremme af short sea shipping.
- (2) Lettelse af søtransporten er en vigtig målsætning for Fællesskabet med henblik på yderligere at styrke søfartens stilling i transportsystemet som et alternativ og supplement til andre transportformer i en dør-til-dør transportkæde.
- (3) Den dokumentprocedure, der kræves inden for søfart, kan hindre fuld udnyttelse af søfartens potentiale.
- (4) Den Internationale Søfartsorganisations Konvention om Lettelse af International Samfærdsel ad Søvejen, i det følgende benævnt »IMO FAL-Konventionen«, blev vedtaget af Den Internationale Konference om Lettelse af Søfart og Søtransport den 9. april 1965 og indeholder et sæt modeller til standardformularer, som skibe skal udfylde, når de ankommer til eller afsejler fra en havn, med henblik på at efterkomme bestemte meldeformaliteter.
- (5) De fleste medlemsstater anvender disse standardformularer, men anvender ikke modellerne ifølge IMO FAL-Konventionen på ensartet vis.
- (6) For at gavne udviklingen af Fællesskabets søfart bør de formularer, som kræves for skibe, der ankommer til og afsejler fra en havn, have et ensartet format for at lette dokumentbehandlingen ved ankomsten til havnene.

(7) Derfor bør der indføres IMO-meldeformularer, i det følgende benævnt »IMO FAL-formularer«, som bør anerkendes på fællesskabsplan. Medlemsstaterne bør anerkende disse formularer og oplysningerne i dem som tilstrækkeligt bevis for, at et skib har efterkommet de meldeformaliteter, disse formularer er beregnet til.

(8) Anerkendelse af bestemte IMO FAL-formularer, navnlig ladningserklæringsskemaet og, for passagerskibe, passagerlisten, vil yderligere komplicere meldeformaliteterne, enten fordi disse formularer ikke kan indeholde alle de nødvendige oplysninger, eller fordi der allerede findes en veletableret praksis. Der bør derfor ikke indføres obligatorisk anerkendelse af disse formularer.

(9) Søtransport er verdensomspændende, og indførelse af IMO FAL-formularer i Fællesskabet kan føre til, at de i stigende omfang anvendes i hele verden.

(10) I overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet, jf. EF-traktatens artikel 5, kan målet for det foreslåede tiltag, nemlig at fremme søtransporten, ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Dette direktiv omfatter kun det, som er nødvendigt for, at dette mål kan nås, og det er ikke mere vidtrækkende end det er nødvendigt i forhold til det fastsatte mål.

(11) Da gennemførelsesforanstaltningerne til dette direktiv er generelle foranstaltninger i henhold til artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾ bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse —

VEDTAGET FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at lette søtransport, navnlig mellem havne i medlemsstaterne, ved standardisering af meldeformaliteterne.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Dette direktiv gælder for de meldeformaliteter, der er anført i bilag I, del A, og som vedrører skibet, dets stores, besætningens personlige ejendele, bemandingslisten og, for skibe, der har tilladelse til at transportere højst 12 passagerer, passagerlisten.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »IMO FAL-Konventionen«: Den Internationale Søfartsorganisations Konvention om Lettelse af International Samfærdsel ad Søvejen vedtaget af Den Internationale Konference om Lettelse af Søfart og Sørtransport den 9. april 1965
- b) »IMO FAL-formularer«: IMO-modellen til standardformularer i A4-format som fastsat i IMO FAL-Konventionen
- c) »Meldeformalitet«: de oplysninger, der, hvis det kræves af en medlemsstat, skal opgives til administrative og procedurermæssige formål, når et skib ankommer til eller afsejler fra en havn
- d) »Skib«: et søgående fartøj uanset type, som sejler på havet
- e) »Skibsstores«: varer til anvendelse på skibe, herunder forbrugsvarer, varer som medbringes til salg til passager og besætningsmedlemmer, brændstof og smøremidler, men ikke skibsudstyr og reservedele
- f) »Skibsudstyr«: genstande, dog ikke reservedele, på skibet til anvendelse på dette, som kan flyttes men ikke forbruges, herunder udstyr som f.eks. redningsbåde, redningsudstyr, inventar, skibsudstyr og lignende
- g) »Skibsreservedele«: genstande til reparation eller udskiftning af dele på det skib, hvormed de transporteres
- h) »Besætningens personlige ejendele«: beklædning, bl.a. genstande til daglig brug, evt. penge, besætningens ejendele, som transporteres på skibet
- i) »Besætningsmedlem«: en person, som er ansat til at udføre arbejde om bord i forbindelse med skibets drift eller vedligeholdelse under en sørejse, og som er opført på besætningslisten
- j) »Passager«: enhver person på skibet, undtagen besætningsmedlemmer og børn under et år.

Artikel 4

Accept af formularerne

Medlemsstaterne skal anse de i artikel 2 nævnte meldeformaliteter for opfyldt, hvis de indgivne oplysninger er i overensstemmelse med

- a) specifikationerne i bilag I, del B og C, og
- b) formularerne i bilag II med de forskellige kategorier af oplysninger.

Artikel 5

Ændringsprocedure

Ændringer til bilagene og henvisninger til IMO-instrumenter for at bringe dem i overensstemmelse med EF- eller IMO foranstaltninger, som er trådt i kraft, vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 6, stk. 2.

Artikel 6

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er oprettet ved artikel 12, stk. 1, i direktiv 93/75/EØF⁽¹⁾.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 og artikel 8.
3. Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

Artikel 7

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. juni 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 8

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 9

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

⁽¹⁾ EFT L 247 af 5.10.1993, s. 19. Direktiv senest ændret ved Kommissionens direktiv 98/74/EF (EFT L 276 af 13.10.1998, s. 7).

BILAG I

DEL A

Liste over meldeformaliteter, som anført i artikel 2, for skibe, der ankommer og afsejler fra EF-havne

1. IMO FAL formular 1, almindelig erklæring

Den almindelige erklæring er det grunddokument, der ved skibets ankomst og afgang indeholder de oplysninger om skibet, der kræves af en medlemsstats myndigheder.

2. IMO FAL formular 3, erklæring om skibsstores

Erklæringen om skibsstores er det grunddokument, der ved skibets ankomst og afgang indeholder de oplysninger om stores, der kræves af medlemsstatens myndigheder.

3. IMO FAL formular 4, erklæring om besætningens personlige ejendele

Erklæring om besætningens personlige ejendele er det grunddokument, der indeholder de oplysninger om besætningens personlige ejendele, der kræves af medlemsstatens myndigheder. Det kræves ikke ved afgang.

4. IMO FAL formular 5, besætningsliste

Besætningslisten er det grunddokument, der giver medlemsstatens myndigheder oplysninger vedrørende antallet og sammensætningen af besætningen ved skibets ankomst og afgang. Hvis myndighederne kræver oplysninger om skibets besætning ved afgang, accepteres en genpart af den besætningsliste, der blev forelagt ved ankomst med ny underskrift og påtegning, der angiver eventuelle ændringer i antallet eller sammensætningen af besætningen, eller som angiver, at der ingen ændringer er.

5. IMO FAL formular 6, passagerliste

For skibe, der har ret til at transportere 12 passagerer eller derunder, er passagerlisten det grunddokument, der ved skibets ankomst og afgang giver medlemsstatens myndigheder oplysninger om passagererne.

DEL B

Underskrivere

1. IMO FAL formular 1, almindelig erklæring

Medlemsstatens myndigheder accepterer en almindelig erklæring, der enten er dateret og underskrevet af skibsføreren, skibets agent eller en anden person, der er korrekt bemyndiget af skibsføreren eller anerkendt på en måde, der er acceptabel for den pågældende myndighed.

2. IMO FAL formular 3, skibsstores erklæring

Medlemsstatens myndigheder accepterer en erklæring om skibsstores, der enten er dateret og underskrevet af skibsføreren eller af en af skibets officerer, som er korrekt bemyndiget af skibsføreren, og som har personligt kendskab til kendsgerningerne vedrørende skibets stores eller som er anerkendt på en måde, der er acceptabel for den pågældende myndighed.

3. IMO FAL formular 4, erklæring om besætningens personlige ejendele

Medlemsstatens myndighed accepterer en erklæring om besætningens personlige ejendele, som enten er dateret og underskrevet af skibsføreren eller en anden skibsofficer, som er korrekt bemyndiget af skibsføreren eller som er anerkendt på en måde, der er acceptabel for den pågældende myndighed. Medlemsstatens myndigheder kan også kræve, at hvert enkelt besætningsmedlem skriver sit navn, eller hvis han ikke kan skrive, sætter sit mærke, på den del af erklæringen, der vedrører vedkommendes ejendele.

4. IMO FAL formular 5, besætningsliste

Medlemsstatens myndigheder accepterer en besætningsliste, der enten er dateret og underskrevet af skibsføreren eller af en anden skibsofficer der er korrekt bemyndiget af skibsføreren eller som er anerkendt på en måde, der er acceptabel for den pågældende myndighed.

5. IMO FAL formular 6, passagerliste

For skibe der har ret til at transportere 12 passagerer eller derunder accepterer medlemsstatens myndigheder en passagerliste, der enten er dateret og underskrevet af skibsføreren, skibets agent eller en anden person, der er korrekt bemyndiget af skibsføreren eller anerkendt på en måde, der er acceptabel for den pågældende myndighed.

DEL C

Tekniske specifikationer

1. IMO FAL formularernes format skal følge proportionerne på de modeller, der foreligger i bilag II så nært som teknisk muligt. De trykkes på særskilte A4-papirark (210 × 297 mm) med højformat. Mindst 1/3 af formularernes bagside skal være forbeholdt medlemsstaternes myndigheder til officielt brug.

Formater og layout for standardiserede FAL formularer, der anbefales og fremstilles af IMO, og som bygger på IMO FAL Konventionen, således som denne var gyldig den 1. maj 1997 anerkendes og betragtes som svarende til formaterne i bilag II.

2. Medlemsstaternes myndigheder skal acceptere oplysninger, der gives på læselig og forståelig måde, inklusive formularer, der er udfyldt med blæk eller uudslettelig blyant eller som udfærdiget ved automatisk databehandling.
3. Idet dette ikke berører de elektroniske metoder til overførelse af oplysninger, skal formatet på slutbrugerens skærm og i udtrykt form følge modellerne i bilag II, når en medlemsstat accepterer modtagelse af skibets meldeoplysninger i elektronisk form.

Billedet på slutbrugerens skærm kan være anderledes end den faktiske A4-størrelse, men skal følge proportionerne ved elektronisk transmission af en formular.

---

*BILAG II***Modeller til IMO FAL formularer, som nævnt i artikel 4 og bilag I**

Af reproduktionshensyn vises modellerne i dette bilag i forholdet 4:5 sammenlignet med et A4-ark.

IMO ALMINDELIG ERKLÆRING

		☐ Ankomst	☐ Afgang
1. Skibets navn, beskrivelse		2. Ankomst/afgangshavn	3. Dato — ankomst- og afgangstidspunkt
4. Skibets nationalitet	5. Skibsførers navn	6. Sidste havn/destinationshavn	
7. Registreringscertifikat (havn, dato, nummer)		8. Skibets agent: navn og adresse	
9. Bruttotonnage	10. Nettotonnage		
11. Skibets placering i havnen (kajplads eller ankerplads)			
12. Kort beskrivelse af sejladsen (foregående og følgende anløbshavne - de havne, hvor resten af lasten losses understreges)			
13. Kort beskrivelse af lasten			
14. Antal besætningsmedlemmer (inklusive skibsfører)	15. Antal passagerer	16. Bemærkninger	
Vedlagte dokumenter (antal genparter)			
17. Lasterklæring	18. Storeserklæring	21. Dato og underskrift (skibsfører, bemyndiget agent eller officer)	
19. Besætningsliste	20. Passagerliste		
22. Erklæring om besætningens personlige ejendele (*)	23. Sundhedserklæring for skibsfarten (*)		

Til myndighedens brug

IMO Konventionen om Lettelse af International Samfærdsel ad Søvejen

IMO FAL
formular 1

(*) Kun ved ankomst

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om statistik over jernbanetransport

(2001/C 180 E/07)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2000) 798 endelig udg./2 — 2001/0048(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 14. februar 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 285,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Jernbaner er en vigtig del af Fællesskabets transportnet.
- (2) Kommissionen har brug for statistikker over transport af gods og passagerer med jernbane for at kunne overvåge og udvikle den fælles transportpolitik samt de transportrelaterede dele af politikkerne vedrørende regioner og transeuropæiske net.
- (3) Kommissionen har brug for statistikker over sikkerheden ved jernbanetransport med henblik på at kunne udarbejde og overvåge fællesskabsaktioner med hensyn til transport-sikkerhed.
- (4) Der er også brug for fællesskabsstatistikker over jernbanetransport med henblik på et europæisk system til overvågning af jernbanetransportmarkedet, som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv .../EF om ændring af Rådets direktiv 91/440/EØF om udvikling af Fællesskabets jernbaner.
- (5) Der bør indsamles fællesskabsstatistikker over alle transportformer på grundlag af fælles begreber og standarder med det formål at opnå størst mulig sammenlignelighed mellem transportformerne.
- (6) Omstruktureringen af jernbanesektoren i henhold til Rådets direktiv 91/440/EØF ⁽¹⁾ og den kendsgerning, at databehovet har ændret sig for Kommissionen og andre brugere af fællesskabsstatistik over jernbanetransport, betyder, at bestemmelserne i Rådets direktiv 80/1177/EØF ⁽²⁾ er forældede, når der er tale om indsamling af statistiske oplysninger fra bestemte hovedjernbanenetforvaltninger.
- (7) Sameksistensen af offentligt og privat ejede jernbanevirksomheder, som opererer på et kommercielt organiseret

jernbanetransportmarked, kræver, at det klart fastlægges, hvilke statistiske informationer der skal leveres af alle jernbanevirksomheder og formidles af Eurostat.

- (8) I overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, som er fastsat i traktatens artikel 5, er fastsættelsen af fælles statistiske standarder, som gør det muligt at producere harmoniserede data, en handling, som bedre kan gennemføres på fællesskabsplan; disse standarder skal anvendes i hver enkelt medlemsstat under opsyn af de organer og institutioner, som er ansvarlige for produktion af officielle statistikker.
- (9) Rådets forordning (EF) nr. 322/97 af 17. februar 1997 om fællesskabsstatistikker ⁽³⁾ udgør referencerammen for de bestemmelser, der fastsættes ved denne forordning.
- (10) Eftersom de foranstaltninger, der er nødvendige for at kunne gennemføre denne forordning, er generelle foranstaltninger som omhandlet i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾, skal de vedtages efter den forskriftsprocedure, som er omhandlet i afgørelsens artikel 5.
- (11) Udvalget for Det Statistiske Program, der er nedsat ved Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom ⁽⁵⁾ er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 3 i nævnte afgørelse —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

Formålet med denne forordning er at opstille fælles regler for produktion af fællesskabsstatistikker vedrørende jernbanetransport.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Denne forordning omfatter alle jernbaner i Den Europæiske Union. Hver medlemsstat indberetter statistiske oplysninger om transporten inden for sit nationale område. Medlemsstaterne kan undtage følgende jernbaner fra denne forordnings anvendelsesområde:

⁽¹⁾ EFT L 237 af 24.8.1991, s. 25.

⁽²⁾ EFT L 350 af 23.12.1980, s. 23.

⁽³⁾ EFT L 52 af 22.2.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

- jernbanevirksomheder, som udelukkende eller hovedsagelig opererer inden for industrianlæg eller lignende anlæg, herunder havne
- jernbanevirksomheder, som hovedsagelig drives for at tilgodese jernbanehistoriske og turistmæssige formål, som f.eks. veteranjernbaner
- andre jernbanevirksomheder, som tilsammen tegner sig for mindre end 2 % af den samlede jernbanegods- eller jernbanepassagertransport i det indberettende land, målt i henholdsvis ton-km og passager-km. Denne tærskel kan tilpasses i overensstemmelse med proceduren i artikel 11, stk. 2.

Artikel 3

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:
  - »indberettende land«: den medlemsstat, der indberetter data til Eurostat
  - »nationale myndigheder«: de nationale statistiske kontorer og andre organer, som i de enkelte medlemsstater er ansvarlige for produktionen af fællesskabsstatistikker
  - »jernbanevirksomhed«: offentlig eller privat virksomhed, som leverer tjenesteydelser i forbindelse med transport af gods og/eller passagerer med jernbane.
2. Definitionerne i stk. 1 kan tilpasses, og supplerende definitioner, som måtte være nødvendige for at sikre en harmonisering af statistikken, kan vedtages efter proceduren i artikel 11, stk. 2.

Artikel 4

Indsamling af data

1. De statistikker, der skal indsamles, er angivet i bilagene til denne forordning. De omfatter følgende type data:
  - årlige statistikker over godstransport — detaljeret indberetning (bilag A)
  - årlige statistikker over godstransport — forenklet indberetning (bilag B)
  - årlige statistikker over passagertransport — detaljeret indberetning (bilag C)
  - årlige statistikker over passagertransport — forenklet indberetning (bilag D)
  - kvartalsvise statistikker over gods- og passagertransport (bilag E)
  - regionale statistikker over gods- og passagertransport (bilag F)
  - statistikker over trafikstrømme på jernbanenettet (bilag G)

- statistikker over ulykker (bilag H).

2. I bilag B og D er angivet, hvilke data der skal indberettes i forbindelse med forenklet indberetning, som kan anvendes af medlemsstaterne som alternativ til den normale detaljerede indberetning (bilag A og C). De regler, medlemsstaterne skal anvende til at bestemme, hvilke virksomheder der kan anvende den forenkledede indberetning, vedtages efter proceduren i artikel 11, stk. 2.

3. For hver type data indeholder det pågældende bilag:

- listen over variabler og de relevante måleenheder
- referenceperioder og hyppighed
- listen over tabeller med opdeling for hver tabel
- fristerne for indberetning af data
- den første referenceperiode, for hvilken der skal indberettes data
- om nødvendigt supplerende anmærkninger.

4. Medlemsstaterne skal også fremlægge en liste over de jernbanevirksomheder, for hvilke der leveres statistikker, som angivet i bilag I.

5. I forbindelse med denne forordning skal godset klassificeres i overensstemmelse med bilag J. Farligt gods skal desuden klassificeres i overensstemmelse med bilag K.

6. Bilagens indhold kan tilpasses efter proceduren i artikel 11, stk. 2.

Artikel 5

Datakilder

1. Medlemsstaterne kan udpege en hvilken som helst offentlig eller privat organisation til at deltage i indsamlingen af de data, der kræves i henhold til denne forordning.
2. De nødvendige data kan tilvejebringes ved anvendelse af en eller flere af følgende kilder:
  - obligatoriske undersøgelser
  - administrative data, herunder data indsamlet af tilsynsmyndighederne
  - statistiske beregningsmetoder
  - data leveret til brancheorganisationer inden for jernbanesektoren
  - ad hoc-undersøgelser.
3. De nationale myndigheder træffer foranstaltninger til at koordinere de anvendte datakilder og sikre kvaliteten af de statistikker, der indberettes til Eurostat.

Artikel 6

Indberetning af statistikker til Eurostat

1. Medlemsstaterne skal til Eurostat indberette de statistikker, der er angivet i artikel 4.
2. Foranstaltninger til indberetning af de statistikker, der er angivet i artikel 4, fastlægges efter proceduren i artikel 11, stk. 2.

Artikel 7

Formidling af data

1. De data, der er angivet i bilag A-H til denne forordning, formidles af Eurostat. Men hvis en jernbanevirksomhed anmoder de nationale myndigheder herom, vil data, som gør det muligt indirekte at identificere jernbanevirksomheden, og som ikke er til rådighed for offentligheden på nationalt plan, ikke blive distribueret, eller de vil blive omarbejdet, så de ikke krænker den statistiske fortrolighed, hvis de formidles. Sådanne anmodninger — med de fornødne understøttende oplysninger — skal notificeres til Eurostat af de nationale myndigheder.
2. De oplysninger, der indberettes i henhold til bilag I, må kun formidles, såfremt der fastlægges særlige bestemmelser for en sådan formidling efter proceduren i artikel 11, stk. 2.

Artikel 8

Statistikernes kvalitet

1. For at bistå medlemsstaterne med at opretholde kvaliteten af statistikkerne på dette område udarbejder og offentliggør Eurostat metodologiske anbefalinger. Disse anbefalinger skal tage hensyn til bedste praksis hos de nationale myndigheder, jernbanevirksomhederne og brancheorganisationerne inden for jernbanesektoren.
2. Kvaliteten af de statistiske data evalueres af Eurostat. I dette øjemed leverer medlemsstaterne på anmodning af Eurostat oplysninger om de metoder, der er anvendt til at producere statistikkerne.

Artikel 9

Rapport

Når der er indsamlet data i tre år, sender Kommissionen en rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de erfaringer, der er indhøstet i forbindelse med det arbejde, der er udført i medfør af denne forordning. Rapporten skal indeholde resultaterne af den kvalitetsevaluering, der er omtalt i artikel 8. Den skal også indeholde en evaluering af fordelene ved at have statistiske oplysninger til rådighed på dette område, omkostningerne i forbindelse med udarbejdelsen af disse statistikker og den byrde, dette medfører for virksomhederne.

Artikel 10

Gennemførelsesprocedurer

- Følgende gennemførelsesforanstaltninger træffes efter proceduren i artikel 11, stk. 2:
- tilpasning af tærsklen for statistisk dækning af jernbanetransporten (artikel 2)
  - tilpasning af definitionerne og vedtagelse af yderligere definitioner (artikel 3)
  - tilpasning af bilagenes indhold (artikel 4)
  - vedtagelse af regler for anvendelse af forenklet indberetning (artikel 4)
  - foranstaltninger til indberetning af data til Eurostat (artikel 6)
  - formidling af de oplysninger, der indberettes i henhold til bilag I (artikel 7).

Artikel 11

Procedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Det Statistiske Program, som er nedsat ved artikel 1 i Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom ⁽¹⁾.
2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 5 i Rådets afgørelse 1999/468/EF ⁽²⁾ omhandlede forskriftsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3, og artikel 8.
3. Det i artikel 5, stk. 6, i Rådets afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum er 3 måneder.

Artikel 12

Direktiv 80/1177/EØF

1. Medlemsstaterne indberetter resultater for året 2001 i overensstemmelse med direktiv 80/1177/EØF.
2. Direktiv 80/1177/EØF ophæves med virkning fra 1. januar 2002.

Artikel 13

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

⁽²⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

BILAG A

ÅRLIG STATISTIK OVER GODSTRANSPORT — DETALJERET INDBERETNING

Liste over variabler og måleenheder	<p>transporteret gods i:</p> <ul style="list-style-type: none"> — ton — ton-km <p>antal transporterede intermodale transportenheder:</p> <ul style="list-style-type: none"> — antal — TEU (europæiske tonnageenheder) (for containere og veksellad)
Referenceperiode	år
Hyppeghed	hvert år
Liste over tabeller med opdeling for hver enkelt tabel	<p>Tabel A1: transporteret gods, efter transporttype</p> <p>Tabel A2: transporteret gods, efter godstype (bilag J)</p> <p>Tabel A3: transporteret gods (international trafik og transittrafik) efter pålæsningsland og aflæsningsland</p> <p>Tabel A4: transporteret gods, efter kategori af farligt gods (bilag K)</p> <p>Tabel A5: transporteret gods, efter ladningstype</p> <p>Tabel A6: transporteret gods i intermodale transportenheder, efter transporttype og transportenhetstype</p> <p>Tabel A7: antal transporterede intermodale transportenheder med ladning, efter transporttype og efter transportenhetstype</p> <p>Tabel A8: antal transporterede tomme intermodale transportenheder, efter transporttype og efter transportenhetstype</p>
Frist for indberetning af data	5 måneder efter referenceperiodens slutning
Første referenceperiode	2002
Anmærkninger	<ol style="list-style-type: none"> 1. Transporttypen opdeles som følger: <ul style="list-style-type: none"> — national — international-indgående — international-udgående — transit 2. Forsendelsestype opdeles som følger: <ul style="list-style-type: none"> — fulde togladninger — fulde vognladninger — andet 3. Transportenhetstype opdeles som følger: <ul style="list-style-type: none"> — containere og veksellad — sættevogne (ikke-ledsagede) — vej køretøjer (ledsagede) 4. For så vidt angår tabel A3 kan Eurostat og medlemsstaterne træffe foranstaltninger med henblik på at lette konsolideringen af data, der stammer fra virksomheder i andre medlemsstater, med henblik på at sikre kohærens mellem disse data. 5. For så vidt angår tabel A4 skal medlemsstaterne angive, hvilke kategorier af trafik der eventuelt ikke er medregnet i dataene.

BILAG B

ÅRLIGE STATISTIKKER OVER GODSTRANSPORT — FORENKLET INDBERETNING

Liste over variabler og måleenheder	transporteret gods i — ton — ton-km
Referenceperiode	år
Hyppighed	hvert år
Liste over tabeller med opdeling for hver enkelt tabel	Tabel B1: transporteret gods, efter transporttype Tabel B2: transporteret gods med intermodale transportenheder, efter transporttype
Frist for indberetning af data	5 måneder efter referenceperiodens slutning
Første referenceperiode	2002
Anmærkninger	Transporttype opdeles som følger: — national — international-indgående — international-udgående — transit

BILAG C

ÅRLIGE STATISTIKKER OVER PASSAGERTRANSPORT — DETALJERET INDBERETNING

Liste over variabler og måleenheder	transporterede passagerer i: — antal passagerer — passager-km
Referenceperiode	år
Hyppighed	hvert år
Liste over tabeller med opdeling for hver enkelt tabel	Tabel C1: transporterede passagerer, efter transporttype (foreløbige data, kun antal passagerer) Tabel C2: transporterede internationale passagerer, efter indstigningsland og efter udstigningsland (foreløbige data, kun antal passagerer). Tabel C3: transporterede passagerer, efter transporttype (endelige konsoliderede data) Tabel C4: internationale transporterede passagerer, efter indstigningsland og efter udstigningsland (endelige konsoliderede data, kun antal passagerer)
Frist for indberetning af data	8 måneder efter referenceperiodens slutning (tabel C1, C2) 14 måneder efter referenceperiodens slutning (tabel C3, C4)
Første referenceperiode	2003
Anmærkninger	1. Transporttype opdeles som følger: — national — international 2. For så vidt angår tabel C1 og C2 kan medlemsstaterne indberette foreløbige data kun baseret på billetsalget i det indberettende land. For så vidt angår tabel C3 og C4 skal medlemsstaterne indberette endelige konsoliderede data, herunder oplysninger fra billetsalget uden for det indberettende land. Disse oplysninger kan fås enten direkte hos de nationale myndigheder i andre lande eller via internationale billetudligningsordninger.

BILAG D

ÅRLIGE STATISTIKKER OVER PASSAGERTRANSPORT — FORENKLET INDBERETNING

Liste over variabler og måleenheder	transporterede passagerer i: — antal passagerer — passager-km
Referenceperiode	år
Hyppighed	hvert år
Liste over tabeller med opdeling for hver enkelt tabel	Tabel D1: transporterede passagerer
Frist for indberetning af data	8 måneder efter referenceperiodens slutning
Første referenceperiode	2003
Anmærkninger	For så vidt angår tabel D1 kan medlemsstaterne indberette data baseret på billetsalget i det indberettende land alene, lige som for tabel C1's vedkommende

BILAG E

KVARTALSSTATISTIKKER OVER GODS- OG PASSAGERTRANSPORT

Liste over variabler og måleenheder	transporteret gods i: — ton — ton-km transporterede passagerer i: — antal passagerer — passager-km
Referenceperiode	kvartal
Hyppighed	hvert kvartal
Liste over tabeller med opdeling for hver enkelt tabel	Tabel E1: transporteret gods Tabel E2: transporterede passagerer
Frist for indberetning af data	3 måneder efter referenceperiodens slutning
Første referenceperiode	Første kvartal af 2002
Anmærkninger	1. Tabel E1 og E2 kan indberettes på basis af foreløbige data, herunder anslåede data. For så vidt angår tabel E2 kan medlemsstaterne indberette data baseret på billetsalget i det indberettende land alene 2. Disse statistiske oplysninger skal leveres for de virksomheder, der er omfattet af bilag A og C

BILAG F

REGIONALE STATISTIKKER OVER GODS- OG PASSAGERTRANSPORT

Liste over variabler og måleenheder	<p>transporteret gods i:</p> <p>— ton</p> <p>transporterede passagerer i:</p> <p>— antal passagerer</p>
Referenceperiode	et år
Hyppeghed	hvert 5 år
Liste over tabeller med opdeling for hver enkelt tabel	<p>Tabel F1: national godstransport efter pålæsningsregion og aflæsningsregion (NUTS 2)</p> <p>Tabel F2: international godstransport efter pålæsnings- og aflæsningsregion (NUTS 2)</p> <p>Tabel F3: national passagertransport efter påstigningsregion og afstigningsregion (NUTS 2)</p> <p>Tabel F4: international passagertransport efter påstigningsregion og afstigningsregion (NUTS 2)</p>
Frist for indberetning af data	12 måneder efter referenceperiodens slutning
Første referenceperiode	2003
Anmærkninger	<ol style="list-style-type: none"> Ligger pålæsnings- eller aflæsningsstedet (tabel F1, F2) eller påstignings- eller afstigningsstedet (tabel F3, F4) uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, skal medlemsstaterne kun angive landet Med henblik på at bistå medlemsstaterne ved udarbejdelsen af disse tabeller skal Eurostat levere medlemsstaterne en liste over UIC-stationskoder og de tilsvarende NUTS-koder For så vidt angår tabel F3 og F4 kan medlemsstaterne indberette data baseret på billetsalget Disse statistiske oplysninger skal leveres for de virksomheder, der er omfattet af bilag A og C

BILAG G

STATISTIKKER OVER TRAFIKSTRØMME PÅ JERNBANENETTET

Liste over variabler og måleenheder	godstransport: — antal tog passagertransport: — antal tog
Referenceperiode	et år
Hyppeghed	hvert femte år
Liste over tabeller med opdeling for hver enkelt tabel	Tabel G1: godstransport, efter netafsnit Tabel G2: passagertransport, efter netafsnit
Frist for indberetning af data	18 måneder efter referenceperiodens slutning
Første referenceperiode	2005
Anmærkninger	<ol style="list-style-type: none"> Medlemsstaterne skal fastlægge et sæt netafsnit, som mindst skal omfatte det transeuropæiske jernbanenet (TEN) på deres nationale område. De skal til Eurostat give oplysninger om: <ul style="list-style-type: none"> — de geografiske koordinater og andre data, som er nødvendige for at kunne identificere og kortlægge hvert enkelt netafsnit samt forbindelserne mellem afsnittene — karakteristika (herunder kapacitet) for de tog, der trafikerer de enkelte netafsnit Hvert netafsnit, som er en del af det transeuropæiske jernbanenet (TEN), skal identificeres ved hjælp af en ekstra attribut til dataposten for at gøre det muligt at kvantificere trafikken på det transeuropæiske jernbanenet (TEN)

BILAG H

ULYKKESSTATISTIKKER

Liste over variabler og måleenheder	<ul style="list-style-type: none"> — antal ulykker (tabel H1, H2) — antal dræbte (tabel H3) — antal alvorligt tilskadekomne (tabel H4)
Referenceperiode	år
Hyppeghed	hvert år
Liste over tabeller med opdeling for hver enkelt tabel	<p>Tabel H1: antal ulykker, efter ulykkestype</p> <p>Tabel H2: antal ulykker i forbindelse med transport af farligt gods</p> <p>Tabel H3: antal dræbte, efter ulykkestype og efter personkategori</p> <p>Tabel H4: antal alvorligt tilskadekomne, efter ulykkestype og efter personkategori</p>
Frist for indberetning af data	5 måneder efter referenceperiodens slutning
Første referenceperiode	2002
Anmærkning	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ulykkestype opdeles som følger: <ul style="list-style-type: none"> — sammenstød (ekskl. ulykker i jernbaneoverskæringer i niveau) — afsporinger — ulykker i jernbaneoverskæringer i niveau — personulykker forårsaget af rullende materiel i bevægelse — andet — i alt 2. Tabel H2 har følgende opdeling: <ul style="list-style-type: none"> — samlet antal ulykker, hvori der er involveret mindst ét jernbaneløst køretøj, som transporterer farligt gods jf. listen i bilag K — antal sådanne ulykker, hvor der frigøres farligt gods 3. Personkategori opdeles som følger: <ul style="list-style-type: none"> — passagerer — ansatte (herunder entreprenører, leverandører) — andet — i alt 4. Dataene i tabel H1-H4 skal leveres for alle jernbaner, der er omfattet af denne forordning 5. I de første fem år af anvendelsen af denne forordning kan medlemsstaterne indberette disse statistiske oplysninger i overensstemmelse med nationale definitioner, hvis der ikke foreligger data i overensstemmelse med de harmoniserede definitioner (vedtaget efter proceduren i artikel 11, stk. 2)

BILAG I

LISTE OVER JERNBANEVIRKSOMHEDER

Liste over variabler og måleenheder	se nedenfor
Referenceperiode	et år
Hyppighed	hvert år
Liste over tabeller med opdeling for hver enkelt tabel	se nedenfor
Frist for indberetning af data	5 måneder efter referenceperiodens slutning
Første referenceperiode	2002
Anmærkning	<p>Nedenstående oplysninger (tabel I1) skal leveres for hver jernbanevirksomhed, for hvilken der leveres data i overensstemmelse med bilag A-H.</p> <p>Disse oplysninger skal bruges til at:</p> <ul style="list-style-type: none"> — tjekke, hvilke virksomheder der er omfattet af tabellerne i bilag A-H — validere, hvor stor dækning bilag A og C giver i relation til den samlede jernbanetransportaktivitet

Tabel II		
	Identificering af datakilde	
I1.1	Indberettende land	
I1.2	Referenceår	
I1.3	Virksomhedens navn	
I1.4	Land, hvori virksomheden har sit hjemsted	
	Aktivitetstype	
I1.2.1	Godstransport: international	ja/nej
I1.2.2	Godstransport: national	ja/nej
I1.2.3	Passagertransport: international	ja/nej
I1.2.4	Passagertransport: national	ja/nej
I1.2.5	Passagertransport: metro eller letbane	ja/nej
	Transportaktivitetens omfang	
I1.3.1	Godstransport i alt (ton)	
I1.3.2	Godstransport i alt (ton-km)	
I1.3.3	Passagertransport i alt (passagerer)	
I1.3.4	Passagertransport i alt (passager-km)	
	Data medregnet i bilag A-H	
	Bilag A	ja/nej
	Bilag B	ja/nej
	Bilag C	ja/nej
	Bilag D	ja/nej
	Bilag E	ja/nej
	Bilag F	ja/nej
	Bilag G	ja/nej
	Bilag H	ja/nej

BILAG J

KLASSIFIKATION AF GODS

Følgende grupper af varer skal anvendes, indtil der er opstillet en ny nomenklatur efter proceduren i artikel 11, stk. 2.

Varegrupper	Kapitel i NST/R	Grupper i NST/R	Betegnelse
1	0	01	Korn
2		02, 03	Kartofler, andre friske eller frosne grøntsager og friske frugter
3		00, 06	Levende dyr, sukkerroer
4		05	Træ og kork
5		04, 09	Tekstilvarer og affald deraf, andre råmaterialer af animalsk eller vegetabilsk oprindelse
6	1	11, 12, 13, 14, 16, 17	Næringsmidler og foder
7		18	Olieholdige frø og frugter, fedtstoffer
8	2	21, 22, 23	Fast brændsel af mineralsk oprindelse
9	3	31	Råolie
10		32, 33, 34	Mineralolieprodukter
11	4	41, 46	Jernmalme, skrot og støv fra højovne
12		45	Ikke-jernholdige mineraler og affald deraf
13	5	51, 52, 53, 54, 55, 56	Produkter fra metalindustrien
14	6	64, 69	Cement, kalk, andre byggematerialer, bearbejdede
15		61, 62, 63, 65	Ubearbejdede eller bearbejdede mineraler
16	7	71, 72	Naturlige eller bearbejdede gødningsstoffer
17	8	83	Kulkemiske produkter, tjære
18		81, 82, 89	Kemiske produkter, undtagen kulkemiske produkter og tjære
19		84	Cellulose og affald deraf
20	9	91, 92, 93	Køretøjer og transportmidler, maskiner, motorer, også afmonterede, og dele dertil
21		94	Metalvarer
22		95	Glas, glasvarer, keramiske produkter
23		96, 97	Læder, tekstiler, beklædning, diverse bearbejdede varer
24		99	Diverse varer

BILAG K

KLASSIFIKATION AF FARLIGT GODS

1. Eksplosivstoffer og genstande med eksplosivstof
2. Komprimerede, fordråbede eller under tryk opløste gasser
3. Brandfarlige væsker
- 4.1. Brandfarlige faste stoffer
- 4.2. Selvantændelige stoffer
- 4.3. Stoffer som ved kontakt med vand udvikler brandfarlige gasser
- 5.1. Oxiderende (brandnærende) stoffer
- 5.2. Organiske peroxider
- 6.1. Giftige stoffer
- 6.2. Smittefarlige stoffer
7. Radioaktive stoffer
8. Ætsende stoffer
9. Diverse farlige stoffer og genstande

NB: Der er her tale om de kategorier, som er defineret i reglementet for international befordring af farligt gods med jernbane (som regel omtalt under forkortelsen RID), og som anvendes i forbindelse med Rådets direktiv 96/49/EF af 23. juli 1996 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om jernbanebefordring af farligt gods og senere ændringer ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 235 af 17.9.1996, s. 25. De seneste ændringer findes i Kommissionens direktiv 96/87/EF af 13. december 1996 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 96/49/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om jernbanebefordring af farligt gods (EFT L 335 af 24.12.1996, s. 45).

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en fælles nomenklatur for statistiske territoriale enheder (NUTS)

(2001/C 180 E/08)

KOM(2001) 83 endelig udg. — 2001/0046(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 14. februar 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 285,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Statistikbrugerne giver udtryk for et stigende behov for harmonisering med henblik på at råde over sammenlignelige data i hele Den Europæiske Union. Det indre marked kan kun fungere, hvis der foreligger statistiske standarder, som finder anvendelse på indsamling, overførsel og offentliggørelse af nationale og fælles statistikker, således at alle aktører i det indre marked har adgang til sammenlignelige statistiske data. I den sammenhæng er nomenklaturer vigtige værktøjer til indsamling, udarbejdelse og formidling af sammenlignelige statistiske data.
- (2) Regionalstatistikken er en grundpille i det europæiske statistiske system. Den anvendes til en lang række formål. I mange år har den europæiske regionalstatistik været baseret på en fælles regional klassifikation, »nomenklaturen for statistiske territoriale enheder« (i det følgende benævnt NUTS). Det vil nu være hensigtsmæssigt at give denne regionale klassifikation et retligt grundlag og indføre klare regler for senere ændringer af den.
- (3) NUTS-nomenklaturen skal derfor, når det er relevant, anvendes i forbindelse med alle statistiske data, der er opdelt på territoriale enheder, og som medlemsstaterne indsender til Kommissionen.
- (4) Kommissionen skal, når det er relevant, anvende NUTS-nomenklaturen i forbindelse med analyse og formidling af alle statistiske data, som er opdelt på territoriale enheder.
- (5) Der er behov for forskellige niveauer for regionalstatistik, afhængigt af formålet med statistikken. Det er hensigtsmæssigt at råde over tre niveauer i den europæiske regionale NUTS-nomenklatur.
- (6) Det er nødvendigt med oplysninger om den territoriale sammensætning af regioner på NUTS 3-niveau for at kunne forvalte NUTS-nomenklaturen efter hensigten, og sådanne oplysninger skal derfor fremsendes til Kommissionen med regelmæssige mellemrum.
- (7) Det er nødvendigt med objektive kriterier for afgrænsning af regioner for at sikre upartiskhed ved udarbejdelse og anvendelse af regionalstatistik til forskellige politiske formål.
- (8) Brugere af regionalstatistikken har behov for data, som er stabile over en længere periode. NUTS-nomenklaturen bør derfor kun ændres højst hvert tredje år. Alene det, at der findes en forordning, vil sikre mere stabile regler over længere tid.
- (9) For at regionalstatistiske data kan blive sammenlignelige, skal regionernes størrelse målt i befolkningstal være sammenlignelig. For at opnå dette bør ændringer i NUTS-nomenklaturen gøre regionerne mere ensartede med hensyn til befolkningsstørrelse.
- (10) Ændringer i NUTS-nomenklaturen bør foretages i nært samarbejde med medlemsstaterne.
- (11) I overensstemmelse med de i traktatens artikel 5 fastsatte principper om subsidiaritet og proportionalitet kan målene for denne retsakt ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne. Harmoniseringen af regionalstatistikken kan bedre gennemføres på fællesskabsplan; denne retsakt går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (12) Den i denne forordning fastlagte NUTS-nomenklatur skal erstatte »nomenklaturen for statistiske territoriale enheder (NUTS)«, der er oprettet af De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor i samarbejde med de nationale statistiske kontorer. Som følge heraf skal alle henvisninger til »nomenklaturen for statistiske territoriale enheder (NUTS)« i Fællesskabets retsakter fremover forstås som henvisninger til den i denne forordning fastlagte NUTS-nomenklatur.
- (13) Da de for gennemførelsen af nærværende forordning nødvendige foranstaltninger er generelle foranstaltninger efter artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse.
- (14) Udvalget for Det Statistiske Program, der er nedsat ved Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom⁽²⁾, er blevet hørt i overensstemmelse med denne afgørelses artikel 3 —

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

1. Formålet med denne forordning er at indføre en fælles nomenklatur for statistiske territoriale enheder, i det følgende benævnt »NUTS«, med henblik på at sikre udarbejdelse og formidling af sammenlignelig regionalstatistik i Fællesskabet.

2. Den i bilag I fastlagte NUTS-nomenklatur erstatter »nomenklaturen for statistiske territoriale enheder (NUTS)«, der er oprettet af De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor i samarbejde med medlemsstaternes statistiske kontorer.

Artikel 2

Opbygning

1. NUTS-nomenklaturen består af en specifik kode og et navn for hver region. Hver medlemsstats økonomiske område er, som omhandlet i Kommissionens beslutning 91/450/EØF af 26. juli 1991⁽¹⁾, opdelt i territoriale enheder, i det følgende benævnt »regioner«.

2. NUTS-nomenklaturen er hierarkisk opbygget. Hver medlemsstat er opdelt i regioner på NUTS 1-niveau, der alle er opdelt i regioner på NUTS 2-niveau, som igen er opdelt i regioner på NUTS 3-niveau.

3. En given region kan dog repræsentere flere NUTS-niveauer.

4. To forskellige regioner i samme medlemsstat må ikke have samme navn. Hvis to regioner i forskellige medlemsstater har samme navn, føjes landekoden til navnet på regionen.

Artikel 3

Klassificeringskriterier

1. De eksisterende administrative enheder i medlemsstaterne er det første kriterium for afgrænsningen af regioner.

I den forbindelse forstås ved »administrativ enhed« et geografisk område med en administrativ myndighed, der har beføjelse til at træffe administrative eller politiske beslutninger for dette område inden for medlemsstatens retlige og institutionelle rammer.

2. En given kategori af administrative enheder i en medlemsstat klassificeres på det NUTS-niveau, der svarer til de administrative enheders gennemsnitlige størrelse inden for følgende befolkningstærskler:

Niveau	Minimum	Maksimum
NUTS 1	3 mio.	7 mio.
NUTS 2	800 000	3 mio.
NUTS 3	150 000	800 000

3. De eksisterende administrative enheder, der anvendes i NUTS-nomenklaturen, er fastlagt i bilag II. Ændringer til bilag II kan vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med den i artikel 7, stk. 2, omhandlede procedure.

4. Hvis der i en medlemsstat for et givent NUTS-niveau ikke findes administrative enheder af en passende størrelse, der svarer til kriterierne i stk. 2, dannes dette NUTS-niveau ved at aggregere et passende antal eksisterende mindre administrative enheder. Ved denne aggregering tages geografiske, samfundsøkonomiske, historiske, kulturelle og/eller andre relevante kriterier i betragtning.

Således aggregerede enheder benævnes i det følgende »ikke-administrative enheder«. Størrelsen af en medlemsstats ikke-administrative enheder på et givent NUTS-niveau skal ligge inden for de i stk. 2 omhandlede befolkningstærskler.

En ikke-administrativ enhed kan dog under særlige administrative og geografiske omstændigheder, der vurderes af Kommissionen, afvige fra disse tærskler.

5. Hvis en hel medlemsstats befolkning ligger under maksimumstærsklen for et givent NUTS-niveau, er hele medlemsstaten én NUTS-region på dette niveau.

Artikel 4

NUTS-enheder

1. Senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden offentliggør Kommissionen efter høring af medlemsstaterne de lokale administrative enheder, der udgør hver enkelt region på NUTS 3-niveau.

De eksisterende lokale administrative enheder er fastlagt i bilag III. Ændringer til bilag III kan vedtages af Kommissionen efter den i artikel 7, stk. 2, omhandlede procedure.

2. Hvert år inden for det første halvår meddeler medlemsstaterne alle ændringer i enhederne for det foregående år i det elektroniske format, Kommissionen udbeder sig.

3. Hvis ændringer i de lokale administrative enheder gør det nødvendigt at ændre NUTS 3-grænserne, finder bestemmelserne i artikel 5 anvendelse.

⁽¹⁾ EFT L 240 af 29.8.1991.

*Artikel 5***Ændringer i NUTS**

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle ændringer i eksisterende administrative enheder samt om alle andre ændringer på nationalt plan, der kan få betydning for de i artikel 3 omhandlede klassificeringskriterier.
2. Kommissionen kan vedtage ændringer i den i bilag I fastlagte NUTS-nomenklatur på grundlag af kriterierne i artikel 3 og efter den i artikel 7, stk. 2, omhandlede procedure, dog højst hvert tredje år.
3. Kommissionen ændrer kun en medlemsstats ikke-administrative enheder, som omhandlet i artikel 3, stk. 4, hvis ændringen på det pågældende NUTS-niveau mindsker standardafvigelsen i størrelsen (målt i befolkning) af alle EU-regioner.
4. Ændringer i NUTS-nomenklaturen træder i kraft på den første dag i et kvartal to år efter vedtagelsen i overensstemmelse med den i artikel 7, stk. 2, omhandlede procedure.
5. Når en ændring til NUTS er vedtaget, stiller den berørte medlemsstat senest to år efter historiske tidsrækker til rådighed over den nye regionale opdeling for de sidste fem år.

*Artikel 6***Forvaltning**

Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre en konsistent forvaltning af NUTS-nomenklaturen. Der kan bl.a. være tale om:

- a) udarbejdelse og ajourføring af forklarende bemærkninger til NUTS
- b) undersøgelse af problemer i forbindelse med gennemførelsen af NUTS i medlemsstaternes regionale klassificeringer.

*Artikel 7***Procedure**

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Det Statistiske Program, der er nedsat ved artikel 1 i Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom ⁽¹⁾.
2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 5 i Rådets afgørelse 1999/468/EF omhandlede forskriftsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7 og 8.
3. Det i artikel 5, stk. 6, i Rådets afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum er på tre måneder.

*Artikel 8***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

BILAG I

NUTS-nomenklaturen (Kode — navn)

BELGIQUE/BELGIË

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
BE			
BE1	RÉG. BRUXELLES-CAP BRUSSELS HFDST. GEWEST		
BE10		Rég. Bruxelles-Cap Brussels Hfdst. gewest	
BE100			Rég. Bruxelles-Cap Brussels Hfdst. gewest
BE2	VLAAMS GEWEST		
BE21		Antwerpen	
BE211			Antwerpen (Arrondissement)
BE212			Mechelen
BE213			Turnhout
BE22		Limburg (B)	
BE221			Hasselt
BE222			Maaseik
BE223			Tongeren
BE23		Oost-Vlaanderen	
BE231			Aalst
BE232			Dendermonde
BE233			Eeklo
BE234			Gent (Arrondissement)
BE235			Oudenaarde
BE236			Sint-Niklaas
BE24		Vlaams Brabant	
BE241			Halle-Vilvoorde
BE242			Leuven
BE25		West-Vlaanderen	
BE251			Brugge
BE252			Diksmuide
BE253			Ieper
BE254			Kortrijk
BE255			Oostende
BE256			Roeselare
BE257			Tielt
BE258			Veurne
BE3	RÉGION WALLONNE		
BE31		Brabant Wallon	
BE310			Brabant Wallon
BE32		Hainaut	
BE321			Ath
BE322			Charleroi
BE323			Mons

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
BE324			Mouscron
BE325			Soignies
BE326			Thuin
BE327			Tournai
BE33		Liège	
BE331			Huy
BE332			Liège (Arrondissement)
BE333			Verviers
BE334			Waremme
BE34		Luxembourg (B)	
BE341			Arlon
BE342			Bastogne
BE343			Marche-en-Famenne
BE344			Neufchâteau
BE345			Virton
BE35		Namur	
BE351			Dinant
BE352			Namur (Arrondissement)
BE353			Philippeville

DANMARK

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DK			
DK0	DANMARK		
DK00		Danmark	
DK001			København og Frederiksberg kommuner
DK002			Københavns amt
DK003			Frederiksborg amt
DK004			Roskilde amt
DK005			Vestsjællands amt
DK006			Storstrøms amt
DK007			Bornholms amt
DK008			Fyns amt
DK009			Sønderjyllands amt
DK00A			Ribe amt
DK00B			Vejle amt
DK00C			Ringkøbing amt
DK00D			Århus amt
DK00E			Viborg amt
DK00F			Nordjyllands amt

DEUTSCHLAND

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DE			
DE1	BADEN-WÜRTTEMBERG		
DE11		Stuttgart	
DE111			Stuttgart, Stadtkreis
DE112			Böblingen
DE113			Esslingen
DE114			Göppingen
DE115			Ludwigsburg
DE116			Rems-Murr-Kreis
DE117			Heilbronn, Stadtkreis
DE118			Heilbronn, Landkreis
DE119			Hohenlohekreis
DE11A			Schwäbisch Hall
DE11B			Main-Tauber-Kreis
DE11C			Heidenheim
DE11D			Ostalbkreis
DE12		Karlsruhe	
DE121			Baden-Baden, Stadtkreis
DE122			Karlsruhe, Stadtkreis
DE123			Karlsruhe, Landkreis
DE124			Rastatt
DE125			Heidelberg, Stadtkreis
DE126			Mannheim, Stadtkreis
DE127			Neckar-Odenwald-Kreis
DE128			Rhein-Neckar-Kreis
DE129			Pforzheim, Stadtkreis
DE12A			Calw
DE12B			Enzkreis
DE12C			Freudenstadt
DE13		Freiburg	
DE131			Freiburg im Breisgau, Stadtkreis
DE132			Breisgau-Hochschwarzwald
DE133			Emmendingen
DE134			Ortenaukreis
DE135			Rottweil
DE136			Schwarzwald-Baar-Kreis
DE137			Tuttlingen
DE138			Konstanz
DE139			Lörrach
DE13A			Waldshut

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DE14		Tübingen	
DE141			Reutlingen
DE142			Tübingen, Landkreis
DE143			Zollernalbkreis
DE144			Ulm, Stadtkreis
DE145			Alb-Donau-Kreis
DE146			Biberach
DE147			Bodenseekreis
DE148			Ravensburg
DE149			Sigmaringen
DE2	BAYERN		
DE21		Oberbayern	
DE211			Ingolstadt, Kreisfreie Stadt
DE212			München, Kreisfreie Stadt
DE213			Rosenheim, Kreisfreie Stadt
DE214			Altötting
DE215			Berchtesgadener Land
DE216			Bad Tölz-Wolfratshausen
DE217			Dachau
DE218			Ebersberg
DE219			Eichstätt
DE21A			Erding
DE21B			Freising
DE21C			Fürstenfeldbruck
DE21D			Garmisch-Partenkirchen
DE21E			Landsberg a. Lech
DE21F			Miesbach
DE21G			Mühlendorf a. Inn
DE21H			München, Landkreis
DE21I			Neuburg-Schrobenhausen
DE21J			Pfaffenhofen a. d. Ilm
DE21K			Rosenheim, Landkreis
DE21L			Starnberg
DE21M			Traunstein
DE21N			Weilheim-Schongau
DE22		Niederbayern	
DE221			Landshut, Kreisfreie Stadt
DE222			Passau, Kreisfreie Stadt
DE223			Straubing, Kreisfreie Stadt
DE224			Deggendorf
DE225			Freyung-Grafenau
DE226			Kelheim
DE227			Landshut, Landkreis
DE228			Passau, Landkreis

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DE229			Regen
DE22A			Rottal-Inn
DE22B			Straubing-Bogen
DE22C			Dingolfing-Landau
DE23		Oberpfalz	
DE231			Amberg, Kreisfreie Stadt
DE232			Regensburg, Kreisfreie Stadt
DE233			Weiden i. d. OPf., Kreisfreie Stadt
DE234			Amberg-Sulzbach
DE235			Cham
DE236			Neumarkt i. d. OPf.
DE237			Neustadt a. d. Waldnaab
DE238			Regensburg, Landkreis
DE239			Schwandorf
DE23A			Tirschenreuth
DE24		Oberfranken	
DE241			Bamberg, Kreisfreie Stadt
DE242			Bayreuth, Kreisfreie Stadt
DE243			Coburg, Kreisfreie Stadt
DE244			Hof, Kreisfreie Stadt
DE245			Bamberg, Landkreis
DE246			Bayreuth, Landkreis
DE247			Coburg, Landkreis
DE248			Forchheim
DE249			Hof, Landkreis
DE24A			Kronach
DE24B			Kulmbach
DE24C			Lichtenfels
DE24D			Wunsiedel i. Fichtelgebirge
DE25		Mittelfranken	
DE251			Ansbach, Kreisfreie Stadt
DE252			Erlangen, Kreisfreie Stadt
DE253			Fürth, Kreisfreie Stadt
DE254			Nürnberg, Kreisfreie Stadt
DE255			Schwabach, Kreisfreie Stadt
DE256			Ansbach, Landkreis
DE257			Erlangen-Höchstadt
DE258			Fürth, Landkreis
DE259			Nürnberger Land
DE25A			Neustadt a. d. Aisch-Bad Windsheim
DE25B			Roth
DE25C			Weißenburg-Gunzenhausen

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DE26		Unterfranken	
DE261			Aschaffenburg, Kreisfreie Stadt
DE262			Schweinfurt, Kreisfreie Stadt
DE263			Würzburg, Kreisfreie Stadt
DE264			Aschaffenburg, Landkreis
DE265			Bad Kissingen
DE266			Rhön-Grabfeld
DE267			Haßberge
DE268			Kitzingen
DE269			Miltenberg
DE26A			Main-Spessart
DE26B			Schweinfurt, Landkreis
DE26C			Würzburg, Landkreis
DE27		Schwaben	
DE271			Augsburg, Kreisfreie Stadt
DE272			Kaufbeuren, Kreisfreie Stadt
DE273			Kempten (Allgäu), Kreisfreie Stadt
DE274			Memmingen, Kreisfreie Stadt
DE275			Aichach-Friedberg
DE276			Augsburg, Landkreis
DE277			Dillingen a. d. Donau
DE278			Günzburg
DE279			Neu-Ulm
DE27A			Lindau (Bodensee)
DE27B			Ostallgäu
DE27C			Unterallgäu
DE27D			Donau-Ries
DE27E			Oberallgäu
DE3	BERLIN		
DE30		Berlin	
DE300			Berlin
DE4	BRANDENBURG		
DE40		Brandenburg	
DE401			Brandenburg an der Havel, Kreisfreie Stadt
DE402			Cottbus, Kreisfreie Stadt
DE403			Frankfurt (Oder), Kreisfreie Stadt
DE404			Potsdam, Kreisfreie Stadt
DE405			Barnim
DE406			Dahme-Spreewald
DE407			Elbe-Elster
DE408			Havelland
DE409			Märkisch-Oderland
DE40A			Oberhavel
DE40B			Oberspreewald-Lausitz

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DE40C			Oder-Spree
DE40D			Ostprignitz-Ruppin
DE40E			Potsdam-Mittelmark
DE40F			Prignitz
DE40G			Spree-Neiße
DE40H			Teltow-Fläming
DE40I			Uckermark
DE5	BREMEN		
DE50		Bremen	
DE501			Bremen, Kreisfreie Stadt
DE502			Bremerhaven, Kreisfreie Stadt
DE6	HAMBURG		
DE60		Hamburg	
DE600			Hamburg
DE7	HESSEN		
DE71		Darmstadt	
DE711			Darmstadt, Kreisfreie Stadt
DE712			Frankfurt am Main, Kreisfreie Stadt
DE713			Offenbach am Main, Kreisfreie Stadt
DE714			Wiesbaden, Kreisfreie Stadt
DE715			Bergstraße
DE716			Darmstadt-Dieburg
DE717			Groß-Gerau
DE718			Hochtaunuskreis
DE719			Main-Kinzig-Kreis
DE71A			Main-Taunus-Kreis
DE71B			Odenwaldkreis
DE71C			Offenbach, Landkreis
DE71D			Rheingau-Taunus-Kreis
DE71E			Wetteraukreis
DE72		Gießen	
DE721			Gießen, Landkreis
DE722			Lahn-Dill-Kreis
DE723			Limburg-Weilburg
DE724			Marburg-Biedenkopf
DE725			Vogelsbergkreis
DE73		Kassel	
DE731			Kassel, Kreisfreie Stadt
DE732			Fulda
DE733			Hersfeld-Rotenburg
DE734			Kassel, Landkreis
DE735			Schwalm-Eder-Kreis
DE736			Waldeck-Frankenberg
DE737			Werra-Meißner-Kreis

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DE8	MECKLENBURG-VORPOMMERN	Mecklenburg-Vorpommern	
DE80			
DE801			<i>Greifswald, Kreisfreie Stadt</i>
DE802			<i>Neubrandenburg, Kreisfreie Stadt</i>
DE803			<i>Rostock, Kreisfreie Stadt</i>
DE804			<i>Schwerin, Kreisfreie Stadt</i>
DE805			<i>Stralsund, Kreisfreie Stadt</i>
DE806			<i>Wismar, Kreisfreie Stadt</i>
DE807			<i>Bad Doberan</i>
DE808			<i>Demmin</i>
DE809			<i>Güstrow</i>
DE80A			<i>Ludwigslust</i>
DE80B			<i>Mecklenburg-Strelitz</i>
DE80C			<i>Müritz</i>
DE80D			<i>Nordvorpommern</i>
DE80E			<i>Nordwestmecklenburg</i>
DE80F			<i>Ostvorpommern</i>
DE80G			<i>Parchim</i>
DE80H			<i>Rügen</i>
DE80I			<i>Uecker-Randow</i>
DE9	NIEDERSACHSEN	Braunschweig	
DE91			
DE911			<i>Braunschweig, Kreisfreie Stadt</i>
DE912			<i>Salzgitter, Kreisfreie Stadt</i>
DE913			<i>Wolfsburg, Kreisfreie Stadt</i>
DE914			<i>Gifhorn</i>
DE915			<i>Göttingen</i>
DE916			<i>Goslar</i>
DE917			<i>Helmstedt</i>
DE918			<i>Northeim</i>
DE919			<i>Osterode am Harz</i>
DE91A			<i>Peine</i>
DE91B			<i>Wolfenbüttel</i>
DE92			Hannover
DE921		<i>Hannover, Kreisfreie Stadt</i>	
DE922		<i>Diepholz</i>	
DE923		<i>Hameln-Pyrmont</i>	
DE924		<i>Hannover, Landkreis</i>	
DE925		<i>Hildesheim</i>	
DE926		<i>Holzminden</i>	
DE927		<i>Nienburg (Weser)</i>	
DE928		<i>Schaumburg</i>	

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DE93		Lüneburg	
DE931			Celle
DE932			Cuxhaven
DE933			Harburg
DE934			Lüchow-Dannenberg
DE935			Lüneburg, Landkreis
DE936			Osterholz
DE937			Rotenburg (Wümme)
DE938			Soltau-Fallingbostal
DE939			Stade
DE93A			Uelzen
DE93B			Verden
DE94		Weser-Ems	
DE941			Delmenhorst, Kreisfreie Stadt
DE942			Emden, Kreisfreie Stadt
DE943			Oldenburg (Oldenburg), Kreisfreie Stadt
DE944			Osnabrück, Kreisfreie Stadt
DE945			Wilhelmshaven, Kreisfreie Stadt
DE946			Ammerland
DE947			Aurich
DE948			Cloppenburg
DE949			Emsland
DE94A			Friesland
DE94B			Grafschaft Bentheim
DE94C			Leer
DE94D			Oldenburg, Landkreis
DE94E			Osnabrück, Landkreis
DE94F			Vechta
DE94G			Wesermarsch
DE94H			Wittmund
DEA	NORDRHEIN-WESTFALEN		
DEA1		Düsseldorf	
DEA11			Düsseldorf, Kreisfreie Stadt
DEA12			Duisburg, Kreisfreie Stadt
DEA13			Essen, Kreisfreie Stadt
DEA14			Krefeld, Kreisfreie Stadt
DEA15			Mönchengladbach, Kreisfreie Stadt
DEA16			Mülheim an der Ruhr, Kreisfreie Stadt
DEA17			Oberhausen, Kreisfreie Stadt
DEA18			Remscheid, Kreisfreie Stadt
DEA19			Solingen, Kreisfreie Stadt
DEA1A			Wuppertal, Kreisfreie Stadt
DEA1B			Kleve
DEA1C			Mettmann

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DEA1D			Neuss
DEA1E			Viersen
DEA1F			Wesel
DEA2		Köln	
DEA21			Aachen, Kreisfreie Stadt
DEA22			Bonn, Kreisfreie Stadt
DEA23			Köln, Kreisfreie Stadt
DEA24			Leverkusen, Kreisfreie Stadt
DEA25			Aachen, Landkreis
DEA26			Düren
DEA27			Erfkreis
DEA28			Euskirchen
DEA29			Heinsberg
DEA2A			Oberbergischer Kreis
DEA2B			Rheinisch-Bergischer-Kreis
DEA2C			Rhein-Sieg-Kreis
DEA3		Münster	
DEA31			Bottrop, Kreisfreie Stadt
DEA32			Gelsenkirchen, Kreisfreie Stadt
DEA33			Münster, Kreisfreie Stadt
DEA34			Borken
DEA35			Coesfeld
DEA36			Recklinghausen
DEA37			Steinfurt
DEA38			Warendorf
DEA4		Detmold	
DEA41			Bielefeld, Kreisfreie Stadt
DEA42			Gütersloh
DEA43			Herford
DEA44			Höxter
DEA45			Lippe
DEA46			Minden-Lübbecke
DEA47			Paderborn
DEA5		Arnsberg	
DEA51			Bochum, Kreisfreie Stadt
DEA52			Dortmund, Kreisfreie Stadt
DEA53			Hagen, Kreisfreie Stadt
DEA54			Hamm, Kreisfreie Stadt
DEA55			Herne, Kreisfreie Stadt
DEA56			Ennepe-Ruhr-Kreis
DEA57			Hochsauerlandkreis
DEA58			Märkischer Kreis
DEA59			Olpe
DEA5A			Siegen-Wittgenstein
DEA5B			Soest
DEA5C			Unna F

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DEB	RHEINLAND-PFALZ		
DEB1		Koblenz	
DEB11			Koblenz, Kreisfreie Stadt
DEB12			Ahrweiler
DEB13			Altenkirchen (Westerwald)
DEB14			Bad Kreuznach
DEB15			Birkenfeld
DEB16			Cochem-Zell
DEB17			Mayen-Koblenz
DEB18			Neuwied
DEB19			Rhein-Hunsrück-Kreis
DEB1A			Rhein-Lahn-Kreis
DEB1B			Westerwaldkreis
DEB2		Trier	
DEB21			Trier, Kreisfreie Stadt
DEB22			Berncastel-Wittlich
DEB23			Bitburg-Prüm
DEB24			Daun
DEB25			Trier-Saarburg
DEB3		Rheinhessen-Pfalz	
DEB31			Frankenthal (Pfalz), Kreisfreie Stadt
DEB32			Kaiserslautern, Kreisfreie Stadt
DEB33			Landau in der Pfalz, Kreisfreie Stadt
DEB34			Ludwigshafen am Rhein, Kreisfreie Stadt
DEB35			Mainz, Kreisfreie Stadt
DEB36			Neustadt an der Weinstraße, Kreisfreie Stadt
DEB37			Pirmasens, Kreisfreie Stadt
DEB38			Speyer, Kreisfreie Stadt
DEB39			Worms, Kreisfreie Stadt
DEB3A			Zweibrücken, Kreisfreie Stadt
DEB3B			Alzey-Worms
DEB3C			Bad Dürkheim
DEB3D			Donnersbergkreis
DEB3E			Germersheim
DEB3F			Kaiserslautern, Landkreis
DEB3G			Kusel
DEB3H			Südliche Weinstraße
DEB3I			Ludwigshafen, Landkreis
DEB3J			Mainz-Bingen
DEB3K			Südwestpfalz
DEC	SAARLAND		
DEC0		Saarland	
DEC01			Stadtverband Saarbrücken
DEC02			Merzig-Wadern

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DEC03			Neunkirchen
DEC04			Saarlouis
DEC05			Saarpfalz-Kreis
DEC06			Sankt Wendel
DED	SACHSEN		
DED1		Chemnitz	
DED11			Chemnitz, Kreisfreie Stadt
DED12			Plauen, Kreisfreie Stadt
DED13			Zwickau, Kreisfreie Stadt
DED14			Annaberg
DED15			Chemnitzer Land
DED16			Freiberg
DED17			Vogtlandkreis
DED18			Mittlerer Erzgebirgskreis
DED19			Mittweida
DED1A			Stollberg
DED1B			Aue-Schwarzenberg
DED1C			Zwickauer Land
DED2		Dresden	
DED21			Dresden, Kreisfreie Stadt
DED22			Görlitz, Kreisfreie Stadt
DED23			Hoyerswerda, Kreisfreie Stadt
DED24			Bautzen
DED25			Meißen
DED26			Niederschlesischer Oberlausitzkreis
DED27			Riesa-Großenhain
DED29			Sächsische Schweiz
DED28			Löbau-Zittau
DED2A			Weißeritzkreis
DED2B			Kamenz
DED3		Leipzig	
DED31			Leipzig, Kreisfreie Stadt
DED32			Delitzsch
DED33			Döbeln
DED34			Leipziger Land
DED35			Muldentalkreis
DED36			Torgau-Oschatz
DEE	SACHSEN-ANHALT		
DEE1		Dessau	
DEE11			Dessau, Kreisfreie Stadt
DEE12			Anhalt-Zerbst
DEE13			Bernburg
DEE14			Bitterfeld
DEE15			Köthen
DEE16			Wittenberg

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DEE2		Halle	
DEE21			Halle/Saale, Stadtkreis
DEE22			Burgenlandkreis
DEE23			Mansfelder Land
DEE24			Merseburg-Querfurt
DEE25			Saalkreis
DEE26			Sangerhausen
DEE27			Weißenfels
DEE3		Magdeburg	
DEE31			Magdeburg, Kreisfreie Stadt
DEE32			Aschersleben-Staßfurt
DEE33			Bördekreis
DEE34			Halberstadt
DEE35			Jerichower Land
DEE36			Ohrekreis
DEE37			Stendal
DEE38			Quedlinburg
DEE39			Schönebeck
DEE3A			Wernigerode
DEE3B			Altmarkkreis Salzwedel
DEF	SCHLESWIG-HOLSTEIN		
DEF0		Schleswig-Holstein	
DEF01			Flensburg, Kreisfreie Stadt
DEF02			Kiel, Kreisfreie Stadt
DEF03			Lübeck, Kreisfreie Stadt
DEF04			Neumünster, Kreisfreie Stadt
DEF05			Dithmarschen
DEF06			Herzogtum Lauenburg
DEF07			Nordfriesland
DEF08			Ostholstein
DEF09			Pinneberg
DEF0A			Plön
DEF0B			Rendsburg-Eckernförde
DEF0C			Schleswig-Flensburg
DEF0D			Segeberg
DEF0E			Steinburg
DEF0F			Stormarn
DEG	THÜRINGEN		
DEG0		Thüringen	
DEG01			Erfurt, Kreisfreie Stadt
DEG02			Gera, Kreisfreie Stadt
DEG03			Jena, Kreisfreie Stadt
DEG04			Suhl, Kreisfreie Stadt
DEG05			Weimar, Kreisfreie Stadt

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
DEG06			<i>Eichsfeld</i>
DEG07			<i>Nordhausen</i>
DEG09			<i>Unstrut-Hainich-Kreis</i>
DEG0A			<i>Kyffhäuserkreis</i>
DEG0B			<i>Schmalkalden-Meiningen</i>
DEG0C			<i>Gotha</i>
DEG0D			<i>Sömmerda</i>
DEG0E			<i>Hildburghausen</i>
DEG0F			<i>Ilm-Kreis</i>
DEG0G			<i>Weimarer Land</i>
DEG0H			<i>Sonneberg</i>
DEG0I			<i>Saalfeld-Rudolstadt</i>
DEG0J			<i>Saale-Holzland-Kreis</i>
DEG0K			<i>Saale-Orla-Kreis</i>
DEG0L			<i>Greiz</i>
DEG0M			<i>Altenburger Land</i>
DEG0N			<i>Eisenach, Kreisfreie Stadt</i>
DEG0P			<i>Wartburgkreis</i>

ΕΛΛΑΔΑ

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
GR			
GR1	ΒΟΡΕΙΑ ΕΛΛΑΔΑ		
GR11		Ανατολική Μακεδονία, Θράκη	
GR111			Έβρος
GR112			Ξάνθη
GR113			Ροδόπη
GR114			Δράμα
GR115			Καβάλα
GR12		Κεντρική Μακεδονία	
GR121			Ημαθία
GR122			Θεσσαλονίκη
GR123			Κιλκίς
GR124			Πέλλα
GR125			Πιερία
GR126			Σέρρες
GR127			Χαλκιδική
GR13		Δυτική Μακεδονία	
GR131			Γρεβενά
GR132			Καστοριά
GR133			Κοζάνη
GR134			Φλώρινα

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
GR14		Θεσσαλία	
GR141			Καρδίτσα
GR142			Λάρισα
GR143			Μαγνησία
GR144			Τρίκαλα
GR2	ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ		
GR21		Ήπειρος	
GR211			Άρτα
GR212			Θεσπρωτία
GR213			Ιωάννινα
GR214			Πρέβεζα
GR22		Ιόνια Νησιά	
GR221			Ζάκυνθος
GR222			Κέρκυρα
GR223			Κεφαλληνία
GR224			Λευκάδα
GR23		Δυτική Ελλάδα	
GR231			Αιτωλοακαρνανία
GR232			Αχαΐα
GR233			Ηλεία
GR24		Στερεά Ελλάδα	
GR241			Βοιωτία
GR242			Εύβοια
GR243			Ευρυτανία
GR244			Φθιώτιδα
GR245			Φωκίδα
GR25		Πελοπόννησος	
GR251			Αργολίδα
GR252			Αρκαδία
GR253			Κορινθία
GR254			Λακωνία
GR255			Μεσσηνία
GR3	ΑΤΤΙΚΗ		
GR30		Αττική	
GR300			Αττική
GR4	ΝΗΣΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥ, ΚΡΗΤΗ		
GR41		Βόρειο Αιγαίο	
GR411			Λέσβος
GR412			Σάμος
GR413			Χίος
GR42		Νότιο Αιγαίο	
GR421			Δωδεκάνησος
GR422			Κυκλάδες

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
GR43		Κρήτη	
GR431			Ηράκλειο
GR432			Λασιθί
GR433			Ρεθύμνη
GR434			Χανιά

ESPAÑA

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
ES			
ES1	NOROESTE		
ES11		Galicia	
ES111			A Coruña
ES112			Lugo
ES113			Ourense
ES114			Pontevedra
ES12		Principado de Asturias	
ES120			Asturias
ES13		Cantabria	
ES130			Cantabria
ES2	NORESTE		
ES21		País Vasco	
ES211			Álava
ES212			Guipúzcoa
ES213			Vizcaya
ES22		Comunidad Foral de Navarra	
ES220			Navarra
ES23		La Rioja	
ES230			La Rioja
ES24		Aragón	
ES241			Huesca
ES242			Teruel
ES243			Zaragoza
ES3	COMUNIDAD DE MADRID		
ES30		Comunidad de Madrid	
ES300			Madrid
ES4	CENTRO (E)		
ES41		Castilla y León	
ES411			Ávila
ES412			Burgos
ES413			León
ES414			Palencia
ES415			Salamanca
ES416			Segovia

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
ES417			<i>Soria</i>
ES418			<i>Valladolid</i>
ES419			<i>Zamora</i>
ES42		Castilla-La Mancha	
ES421			<i>Albacete</i>
ES422			<i>Ciudad Real</i>
ES423			<i>Cuenca</i>
ES424			<i>Guadalajara</i>
ES425			<i>Toledo</i>
ES43		Extremadura	
ES431			<i>Badajoz</i>
ES432			<i>Cáceres</i>
ES5	ESTE		
ES51		Cataluña	
ES511			<i>Barcelona</i>
ES512			<i>Girona</i>
ES513			<i>Lleida</i>
ES514			<i>Tarragona</i>
ES52		Comunidad Valenciana	
ES521			<i>Alicante/Alacant</i>
ES522			<i>Castellón/Castelló</i>
ES523			<i>Valencia/València</i>
ES53		Illes Balears	
ES530			<i>Illes Balears</i>
ES6	SUR		
ES61		Andalucía	
ES611			<i>Almería</i>
ES612			<i>Cádiz</i>
ES613			<i>Córdoba</i>
ES614			<i>Granada</i>
ES615			<i>Huelva</i>
ES616			<i>Jaén</i>
ES617			<i>Málaga</i>
ES618			<i>Sevilla</i>
ES62		Región de Murcia	
ES620			<i>Murcia</i>
ES63		Ceuta y Melilla	
ES631			<i>Ceuta</i>
ES632			<i>Melilla</i>
ES7	CANARIAS		
ES70		Canarias	
ES701			<i>Las Palmas</i>
ES702			<i>Santa Cruz de Tenerife</i>

FRANCE

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
FR			
FR1	ÎLE DE FRANCE		
FR10		Île de France	
FR101			Paris
FR102			Seine-et-Marne
FR103			Yvelines
FR104			Essonne
FR105			Hauts-de-Seine
FR106			Seine-Saint-Denis
FR107			Val-de-Marne
FR108			Val-d'Oise
FR2	BASSIN PARISIEN		
FR21		Champagne-Ardenne	
FR211			Ardennes
FR212			Aube
FR213			Marne
FR214			Haute-Marne
FR22		Picardie	
FR221			Aisne
FR222			Oise
FR223			Somme
FR23		Haute-Normandie	
FR231			Eure
FR232			Seine-Maritime
FR24		Centre	
FR241			Cher
FR242			Eure-et-Loir
FR243			Indre
FR244			Indre-et-Loire
FR245			Loir-et-Cher
FR246			Loiret
FR25		Basse-Normandie	
FR251			Calvados
FR252			Manche
FR253			Orne
FR26		Bourgogne	
FR261			Côte-d'Or
FR262			Nièvre
FR263			Saône-et-Loire
FR264			Yonne

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
FR3	NORD — PAS-DE-CALAIS		
FR30		Nord — Pas-de-Calais	
FR301			<i>Nord</i>
FR302			<i>Pas-de-Calais</i>
FR4	EST		
FR41		Lorraine	
FR413			<i>Moselle</i>
FR411			<i>Meurthe-et-Moselle</i>
FR412			<i>Meuse</i>
FR414			<i>Vosges</i>
FR42		Alsace	
FR421			<i>Bas-Rhin</i>
FR422			<i>Haut-Rhin</i>
FR43		Franche-Comté	
FR431			<i>Doubs</i>
FR432			<i>Jura</i>
FR433			<i>Haute-Saône</i>
FR434			<i>Territoire de Belfort</i>
FR5	OUEST		
FR51		Pays de la Loire	
FR511			<i>Loire-Atlantique</i>
FR512			<i>Maine-et-Loire</i>
FR513			<i>Mayenne</i>
FR514			<i>Sarthe</i>
FR515			<i>Vendée</i>
FR52		Bretagne	
FR521			<i>Côtes-d'Armor</i>
FR522			<i>Finistère</i>
FR523			<i>Ille-et-Vilaine</i>
FR524			<i>Morbihan</i>
FR53		Poitou-Charentes	
FR531			<i>Charente</i>
FR532			<i>Charente-Maritime</i>
FR533			<i>Deux-Sèvres</i>
FR534			<i>Vienne</i>
FR6	SUD-OUEST		
FR61		Aquitaine	
FR611			<i>Dordogne</i>
FR612			<i>Gironde</i>
FR613			<i>Landes</i>
FR614			<i>Lot-et-Garonne</i>
FR615			<i>Pyrénées-Atlantiques</i>

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
FR62		Midi-Pyrénées	
FR621			Ariège
FR622			Aveyron
FR623			Haute-Garonne
FR624			Gers
FR625			Lot
FR626			Hautes-Pyrénées
FR627			Tarn
FR628			Tarn-et-Garonne
FR63		Limousin	
FR631			Corrèze
FR632			Creuse
FR633			Haute-Vienne
FR7	CENTRE-EST		
FR71		Rhône-Alpes	
FR711			Ain
FR712			Ardèche
FR713			Drôme
FR714			Isère
FR715			Loire
FR716			Rhône
FR717			Savoie
FR718			Haute-Savoie
FR72		Auvergne	
FR721			Allier
FR722			Cantal
FR723			Haute-Loire
FR724			Puy-de-Dôme
FR8	MÉDITERRANÉE		
FR81		Languedoc-Roussillon	
FR811			Aude
FR812			Gard
FR813			Hérault
FR814			Lozère
FR815			Pyrénées-Orientales
FR82		Provence-Alpes-Côte d'Azur	
FR821			Alpes-de-Haute-Provence
FR822			Hautes-Alpes
FR823			Alpes-Maritimes
FR824			Bouches-du-Rhône
FR825			Var
FR826			Vaucluse
FR83		Corse	
FR831			Corse-du-Sud

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3	
FR832	DÉPARTEMENTS D'OUTRE-MER		<i>Haute-Corse</i>	
FR9				
FR91			Guadeloupe	
FR910				<i>Guadeloupe</i>
FR92			Martinique	
FR920				<i>Martinique</i>
FR93			Guyane	
FR930				<i>Guyane</i>
FR94			Réunion	
FR940				<i>Réunion</i>

IRELAND

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3	
IE	IRELAND			
IE0				
IE01			Border, Midland and Western	
IE011				<i>Border</i>
IE012				<i>Midland</i>
IE013				<i>West</i>
IE02			Southern and Eastern	
IE021				<i>Dublin</i>
IE022				<i>Mid-East</i>
IE023				<i>Mid-West</i>
IE024				<i>South-East (IRL)</i>
IE025				<i>South-West (IRL)</i>

ITALIA

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3	
IT	NORD OVEST			
IT1				
IT11			Piemonte	
IT111				<i>Torino</i>
IT112				<i>Vercelli</i>
IT113				<i>Biella</i>
IT114				<i>Verbano-Cusio-Ossola</i>
IT115				<i>Novara</i>
IT116				<i>Cuneo</i>
IT117				<i>Asti</i>
IT118				<i>Alessandria</i>
IT12			Valle d'Aosta	
IT120				<i>Valle d'Aosta</i>

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
IT13		Liguria	
IT131			<i>Imperia</i>
IT132			<i>Savona</i>
IT133			<i>Genova</i>
IT134			<i>La Spezia</i>
IT2	LOMBARDIA		
IT20		Lombardia	
IT201			<i>Varese</i>
IT202			<i>Como</i>
IT203			<i>Lecco</i>
IT204			<i>Sondrio</i>
IT205			<i>Milano</i>
IT206			<i>Bergamo</i>
IT207			<i>Brescia</i>
IT208			<i>Pavia</i>
IT209			<i>Lodi</i>
IT20A			<i>Cremona</i>
IT20B			<i>Mantova</i>
IT3	NORD EST		
IT31		Trentino-Alto Adige	
IT311			<i>Bolzano-Bozen</i>
IT312			<i>Trento</i>
IT32		Veneto	
IT321			<i>Verona</i>
IT322			<i>Vicenza</i>
IT323			<i>Belluno</i>
IT324			<i>Treviso</i>
IT325			<i>Venezia</i>
IT326			<i>Padova</i>
IT327			<i>Rovigo</i>
IT33		Friuli-Venezia Giulia	
IT331			<i>Pordenone</i>
IT332			<i>Udine</i>
IT333			<i>Gorizia</i>
IT334			<i>Trieste</i>
IT4	EMILIA-ROMAGNA		
IT40		Emilia-Romagna	
IT401			<i>Piacenza</i>
IT402			<i>Parma</i>
IT403			<i>Reggio nell'Emilia</i>
IT404			<i>Modena</i>
IT405			<i>Bologna</i>
IT406			<i>Ferrara</i>

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3	
IT407	CENTRO (I)	Toscana	Ravenna	
IT408			Forlì-Cesena	
IT409			Rimini	
IT5				
IT51				
IT511				Massa-Carrara
IT512				Lucca
IT513				Pistoia
IT514				Firenze
IT515				Prato
IT516				Livorno
IT517				Pisa
IT518				Arezzo
IT519				Siena
IT51A				Grosseto
IT52				Umbria
IT521				Perugia
IT522				Terni
IT53				Marche
IT531				Pesaro e Urbino
IT532		Ancona		
IT533		Macerata		
IT534		Ascoli Piceno		
IT6	LAZIO			
IT60		Lazio		
IT601			Viterbo	
IT602			Rieti	
IT603			Roma	
IT604			Latina	
IT605			Frosinone	
IT7	ABRUZZO-MOLISE			
IT71		Abruzzo		
IT711			L'Aquila	
IT712			Teramo	
IT713			Pescara	
IT714			Chieti	
IT72		Molise		
IT721			Isernia	
IT722			Campobasso	
IT8	CAMPANIA			
IT80		Campania		
IT801			Caserta	
IT802			Benevento	
IT803			Napoli	

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3			
IT804	SUD	Puglia	<i>Avellino</i>			
IT805			<i>Salerno</i>			
IT9			Basilicata	<i>Foggia</i>		
IT91				<i>Bari</i>		
IT911				<i>Taranto</i>		
IT912				<i>Brindisi</i>		
IT913				<i>Lecce</i>		
IT914				Calabria	<i>Potenza</i>	
IT915					<i>Matera</i>	
IT92					<i>Cosenza</i>	
IT921					<i>Crotone</i>	
IT922					<i>Catanzaro</i>	
IT93				SICILIA	<i>Vibo Valentia</i>	
IT931					<i>Reggio di Calabria</i>	
IT932					Sicilia	<i>Trapani</i>
IT933						<i>Palermo</i>
IT934						<i>Messina</i>
IT935			<i>Agrigento</i>			
ITA			<i>Caltanissetta</i>			
ITA0			SARDEGNA	<i>Enna</i>		
ITA01	<i>Catania</i>					
ITA02	<i>Ragusa</i>					
ITA03	<i>Siracusa</i>					
ITA04	Sardegna	<i>Sassari</i>				
ITA05		<i>Nuoro</i>				
ITA06		<i>Oristano</i>				
ITA07		<i>Cagliari</i>				
ITA08						
ITA09						
ITB						
ITB0						
ITB01						
ITB02						
ITB03						
ITB04						

LUXEMBOURG (GRAND-DUCHÉ)

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
LU	LUXEMBOURG (GRAND-DUCHÉ)	Luxembourg (Grand-Duché)	
LU0			
LU00			
LU000			<i>Luxembourg (Grand-Duché)</i>

NEDERLAND

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
NL			
NL1	NOORD-NEDERLAND		
NL11		Groningen	
NL111			Oost-Groningen
NL112			Delfzijl en omgeving
NL113			Overig Groningen
NL12		Friesland	
NL121			Noord-Friesland
NL122			Zuidwest-Friesland
NL123			Zuidoost-Friesland
NL13		Drenthe	
NL131			Noord-Drenthe
NL132			Zuidoost-Drenthe
NL133			Zuidwest-Drenthe
NL2	OOST-NEDERLAND		
NL21		Overijssel	
NL211			Noord-Overijssel
NL212			Zuidwest-Overijssel
NL213			Twente
NL22		Gelderland	
NL221			Veluwe
NL222			Achterhoek
NL223			Arnhem/Nijmegen
NL224			Zuidwest-Gelderland
NL23		Flevoland	
NL230			Flevoland
NL3	WEST-NEDERLAND		
NL31		Utrecht	
NL310			Utrecht
NL32		Noord-Holland	
NL321			Kop van Noord-Holland
NL322			Alkmaar en omgeving
NL323			IJmond
NL324			Agglomeratie Haarlem
NL325			Zaanstreek
NL326			Groot-Amsterdam
NL327			Het Gooi en Vechtstreek
NL33		Zuid-Holland	
NL331			Agglomeratie Leiden en Bollenstreek
NL332			Agglomeratie 's-Gravenhage
NL333			Delft en Westland
NL334			Oost-Zuid-Holland
NL335			Groot-Rijnmond

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3	
NL336	ZUID-NEDERLAND	Zeeland	Zuidoost-Zuid-Holland	
NL34				
NL341				Zeeuwsch-Vlaanderen
NL342			Overig Zeeland	
NL4		Noord-Brabant		
NL41				
NL411				West-Noord-Brabant
NL412				Midden-Noord-Brabant
NL413				Noordoost-Noord-Brabant
NL414				Zuidoost-Noord-Brabant
NL42		Limburg (NL)		
NL421				Noord-Limburg
NL422				Midden-Limburg
NL423				Zuid-Limburg

ÖSTERREICH

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3	
AT	OSTÖSTERREICH	Burgenland		
AT1				
AT11				Mittelburgenland
AT111				Nordburgenland
AT112				Südburgenland
AT113				
AT12		Niederösterreich		
AT121				Mostviertel-Eisenwurzen
AT122				Niederösterreich-Süd
AT123				Sankt Pölten
AT124				Waldviertel
AT125				Weinviertel
AT126				Wiener Umland/Nordteil
AT127			Wiener Umland/Südteil	
AT13	SÜDÖSTERREICH	Wien		
AT130				Wien
AT2		Kärnten		
AT21				
AT211				Klagenfurt-Villach
AT212				Oberkärnten
AT213			Unterkärnten	
AT22		Steiermark		
AT221				Graz
AT222				Liezen
AT223			Östliche Obersteiermark	
AT224			Oststeiermark	

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3		
AT225	WESTÖSTERREICH	Oberösterreich	West- und Südsteiermark		
AT226			Westliche Obersteiermark		
AT3			Salzburg	Innviertel	
AT31				Linz-Wels	
AT311				Mühlviertel	
AT312				Steyr-Kirchdorf	
AT313				Traunviertel	
AT314				Tirol	Lungau
AT315					Pinzgau-Pongau
AT32					Salzburg und Umgebung
AT321		Vorarlberg			Außerfern
AT322					Innsbruck
AT323			Osttirol		
AT33			Tiroler Oberland		
AT331			Tiroler Unterland		
AT332			Bludenz-Bregenzer Wald		
AT333			Rheintal-Bodenseegebiet		
AT334					
AT335					
AT34					

PORTUGAL

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3	
PT	CONTINENTE	Norte	Minho-Lima	
PT1			Cávado	
PT11			Ave	
PT111			Grande Porto	
PT112			Tâmega	
PT113			Entre Douro e Vouga	
PT114			Douro	
PT115			Alto Trás-os-Montes	
PT116			Centro (P)	Baixo Vouga
PT117				Baixo Mondego
PT118		Pinhal Litoral		
PT12		Pinhal Interior Norte		
PT121		Dão-Lafões		
PT122		Pinhal Interior Sul		
PT123				
PT124				
PT125				
PT126				

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
PT127			<i>Serra da Estrela</i>
PT128			<i>Beira Interior Norte</i>
PT129			<i>Beira Interior Sul</i>
PT12A			<i>Cova da Beira</i>
PT13		Lisboa e Vale do Tejo	
PT131			<i>Oeste</i>
PT132			<i>Grande Lisboa</i>
PT133			<i>Península de Setúbal</i>
PT134			<i>Médio Tejo</i>
PT135			<i>Lezíria do Tejo</i>
PT14		Alentejo	
PT141			<i>Alentejo Litoral</i>
PT142			<i>Alto Alentejo</i>
PT143			<i>Alentejo Central</i>
PT144			<i>Baixo Alentejo</i>
PT15		Algarve	
PT150			<i>Algarve</i>
PT2	AÇORES		
PT20		Açores	
PT200			<i>Açores</i>
PT3	MADEIRA		
PT30		Madeira	
PT300			<i>Madeira</i>

SUOMI/FINLAND

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
FI			
FI1	MANNER-SUOMI		
FI13		Itä-Suomi	
FI131			<i>Etelä-Savo</i>
FI132			<i>Pohjois-Savo</i>
FI133			<i>Pohjois-Karjala</i>
FI134			<i>Kainuu</i>
FI14		Väli-Suomi	
FI141			<i>Keski-Suomi</i>
FI142			<i>Etelä-Pohjanmaa</i>
FI143			<i>Pohjanmaa</i>
FI144			<i>Keski-Pohjanmaa</i>
FI15		Pohjois-Suomi	
FI151			<i>Pohjois-Pohjanmaa</i>
FI152			<i>Lappi</i>

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
FI16		Uusimaa	
FI161			Uusimaa
FI162			Itä-Uusimaa
FI17		Etelä-Suomi	
FI171			Varsinais-Suomi
FI172			Satakunta
FI173			Kanta-Häme
FI174			Pirkanmaa
FI175			Päijät-Häme
FI176			Kymenlaakso
FI177			Etelä-Karjala
FI2	ÅLAND		
FI20		Åland	
FI200			Åland

SVERIGE

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
SE			
SE0	SVERIGE		
SE01		Stockholm	
SE010			Stockholms län
SE02		Östra Mellansverige	
SE021			Uppsala län
SE022			Södermanlands län
SE023			Östergötlands län
SE024			Örebro län
SE025			Västmanlands län
SE04		Sydsverige	
SE041			Blekinge län
SE044			Skåne län
SE06		Norra Mellansverige	
SE061			Värmlands län
SE062			Dalarnas län
SE063			Gävleborgs län
SE07		Mellersta Norrland	
SE071			Västernorrlands län
SE072			Jämtlands län
SE08		Övre Norrland	
SE081			Västerbottens län
SE082			Norrbottnens län

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
SE09		Småland med öarna	
SE091			Jönköpings län
SE092			Kronobergs län
SE093			Kalmar län
SE094			Gotlands län
SE0A		Västsverige	
SE0A1			Hallands län
SE0A2			Västra Götalands län

UNITED KINGDOM

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
UK			
UKC	NORTH EAST		
UKC1		Tees Valley and Durham	
UKC11			Hartlepool and Stockton-on-Tees
UKC12			South Teesside
UKC13			Darlington
UKC14			Durham CC
UKC2		Northumberland and Tyne and Wear	
UKC21			Northumberland
UKC22			Tyneside
UKC23			Sunderland
UKD	NORTH WEST		
UKD1		Cumbria	
UKD11			West Cumbria
UKD12			East Cumbria
UKD2		Cheshire	
UKD21			Halton and Warrington
UKD22			Cheshire CC
UKD3		Greater Manchester	
UKD31			Greater Manchester South
UKD32			Greater Manchester North
UKD4		Lancashire	
UKD41			Blackburn with Darwen
UKD42			Blackpool
UKD43			Lancashire CC
UKD5		Merseyside	
UKD51			East Merseyside
UKD52			Liverpool
UKD53			Sefton
UKD54			Wirral

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
UKE	YORKSHIRE AND THE HUMBER		
UKE1		East Riding and North Lincolnshire	
UKE11			Kingston upon Hull, City of
UKE12			East Riding of Yorkshire
UKE13			North and North East Lincolnshire
UKE2		North Yorkshire	
UKE21			York
UKE22			North Yorkshire CC
UKE3		South Yorkshire	
UKE31			Barnsley, Doncaster and Rotherham
UKE32			Sheffield
UKE4		West Yorkshire	
UKE41			Bradford
UKE42			Leeds
UKE43			Calderdale, Kirklees and Wakefield
UKF	EAST MIDLANDS		
UKF1		Derbyshire and Nottinghamshire	
UKF11			Derby
UKF12			East Derbyshire
UKF13			South and West Derbyshire
UKF14			Nottingham
UKF15			North Nottinghamshire
UKF16			South Nottinghamshire
UKF2		Leicestershire, Rutland and Northamptonshire	
UKF21			Leicester
UKF22			Leicestershire CC and Rutland
UKF23			Northamptonshire
UKF3		Lincolnshire	
UKF30			Lincolnshire
UKG	WEST MIDLANDS		
UKG1		Herefordshire, Worcestershire and Warwickshire	
UKG11			Herefordshire, County of
UKG12			Worcestershire
UKG13			Warwickshire
UKG2		Shropshire and Staffordshire	
UKG21			Telford and Wrekin
UKG22			Shropshire CC
UKG23			Stoke-on-Trent
UKG24			Staffordshire CC
UKG3		West Midlands	
UKG31			Birmingham
UKG32			Solihull

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3				
UKG33	EAST OF ENGLAND		<i>Coventry</i>				
UKG34			<i>Dudley and Sandwell</i>				
UKG35			<i>Walsall and Wolverhampton</i>				
UKH			East Anglia		<i>Peterborough</i>		
UKH11					<i>Cambridgeshire CC</i>		
UKH12					<i>Norfolk</i>		
UKH13					<i>Suffolk</i>		
UKH14					Bedfordshire and Hertfordshire		<i>Luton</i>
UKH2							<i>Bedfordshire CC</i>
UKH21							<i>Hertfordshire</i>
UKH22					Essex		<i>Southend-on-Sea</i>
UKH23							<i>Thurrock</i>
UKH3							<i>Essex CC</i>
UKH31					Inner London		<i>Inner London - West</i>
UKH32							<i>Inner London - East</i>
UKH33							<i>Outer London</i>
UKI					LONDON		<i>Outer London - East and North East</i>
UKI1							<i>Outer London - South</i>
UKI11			<i>Outer London - West and North West</i>				
UKI12			Berkshire, Buckinghamshire and Oxfordshire				<i>Berkshire</i>
UKI2							<i>Milton Keynes</i>
UKI21							<i>Buckinghamshire CC</i>
UKI22			Surrey, East and West Sussex		<i>Oxfordshire</i>		
UKI23					<i>Brighton and Hove</i>		
UKI3					<i>East Sussex CC</i>		
UKJ			SOUTH EAST		<i>Surrey</i>		
UKJ1					<i>West Sussex</i>		
UKJ11					Hampshire and Isle of Wight		<i>Portsmouth</i>
UKJ12							<i>Southampton</i>
UKJ13							<i>Hampshire CC</i>
UKJ14					Kent		<i>Isle of Wight</i>
UKJ2							<i>Medway</i>
UKJ21							<i>Kent CC</i>
UKJ22							
UKJ23							
UKJ24							
UKJ3							
UKJ31							
UKJ32							
UKJ33							
UKJ34							
UKJ4							
UKJ41							
UKJ42							

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
UKK	SOUTH WEST		
UKK1		Gloucestershire, Wiltshire and North Somerset	
UKK11			<i>Bristol, City of</i>
UKK12			<i>North and North East Somerset, South Gloucestershire</i>
UKK13			<i>Gloucestershire</i>
UKK14			<i>Swindon</i>
UKK15			<i>Wiltshire CC</i>
UKK2		Dorset and Somerset	
UKK21			<i>Bournemouth and Poole</i>
UKK22			<i>Dorset CC</i>
UKK23			<i>Somerset</i>
UKK3		Cornwall and Isles of Scilly	
UKK30			<i>Cornwall and Isles of Scilly</i>
UKK4		Devon	
UKK41			<i>Plymouth</i>
UKK42			<i>Torbay</i>
UKK43			<i>Devon CC</i>
UKL	WALES		
UKL1		West Wales and The Valleys	
UKL11			<i>Isle of Anglesey</i>
UKL12			<i>Gwynedd</i>
UKL13			<i>Conwy and Denbighshire</i>
UKL14			<i>South West Wales</i>
UKL15			<i>Central Valleys</i>
UKL16			<i>Gwent Valleys</i>
UKL17			<i>Bridgend and Neath Port Talbot</i>
UKL18			<i>Swansea</i>
UKL2		East Wales	
UKL21			<i>Monmouthshire and Newport</i>
UKL22			<i>Cardiff and Vale of Glamorgan</i>
UKL23			<i>Flintshire and Wrexham</i>
UKL24			<i>Powys</i>
UKM	SCOTLAND		
UKM1		North Eastern Scotland	
UKM10			<i>Aberdeen City, Aberdeenshire and North East Moray</i>
UKM2		Eastern Scotland	
UKM21			<i>Angus and Dundee City</i>
UKM22			<i>Clackmannanshire and Fife</i>
UKM23			<i>East Lothian and Midlothian</i>
UKM24			<i>Scottish Borders, The</i>
UKM25			<i>Edinburgh, City of</i>
UKM26			<i>Falkirk</i>

CODE	NUTS 1	NUTS 2	NUTS 3
UKM27			<i>Perth and Kinross and Stirling</i>
UKM28			<i>West Lothian</i>
UKM3		South Western Scotland	
UKM31			<i>East and West Dunbartonshire, Helensburgh and Lomond</i>
UKM32			<i>Dumfries and Galloway</i>
UKM33			<i>East Ayrshire and North Ayrshire Mainland</i>
UKM34			<i>Glasgow City</i>
UKM35			<i>Inverclyde, East Renfrewshire and Renfrewshire</i>
UKM36			<i>North Lanarkshire</i>
UKM37			<i>South Ayrshire</i>
UKM38			<i>South Lanarkshire</i>
UKM4		Highlands and Islands	
UKM41			<i>Caithness and Sutherland and Ross and Cromarty</i>
UKM42			<i>Inverness and Nairn and Moray, Badenoch and Strathspey</i>
UKM43			<i>Lochaber, Skye and Lochalsh and Argyll and the Islands</i>
UKM44			<i>Eilean Siar (Western Isles)</i>
UKM45			<i>Orkney Islands</i>
UKM46			<i>Shetland Islands</i>
UKN	NORTHERN IRELAND		
UKN0		Northern Ireland	
UKN01			<i>Belfast</i>
UKN02			<i>Outer Belfast</i>
UKN03			<i>East of Northern Ireland</i>
UKN04			<i>North of Northern Ireland</i>
UKN05			<i>West and South of Northern Ireland</i>

---

*BILAG II***Eksisterende administrative enheder**

På NUTS 1-niveau: for Belgien »regio/régions« og for Tyskland »Länder«.

På NUTS 2-niveau: for Belgien »provincie/provinces«, for Tyskland »Regierungsbezirke«, for Spanien »comunidades autónomas«, for Frankrig »régions«, for Irland »regions«, for Italien »regioni«, for Nederlandene »provincies« og for Østrig »Bundesländer«.

På NUTS 3-niveau: for Belgien »arrondissements«, for Danmark »Amter«, for Tyskland »Kreise/kreisfreie Städte«, for Grækenland »nomoi«, for Spanien »provincias«, for Frankrig »départements«, for Irland »regional authority regions«, for Italien »provincie« og for Sverige »län«.

---

*BILAG III***Eksisterende lokale administrative enheder**

For Belgien »Gemeenten/Communes«, for Danmark »Kommuner«, for Tyskland »Gemeinden«, for Grækenland »Demos/Koinotites«, for Spanien »Municipios«, for Frankrig »Communes«, for Irland »administrative counties«, for Italien »Comuni«, for Luxembourg »Communes«, for Nederlandene »Gemeenten«, for Østrig »Gemeinden«, for Portugal »Freguesias«, for Finland »Kunnat«, for Sverige »Kommuner« og for Det Forenede Kongerige »Wards«.

Forslag til Rådets forordning om den fælles markedsordning for ethanol fremstillet af landbrugsprodukter

(2001/C 180 E/09)

KOM(2001) 101 endelig udg. — 2001/0055(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 23. februar 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En forudsætning for, at det fælles marked for landbrugsprodukter kan fungere og udvikle sig efter hensigten, er en fælles landbrugspolitik, der navnlig omfatter fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, som kan antage forskellig form afhængigt af produkternes art.
- (2) Formålet med den fælles landbrugspolitik er en virkeliggørelse af målene i traktatens artikel 33. Dette kan opnås ved at tilvejebringe redskaber, der giver bedre mulighed for at følge markedsudviklingen, såvel på det indre marked, som hvad angår samhandelen med tredjelande.
- (3) Forarbejdningen af visse landbrugsråvarer til landbrugs-ethanol er nært forbundet med den økonomiske situation for de pågældende råvarer. Den kan i væsentlig grad bidrage til udnyttelsen af disse råvarer, idet en sådan forarbejdning i visse tilfælde er af særlig økonomisk og social betydning for økonomien i bestemte områder i EF og i visse tilfælde tegner sig for en ikke ubetydelig del af indkomsten for producenterne af disse råvarer. I andre tilfælde giver den mulighed for at eliminere produkter af utilfredsstillende kvalitet eller for at absorbere en konjunkturbetinget overskudsproduktion, som midlertidigt kan medføre en vanskelig økonomisk situation for bestemte produkter.
- (4) Det er nødvendigt for første gang at oprette en fælles markedsordning for landbrugsalkohol.
- (5) Afsætningen af alkohol fremstillet af landbrugsprodukter, som har været omfattet af interventionsforanstaltninger eller andre særlige foranstaltninger, bør undergives specifikke procedurer inden for rammerne af forordningerne for disse produkter, så der sikres en rimelig konkurrence, og forstyrrelser af det traditionelle marked for alkohol undgås.
- (6) En overvågning af udviklingen på markedet for landbrugsalkohol forudsætter, at medlemsstaterne meddeler Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at kunne udarbejde en opgørelse over markedssituationen for landbrugsalkohol.
- (7) Oprettelsen af et EF-enhedsmarked for alkohol medfører, at der må indføres en ordning for samhandelen med tredjelande. En samhandelsordning med importtold kan i princippet stabilisere EF-markedet. En sådan samhandelsordning må baseres på de aftaler, der er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi.
- (8) For løbende at kunne følge bevægelserne i samhandelen må der åbnes mulighed for at indføre en ordning med import- og eksportlicenser med stillelse af en sikkerhed, som skal garantere gennemførelsen af de transaktioner, som der indgives licensansøgninger for.
- (9) Kommissionen bør have beføjelse til at åbne og forvalte de toldkontingenter, der følger af internationale aftaler, som er indgået i henhold til traktaten, eller af andre af Rådets retsakter.
- (10) Ud over ovennævnte ordning bør der i det omfang, det er nødvendigt, for at den kan fungere efter hensigten, åbnes mulighed for at fastsætte bestemmelser om anvendelsen af proceduren for aktiv og passiv forædling og for, når markedssituationen kræver det, at forbyde en sådan anvendelse.
- (11) Toldordningen gør det muligt at give afkald på alle andre beskyttelsesforanstaltninger ved EF's ydre grænser. I usædvanlige tilfælde kan ordningen for det indre marked og for told dog vise sig at være utilstrækkelig. For at EF's marked i sådanne tilfælde ikke skal være forsvarsløs over for de eventuelle forstyrrelser, som dette kan medføre, bør EF have mulighed for hurtigt at træffe alle nødvendige foranstaltninger. Disse foranstaltninger skal være i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af aftalerne under Verdenshandelsorganisationen.
- (12) Gennemførelsen af et enhedsmarked kan bringes i fare ved visse former for støtte. De bestemmelser i traktaten, som gør det muligt at vurdere støtte, som medlemsstaterne yder, og at forbyde støtte, som er uforenelig med fællesmarkedet, bør derfor finde anvendelse i sektoren for landbrugsalkohol.

- (13) Da gennemførelsesbestemmelserne til forordningen er forvaltningsforanstaltninger i henhold til artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾, bør de vedtages efter forvaltningsproceduren i artikel 4 i nævnte afgørelse.
- (14) Den fælles markedsordning for landbrugsalkohol må samtidig på passende måde tilgodese målene i traktatens artikel 33 og 131.
- (15) Den fælles markedsordning for landbrugsalkohol skal også være i overensstemmelse med de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 300, stk. 2, blandt andet dem der indgår i overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, herunder navnlig aftalen om tekniske handelshindringer.
- (16) For at sikre, at ordningen kan fungere korrekt, bør Kommissionen have mulighed for at vedtage overgangsforanstaltninger. Kommissionen bør også bemyndiges til midlertidigt og undtagelsesvist at løse specifikke praktiske problemer.
- (17) Denne forordning bør anvendes under hensyntagen til, at ethanolmarkedet i Den Europæiske Union, bortset fra sektoren for spiritus, forsynes med såvel landbrugsethanol som ethanol af anden oprindelse, uden at der gælder nogen form for begrænsninger. Det bør derfor ved anvendelsen af denne forordning undgås at fastsætte foranstaltninger, som kan indebære forskellig behandling af disse to former for alkohol —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Omfattede produkter

1. Der oprettes en fælles markedsordning for ethanol fremstillet af landbrugsprodukter, som gælder for følgende produkter:

KN-kode	Varebeskrivelse
ex 2207 10 00	Ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold på 80 % vol eller derover, fremstillet af landbrugsprodukter
ex 2207 20 00	Ethanol (ethylalkohol) og anden spiritus, denatureret, uanset alkoholindholdet, fremstillet af landbrugsprodukter
ex 2208 90 91 og ex 2208 90 99	Ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold på under 80 % vol, fremstillet af landbrugsprodukter

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2. I denne forordning forstås ved:

- a) »landbrugsethanol«: en væske, der efter fermentering af visse sukkerarter ved hjælp af gærstoffer er fremstillet ved destillation eller osmose af landbrugsprodukter til alkoholfremstilling, dog ikke spiritus som defineret i Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 af 29. maj 1989 om fastlæggelse af almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af spiritus ⁽²⁾
- b) »landbrugsethanol og landbrugsspirit, denatureret«: væsker, som bevidst er tilsat forskellige stoffer, der gør dem uegnede til konsum, uden at de dog derved gøres uegnede til industriel anvendelse
- c) »landbrugsprodukter til alkoholfremstilling«: produkter henhørende under kapitel 7, 8, 10, 11, 12 og 23 og pos. 1701, 1702, 1703, 2008, 2009, 2204, 2205 og 2206 i den kombinerede nomenklatur.

AFSNIT I

DET INDRE MARKED

Artikel 2

Definitioner

Fremstillingsmetode og kendetegn for en alkohol fremstillet af et bestemt landbrugsprodukt til alkoholfremstilling kan vedtages efter den procedure, der er nævnt i artikel 12, stk. 2.

Artikel 3

Oplysninger

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen følgende oplysninger:

— inden udgangen af måneden efter et kvartal, produktionen af landbrugsalkohol for det pågældende kvartal, angivet i hl ren alkohol (hra) og opdelt på de produkter til alkoholfremstilling, der er anvendt

— inden udgangen af marts måned, afsætningen af landbrugsalkohol for det foregående år, angivet i hra og opdelt på de forskellige anvendelsesformål (spiritus, parfumeri/kosmetik, lægemidler, eddikfremstilling, andre industrielle anvendelsesformål)

⁽²⁾ EFT L 160 af 12.6.1989, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 3378/94 (EFT L 366 af 31.12.1994, s. 1).

— inden udgangen af marts måned, de disponible lagre af landbrugsalkohol i landet ved udgangen af det foregående år

— inden udgangen af marts måned, den forventede produktion det pågældende år.

2. På grundlag af disse og andre foreliggende oplysninger udarbejder Kommissionen en EF-opgørelse for markedet for landbrugsalkohol for det foregående år og et skøn over opgørelsen for det igangværende år.

3. Kommissionen meddeler inden udgangen af april medlemsstaterne de pågældende opgørelser.

AFSNIT II

SAMHANDELEN MED TREDJELANDE

Artikel 4

Import- og eksportlicenser

1. Ved import til EF af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, kan der kræves fremlagt en importlicens. Ved eksport af sådanne produkter kan der kræves fremlagt en eksportlicens.

2. Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der ansøger herom, uanset hvor i EF vedkommende er etableret, uden at dette dog indskrænker anvendelsen af vedtagne gennemførelsesbestemmelser til artikel 6.

Licensen gælder for hele EF.

3. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode, og denne sikkerhed fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis finder sted inden for nævnte frist, medmindre der foreligger force majeure.

4. Licensernes gyldighedsperiode og andre gennemførelsesbestemmelser til denne artikel vedtages efter den procedure, der er nævnt i artikel 12, stk. 2.

5. Efter samme procedure kan Kommissionen vedtage, at den i nærværende artikel omhandlede ordning også skal gælde for produkter, der henhører under KN-kode 2208, og som frembydes i beholdere med indhold på over 2 liter og har alle kendetegn for en neutral alkohol som defineret i bilag I til forordning (EØF) nr. 1576/89.

Artikel 5

Anvendelse af toldsatterne i den fælles toldtarif

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder toldsatterne i den fælles toldtarif anvendelse på de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1.

Artikel 6

Toldkontingenter

1. Toldkontingenter for de af denne forordning omfattede produkter, der følger af en aftale, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 300, eller af en anden af Rådets retsakter, åbnes og forvaltes af Kommissionen i henhold til gennemførelsesbestemmelser, som vedtages efter den procedure, der er nævnt i artikel 12, stk. 2.

2. Ved forvaltningen af kontingenterne kan der anvendes en af følgende metoder eller en kombination af disse:

- a) en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af de indgivne ansøgninger (»først til mølle«-princippet)
- b) en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (»samtidig behandling«)
- c) en metode, hvor der tages hensyn til den traditionelle samhandel (»traditionelle/nye importører«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder. De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Ved fastlæggelsen af forvaltningsmetoden skal der i givet fald tages behørigt hensyn til forsyningsbehovene på EF-markedet og til nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, men under iagttagelse af de rettigheder, der følger af de aftaler, som er indgået under handelsforhandlingerne i Uruguay-rundens regi.

4. Ved de i stk. 1 omhandlede gennemførelsesbestemmelser fastsættes årlige kontingenter, om nødvendigt med en hensigtsmæssig fordeling på kortere perioder, ligesom det fastlægges, hvilken forvaltningsmetode der skal anvendes, herunder i givet fald bestemmelser vedrørende:

- a) garantierne for produktets art, afsendelsessted og oprindelse
- b) anerkendelsen af det dokument, der danner grundlag for kontrollen af de i litra a) nævnte garantier
- c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og disses gyldighedsperiode.

Artikel 7

Proceduren for aktiv forædling

I det omfang det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for landbrugsethanol kan fungere efter hensigten, kan Kommissionen efter den procedure, der er nævnt i artikel 12, stk. 2, helt eller delvis udelukke anvendelse af proceduren for aktiv forædling i forbindelse med fremstilling af de produkter, der er nævnt i traktatens bilag I.

Artikel 8

Fortolkning af den kombinerede nomenklatur

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

- a) opkrævning af afgifter med tilsvarende virkning som told
- b) anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 9

Hasteforanstaltninger i tilfælde af alvorlige forstyrrelser

1. Bliver EF-markedet for ét eller flere af de i artikel 1, stk. 1, nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 33 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller truslen herom er ophørt.

Ved bedømmelsen af, om situationen berettiger til anvendelse af sådanne foranstaltninger, tages der navnlig hensyn til de mængder, for hvilke der er udstedt eller ansøgt om importlicenser, samt til oplysningerne i opgørelsen for det pågældende produktionsår.

Rådet fastsætter efter proceduren i traktatens artikel 37, stk. 2, almindelige bestemmelser om anvendelsen af nærværende stykke og fastlægger, i hvilke tilfælde og med hvilke begrænsninger medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ afgørelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles til medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en anmodning fra en medlemsstat,

træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter dagen for meddelelsen indbringe en af Kommissionen truffet foranstaltning for Rådet. Rådet træder omgående sammen. Det kan med kvalificeret flertal bekræfte, ændre eller annullere den pågældende foranstaltning inden for en frist på en måned fra datoen for indbringelsen.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af internationale aftaler indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 300, stk. 2.

AFSNIT III

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 10

Statsstøtte

Traktatens artikel 87, 88 og 89 finder anvendelse på produktion af og handel med de produkter, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 11

Udveksling af meddelelser mellem medlemsstaterne og Kommissionen

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning. De nærmere regler for sådanne meddelelser, herunder arten af og formatet for de oplysninger, der skal meddeles, fristerne for deres fremsendelse og videregivelsen af de indsamlede oplysninger, vedtages efter den procedure, der er nævnt i artikel 12, stk. 2.

Artikel 12

Forvaltningskomité

1. Kommissionen bistås af Forvaltningskomitéen for Vin (i det følgende benævnt »komitéen«), der er nedsat ved artikel 74 i forordning (EF) nr. 1493/1999.

2. Når der henvises til dette stykke, finder den i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forvaltningsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3.

3. Det tidsrum, der er nævnt i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til en måned.

Artikel 13

Komiteén kan behandle ethvert andet spørgsmål, som det forelægges af formanden, enten på dennes eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

*Artikel 14***Overholdelse af traktaten og internationale aftaler**

Ved anvendelsen af denne forordning tages der samtidigt i rimeligt omfang hensyn til målene i traktatens artikel 33 og 131.

AFSNIT IV

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 15***Overgangsforanstaltninger**

Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 12:

- a) de foranstaltninger, der er nødvendige for at lette overgangen til den ordning, der er fastlagt ved denne forordning
- b) de foranstaltninger, der er nødvendige for at løse specifikke praktiske problemer. Sådanne foranstaltninger kan, hvis de er behørigt begrundet, afvige fra visse bestemmelser i denne forordning.

*Artikel 16***Ikrafttrædelse**

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den ...

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, og Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/10)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 118 endelig udg. — 2000/0070(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 23. februar 2001)

⁽¹⁾ EFT C 274 E af 26.9.2000, s. 113.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

Uændret

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der bør foretages visse ændringer af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, og Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ⁽²⁾. Disse ændringer er en følge af de ændringer, som medlemsstaterne har foretaget af deres lovgivning om social sikring.

⁽¹⁾ EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2. Forordningen er ajourført ved forordning (EF) nr. 118/97 (EFT L 28 af 30.1.1997, s. 1) og senest ændret ved forordning (EF) nr. 1399/1999 (EFT L 164 af 30.6.1999, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 74 af 27.3.1972, s. 1. Forordningen er ajourført ved forordning (EF) nr. 118/97 (EFT L 28 af 30.1.1997, s. 1) og senest ændret ved forordning (EF) nr. 1399/1999 (EFT L 164 af 30.6.1999, s. 1).

⁽¹⁾ EFT C 367 af 20.12.2000, s. 18.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (2) Da den franske regering har forelagt formanden for Rådet en erklæring om, at forordning (EØF) nr. 1408/71 skal finde anvendelse på de to franske tillægspensionsordninger ARRCO og AGIRC, bør anvendelsen af forordning (EØF) nr. 1408/71 lettes ved indsættelse af to nye punkter i bilag IV del C og bilag VI, først og fremmest for at tage hensyn til disse ordningers supplerende karakter sammenlignet med grundordningerne samt til den omstændighed, at ydelserne efter disse ordninger beregnes på grundlag af antallet af de optjente pensionspoint uden hensyn til de tilbagelagte perioder.
- (3) Det bør præciseres, at ydelser efter den østrigske lovbestemte førtidspensionsordning skal tilkendes i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit III, kapitel 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71.
- (4) For at tage hensyn til De Europæiske Fællesskabers Domstols dom af 11. juni 1998 i sag C-275/96 Kuusijärvi mod Riksförsäkringsverket ⁽¹⁾ bør der foretages ændringer i afsnit »N. Sverige« i bilag VI.
- (5) Artikel 34, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 574/72 bør ændres for at holde dette stykke adskilt fra artikel 34, stk. 4, og således ikke længere henviser til refusion inden for en bestemt grænse i de tilfælde, hvor udgifterne er blevet afholdt under et ophold i en medlemsstat, i hvis lovgivning der ikke er fastsat refusionssatser.
- (6) Det er nødvendigt at ændre artikel 93, stk. 1 i forordning (EØF) nr. 574/72 for at tage hensyn til Rådets forordning (EF) nr. 307/1999 ⁽²⁾, hvorved anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 1408/71 udvides til at omfatte studerende.
- (7) Artikel 107 i forordning (EØF) nr. 574/72 bør ændres som følge af indførelsen af euroen med virkning fra den 1. januar 1999.
- (8) For at nå målet, arbejdskraftens frie bevægelighed, er det nødvendigt og hensigtsmæssigt at ændre bestemmelserne om koordineringen af de nationale sociale sikringsordninger ved en retsakt på fællesskabsniveau, som er bindende, og som gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
- (9) Bortset fra artikel 42 indeholder traktaten ikke anden hjemmel end artikel 308 for vedtagelsen af denne forordning —
- (3) Det bør præciseres, at ydelser efter den østrigske lovbestemte særlige understøttelsesordning skal tilkendes i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit III, kapitel 3, i forordning (EØF) nr. 1408/71.
- Uændret

⁽¹⁾ Saml. 1998, s. I-3419.

⁽²⁾ EFT L 38 af 12.2.1999, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag IV og VI til forordning (EØF) nr. 1408/71 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Bilag IIa, IV og VI til forordning (EØF) nr. 1408/71 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Uændret

I forordning (EØF) nr. 574/72 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 34, stk. 5, affattes således:

»5. Hvis der i opholdslandets lovgivning ikke er fastsat refusionssatser, kan den kompetente institution foretage refusion efter de for institutionen gældende satser, uden at den pågældendes samtykke er nødvendigt. Refusionsbeløbet kan under alle omstændigheder ikke overstige de udgifter, der faktisk er blevet afholdt.«

2. Artikel 93, stk. 1, affattes således:

»1. Naturalydelser, der i medfør af forordningens artikel 19, stk. 1 og 2, er udredt til arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og til medlemmer af deres familie, der er bosat på den samme medlemsstats område, samt naturalydelser, der er udredt i medfør af forordningens artikel 21, stk. 2, artikel 22, 22a og 22b, artikel 25, stk. 1, 3 og 4, artikel 26, artikel 31, artikel 34 a eller artikel 34 b- skal af den kompetente institution refunderes den institution, der har udredt de nævnte ydelser, med de faktiske udgifter, således som disse fremgår af den sidstnævnte institutions regnskaber.«

3. Artikel 107 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Ved anvendelse af følgende bestemmelser:

a) forordningens artikel 12, stk. 2, 3 og 4, artikel 14d, stk. 1, artikel 19, stk. 1, litra b), sidste punktum, artikel 22, stk. 1, nr. ii), sidste punktum, artikel 25, stk. 1, litra b), næstsidste punktum, artikel 41, stk. 1, litra c) og d), artikel 46, stk. 4, artikel 46a, stk. 3, artikel 50, artikel 52, litra b), sidste punktum, artikel 55, stk. 1, nr. ii), sidste punktum, artikel 70, stk. 1, første afsnit, artikel 71, stk. 1, litra a), nr. ii), og litra b), nr. ii), næstsidste punktum

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

b) gennemførelsesforordningens artikel 34, stk. 1, 4 og 5 sker omregningen til en given valuta af beløb udtrykt i en anden valuta til den kurs, der i løbet af den i stk. 2 fastsatte referenceperiode, beregnes af Kommissionen på grundlag af det månedlige gennemsnit af de referencekurser for omregning af valutaer, der offentliggøres af Den Europæiske Centralbank.«

b) Stk. 3 udgår.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den første dag i den anden måned, der følger efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1 finder anvendelse fra 1. januar 2000 for så vidt angår ændringerne i afsnit »E. FRANKRIG«, i bilag IV, del C, og i bilag VI til forordning (EØF) nr. 1408/71.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Uændret

BILAG

I bilag IV og VI til forordning (EØF) nr. 1408/71 foretages følgende ændringer:

I bilag IIa, IV og VI til forordning (EØF) nr. 1408/71 foretages følgende ændringer:

1. I bilag IIa, del »O. DET FORENEDE KONGERIGE«, affattes litra c) og g) således:

»c) Skattereduktion for familier i beskæftigelse (»Working Families' Tax Credit«) (Social Security Contributions and Benefits Act 1992, section 123 (1) (b), Social Security Contributions and Benefits (Northern Ireland) Act 1992, section 122 (1) (b), og Tax Credits Act 1999).

g) Skattereduktion for handicappede personer (»Disabled Persons' Tax Credit«) (Social Security Contributions and Benefits Act 1992, section 123 (1) (c), Social Security Contributions and Benefits (Northern Ireland) Act 1992, section 122 (1) (c), og Tax Credits Act 1999).«

1. I bilag IV, del C, afsnit »E. Frankrig« ændres »Ingen« til:

»Alle ansøgninger om pensions- eller efterladteydelse efter tillægspensionsordningerne for lønmodtagere.«

2. I bilag IV, del C, afsnit »E. Frankrig« ændres »Ingen« til:

»Alle ansøgninger om pensions- eller efterladteydelse efter tillægspensionsordningerne for lønmodtagere, undtagen ansøgninger om alderspensioner eller efterladtepensioner eller efterladtepensioner under tillægspensionsordningen for flyvende personale beskæftiget inden for civil luftfart.«

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Bilag VI ændres således:

a) Afsnit »E. Frankrig« ændres således:

i) I punkt 3 indsættes som sidste led:

»— De foregående betingelser gælder ligeledes ved anvendelsen på statsborgere fra andre medlemsstater af de bestemmelser, som giver en fransk arbejdstager, der udøver erhvervsmæssig beskæftigelse uden for Frankrig, mulighed for frivilligt at tilslutte sig en fransk tillægspensionsordning for lønmodtagere enten direkte eller via sin arbejdsgiver.«

ii) Punkt 5 affattes således:

»5. Ved beregningen af det i forordningens artikel 46, stk. 2, litra a), omhandlede teoretiske beløb efter grund- eller tillægsordningerne, hvor alderssydelserne beregnes på grundlag af pensionspoint, skal den kompetente institution for hvert forsikringsår, der er tilbagelagt efter enhver anden medlemsstats lovgivning, medregne et antal pensionspoint, der er lig med kvotienten af det antal pensionspoint, som er erhvervet i henhold til den for institutionen gældende lovgivning, og det antal år, der svarer til disse point.«

iii) Som punkt 9 indsættes:

»9. Fransk lovgivning, som finder anvendelse på en arbejdstager eller en tidligere arbejdstager ved anvendelsen af forordningens afsnit III, kapitel 3, omfatter både den eller de grundordninger for aldersforsikring og den eller de tillægspensionsordninger, som den pågældende har været omfattet af.«

b) I afsnit »K. Østrig« indsættes som punkt 7:

»7. Den særlige understøttelse i henhold til lov om særlig understøttelse (Sonderunterstützungsgesetz, SUG) af 30. november 1973 betragtes som en alderspension ved anvendelsen af forordningen.«

c) I afsnit »N. Sverige« affattes punkt 1 således:

»1. Ved anvendelse af artikel 72 i forordningen i forbindelse med fastsættelse af retten til forældreydelser skal forsikringsperioder, der er tilbagelagt i en anden medlemsstat, betragtes som værende baseret på den samme gennemsnitsindtjening som de svenske forsikringsperioder, med hvilke de lægges sammen.«

3. Bilag VI ændres således:

Uændret

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs flerårige rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration 2002-2006 som bidrag til realiseringen af det Europæiske forskningsrum

(2001/C 180 E/11)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 94 endelig udg. — 2001/0053(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 26. februar 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 166, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Traktatens artikel 163 fastsætter, at Fællesskabet har som mål at styrke det videnskabelige og teknologiske grundlag for Fællesskabets industri og at fremme udviklingen af dens internationale konkurrenceevne samt at fremme alle de forskningsaktioner, der skønnes nødvendige i medfør af Fællesskabets politik på andre områder.
- (2) I henhold til traktatens artikel 165 samordner Fællesskabet og medlemsstaterne deres indsats inden for forskning og teknologisk udvikling for at sikre den indbyrdes sammenhæng mellem de nationale politikker og Fællesskabets politik på dette område.
- (3) I henhold til traktatens artikel 166 vedtages der et flerårigt rammeprogram, som omfatter samtlige Fællesskabets aktioner vedrørende forskning, teknologisk udvikling og demonstration (i det følgende benævnt FTU).
- (4) Kommissionen har i løbet af år 2000 fremlagt to meddelelser henholdsvis om perspektiver og mål for skabelsen af et europæisk forskningsrum ⁽¹⁾ og om realiseringen af det europæiske forskningsrum og retningslinjerne for EU's indsats inden for forskning (2002-2006) ⁽²⁾. Kommissionen fremlagde ligeledes i løbet af år 2000 en meddelelse om innovation i en videnbaseret økonomi ⁽³⁾.

(5) Det Europæiske Råds møder i Lissabon i marts 2000 og i Santa Maria de Feira i juni 2000 mundede ud i konklusioner om, at det af hensyn til beskæftigelsen og den økonomiske vækst er vigtigt, at der hurtigt oprettes et europæisk rum for forskning og innovation.

(6) Europa-Parlamentet ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾, Rådet ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾, Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽⁸⁾ og Regionsudvalget ⁽⁹⁾ har også udtalt sig positivt om realiseringen af det europæiske forskningsrum.

(7) Kommissionen fremlagde den 19. oktober 2000 konklusionerne på den eksterne evaluering af gennemførelsen og resultaterne af de fællesskabsaktioner, der er gennemført i løbet af de fem år forud for evalueringen, samt sine egne kommentarer ⁽¹⁰⁾.

(8) Der bør derfor vedtages et rammeprogram for perioden 2002-2006, som kan få en strukturerende virkning på forskningen og den teknologiske udvikling i Europa og på væsentlig måde bidrage til realiseringen af det europæiske forskningsrum.

(9) I overensstemmelse med traktatens artikel 166, stk. 1, skal der for de påtænkte aktioner fastsættes videnskabelige og teknologiske mål og prioriteringer i forbindelse hermed, et samlet maksimumsbeløb og nærmere vilkår for Fællesskabets finansielle deltagelse i rammeprogrammet for 2002-2006 samt andele heri for hver af de påtænkte aktioner, samt angives hovedlinjer for aktionerne, under hensyntagen til kravet om, at Fællesskabets finansielle interesser skal beskyttes.

(10) Det Fælles Forskningscenter skal yde et bidrag til gennemførelsen af rammeprogrammet, bl.a. på de områder, hvor det kan tilbyde en objektiv og selvstændig ekspertise, og hvor det kan spille en rolle ved gennemførelsen af Fællesskabets politik på andre områder.

⁽¹⁾ KOM(2000) 6 endelig af 18.1.2000.

⁽²⁾ KOM(2000) 612 endelig af 4.10.2000.

⁽³⁾ KOM(2000) 567 endelig af 20.9.2000.

⁽⁴⁾ Beslutning af 18. maj 2000 — PE 290.465, s. 48.

⁽⁵⁾ Beslutning af 15. februar 2001.

⁽⁶⁾ Resolution af 15. juni 2000, EFT C 205 af 19.7.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ Resolution af 16. november 2000, EFT C 374 af 28.12.2000, s. 1.

⁽⁸⁾ Udtalelse af 24. maj 2000, EFT C 204 af 18.7.2000, s. 70.

⁽⁹⁾ Udtalelse af 12. april 2000, EFT C 226 af 8.8.2000, s. 18.

⁽¹⁰⁾ KOM(2000) 659 endelig af 19.10.2000.

- (11) Det er vigtigt, at rammeprogrammets forskningsaktiviteter gennemføres under overholdelse af grundlæggende etiske principper, bl.a. dem, der optræder i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (12) Til opfølgning af Kommissionens meddelelse om kvinder og videnskab ⁽¹⁾, Rådets resolution ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets beslutning ⁽³⁾ herom iværksættes en handlingsplan med det formål at give plads til, at kvinder kan spille en større rolle inden for videnskab og forskning i Europa.
- (13) Kommissionen bør regelmæssigt redegøre for status for gennemførelsen af rammeprogrammet 2002-2006, og inden den forelægger sit forslag til det følgende ramme-program, skal den i god tid lade foretage en uafhængig evaluering af gennemførelsen af de igangsatte aktioner —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. For perioden 2002-2006 vedtages der et flerårigt ramme-program for Fællesskabets aktioner inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration, i det følgende benævnt »rammeprogrammet 2002-2006«.
2. Rammeprogrammet 2002-2006 omfatter alle de fællesskabsaktioner, der er nævnt i traktatens artikel 164.
3. De videnskabelige og teknologiske mål og prioriteringerne i forbindelse hermed er fastsat i bilag I, som også angiver hovedlinjerne for de påtænkte indsatsområder.

Artikel 2

1. Det samlede maksimumsbeløb for Fællesskabets finansielle deltagelse i hele rammeprogrammet 2002-2006 udgør 16,270 milliarder euro; aktionernes respektive andele er fastsat i bilag II.
2. Vilkårene for Fællesskabets finansielle deltagelse fastlægges i henhold til finansforordningen vedrørende De Europæiske

Fællesskabers almindelige budget, suppleret ved bilag III til denne afgørelse.

Artikel 3

Alle forskningsaktiviteter, der iværksættes under rammeprogrammet 2002-2006, gennemføres under overholdelse af grundlæggende etiske principper.

Artikel 4

I henhold til traktatens artikel 173 offentliggør Kommissionen hvert år en detaljeret rapport om, hvor langt rammeprogrammet 2002-2006 er kommet, bl.a. med hensyn til dets mål og prioriteringer.

Artikel 5

Inden Kommissionen forelægger sit forslag til det følgende ramme-program, lader den uafhængige højt kvalificerede eksperter foretage en evaluering af resultaterne af Fællesskabets aktioner i løbet af de fem år, der går forud for evalueringen. Kommissionen meddeler Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg konklusionerne fra evalueringen og sine bemærkninger hertil.

Artikel 6

Følgende lande kan deltage i rammeprogrammet 2002-2006:

- EØS-landene, i overensstemmelse med betingelserne i EØS-aftalen
- kandidatlandene i Øst- og Centraleuropa, i overensstemmelse med betingelserne i europaaftalerne, de tilhørende tillægsprotokoller og afgørelserne truffet af de respektive associeringsråd
- Cypern, Malta og Tyrkiet, på grundlag af bilaterale aftaler, som skal indgås med disse lande
- Schweiz og Israel, på grundlag af bilaterale aftaler, som skal indgås med disse lande.

⁽¹⁾ KOM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolution af 20. maj 1999, EFT C 201 af 16.7.1999.

⁽³⁾ Resolution af 3. februar 2000 — PE 284.656.

BILAG I

VIDENSKABELIGE OG TEKNOLOGISKE MÅL OG HOVEDLINJER FOR AKTIONERNE

Rammeprogrammet for forskning og teknologiudvikling (2002-2006) iværksættes med sigte på forskningspolitikens traktatfæstede hovedmål:

- at styrke det videnskabelige og teknologiske grundlag for Fællesskabets industri
- at fremme udviklingen af dens konkurrenceevne
- at fremme de forskningsaktioner, der skønnes nødvendige i medfør af andre kapitler i traktaten.

For at rammeprogrammet bedst muligt skal kunne føre frem mod disse mål, er det bygget op om følgende tre hovedlinjer:

1. integration af europæisk forskning
2. strukturering af det europæiske forskningsrum
3. styrkelse af grundlaget for det europæiske forskningsrum.

Indsatsen omkring de to sidstnævnte hovedlinjer skal strukturere det europæiske forskningsrum på områder, der er tæt knyttet til selve forskningen og udgør dens miljø, og være med til at skabe eller styrke forudsætningerne for, at det kan fungere. Der vil derfor blive gennemført sådanne aktiviteter på alle videnskabelige og teknologiske felter.

Den største indsats under rammeprogrammet kommer til at ligge i aktiviteter omkring den første hovedlinje, og deres sigte bliver at integrere forskningsbestræbelserne og -aktiviteterne i europæisk skala. Sådanne aktiviteter vil blive gennemført:

- inden for et begrænset antal udvalgte forskningstemaer og udelukkende ved hjælp af kraftige virkemidler med stærk integrationsfremmende effekt: »ekspertisenet«, integrerede projekter og EU-tilskud til nationale forskningsprogrammer, der gennemføres i fællesskab efter traktatens artikel 169
- på områder med relation til foregribelse af EU's behov inden for videnskab og teknologi for at underbygge bestræbelserne på at nå EU's specifikke politiske mål, eller hvor der dukker nye behov op
- på alle videnskabelige og teknologiske felter for så vidt angår supplerende forskningstiltag til støtte for små og mellemstore virksomheder.

Internationalt samarbejde indgår som en integreret andel i aktiviteterne omkring rammeprogrammets første hovedlinje. Det kan antage forskellige former:

- Inden for de udvalgte forskningstemaer kan de tage form af:
  - initiativer med det formål at sikre, at Europa er med i front i den internationale forskning inden for emner af global betydning, og at der er sammenhæng i Europas bidrag til denne forskning
  - integreret bilateralt samarbejde med tredjelande eller grupper af tredjelande
  - deltagelse fra tredjelandes forskere og institutioner ⁽¹⁾ i projekter og netværkssamarbejde på områder af særlig interesse for disse lande.
- I forbindelse med foregribelse af EU's behov inden for videnskab og teknologi kan de tage form af specifikke samarbejdstiltag med enkeltlande eller landegrupper.

Som grundlæggende hovedregel for iværksættelsen af hovedparten af rammeprogrammets aktiviteter gælder, at støtte ydes efter indkaldelse af forslag, der konkurrerer indbyrdes om udvælgelse, og at udvælgelsen foretages på grundlag af en faglig evaluering (»peer review«) af forslagernes videnskabelige og teknologiske kvalitet.

⁽¹⁾ Tredjelande: lande, der ikke er medlemmer af EU og ikke er tilknyttet rammeprogrammet ved en associeringsaftale. Landene i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, ansøgerlandene, Schweiz og Israel er tilknyttet rammeprogrammet ved associeringsaftaler, og deres organisationer og forskere kan derfor deltage i rammeprogrammets aktiviteter på samme vilkår som organisationer og forskere fra EU's medlemsstater.

1. INTEGRATION AF EUROPÆISK FORSKNING

1.1. Udvalgte forskningstemaer

Formålet med denne del af rammeprogrammet er at tilvejebringe en kritisk masse af ressourcer og at understøtte en stærk integration af forskningskapaciteten i Europa på de områder, hvor dette viser sig at være særlig nødvendigt, fordi områderne har særlig stor betydning for Europas industrielle konkurrenceevne, eller fordi de pågældende problemer har særlig stor politisk og samfundsmæssig rækkevidde.

Der er fastlagt syv udvalgte forskningstemaer.

1.1.1. *Genomforskning og bioteknologi i sundhedens tjeneste*

Mål

Formålet med dette udvalgte forskningstema er at hjælpe Europa med at integrere forskningsindsatsen og derved udnytte den viden, der er opnået ved kortlægningen af levende organismers genomer, hvad der navnlig vil gavne folkesundheden og borgerne og styrke den europæiske bioteknologiske industris konkurrenceevne.

Begrundelse for indsatsen og europæisk merværdi

»Post-genomforskningen«, der bygger på kortlægningen af det humane genom og af modelorganismers genomer (animalske, vegetabiliske og mikrobielle), bør kunne få talrige anvendelsesmuligheder på forskellige områder, herunder navnlig til nye diagnoseredskaber og behandlinger, der kan bruges i kampen mod i dag uhelbredelige sygdomme, og som der er store potentielle markeder for.

Men det er en forskning, der kræver en intensiv og langsigtet økonomisk satsning. I USA er både den offentlige og den private post-genomforskning i konstant og kraftig vækst: det offentlige investerer næsten to milliarder dollars om året, investeringer, der hovedsagelig forvaltes af NIH'erne⁽¹⁾ (som får øget deres bevillinger med 14,4 % i 2001), og erhvervsforskningen er dobbelt så stor.

I Europa er forskningsindsatsen væsentligt svagere og mindre sammenhængende. Ganske vist har flere medlemsstater taget et vigtigt skridt i den rigtige retning ved at lancere offentlige forskningsprogrammer, der bygger på genomkortlægningen. Men som helhed betraget er satsningerne stadig utilstrækkelige og spredte.

Også erhvervsforskningen er langt bagud: 70 % af de genomforskningsbaserede virksomheder findes i USA, og en stor og stigende del af de private europæiske investeringer lægges dér.

Skal EU have mulighed for at komme i en bedre position og udnytte det økonomiske og samfundsmæssige afkast af den forventede udvikling på området, må man på én gang sætte investeringerne kraftigt i vejret og samle de spredte forskningsaktiviteter i Europa i en sammenhængende satsning.

På t æ n k t e i n d s a t s o m r å d e r

For at nå disse mål vil Fællesskabet gøre en indsats på følgende områder:

- Grundviden og basisredskaber inden for funktionel genomforskning:
  - genekspression og proteomforskning
  - strukturel genomforskning
  - komparativ genomforskning og populationsgenetik
  - bio-informatik.
- Anvendelse af viden og teknologi på genomområdet inden for bioteknologi på sundhedsområdet:
  - teknologiske platforme for udvikling af nye redskaber til diagnose, forebyggelse og behandling
  - støtte til innovativ forskning i nystartede genomforskningsbaserede virksomheder.
- Anvendelse af viden og teknologi på genomområdet inden for lægevidenskaben på følgende områder:
  - bekæmpelse af kræft, degenerative sygdomme i nervesystemet, hjerte-kar-sygdomme og sjældne sygdomme

⁽¹⁾ National Institutes of Health.

- bekæmpelse af lægemiddelresistens
- forskning i menneskers udvikling, hjerneforskning og forskning i aldringsprocessen.

En bredere indfaldsvinkel anlægges over for bekæmpelsen af de tre fattigdomsrelaterede smitsomme sygdomme (aids, malaria og tuberkulose), som der vil blive gjort en højt prioriteret indsats mod på EU-plan og internationalt.

1.1.2. *Teknologi til informationssamfundet*

Mål

Formålet med dette udvalgte forskningstema er — i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Lissabon og målene for initiativet »e-Europa« — at stimulere udviklingen i Europa af teknologi og applikationer, der er centrale for opbygningen af informationssamfundet, og dermed at styrke Europas industrielle konkurrenceevne og give europæiske borgere i alle egne af EU mulighed for at få det fulde udbytte af videnssamfundets udvikling.

Begrundelse for indsatsen og europæisk merværdi

Her ved indgangen til det 21. århundrede revolutionerer informations- og kommunikationsteknologien økonomiens og samfundets funktionsmåde og frembringer nye måder at producere, handle og kommunikere på. Men den dag i dag satses vi i Europa for lidt på denne teknologi, og navnlig mindre, end de gør hinsides Atlanten. Ser man de offentlige og private investeringer under ét, bruger USA tre gange så meget som Europa i denne sektor.

På den anden side er sektoren blevet den næststørste i EU's økonomi: Den omsætter for 2 000 milliarder euro årligt. Den beskæftiger over to millioner mennesker, og dette tal vokser og vokser.

Europas hidtidige industrielle og handelsmæssige succes inden for mobilkommunikation, som skyldes GSM-standarden, vil ikke gentage sig, med mindre vi investerer samordnet på området med en kritisk masse af forskningsmidler og integrerer offentlige og private satsninger i europæisk skala.

Intelligente omgivelser

For at få størst mulig økonomisk og samfundsmæssig effekt må indsatsen koncentrere sig om fremtidige generationer af disse teknologier, hvor computere, grænseflader og net integreres mere i de daglige omgivelser og giver adgang til en mangfoldighed af tjenester og anvendelser, som det bliver let og »naturligt« at udnytte. I denne vision af »intelligente omgivelser« sættes brugeren, mennesket, i centrum for den kommende udvikling af videnssamfundet. EU's indsats vil fokusere på de teknologiske løsninger, der bedst formår at konkretisere denne vision. Den vil sigte mod at mobilisere europæiske forskere omkring målrettede initiativer, som f.eks. udviklingen af de næste generationer af mobilkommunikationssystemer, for at nå målene på længere sigt og samtidig give mulighed for at reagere på ny efterspørgsel og nye behov, der måtte opstå på markederne eller i forbindelse med politisk fastsatte mål.

På tænk te i n d s a t s o m r å d e r

Indsatsen vil således blive rettet mod følgende teknologiområder:

Integrationsfremmende forskning på de teknologiområder, der har mest umiddelbar interesse for borgere og virksomheder

Som supplement til og i forlængelse af de forventede fremskridt med udvikling af basisteknologi bliver der også tale om forskning med det formål at søge løsninger til større samfundsmæssige og økonomiske udfordringer. Denne indsats rettes mod:

- systemer til intelligente omgivelser, så alle får adgang til informationssamfundet uanset alder og vilkår, samt interaktive, intelligente systemer til brug inden for sundhed, mobilitet og sikkerhed, fritid, beskyttelse af kulturarven og overvågning af miljøet
- elektronisk og mobil handel samt teknologi, der øger handelstransaktionernes og infrastrukturens sikkerhed, nye arbejdsredskaber og -metoder, teknologi til almen og erhvervsrettet uddannelse og systemer til nyttiggørelse af viden, til integreret virksomhedsforvaltning og til e-forvaltning

- decentrale platforme og systemer i stor skala, herunder Grid-baserede systemer, som kan levere effektive løsninger på komplekse problemer på områder som miljø, energi, sundhed, transport og industriel design.

Infrastruktur til kommunikation og informationsbehandling

Her er der tale om systemer for adgang til samt lagring, distribution og lokalisering af informationer. Sådanne systemer skal imødekomme de stigende behov for konnektivitet og informationsbehandling. Forskningsindsatsen vedrørende kommunikations- og databehandlingsinfrastruktur vil først og fremmest blive rettet mod:

- nye generationer af systemer og net for trådløs mobilkommunikation; satellitkommunikationssystemer; fuldt optisk teknologi; integration og forvaltning af kommunikationsnet; kapacitetsøgende teknologi, som der er behov for til system-, infrastruktur- og tjenesteudvikling, især på det audiovisuelle område
- softwareteknologi og -arkitektur, der muliggør multifunktionelle tjenester og distribuerede systemer; teknik til og styring af komplekse storskalasystemer for at sikre pålidelighed og driftsikkerhed.

Komponenter og mikrosystemer

Der tænkes her på miniaturiserede og billige komponenter fremstillet af nye materialer og med brede anvendelsesmuligheder. Indsatsen vil blive koncentreret om:

- konstruktion og fremstilling af mikroelektroniske og opto-elektroniske komponenter samt fotonkomponenter
- nanoelektronik, mikroteknologier og mikrosystemer samt tværfaglig forskning i nye materialer og kvante-elektronisk udstyr; nye modeller og principper for informationsbehandling.

Informations- og grænsefladeforvaltning

Der bliver tale om forskning i værktøjer til forvaltning af information og i grænseflader, som gør interaktiv brug af videnbaserede tjenester og applikationer lettere overalt og på alle tidspunkter. Indsatsen rettes mod:

- kontekst- og semantikkfølsomme systemer til repræsentation og forvaltning af viden, herunder kognitive systemer, samt værktøjer til produktion, tilrettelæggelse, deling og formidling af digitalt indhold
- multisensoriske grænseflader, der kan opfatte og fortolke naturlige menneskelige ytringer i form af ord, gestik og udtryk ad andre sansemæssige kanaler; virtuelle miljøer samt de flersprogede og flerkulturelle systemer, der er uundværlige i opbygningen af videnssamfundet i europæisk skala.

1.1.3. Nanoteknologi, intelligente materialer, nye produktionsprocesser

Mål

Formålet med dette udvalgte forskningstema er at hjælpe Europa med at tilvejebringe den kritiske masse af ressourcer, der skal til for, navnlig med sigte på økoeffektivitet, at udvikle og udnytte den mest avancerede teknologi som grundlag for de kommende års hovedsagelig viden- og intelligensbaserede produkter, tjenesteydelser og fremstillingsprocesser.

Begrundelse for indsatsen og europæisk merværdi

Den europæiske fremstillingsindustri producerer i dag varer og tjenesteydelser for en værdi af omkring 4 000 milliarder euro om året. På et verdensmarked med stadig skarpere konkurrence er den tvunget til at fastholde og styrke sin konkurrenceevne, samtidig med at den lever op til kravene om bæredygtig udvikling. Men det forudsætter en intens indsats for til stadighed at klargøre, videreudvikle og sprede avanceret teknologi: nanoteknologi, videnbaserede materialer, nye produktionsprocesser.

På grænsen mellem kvanteteknologi, materialeteknologi og molekylærbiologi ligger en af de forventelige nøgler til den næste industrielle revolution, nanoteknologien, som EU's konkurrenter investerer kraftigt i for tiden (i USA investerer det offentlige 500 millioner dollars i 2001, hvad der er dobbelt så meget som nu og fem gange de nuværende europæiske investeringer).

Inden for visse af de berørte sektorer, f.eks. nanofabrikation og nanokemi, har Europa stor kompetence, men der er behov for større og mere samordnet investering på dette område.

På materialeområdet er målet at udvikle intelligente materialer, som forventes at blive meget værdifulde ved anvendelse i sektorer som transport, energi og biomedicin, hvor der er et markedspotentiale på to cifrede milliardbeløb i euro.

Også udviklingen af smidige, integrerede og rene produktionssystemer kræver en større forskningsindsats inden for anvendelse af ny teknologi i fremstilling og administration.

P å t æ n k t e i n d s a t s o m r å d e r

Nanoteknologi:

- langsigtet tværfaglig forskning med det formål at forstå fænomenerne, beherske processerne og udvikle forskningsredskaber
- supramolekylære strukturer og makromolekyler
- nanobioteknologi
- konstruktionsteknik i nanometerskala til materiale- og komponentfremstilling
- udvikling af udstyr og instrumenter til manipulering og kontrol
- anvendelser på områder som sundhed, kemi, energi, optik og miljø.

Intelligente materialer:

- tilvejebringelse af grundviden
- teknologi til fremstilling og omdannelse af nye materialer
- understøttende teknik.

Nye produktionsprocesser:

- udvikling af fleksible og intelligente fremstillingssystemer ved udnyttelse af tekniske fremskridt inden for virtuel fabrikation, interaktive beslutningsstøttesystemer og højpræcisionsteknik
- systemforskning, som er nødvendig til affaldshåndtering og risikostyring
- udvikling af nye principper for optimering af industrielle systemers, produkters og tjenesters livscyklus.

1.1.4. **Luftfart og rumfart**

M å l

Indsatsen på dette område har to formål: dels at konsolidere den europæiske luft- og rumfartsindustriens stilling i den stadig kraftigere konkurrence på verdensplan ved at integrere dens forskningsbestrebelse, dels at bidrage til, at det europæiske forskningspotentiale i denne sektor udnyttes til fordel for sikkerhed og miljøbeskyttelse.

B e g r u n d e l s e f o r i n d s a t s e n o g e u r o p æ i s k m e r v æ r d i

Teknologisk og økonomisk adskiller luft- og rumfartssektorerne sig fra hinanden, men hvad angår deres politiske og industrielle betydning har de meget til fælles, og begge er økonomisk og forretningsmæssigt europæiske succeshistorier. Dog investerer USA i dag henholdsvis tre og seks gange mere i disse sektorer.

I en situation, hvor konkurrencen bliver stadig mere udfordrende, forventes lufttransportbehovet på verdensplan i de kommende 15 år at give sig udtryk i en efterspørgsel på omkring 14 000 nye fly, hvad der repræsenterer et marked på 1 000 milliarder euro. De bestrebelse på at samle den industrielle kapacitet og udviklingsarbejdet, der hidtil har sikret den europæiske succes på området, må nu suppleres med en tilsvarende indsats for at samle forskningsindsatsen omkring de udvalgte hovedtemaer og -emner.

På denne baggrund anbefaler de europæiske topledere i denne sektor i deres rapport »Vision 2020«⁽¹⁾, at de europæiske, nationale og private forskningsbestrebelse optimeres og samles om en fælles vision og en strategisk forskningsdagsorden.

(1) »European aeronautics: a vision for 2020« (rapport fra »the Group of Personalities«).

Inden for rumfarten gælder det for EU om i forlængelse af Kommissionens meddelelse »Europa og rummet: et nyt kapitel«⁽¹⁾ at understøtte forskning, der giver markederne og samfundet mulighed for at udnytte rummet.

P å t æ n k t e i n d s a t s o m r å d e r

Luffart

Inden for luftfartsforskningen vil Fællesskabet gøre en indsats for den forskning og udvikling, der er behov for med henblik på at:

- styrke europæisk industris evne til at konkurrere på markederne for fartøjer til civil luftfart, motorer og udstyr
- mindske gener og miljøbelastning (CO₂- og NO_x-emissioner, støj)
- øge flyenes sikkerhed i en stærkt stigende luftrafik
- øge lufttransportsystemernes kapacitet og sikkerhed med henblik på at understøtte etableringen af et fælles europæisk luftrum (systemer for kontrol og trafikstyring).

Rumfart

Fællesskabets indsats på rumfartsområdet gennemføres i tæt samarbejde med ESA og de andre rumfartsorganisationer og med industrien. Dens formål er at styrke sammenhængen i de meget store investeringer, der er nødvendige, og den vil blive koncentreret om gennemførelse af:

- Galileo-projektet for et navigationssatellitesystem
- GMES-plattformen til miljø- og sikkerhedsovervågning
- avanceret forskning, der er behov for med henblik på integration af rum- og jordsegmentet på kommunikationsområdet.

1.1.5. **Fødevaresikkerhed og sundhedsrisici**

M å l

Formålet med dette udvalgte forskningstema er at etablere det integrerede videnskabelige og teknologiske grundlag, der er nødvendigt for at udvikle et fremstillings- og distributionssystem, der giver sikre og sunde fødevarer, for at beherske ernæringsbetingede risici, bl.a. med støtte i bioteknologien, og for at beherske de sundhedsrisici, der er skyldes miljøforandringer.

B e g r u n d e l s e f o r i n d s a t s e n o g e u r o p æ i s k m e r v æ r d i

Den senere tids fødevarerkrise, især BSE-krisen, har sat projektørlys på både kompleksiteten i spørgsmålene om fødevaresikkerhed og deres oftest internationale og grænseoverskridende karakter. Integrationen af det indre europæiske landbrugs- og fødevaremarked gør det nødvendigt at tage fat om de problemer, der dukker op på dette område, og at gennemføre den relevante forskning i europæisk skala. Derfor oprettes der inden længe en europæisk fødevaremyndighed.

Borgerne og forbrugerne forventer, at forskningen bidrager til at garantere, at de fødevarer, der udbydes til salg, er sikre og sunde og kan konsumeres uden risiko.

Det forudsætter, at den nyeste, mest fuldstændige og nøjagtige videnskabelige viden står til rådighed. Ud over folkesundheden står også virksomhedernes trivsel i en sektor med en årlig omsætning omkring 600 milliarder euro og 2,6 millioner beskæftigede på spil.

For Europa gælder det også om at bidrage væsentligt til forskningen i disse problemer, som i dag gør sig gældende på verdensplan, og til den internationale debat om emnet på grundlag af viden, der er så omfattende og præcis som muligt.

Det samme kan siges om en række problemer med helbredsmæssige virkninger af miljøforandringer — problemer, som vækker stigende bekymring blandt europæiske borgere og ofte optræder i international skala. Både af disse grunde, men også fordi man så kan få udbytte af sammenføringen af de bedste kilder til ekspertise, der findes på komplekse områder, må forskningen udføres på europæisk plan og på en måde, der gør det muligt at sikre en reel samordning af de nationale aktiviteter.

⁽¹⁾ KOM(2000) 597.

P å t æ n k t e i n d s a t s o m r å d e r

Fællesskabets indsats vil omfatte forskning i, hvordan fødevarerisici kan beherskes, og i hvilke sammenhænge der er mellem helbred og ernæring:

- metoder til analyse og detektering af kemiske forureninger og sygdomsfremkaldende mikroorganismer (virus, bakterier, parasitter og nye agenser af priontypen)
- sundhedsvirkninger for mennesker af det anvendte dyrefoder og af brug af ingredienser af forskellig oprindelse til dyrefoder
- fremgangsmåder, der sikrer »sporbarhed«, navnlig for genetisk modificerede organismer, herunder dem, der skyldes den senere tids bioteknologiske udvikling
- metoder, der fører til sikrere produktion og sundere fødevarer, herunder både metoder, der bygger på bioteknologi, og metoder, der bygger på økologisk landbrug
- epidemiologi vedrørende ernæringsbetingede sygdomme og arveanlæg
- sundhedsvirkninger af fødevarer, herunder især af produkter, der indeholder genetisk modificerede organismer
- miljøbetingede helbredsrisici, hvor hovedvægten lægges på kumulative risici, veje for transmission til mennesker, langtidsvirkninger, udsættelse for små doser og virkningerne for særligt udsatte grupper, især børn.

1.1.6. **Bæredygtig udvikling og globale miljø- og klimaændringer** ⁽¹⁾

M å l

Formålet med dette udvalgte forskningstema er at styrke den videnskabelige og teknologiske kapacitet, som Europa har brug for til at føre udviklingen ind på et bæredygtigt spor og bidrage væsentligt til de internationale bestræbelser på at forstå og beherske de globale miljø- og klimaændringer og beskytte ligevægten i økosystemerne.

B e g r u n d e l s e f o r i n d s a t s e n o g e u r o p æ i s k m e r v æ r d i

Skal udviklingen gøres bæredygtig i global skala, forudsætter det bl.a.:

- udformning, videreudvikling og spredning af teknologi, der gør det muligt at udnytte naturressourcerne mere rationelt, at producere mindre affald og at reducere de økonomiske aktiviteters belastning af miljøet
- en bedre forståelse af mekanismerne bag de globale forandringer, især klimaændringerne, og en bedre evne til at forudse udviklingen på dette område.

Som belyst i Kommissionens grønbog »På vej mod en europæisk strategi for energiforsyningsikkerhed« ⁽²⁾ kommer to teknologiske områder i første række: energi og transport, som står for over 80 % af de samlede udledninger af drivhusgasser og over 90 % af CO₂-udledningerne.

Kyoto-protokollen forpligter EU til i perioden 2008-2012 at reducere sine udledninger af drivhusgasser med 8 % i forhold til 1990-niveauet.

Denne tidshorisont ligger ikke særlig langt ude i fremtiden, så skal målet nås, må der gøres en kraftig indsats for at tage teknologi, der endnu er under udvikling, i brug.

Skal udviklingen føres ind på et bæredygtigt spor på langt sigt, dvs. i løbet af de kommende årtier, forudsætter det, at de ud fra denne synsvinkel mest velegnede energikilder og energibærere gøres teknisk tilgængelige og økonomisk rentable. Dertil kræves en vedvarende forskningsindsats.

Forskning på længere sigt er også en forudsætning for udviklingen af et bæredygtigt europæisk transportsystem. Et sådant system optræder som et hovedmål for EU i den hvidbog om den fælles transportpolitik, som Kommissionen for tiden arbejder på.

På verdensplan forskes der i denne tid for cirka to milliarder euro årligt i klimaforandringer. Europa bidrager med 500 millioner euro til denne forskning, USA med 900.

⁽¹⁾ Hovedmålene for den nukleare forskning redegøres der for i bilaget »Videnskabelige og teknologiske mål« til rammeprogramforslaget for Euratom.

⁽²⁾ KOM(2000) 769.

EU er part i de internationale aftaler på en række områder, der hænger sammen med de globale miljø- og klimaændringer, f.eks. Kyoto-protokollen om klimaændringer og FN's konventioner om biodiversitet og ørken-dannelse. Den bør for sin egen skyld levere et både omfattende og sammenhængende bidrag til de store inter-nationale forskningsprogrammer for disse emner.

Fællesskabet kan medvirke til at sikre den nødvendige koordinering af det europæiske bidrag til den globale indsats.

På t æ n k t e i n d s a t s o m r å d e r

Teknologi for bæredygtig udvikling

På kort og mellemlangt sigt vil Fællesskabet koncentrere sig om et begrænset antal større tiltag på følgende områder:

- vedvarende energi, energibesparelser og energieffektivitet, især i bymiljøer, samt renere transport med udvikling af ny køretøjstyper, især til vejtransport, og alternativer brændstoffer
- intelligent transport, især i form af teknologi, der muliggør en bedre fordeling af trafikken mellem transportformerne, større integration af dem og øget interoperabilitet mellem dem, f.eks. gennem ny måder at styre den logistiske kæde på (især for containertransport).

På længere sigt vil der navnlig blive satset på:

- brændselsceller til stationære anlæg og i transporten
- brintteknologi
- nye principper for solstrømsteknologi og avanceret anvendelse af biomasse.

Globale miljø- og klimaændringer

Fællesskabet vil i første række gøre en indsats på følgende områder:

- klimavirkninger af drivhusgasemissioner og kulstofdræn (have, skove, jordbund) og mekanismerne bag dem
- vandressourcernes kredsløb
- biodiversitet, beskyttelse af genetiske ressourcer, de terrestriske og marine økosystemers virkemåde og menneskelige aktiviteterets samspil med dem
- mekanismer bag ørken dannelse og naturkatastrofer, der er betinget af klimaændringer
- globale systemer til observation af klimaændringer.

1.1.7. **Borgere og styreform i det europæiske videnssamfund**

M å l

Formålet med dette udvalgte forskningstema er at mobilisere de europæiske forskningsressourcer inden for de økonomiske og politiske videnskaber, socialvidenskab og humaniora i al deres mangfoldighed til en sammenhængende satsning på at forstå og beherske de spørgsmål, der opstår i forbindelse med videnssamfundets fremkomst og dets nye typer forhold mellem borgere og institutioner.

B e g r u n d e l s e f o r i n d s a t s e n o g e u r o p æ i s k m e r v æ r d i

På Det Europæiske Råds møder i Lissabon i marts 2000 og i Nice i november 2000 satte EU sig det ambitiøse mål »at blive den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, en økonomi, der kan skabe en holdbar økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed.«

I denne sammenhæng lagde Det Europæiske Råd i Lissabon særlig vægt på, at »menneskene er Europas største aktiv«, og på at Europas almene og erhvervsrettede uddannelsessystemer nødvendigvis må »tilpasses såvel kravene i det videnbaserede samfund som behovet for et bedre beskæftigelsesniveau og en bedre jobkvalitet.«

Overgangen til videnøkonomi og vidensamfund i Europa og en bæredygtig udvikling af dette samfund til gavn for alle dets borgeres livskvalitet vil gå lettere, jo bedre man forstår og behersker udviklingen. Dertil kræves omfattende forskning i spørgsmålene omkring integreret og bæredygtig økonomisk og social udvikling, der bygger på grundværdier, som retfærdighed og solidaritet, der karakteriserer den europæiske samfundsmodel. Forskning inden for de økonomiske og politiske videnskaber, socialvidenskab og humaniora skal således bistå med at sikre, at vi kan beherske og udnytte en eksponentielt stigende informations- og videnmængde, og at vi forstår de processer, der er i gang på dette område.

I Europa opstår dette spørgsmål især i forbindelse med problemkomplekset omkring demokratiets funktionsmåder og de nye styreformer. Hvad der står på spil, er borgernes forhold til institutionerne i et miljø, hvor politikken og beslutningsprocesserne indgår i et komplekst samspil, som karakteriseres af overlejlrede beslutningsniveauer på nationalt, regionalt og europæisk plan og af den stigende rolle, som civilsamfundet og dets repræsentanter spiller i den politiske debat.

Spørgsmål af denne art har en indlysende, ja indbygget europæisk dimension, som oven i købet bedst studeres i sin globale kontekst.

I forskningen på nationalt plan er man først ved at begynde at rette søgelyset mod den europæiske dimension, som endnu ikke får den opmærksomhed, den har krav på.

Og dog forekommer det mest naturligt at tage fat på disse forhold i europæisk skala. En indsats på EU-plan vil oven i købet give mulighed for at sikre den nødvendige metodemæssige sammenhæng og for at udnytte den europæiske mangfoldighed og hele den rigdom af varierede indfaldsvinkler, Europa kan byde på.

P å t æ n k t e i n d s a t s o m r å d e r

Fællesskabets indsats vil fokusere på følgende temaer:

Vidensamfund

- forbedring af produktion, formidling og udnyttelse af viden i Europa
- foreliggende muligheder og valg at træffe under udbygningen af et vidensamfund, der står til tjeneste for de mål, som EU har sat sig på Det Europæiske Råds møder i Lissabon og Nice, især på områderne bedre livskvalitet, beskæftigelsespolitik og arbejdsmarked, livslang almen og erhvervsrettet uddannelse samt styrkelse af den sociale sammenhængskraft og af en bæredygtig udvikling
- forskelle i overgangsprocesserne mod vidensamfundet på lokalt, nationalt og europæisk niveau.

Medborgerskab, demokrati og nye styreformer

- følger af den europæiske integration og af EU's udvidelse for demokratiet, for legitimitetsbegrebet og for institutionernes funktionsmåde
- nye afgrænsninger af kompetence- og ansvarsområder og nye styreformer
- spørgsmål om sikkerhed i forbindelse med konfliktløsning og genopretning af fred og retsstatsforhold
- fremkomst af nye former for medborgerskab og nye identiteter, den kulturelle mangfoldigheds former og virkninger i Europa.

Praktisk vil Fællesskabets indsats blive koncentreret om støtte til:

- sammenlignende tværnationale forskningsprojekter og undersøgelser samt samordnet udarbejdelse af statistikker og af kvalitative og kvantitative indikatorer
- tværfaglig forskning til underbygning af politiske mål
- opbygning og drift af forskningsinfrastruktur og data- og videnbaser i europæisk skala.

1.2. Foregribelse af EU's behov inden for videnskab og teknologi

Aktiviteterne har følgende formål:

- at dække videnskabelige og teknologiske behov i forbindelse med Fællesskabets og EU's politik på alle de områder, herunder de udvalgte forskningstemaer, hvor det ikke er nødvendigt at anvende de udvalgte forskningstemaers tre primære virkemidler, men hvor der derimod er brug for særlige tiltag og støtteformer

- hurtigt og smidigt at dække særlige nyopståede videnskabelige og teknologiske behov og reagere på væsentlige uforudsete udviklinger samt dække visse særlige behov, der opstår i det videnskabelige pionerarbejde, især på temaoverskridende og tværfaglige områder, herunder på områder, der er knyttet til de udvalgte forskningstemaer.

Aktiviteterne vil ligge inden for følgende områder og behandle følgende temaer:

1.2.1. **Aktiviteter på grundlag af forslagsindkaldelser**

Aktiviteterne udføres inden for to kategorier af forskning, der ikke udelukker hinanden gensidigt:

- Forskning, der er behov for med henblik på at udforme, iværksætte og overvåge anvendelsen af Fællesskabets og EU's politik:
  - forskning til støtte for gennemførelsen af fælles politikker som den fælles landbrugspolitik og den fælles fiskeripolitik
  - forskning til underbygning af EU's politiske mål, som de f.eks. er fastlagt i det sjette miljøhandlingsprogram ⁽¹⁾ eller i hvidbogen »På vej mod en europæisk strategi for energiforsyningsikkerhed« ⁽²⁾
  - forskning til underbygning af de mål, Det Europæiske Råd har fastlagt for EU, f.eks. på møderne i Lissabon og Feira for den økonomiske politik, informationssamfundspolitikken og e-Europe, erhvervs-, arbejdsmarkeds- og beskæftigelsespolitikken samt uddannelsespolitikken (almen og erhvervsrettet), herunder de nødvendige værktøjer og statistiske metoder
  - forskning, der er behov for i forbindelse med andre af Fællesskabets eller EU's politikker, f.eks. på områder som sundhed, især folkesundhed, regionaludvikling, handel, udenrigsforhold og udviklingsbistand eller retlige og indre anliggender.
- Forskning, der imødekommer behov på visse nye tværfaglige og multidisciplinære områder eller områder i den videnskabelige frontforskning, og som specielt har til formål at hjælpe europæisk forskning med at tage fat på vigtige og uventede nyudviklinger, herunder på områder i tilknytning til de udvalgte forskningstemaer.

Aktiviteter på disse områder iværksættes på de vilkår, på grundlag af de principper og ved hjælp af de mekanismer, der anføres i det følgende:

- De pågældende aktiviteter tager navnlig form af:
  - specifikke målrettede projekter, som regel af begrænset rækkevidde, udført i partnerskaber af en størrelse, der passer til de behov, der skal dækkes
  - etablering af netværksamarbejde mellem forskningsprojekter på nationalt plan, når det kræver mobilisering af de ressourcer, der findes i medlemsstaterne, at nå de tilsigtede mål.

I særligt begrundede tilfælde, hvor de tilsigtede mål bedst kan nås på den måde, kan der i begrænset omfang blive tale om at benytte de udvalgte forskningstemaers virkemidler, f.eks. ekspertisenet eller i givet fald integrerede projekter.

- Valget af temaer, områder og forskningsemner foretages af Kommissionen på grundlag af en evaluering, der udføres af en intern brugergruppe, som støtter sig på udtalelser fra et uafhængigt rådgivningsorgan af fremtrædende uafhængige eksperter, der repræsenterer videnskaben og erhvervslivet.
- Ved iværksættelsen af sådanne aktiviteter kunne man gå frem i to etaper: Først indkaldelse af interessetilkendegivelser fra alle retlige enheder og organisationer i EU for at identificere og derpå vurdere behovene. Derpå indkaldelse af forslag til de temaer, der udvælges på dette grundlag.
- Blandt de projekter som ved faglig evaluering (»peer review«) skønnes at have den fornødne videnskabelige og teknologiske kvalitet, vil Kommissionen udvælge dem, der bedst kan understøtte den politik, den skal gennemføre.
- Sådanne aktiviteter vil i overensstemmelse med deres koncept og mål blive iværksat på grundlag af årlige beslutninger.

⁽¹⁾ KOM(2001) 31.

⁽²⁾ KOM(2000) 769.

De omfatter i øvrigt især følgende:

— *Specifikke forskningsaktiviteter for små og mellemstore virksomheder*

Små og mellemstore virksomheders medvirken i rammeprogrammet foregår hovedsagelig inden for de udvalgte forskningstemaer.

Disse specifikke aktiviteter gennemføres som støtte til europæisk økonomisk konkurrenceevne og til erhvervsfremme- og innovationspolitikken og har til formål at bistå små og mellemstore virksomheder på traditionelle eller nye områder med at udvikle deres evne til at drive virksomhed på europæisk og internationalt plan.

Der kan gennemføres sådanne aktiviteter på alle videnskabelige og teknologiske felter, og de kan antage følgende former:

— *Kollektiv forskning:*

Omfattende og mere langsigtede forskningstiltag, som gennemføres af tekniske forskningscentre på vegne af brancheforeninger eller virksomhedsgrupper i hele industrigrene på europæisk plan, hvor der er overvægt af små og mellemstore virksomheder.

— *Kooperativ forskning:*

Forskning, som forskningscentre gennemfører for flere små og mellemstore virksomheder fra forskellige europæiske lande i emner af fælles interesse, eller som enkelte små og mellemstore virksomheder gennemfører i samarbejde med forskningscentre og universiteter.

— *Specifikke internationale samarbejdsaktiviteter*

Disse specifikke aktiviteter gennemføres til støtte for EU's udenrigs- og udviklingspolitik og finder navnlig sted som led i samarbejdet med:

- tredjelande i Middelhavsområdet
- Rusland og SNG-staterne
- udviklingslandene.

1.2.2. **Det Fælles Forskningscenters aktiviteter** ⁽¹⁾

I overensstemmelse med centrets mission, som er at levere videnskabelig og teknisk støtte til EU's politik, vil FFC koncentrere sine aktiviteter om en række udvalgte temaer for udformningen og gennemførelsen af sektorpolitikkerne. Aktiviteterne vil have en stærk europæisk dimension og støtte sig på en række specifikke kompetencer.

Aktiviteterne udføres af FFC på de områder, hvor centret har særlig kompetence, hvor det har særligt eller ligefrem enestående udstyr, og på områder, hvor dets neutralitet i forhold til nationale og private interesser gør, at det er det bedste sted at udføre forskning i tilknytning til udformning og gennemførelse af EU-politikker og til udførelse af opgaver i medfør af disse politikker, som Kommissionen i visse tilfælde skal varetage.

FFC udfører sine aktiviteter i tæt samarbejde, herunder netværkssamarbejde, med forskersamfundet, nationale forskningsinstitutioner og virksomheder i Europa.

En væsentlig fællesnævner for FFC's aktiviteter er borgernes sikkerhed under forskellige synsvinkler: sundhed, miljø, nuklear sikkerhed, offentlig sikkerhed og bekæmpelse af svig.

Derfor er der udvalgt to specifikke forskningsområder (et tredje er omfattet af Euratom-rammeprogrammet):

— *Fødevarer, kemikalier og sundhed:*

Fødevarerensikkerhed og -kvalitet, især bekæmpelse af kogalskab (BSE); genmodificerede organismer, kemikalier, biomedicinske anvendelser (især etablering af referencer på dette område).

⁽¹⁾ FFC's aktiviteter inden for nuklear forskning redegøres der for i bilaget »Videnskabelige og teknologiske mål« til rammeprogramforslaget for Euratom. FFC vil i øvrigt bidrage til indsatsen for at strukturere det europæiske forskningsrum og kan deltage i alle de aktiviteter under rammeprogrammet, der gennemføres efter forslagsindkaldelse, inden for de udvalgte forskningstemaer og under »Foregribelse af EU's videnskabelige og teknologiske behov«. I forbindelse med disse aktiviteter vil det udføre sonderende forskning i begrænset omfang.

— *Miljø og bæredygtig udvikling:*

Klimaændringer (kulstofcyklus, modelopstilling, påvirkninger) og teknologier for bæredygtig udvikling (vedvarende energi, redskaber til integration af politikkerne), beskyttelse af det europæiske miljø, opbygning af netværk og referencemålinger, teknisk støtte til GMES-målene.

Derudover gennemføres der tre mere generelle aktivitetstyper:

— *videnskabelig og teknologisk fremtidsforskning:*

Teknisk-økonomisk fremtidsforskning på grundlag af aktiviteterne i europæiske netværk.

— *Referencematerialer og målinger ⁽¹⁾:*

Fællesskabets Referencebureau og certificerede referencematerialer, validering og kvalificering af kemiske målemetoder.

— *Offentlig sikkerhed og bekæmpelse af svig:*

Detektering af personelminer, forebyggelse af naturlige og teknologibetingede risici, netværk til støtte for sikkerheden på Internettet i EU, teknologi til bekæmpelse af svig.

2. STRUKTURERING AF DET EUROPÆISKE FORSKNINGSRUM

2.1. **Forskning og innovation**

Må l

Formålet med indsatsen omkring denne hovedlinje er at stimulere teknologisk innovation, udnyttelse af forskningsresultater, formidling af viden og teknologi og oprettelse af teknologivirksomheder i alle egne af EU.

Begrundelse for indsatsen og europæisk merværdi

Europas relativt dårlige evne til at omsætte forskningsresultater og videnskabelige og teknologiske gennembrud til industrielle, økonomiske og forretningsmæssige succeshistorier er en af dette kontinents mest åbenlyse svagheder. En indsats for at stimulere virksomheder til innovation på europæisk plan kan bidrage til at hæve Europas præstationer som helhed og øge den europæiske ydeevne på dette område. Det kan gøres ved at hjælpe virksomheder og innovatorer i deres bestræbelser på at operere på europæisk plan og på de internationale markeder og ved at lade aktører i alle EU's regioner få del i erfaringer og viden, som erhverves i andre regioner, via initiativer på EU-plan.

På t æ n k t e i n d s a t s o m r å d e r

Aktiviteterne på dette område skal supplere de innovationsaktiviteter, der igangsættes under »Integration af europæisk forskning.«

De får karakter af generelle støtteaktiviteter for innovation som supplement til nationale og regionale aktiviteter og i tilknytning til disse; hensigten er at gøre indsatsen på dette område mere sammenhængende.

Der ydes støtte til:

- samling af det europæiske innovationsmiljøes aktører i netværk og gennemførelse af analyser og undersøgelser med det formål at stimulere til udveksling af erfaringer og god praksis
- tilskyndelse til tværregionalt samarbejde om innovation samt støtte til oprettelse af teknologivirksomheder og udarbejdelse af regionale strategier på området
- forsøg med nye redskaber og nye indfaldsvinkler til teknologisk innovation
- etablering eller konsolidering af informationstjenester, især elektroniske, som f.eks. Cordis, og innovationskonsulenttjenester (teknologioverførsel, beskyttelse af intellektuel ejendomsret, adgang til risikovillig kapital)

⁽¹⁾ FFC's aktiviteter inden for metrologi på det nukleare område redegøres der for i bilaget »Videnskabelige og teknologiske mål« til rammeprogramforslaget for Euratom.

- aktiviteter på området økonomisk og teknologisk markedsovervågning (analyser af teknologiudviklingen, af applikationer og markeder samt bearbejdning og formidling af oplysninger, der kan være til støtte for forskere, virksomhedsledere, især i små og mellemstore virksomheder, og investorer, når de skal træffe beslutninger)
- analyse og evaluering af innovationsaktiviteter under EU-støttede forskningsprojekter og udnyttelse af den lære, der kan udledes heraf, i innovationspolitikken.

Visse af disse tiltag vil blive iværksat i samarbejde med tilsvarende tiltag, som EIB gennemfører (især via EIF) som led i bankens »Innovation 2000« -initiativ, og andre der gennemføres af strukturfondene.

2.2. Menneskelige ressourcer og mobilitet

Mål

Her er formålet ud i de fjerneste hjørner af EU at understøtte investeringen i mennesker som Europas største aktiv med kvalifikationer blandt de højeste i verden. Midlet er at anspore til tværnational mobilitet med henblik på uddannelse, kompetenceudvikling og videnoverførsel, navnlig mellem forskellige sektorer; at støtte udvikling af fremragende videnskabelig ekspertise; og at bistå med at øge Europas tiltrækningskraft for forskere fra tredjelande. Herunder skal man ved at træffe alle relevante foranstaltninger søge at udnytte intelligensreserverne i alle dele af befolkningen, ikke mindst blandt kvinder.

Begrundelse for indsatsen og europæisk merværdi

Fremme af tværnational mobilitet er et enkelt og særdeles effektivt og stærktvirkende middel til at højne ekspertisen i Europa som helhed og fordele den bedre mellem regionerne. Mobilitet giver mulighed for at hæve forskeruddannelsens kvalitet betydeligt, stimulerer til udveksling og udnyttelse af viden og hjælper med til at skabe ekspertisepoler af international standard med tiltrækningskraft overalt i Europa. En indsats på EU-plan på dette område vil, ligesom en indsats for opkvalificering af menneskene i det hele taget, nødvendigvis få betydelige virkninger, når den gennemføres i tilstrækkeligt omfang.

På tænkte indsatsområder

Der kan gennemføres sådanne aktiviteter på alle videnskabelige og teknologiske felter, og de kan bl.a. antage følgende former:

- generel støtte til universiteters, forskningscentres, virksomheders og netværks modtagelse af forskere fra Europa og tredjelande
- individuel støtte til europæiske forskere, der tager ophold i et andet europæisk land eller et tredjeland, og til særlig fremragende tredjelandsforskere, der ønsker at komme på et ophold i Europa
- ordninger for hjemrejse til herkomstland og -region og ordninger for (gen)indslusning på arbejdsmarkedet, bl.a. i forbindelse med tildeling af generel og individuel støtte
- finansieringstilskud til nationale eller regionale programmer til støtte for forskermobilitet, når de er åbne for forskere fra andre europæiske lande
- støtte til europæiske forskerhold på højeste ekspertiseniveau, især når de arbejder med frontforskning eller tværfaglig forskning
- priser for særlig fremragende forskningspræstationer til en forsker, der har fået mobilitetstilskud fra EU.

2.3. Forskningsinfrastruktur

Mål

Disse aktiviteter har til formål at bistå med etableringen af et fintmasket forskningsinfrastrukturnet af højeste kvalitet i Europa og at stimulere til en optimal udnyttelse af det på europæisk plan.

Begrundelse for indsatsen og europæisk merværdi

Ved at anlægge en europæisk indfaldsvinkel til den forskningsinfrastrukturelle udbygning og ved at tage EU-initiativer på dette område kan man bidrage væsentligt til at styrke det europæiske forskningspotentiel og dets udnyttelse. Det kan gøres ved at bidrage til, at adgangen til infrastrukturen i de forskellige medlemsstater gøres bredere, og til, at komplementariteten mellem de forhåndenværende anlæg styrkes, ved at stimulere til udbygning eller etablering af infrastruktur, som betjener hele Europa, og til, at der i forbindelse med udbygningen træffes valg, som er optimale ud fra ønskerne om en europæisk dimension og om regional teknologiudvikling.

På t æ n k t e i n d s a t s o m r å d e r

Der vil blive iværksat sådanne aktiviteter på alle videnskabelige og teknologiske felter, herunder inden for de udvalgte forskningstemaer. Der vil blive rettet en særlig opmærksomhed mod europæisk forsknings behov for på alle områder og i alle fag at råde over en hurtig kommunikationsinfrastruktur med stor kapacitet (især baseret på arkitekturer af Grid-typen) og over elektroniske publikationstjenester. Aktiviteterne vil blive defineret og gennemført med særlig støtte i udtalelser fra European Science Foundation, og de vil tage form af støtte til følgende formål:

- Tværnational adgang til forskningsinfrastruktur.
- Europadækkende infrastrukturudbyderes eller -konsortiers iværksættelse af integrerede initiativer, der skal gøre det muligt at levere ydelser i europæisk skala, og som ud over transnational adgang også kan omfatte etablering og drift af samarbejdsnetværk og gennemførelse af fælles forskningsprojekter, der har til formål at hæve de pågældende infrastrukturtiltjenesters ydeevne.
- Forundersøgelser og andre forberedelser til etablering af nye infrastrukturtiltjenester i europæisk skala.
- Optimering af den europæiske infrastruktur ved begrænset støtte til etablering af ny infrastruktur. Denne støtte kan eventuelt lægges oven i finansieringstilskud, som EIB eller strukturfondene yder til etableringen. Sådanne tilskud skal systematisk være betinget af gennemførlighedsundersøgelser.

2.4. Videnskab og samfund

M å l

Formålet er at anspore til udvikling af harmoniske relationer mellem videnskab og samfund i Europa og til åbenhed over for nye idéer. Midlet er etablering af et nyt forhold og en kvalificeret dialog mellem forskere, erhvervsfolk, politikere og borgere.

B e g r u n d e l s e f o r i n d s a t s e n o g e u r o p æ i s k m e r v æ r d i

Der er et stort behov for at tage spørgsmålene om forholdet mellem videnskab og samfund op på europæisk plan, eftersom de har en udpræget europæisk dimension. Det hænger sammen med, at spørgsmålene meget ofte opstår på europæisk plan (som det har vist sig med fødevarerikkerheden), med at man bør kunne drage nytte af andre landes erfaringer og viden, som ofte supplerer det man selv har fundet frem til, og med at der må tages hensyn til de meget forskellige synspunkter på spørgsmålene, som afspejler Europas kulturelle mangfoldighed.

På t æ n k t e i n d s a t s o m r å d e r

I forlængelse af det arbejdsdokument, Kommissionens tjenestegrene har udsendt under titlen »Videnskab, samfund og borgere i Europa«⁽¹⁾, vil aktiviteterne på dette område — som vil omfatte alle videnskabelige og teknologiske felter — fortrinsvis berøre følgende temaer:

- Overvindelse af kløften mellem videnskab og samfund: videnskab og styreformer; videnskabelig rådgivning; inddragelse af samfundet i forskningen; fremtidsforskning.
- Ansvarsbevidst anvendelse af den videnskabelige og teknologiske udvikling: risiko; ekspertise; anvendelse af forsigtighedsprincippet; europæisk referencesystem; etik.
- Styrkelse af dialogen mellem videnskab og samfund: nye dialogformer; oplysning af befolkningen om videnskabelige spørgsmål; unges interesse for en videnskabelig løbebane; kvinder i videnskab og forskning.

Aktiviteterne vil tage form af støtte til:

- netsamarbejde og etablering af strukturerede forbindelser mellem de berørte institutioner og aktiviteter på nationalt, regionalt og europæisk plan
- udveksling af erfaringer og god praksis
- gennemførelse af specifikke forskningsopgaver

⁽¹⁾ SEC(2000) 1973.

- oplysningsarrangementer med stor synlighed som f.eks. prisuddelinger og konkurrencer
- oprettelse af data- og informationsbaser og gennemførelse af undersøgelser af de forskellige temaer, navnlig statistik- og metodeundersøgelser.

3. STYRKELSE AF GRUNDLAGET FOR DET EUROPÆISKE FORSKNINGSRUM

Mål

Formålet er at styrke koordinering og understøtte en sammenhængende tilrettelæggelse af forsknings- og innovationsfremmeindsatsen i Europa.

Begrundelse for indsatsen og europæisk merværdi

Realiseringen af det europæiske forskningsrum forudsætter først og fremmest en bedre sammenhæng og koordinering mellem nationale, regionale og europæiske aktiviteter og politikker for forskning og innovation. En indsats fra EU's side kan være med til at stimulere igangværende bestræbelser i denne retning og til at opbygge et fundament af informationer, viden og analyser, som vil være uundværligt for gennemførelsen af dette projekt.

På tænkte indsatsområder

Der kan gennemføres aktiviteter på alle videnskabelige og teknologiske felter, og de vil antage følgende former:

- For at styrke koordineringen af forskningsaktiviteterne i Europa, på nationalt som på europæisk plan, ydes der finansieringstilskud til:
  - gensidig åbning af nationale programmer
  - netsamarbejde mellem forskningsaktiviteter på nationalt og regionalt niveau
  - videnskabeligt og teknologisk samarbejde i andre europæiske samarbejdsfora, f.eks. aktiviteterne i European Science Foundation
  - samarbejde og fælles initiativer mellem specialiserede europæiske samarbejdsorganer som f.eks. CERN, EMBL, ESO og ESA ⁽¹⁾.

Aktionerne vil blive gennemført som led i bestræbelserne på at optimere det europæiske videnskabelige og teknologiske samarbejdes overordnede funktionsevne og på at sørge for, at dets forskellige komponenter, herunder COST og Eureka, supplerer hinanden.

- Til støtte for en sammenhængende udvikling af forsknings- og innovationspolitikken i Europa sættes der ind på følgende områder:
  - analyser og undersøgelser, arbejder vedrørende fremtidsforskning, statistik og indikatorer på det videnskabelige og teknologiske område
  - oprettelse af og ydelse af driftsstøtte til specialiserede arbejdsgrupper, høringsfora og politiske debatfora
  - støtte til benchmarking af forsknings- og innovationspolitik på nationalt, regionalt, og europæisk plan
  - støtte til kortlægning af videnskabelig og teknologisk ekspertise i Europa
  - støtte til udførelse af arbejder, som er nødvendige for at forbedre de regulerings- og forvaltningsmæssige rammevilkår for forskning og innovation i Europa.

⁽¹⁾ CERN: Den Europæiske Organisation for Højenergifysik; EMBL: Det Europæiske Molekylærbiologiske Laboratorium; ESO: Den Europæiske Organisation for Astronomisk Forskning vedrørende den Sydlige Stjernehimmel; ESA: Den Europæiske Rumorganisation.

BILAG II

DET SAMLEDE MAKSIMUMSBELOB, ANDELE OG VEJLEDENDE FORDELING

Det samlede maksimumsbeløb og andelen for hver af de påtænkte aktioner som omhandlet i EF-traktatens artikel 164 er følgende:

	Millioner euro
Første aktion ⁽¹⁾	13 570
Anden aktion ⁽²⁾	600
Tredje aktion ⁽³⁾	300
Fjerde aktion ⁽⁴⁾	1 800
Samlet maksimumsbeløb ^(*)	16 270
(*) Vejledende fordeling:	
1) Integration af europæisk forskning ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾	12 770
— Genomforskning og bioteknologi i sundhedens tjeneste	2 000
— Teknologi til informationssamfundet	3 600
— Nanoteknologi, intelligente materialer, nye produktionsprocesser	1 300
— Luftfart og rumfart	1 000
— Fødevarerikkerhed og sundhedsrisici	600
— Bæredygtig udvikling og globale miljø- og klimaændringer	1 700
— Borgere og styreformere i det europæiske videnssamfund	225
— Foregribelse af EU's behov inden for videnskab og teknologi ⁽⁷⁾	2 345
2) Strukturering af det europæiske forskningsrum	3 050
— Forskning og innovation	300
— Menneskelige ressourcer og mobilitet	1 800
— Forskningsinfrastruktur	900
— Videnskab og samfund	50
3) Styrkelse af grundlaget for det europæiske forskningsrum	450
— Støtte til koordinering af aktiviteter	400
— Støtte til en sammenhængende udvikling af forskningspolitikken	50
I alt	16 270 ⁽⁸⁾

⁽¹⁾ Omfatter aktiviteterne under hovedlinjen »Integration af europæisk forskning« undtagen internationalt samarbejde, samt aktiviteterne til udbygning af forskningsinfrastrukturen, temaet videnskab og samfund under hovedlinjen »Strukturering af det europæiske forskningsrum« og hovedlinjen »Styrkelse af grundlaget for det europæiske forskningsrum«.

⁽²⁾ Omfatter aktiviteterne vedrørende internationalt samarbejde under hovedlinjen »Integration af europæisk forskning«, inden for de udvalgte forskningstemaer og aktiviteter til foregribelse af EU's behov inden for videnskab og teknologi.

⁽³⁾ Omfatter de specifikke aktiviteter under temaet »Forskning og innovation« inden for hovedlinjen »Strukturering af det europæiske forskningsrum« som supplement til de innovationsaktiviteter, der gennemføres under hovedlinjen »Integration af europæisk forskning«.

⁽⁴⁾ Omfatter aktiviteterne under temaet »Menneskelige ressourcer og mobilitet« inden for hovedlinjen »Strukturering af det europæiske forskningsrum«.

⁽⁵⁾ Målet er at tildele mindst 15 % af de finansielle midler under denne rubrik til små og mellemstore virksomheder.

⁽⁶⁾ Heraf 600 mio. EUR til internationale samarbejdsaktiviteter.

⁽⁷⁾ Heraf 715 mio. EUR til FFC-aktiviteter.

⁽⁸⁾ Hertil kommer et beløb på 1 230 mio. EUR under Euratom-rammeprogrammet, med følgende vejledende fordeling: Behandling og opbevaring af nukleart affald 150 mio. EUR, kontrolleret termionuklear fusion 700 mio. EUR (heraf er 200 mio. EUR afsat til deltagelsen i ITER-projektet), andre aktiviteter: 50 mio. EUR, FFC-aktiviteter 330 mio. EUR (heraf 110 mio. EUR til behandling og opbevaring af nukleart affald).

BILAG III

VIRKEMIDLER OG VILKÅR FOR FINANSIERINGSTILSKUD FRA FÆLLESSKABET

For at bidrage til realiseringen af det europæiske forskningsrum yder Fællesskabet i henhold til særprogrammer tilskud til forskning og teknologisk udvikling, herunder demonstration, som gennemføres inden for rammeprogrammets udvalgte forskningstemaer, samt inden for andre videnskabelige og teknologiske områder og temaer.

Fællesskabets tilskud til disse aktiviteter, hvori der indgår innovationsfremmende foranstaltninger, ydes på grundlag af en række virkemidler, som beskrives nedenfor.

1. VIRKEMIDLER

1.1. Virkemidler til integration af forskningen

1.1.1. *Ekspertisenet*

Inden for rammeprogrammets udvalgte forskningstemaer ydes der finansieringstilskud til ekspertisenet.

Formålet med at støtte disse netværk er at fremme særlig fremragende kompetencer i Europa ved at samle de ekspertiseressourcer, der findes på universiteter, i forskningscentre og virksomheder, på tværs af medlemsstaterne, således at der skabes en dybtgående og varig integration, der kan resultere i en kritisk masse af kompetencer i form af »virtuelle centres of excellence«.

Integrationsbestrebelse vil blive sikret gennem et fælles aktivitetsprogram, der repræsenterer en væsentlig del af arbejdet i de enheder, der samles i netværkene. Disse enheder får brug for at have tilstrækkelig handlefrihed til, at de gradvis kan integrere deres aktiviteter med de øvrige enheders aktiviteter.

Aktivitetsprogrammerne bliver af en størrelsesorden på flere millioner euro pr. år og vil blive fastlagt på grundlag af præcist afgrænsede forskningstemaer og -emner, men ikke ud fra forud fastsatte mål eller resultater. Når sådanne programmer gennemføres, vil det bevirke en gradvis integration af arbejdsprogrammerne inden for de pågældende områder og en præcis fordeling af aktiviteterne, en omfattende udveksling af personale og en intensiv brug af elektroniske informations- og kommunikationsnet og virtuelle og interaktive arbejdsmåder. Programmerne vil nødvendigvis indebære verificerbare aktiviteter til forvaltning, overførsel og nyttiggørelse af den producerede viden.

Ekspertisenettene vil blive udvalgt på grundlag af indkaldelser af forslag.

Ved hjælp af mobilitetsfremmeforanstaltninger vil ekspertisenettene blive tilskyndet til at give adgang for forskere fra andre europæiske lande end dem, hvor de tilknyttede enheder er hjemmehørende. Institutioner fra tredjelande og europæiske videnskabelige samarbejdsorganisationer skal også have adgang til nettene.

1.1.2. *Integrerede projekter*

Inden for rammeprogrammets udvalgte forskningstemaer ydes der finansieringstilskud til integrerede projekter.

Disse projekter vil blive gennemført af konsortier, som ofte indebærer et tæt samarbejde mellem universiteter og erhvervsliv, og beløbsrammen er på to cifrede millionbeløb i euro.

De kan eventuelt omfatte »risikobetonede« forskningsaktiviteter, men det vil under alle omstændigheder blive defineret klart, hvilken videnskabelig og teknologisk viden eller hvilke produkter, fremgangsmåder eller tjenesteydelser der sigtes mod. De integrerede projekter kan i visse tilfælde opbygges i »klynger« (clusters) af delprojekter om forskellige aspekter af samme mål, som partnere fra erhvervsliv og offentlige forskningsinstitutioner samler i en fælles indsats på grundlag af en tidsplan, der ajourføres regelmæssigt.

Gennemførelsen vil nødvendigvis indebære verificerbare aktiviteter til formidling, overførsel og nyttiggørelse af den producerede viden, samt analyse og evaluering af de pågældende teknologiers økonomiske og samfundsmæssige virkning og af de faktorer, der spiller en rolle for en vellykket udnyttelse af dem.

De skal fortrinsvis gennemføres på grundlag af helhedsplaner for finansieringen, som omfatter en mobilisering af store offentlige og private midler, samt anvendelse af andre samarbejds- eller finansieringsordninger, f.eks. Eureka eller EIB's og EIF's finansieringsinstrumenter.

De integrerede projekter vil blive udvalgt på grundlag af indkaldelser af forslag. Institutioner fra tredjelande og europæiske videnskabelige samarbejdsorganisationer skal også kunne deltage. Der vil blive iværksat specifikke foranstaltninger for at tilskynde små og mellemstore virksomheder til at deltage.

Eksperisennettene og de integrerede projekter forvaltes med stor selvstændighed af deltagerne. De vil således kunne:

- inddrage andre partnere i deres aktiviteter
- udforme projekter af begrænset omfang, der kan indgå i deres aktivitetsprogram, og udsende forslagsindkaldelser
- tilpasse indholdet af programmerne, som der bliver behov for det.

Der foretages regelmæssige evalueringer af, hvordan eksperisennettens og de integrerede projekters aktivitetsprogrammer gennemføres.

1.1.3. **Tilskud til nationale programmer, der gennemføres af flere medlemsstater i forening**

Inden for rammeprogrammets udvalgte forskningstemaer ydes der i henhold til traktatens artikel 169 finansieringstilskud til nationale programmer, som udføres af flere medlemsstater i forening.

De pågældende programmer skal være klart afgrænsede programmer, som iværksættes af staten eller nationale forskningsinstitutioner. En sådan fælles gennemførelse indebærer, at der skal være en specifik struktur for gennemførelsen, og kan sikres ved harmoniserede arbejdsprogrammer og ved fælles, samlede eller koordinerede forslagsindkaldelser. I givet fald kan det være nødvendigt at udbygge og anvende fælles infrastruktur.

Fællesskabet kan yde tilskud til programmer, som udføres af flere medlemsstater i forening. Får andre europæiske lande adgang til disse programmer, kan Fællesskabet også give støtte til, at forskere, forskerhold eller institutioner fra disse lande deltager.

1.1.4. **Foregribelse af EU's behov inden for videnskab og teknologi**

Midlerne til at iværksætte aktiviteter under overskriften »Foregribelse af EU's behov inden for videnskab og teknologi« er beskrevet i bilag I.

1.2. **Virkemidler til strukturering af det europæiske forskningsrum**

Midlerne til at gennemføre aktiviteterne på følgende områder er beskrevet i bilag I:

- Forskning og innovation
- Menneskelige ressourcer og mobilitet
- Forskningsinfrastruktur
- Videnskab og samfund.

1.3. **Virkemidler til styrkelse af grundlaget for det europæiske forskningsrum**

Midlerne til at gennemføre aktiviteterne under denne hovedlinje er beskrevet i bilag I.

2. **VILKÅR FOR FINANSIERINGSTILSKUD FRA FÆLLESSKABET**

Fællesskabet yder finansieringstilskud til aktiviteter, der gennemføres ved hjælp af de ovenfor nævnte virkemidler. Tilskud ydes under iagttagelse af Fællesskabets regler for statsstøtte til forskning og udvikling, samt af de internationale regler på området, særlig WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger. Hvor store finansieringstilskud, der ydes fra rammeprogrammet, og hvilken form de antager, skal kunne tilpasses i hvert enkelt tilfælde, især hvis der kan påregnes tilskud fra andre former for offentlig finansiering, herunder fra andre finansieringskilder fra Fællesskabet, f.eks. EIB og EIF.

Hvis organisationer i regioner med udviklingsefterslæb deltager i finansieringen, og projektet har fået bevilget den højeste tilladte sats for samfinansiering under rammeprogrammet eller et bloktilskud, kan der ydes et supplerende tilskud fra strukturfondene i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 ⁽¹⁾.

Hvis organisationer fra ansøgerlandene deltager, kan der ydes et supplerende tilskud fra finansieringsinstrumenterne for kandidatlandene på tilsvarende betingelser.

Fællesskabet yder støtte ud fra princippet om samfinansiering, bortset fra den støtte, der ydes til undersøgelser, konferencer og offentlige indkøb. Afhængig af de forskellige virkemidlers art vil Fællesskabets finansieringstilskud have form af et bloktilskud eller et tilskud til budgettet for hver fase i gennemførelsen af virkemidlerne.

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999.

Som hovedregel vil der blive truffet beslutning om at yde finansieringstilskud fra Fællesskabet, efter at der har været gennemført offentlige forslagsindkaldelser eller udbud.

Fællesskabet kan ligeledes bidrage i form af tilskud til den nødvendige kapital til udbygning af forskningsinfrastruktur.

Kommissionen iværksætter forskningsaktiviteter på en måde, der sikrer, at Fællesskabets økonomiske interesser beskyttes ved effektiv kontrol, og i fald det konstateres, at der er begået uregelmæssigheder, ved iværksættelse af sanktioner, der har afskrækkende virkning, og som står i et rimeligt forhold til uregelmæssighederne.

I afgørelserne om særprogrammerne til gennemførelse af dette rammeprogram kan der ikke afviges fra de regler, der er fastsat i nedenstående tabel.

Virkemidler	Finansieringstilskud fra Fællesskabet under rammeprogrammet
Integration af forskningen ⁽¹⁾	
1. Finansieringstilskud til ekspertisenet	Fællesskabet kan yde et bloktilskud på grundlag af resultaterne af gennemførelsen af et fælles aktivitetsprogram.
2. Finansieringstilskud til integrerede projekter	Fællesskabet kan yde et tilskud til budgetterne for disse projekter på højst 50 % af de samlede omkostninger.
3. Finansieringstilskud til nationale programmer, der gennemføres af medlemsstaterne i forening	Fællesskabet kan yde et tilskud til aktiviteter, der gennemføres i forening på højst 50 % af de samlede omkostninger. Det kan yde et bloktilskud til dækning af tredjelands forskeres og institutioners deltagelse i disse aktiviteter.
4. Finansieringstilskud til aktiviteter, der gennemføres for at foregribe EU's videnskabelige og teknologiske behov, herunder de specifikke forskningsaktiviteter for små og mellemstore virksomheder og de specifikke internationale samarbejdsaktiviteter	Fællesskabet kan yde et tilskud til budgetterne for disse aktiviteter på højst 50 % af de samlede omkostninger. Det kan afholde alle udgifter til FCC's budget.
Strukturering af det europæiske forskningsrum	
1. Finansieringstilskud til indsatsen for at stimulere samspillet mellem forskning og innovation	Fællesskabet kan yde tilskud til budgetterne for disse aktiviteter.
2. Finansieringstilskud til indsatsen for at udvikle de menneskelige ressourcer og styrke mobiliteten	Stipendier og støtte til uddannelse af eliteforskere ydes i form af bloktilskud.
3. Finansieringstilskud til støtte for forskningsinfrastruktur	Fællesskabet kan yde tilskud på højst 50 % af budgetterne for tekniske forberedelser, herunder gennemførelsesundersøgelser; det kan yde bloktilskud til aktiviteter i forbindelse med tværnational adgang og, på grundlag af resultaterne, til gennemførelse af integrerede initiativer; det kan yde tilskud til budgetterne for opbygning af ny infrastruktur på højst 10 % af de samlede omkostninger.
4. Finansieringstilskud til aktioner, der tager sigte på at skabe harmoniske relationer mellem videnskab og samfund	Fællesskabet kan yde tilskud til budgetterne for disse initiativer.
Styrkelse af grundlaget for det europæiske forskningsrum	
1. Finansieringstilskud til koordineringsaktiviteter	Fællesskabet kan yde tilskud til budgetterne for disse aktiviteter.
2. Finansieringstilskud til støtteforanstaltninger til en sammenhængende udvikling af forskningspolitikkerne	Fællesskabet kan yde tilskud til budgetterne for disse foranstaltninger.

⁽¹⁾ Inden for de tre hovedkategorier af aktiviteter under hovedlinjen »Integration af forskningen«, kan Fællesskabet yde finansieringstilskud til deltagelse fra organisationer og forskere fra tredjelande.

Forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Atomenergifællesskabs flerårige rammeprogram for forskning og uddannelse 2002-2006 som bidrag til realiseringen af det europæiske forskningsrum

(2001/C 180 E/12)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 94 endelig udg. — 2001/0054(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 26. februar 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

udtalt sig positivt om realiseringen af det europæiske forskningsrum.

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 7,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I overensstemmelse med traktatens artikel 7 kan der vedtages et flerårigt rammeprogram, som omfatter alle de forskningsaktiviteter, herunder demonstrations- og uddannelsesaktiviteter inden for kerneenergi, der skal iværksættes ved hjælp af forsknings- og uddannelsesprogrammer.

(2) Kommissionen har i løbet af år 2000 fremlagt to meddelelser henholdsvis om perspektiver og mål for skabelsen af et europæisk forskningsrum ⁽¹⁾ og om realiseringen af det europæiske forskningsrum og retningslinjerne for EU's indsats inden for forskning (2002-2006) ⁽²⁾. Kommissionen fremlagde ligeledes i løbet af år 2000 en meddelelse om innovation i en videnbaseret økonomi ⁽³⁾.

(3) Det Europæiske Råds møder i Lissabon i marts 2000 og i Santa Maria de Feira i juni 2000 mundede ud i konklusioner om, at det af hensyn til beskæftigelsen og den økonomiske vækst er vigtigt, at der hurtigt oprettes et europæisk rum for forskning og innovation.

(4) Europa-Parlamentet ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾, Rådet ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾, Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽⁸⁾ og Regionsudvalget ⁽⁹⁾ har også

(5) Kommissionen fremlagde den 19. oktober 2000 ⁽¹⁰⁾ konklusionerne på den eksterne evaluering af gennemførelsen og resultaterne af de fællesskabsaktioner, der er blevet gennemført i løbet af de fem år forud for evalueringen, samt sine egne kommentarer.

(6) Der bør derfor vedtages et nyt rammeprogram for perioden 2002-2006, som har til formål at bidrage til realiseringen af det europæiske forskningsrum.

(7) I rammeprogrammet for 2002-2006 fastsættes videnskabelige og teknologiske mål og prioriteringer og angives hovedlinjerne for de påtænkte aktioner, som gennemføres under hensyntagen til kravet om, at Fællesskabets finansielle interesser skal beskyttes.

(8) Uden at det i øvrigt berører budgetmyndighedens kompetence i henhold til traktaten, anføres der i denne afgørelse et finansielt referencegrundlag for hele rammeprogrammets varighed, jf. punkt 34 i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ⁽¹¹⁾.

(9) Det Fælles Forskningscenter (FFC) skal bidrage til gennemførelsen af rammeprogrammet, bl.a. på de områder, hvor det kan tilbyde en objektiv og selvstændig ekspertise, og hvor det kan spille en rolle ved gennemførelsen af Fællesskabets politik på andre områder.

⁽¹⁾ KOM(2000) 6 endelig af 18.1.2000.

⁽²⁾ KOM(2000) 612 endelig af 4.10.2000.

⁽³⁾ KOM(2000) 567 endelig af 20.9.2000.

⁽⁴⁾ Beslutning af 18. maj 2000, PE 290.465, s. 48.

⁽⁵⁾ Beslutning af 15. februar 2001.

⁽⁶⁾ Resolution af 15. juni 2000, EFT C 205 af 19.7.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ Resolution af 16. november 2000, EFT C 374 af 28.12.2000, s. 1.

⁽⁸⁾ Udtalelse af 24. maj 2000, EFT C 204 af 18.7.2000, s. 70.

⁽⁹⁾ Udtalelse af 12. april 2000, EFT C 226 af 8.8.2000, s. 18.

⁽¹⁰⁾ Det er vigtigt, at rammeprogrammets forskningsaktiviteter gennemføres under overholdelse af grundlæggende etiske principper, bl.a. dem, der optræder i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁰⁾ KOM(2000) 659 endelig af 19.10.2000.

⁽¹¹⁾ EFT C 172 af 18.6.1996, s. 1.

- (11) Til opfølgning af Kommissionens meddelelse om kvinder og Videnskab ⁽¹⁾, Rådets resolution ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets beslutning ⁽³⁾ herom iværksættes en handlingsplan med det formål at give plads til, at kvinder kan spille en større rolle inden for videnskab og forskning i Europa.
- (12) Kommissionen skal regelmæssigt fremlægge en oversigt over, hvor langt gennemførelsen af rammeprogrammet for 2002-2006 er kommet, og derudover skal den lade gennemføre en uafhængig evaluering af gennemførelsen af de igangsatte aktioner i god tid, og inden Kommissionen fremlægger sit forslag til det følgende rammeprogram.
- (13) Kommissionen har hørt Det Videnskabelige og Tekniske Udvalg, som har afgivet udtalelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

- For perioden 2002-2006 vedtages der et flerårigt rammeprogram for Fællesskabets forsknings- og uddannelsesaktiviteter på kerneenergiområdet, i det følgende benævnt »rammeprogrammet 2002-2006«.
- Rammeprogrammet 2002-2006 omfatter alle aktiviteter vedrørende forskning, teknologisk udvikling, internationalt samarbejde, formidling og nyttiggørelse samt uddannelse på følgende områder:
  - Behandling og opbevaring af nukleart affald
  - Kontrolleret termonuklear fusion
  - Andre Euratom-aktiviteter
  - Det Fælles Forskningscenters Euratom-aktiviteter
- De videnskabelige og teknologiske mål og prioriteringerne i forbindelse hermed er fastsat i bilag I, som også angiver hovedlinjerne for de påtænkte indsatsområder.

Artikel 2

- Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af dette rammeprogram i perioden 2002-2006 er fastsat til 1 230 mio. EUR, og heraf anvendes 150 mio. EUR til behandling og opbevaring af nukleart affald, 700 mio. EUR til kontrolleret termonuklear fusion, 50 mio. EUR til andre

Euratom-aktiviteter og 330 mio. EUR til Det Fælles Forskningscenters Euratom-aktiviteter.

- De nærmere bestemmelser for Fællesskabets finansielle deltagelse fastsættes i henhold til finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, som i givet fald vil blive suppleret med det eller de forsknings- og uddannelsesprogrammer, som Rådet skal vedtage til gennemførelse af denne afgørelse.

Artikel 3

Alle forskningsaktiviteter, der iværksættes under rammeprogrammet 2002-2006, gennemføres under overholdelse af grundlæggende etiske principper.

Artikel 4

I henhold til traktatens artikel 7 offentliggør Kommissionen hvert år en detaljeret rapport om, hvor langt rammeprogrammet 2002-2006 er kommet, bl.a. med hensyn til dets mål og prioriteringer.

Artikel 5

Inden Kommissionen forelægger sit forslag til det følgende rammeprogram, lader den uafhængige højt kvalificerede eksperter foretage en evaluering af resultaterne af Fællesskabets indsats i løbet af de fem år, der går forud for evalueringen. Kommissionen meddeler Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg konklusionerne fra evalueringen og sine bemærkninger hertil.

Artikel 6

Følgende lande kan deltage i rammeprogrammet 2002-2006:

- EØS-landene, i overensstemmelse med betingelserne i EØS-aftalen
- kandidatlandene i Øst- og Centraleuropa, i overensstemmelse med betingelserne i europaaftalerne, de tilhørende tillægsprotokoller og afgørelserne truffet af de respektive associeringsråd
- Cypern, Malta og Tyrkiet, på grundlag af bilaterale aftaler, som skal indgås med disse lande
- Schweiz og Israel, på grundlag af bilaterale aftaler, som skal indgås med disse lande.

⁽¹⁾ KOM(1999) 76.

⁽²⁾ Resolution af 20. maj 1999, EFT C 201 af 16.7.1999, s. 1.

⁽³⁾ Beslutning af 3. februar 2000, PE 284.656.

BILAG

VIDENSKABELIGE OG TEKNOLOGISKE MÅL

1. UDVALGTE FORSKNINGSTEMAER

1.1. **Behandling og opbevaring af nukleart affald**

I dag kommer 35 % af EU's elektricitet fra nuklear fissionsenergi. Denne energiform indgår i debatten om kampen mod klimaændringer og om, hvordan man skal mindske Europas energifafhængighed. De kernekraftværker, der er i drift på nuværende tidspunkt, vil vedblive med at være i drift i mindst 20 år endnu.

På længere sigt vil der kunne udvikles nye sikre teknologier til udnyttelse af den nukleare fissionsenergi for at imødekomme de europæiske energibehov i de kommende årtier, så det bliver muligt at tage hensyn til kravene om en bæredygtig udvikling.

Udnyttelsen af den nukleare fissionsenergi til energiproduktion støder i dag på problemer omkring affaldet, især med hensyn til ibrugtagning af tekniske løsninger på forvaltningen af langlivet affald i industriel skala.

Såvel i det private som det offentlige gøres der en betydelig forskningsindsats inden for teknologi til behandling og opbevaring af nukleart affald i Europa. EU kan påtage sig en koordinerende rolle, hvorved det bliver muligt at samle disse bestræbelser til en kritisk masse og sikre, at der er sammenhæng i de retningslinjer, som affaldsforvaltningsorganerne og de berørte virksomheder følger.

Fællesskabets indsats skal omfatte både det øjeblikkelige problem vedrørende affaldsopbevaring og det langsigtede spørgsmål, om hvordan man kan mindske affaldets virkning. På denne baggrund skal følgende forhold behandles:

- forskning vedrørende langtidsofopbevaring i dybtliggende geologiske lag, med netsamarbejde om de aktiviteter, der gennemføres forskellige steder i de tre hovedtyper af geologiske formationer
- forskning, der går ud på at mindske virkningerne af affaldet, i særdeleshed ved færdigudvikling af koncepter til nye reaktortyper, som producerer mindre affald, og ved udvikling af teknologi til separation og transmutation, der gør det muligt at mindske risikoen i forbindelse med affaldet.

1.2. **Kontrolleret termonuklear fusion**

Kontrolleret termonuklear fusion udgør en af de langfristede muligheder for energiforsyning, især til drift af centrale grundlastværker, under hensyntagen til kravet om bæredygtig udvikling.

På grund af kompleksiteten i den grundlæggende fysik og de teknologiske problemer, der skal løses, må den udvikling, der skal gennemløbes, før fusion kan anvendes til energiproduktion, nødvendigvis foregå i flere etaper, hvor hver fase kan vare flere årtier og er en forudsætning for den følgende.

Den indsats, der er gjort inden for rammerne af EU's integrerede forskningsprogram for kontrolleret termonuklear fusion, har gjort det muligt for Europa at indtage en førerposition inden for forskning i fusion ved magnetisk indeslutning.

Fordi forskningen er nået langt, og der er opnået gode resultater, bl.a. på den europæiske tokamak JET, er det nu muligt at planlægge overgangen til »Next Step«, som består i at skabe en maskine, der er i stand til at producere fusionsreaktioner på vilkår, der kan sammenlignes med vilkårene for en reaktor, der producerer energi.

Afslutningen af de forberedende arbejder til et detaljeret projekt for »Next Step« inden for rammerne af det internationale samarbejdsprojekt ITER, gør det muligt at træffe en beslutning om iværksættelse af dette projekt og konstruktion af denne maskine.

Målet med maskinen er at vise, at det videnskabeligt og teknologisk er muligt at producere energi ved kernefusion. Nøjagtig hvordan projektet skal gennemføres, afhænger af resultaterne af de forhandlinger, der på nuværende tidspunkt føres som led i det internationale samarbejde, og af den senere udvikling, især beslutningerne om Europas bidrag til ITER-projektet og maskinens placering. Der er behov for at få fastlagt juridiske rammer herfor.

EU's deltagelse i ITER-initiativet kræver, at der iværksættes et ledsageprogram, som omfatter følgende elementer:

- Drift af JET-maskinen på en sådan måde, at der kan drages fordel af de forbedringer, som den undergår på nuværende tidspunkt, samt eventuel deltagelse i de forskningsaktiviteter, der er nødvendige for at demontere JET ved slutningen af dens livscyklus.
- Videreførelse af forskningen vedrørende fusionsfysik og -teknologi, herunder: undersøgelse og evaluering af alternative metoder til magnetisk indeslutning, bl.a. med fortsættelse af opførelsen af »stellaratoren« Wendelstein 7-X og drift af de eksisterende anlæg i Euratom-associeringerne; koordinerede aktiviteter vedrørende teknologiforskning, særlig forskning vedrørende materialer til fusion.

Gennemførelsen af »Next Step« vil kræve store menneskelige og finansielle ressourcer. De europæiske partnere inden for Euratom må derfor tilpasse deres nuværende indsats på fusionsområdet, når der træffes beslutning om opførelsen af ITER.

2. ANDRE AKTIVITETER INDEN FOR NUKLEAR SIKKERHED OG SIKKERHEDSKONTROL

På grundlag af indkaldelser af forslag og som støtte for EU's politik vedrørende sundhed, energi og miljø:

- Forskning vedrørende strålingsbeskyttelse, særlig med hensyn til kvantificering af risici i forbindelse med lave strålingsniveauer.
- Undersøgelse af nye koncepter til nye og mere sikre processer til udnyttelse af nuklear energi.
- Uddannelse i nuklear sikkerhed og strålingsbeskyttelse.

3. DET FÆLLES FORSKNINGSCENTERS AKTIVITETER

I overensstemmelse med centrets mission, som er at underbygge EU's politikker videnskabeligt og teknisk, koncentrerer FFC sine aktiviteter omkring følgende områder:

3.1. Nuklear sikkerhed og sikkerhedskontrol

Behandling og opbevaring af nukleart affald, især teknik til separation og transmutation af aktinider med lang levetid; strålingsbeskyttelse; sikkerhed omkring de nuværende reaktorer (med prioritering af reaktorer i kandidatlandene) samt reaktorer af den nye generation; kontrol med omsætning af fissilt materiale og støtte til ikke-spredning; kontrol med demonteringen af forældede nukleare anlæg.

3.2. Referencemålinger og -materialer

Radionuklidemetrologi, især ved svag aktivitet og i forbindelse med ringtest inden for rammerne af laboratorieekspertisenet; interaktion mellem neutroner og materiale med henblik på opstilling af grunddata til undersøgelse af transmutation af affald og udvikling af nye systemer.

Forslag til Rådets forordning om berigtigelse af forordning (EF) nr. 2201/96 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager

(2001/C 180 E/13)

KOM(2001) 111 endelig udg. — 2001/0052(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 26. februar 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 2699/2000 ⁽¹⁾ blev afsnit I i Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 ⁽²⁾ ændret og dermed bestemmelserne om ordningen for forarbejdningsstøtte for entebloommer og tørrede figner tilpasset, uden at substansen blev ændret. Denne ordning, der hidtil var indeholdt i artikel 2 til 6 i nævnte forordning (EF) nr. 2201/96, er nu fastsat i artikel 6a i samme forordning. For at tage hensyn til den nye udformning bør artikel 31 i nævnte forordning (EF) nr. 2201/96, der indeholder en liste over de udgifter, som Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) finansierer, berigtiges.
- (2) I samme artikel 31 bør henvisningen til den ophævede forordning (EØF) nr. 729/70 ⁽³⁾ erstattes med henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽⁴⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 31 i forordning (EF) nr. 2201/96 affattes således:

»Artikel 31

De udgifter, der afholdes i henhold til artikel 2, 6a og 7, artikel 9, stk. 4 og 5, og artikel 10, stk. 3, betragtes som interventioner til regulering af landbrugsmarkederne efter artikel 1, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (*).

(*) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 311 af 12.12.2000, s. 9.

⁽²⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29. Forordning senest ændret af forordning (EF) nr. 2699/2000 (EFT L 311 af 12.12.2000, s. 9).

⁽³⁾ EFT L 94 af 28.4.1970, s. 13. Forordning senest ændret af forordning (EF) nr. 1287/95 (EFT L 125 af 8.6.1995, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Fællesskabets tilskyndelsesforanstaltninger på beskæftigelsesområdet ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/14)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 124 endelig udg. — 2000/0195(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 28. februar 2001)

⁽¹⁾ EFT C 337 E af 28.11.2000, s. 242.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 129,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Artikel 3 i traktaten bestemmer, at Fællesskabets aktiviteter skal omfatte fremme af samordning mellem medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker med henblik på at øge deres effektivitet ved udvikling af en samordnet beskæftigelsesstrategi.
- (2) Afsnit VIII i traktaten, særlig artikel 127, bestemmer, at Fællesskabet i nødvendigt omfang skal supplere medlemsstaternes foranstaltninger; målsætningen om et højt beskæftigelsesniveau skal tages med i overvejelserne ved udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker og aktiviteter.
- (3) Afsnit VIII i traktaten, særlig artikel 128, fastlægger de procedurer, i henhold til hvilke medlemsstaterne og Fællesskabet skal arbejde på at udvikle en samordnet strategi for beskæftigelse og især for fremme af en veluddannet, velkvalificeret og smidig arbejdsstyrke og arbejdsmarkeder, som reagerer på økonomiske forandringer. Rådet vedtager nærmere bestemt retningslinjer med henblik på at leve op til målet om at udvikle en koordineret strategi for beskæftigelsen og kan fremsætte forslag til medlemsstaterne. Endelig udarbejder Rådet og Kommissionen en fælles årsrapport til Det Europæiske Råd om beskæftigelsesforholdene.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

(4) På Det Europæiske Råds ekstraordinære møde om beskæftigelsen den 20.-21. november 1997 forelagde man en overordnet strategi for beskæftigelsen, den europæiske beskæftigelsesstrategi, som omfatter koordinering af medlemsstaternes beskæftigelsespolitik på grundlag af fælles vedtagne retningslinjer for beskæftigelsen (Luxembourg-processen), videreførelse og yderligere udvikling af en koordineret makroøkonomisk politik og et effektivt indre marked med henblik på at tilvejebringe et grundlag for bæredygtig vækst, ny dynamik og et tillidsskabende klima, som skaber gode muligheder for at fremme beskæftigelsen. Strategien omfatter også, at man på en mere systematisk måde udnytter alle fællesskabspolitikker til fremme for beskæftigelsen, herunder såvel rammeforanstaltninger som støtteforanstaltninger.

(5) På Det Europæiske Råds møde i Lissabon vedtog man et nyt strategisk mål for EU, at skabe en konkurrencedygtig og dynamisk vidensbaseret økonomi, som muliggør vedvarende økonomisk vækst med flere og bedre arbejdspladser samt større social samhørighed for på den måde igen at skabe betingelserne for fuld beskæftigelse. I den forbindelse har man fastlagt en ny række mål og benchmarks og fastlagt dem i en ny åben samordningsmetode på alle planer og samtidig givet Det Europæiske Råd en stærkere ledende og koordinerende rolle for at sikre en mere sammenhængende strategisk styring og effektiv overvågning af udviklingen. Ydermere anmodede man om, at midtvejsevalueringen af Luxembourg-processen kommer til at føre til forbedringer, ved at retningslinjerne tilføres mere konkrete mål, hvorunder der etableres tættere forbindelser til andre relevante politiske områder.

(5a) En særlig styrke i den europæiske beskæftigelsesstrategi er, at medlemsstaterne samarbejder om beskæftigelsespolitikken, samtidig med at de beholder retten til at træffe de beslutninger, som er mest hensigtsmæssige for deres individuelle forhold. En anden styrke er, at de lærer af andres erfaringer, herunder hvordan de inddrager arbejdsmarkedets parter, lokale og regionale myndigheder og borgerne.

(6) I henhold til artikel 129 kan Rådet vedtage tilskyndelsesforanstaltninger, som har til formål at anspore til samarbejde mellem medlemsstaterne og støtte deres foranstaltninger på beskæftigelsesområdet gennem initiativer, som har til formål at udvikle udveksling af oplysninger og bedste praksis, at tilvejebringe sammenlignende analyser og rådgivning samt at fremme innovative metoder og evaluere erfaringer, særligt ved hjælp af pilotprojekter.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

- (7) Europa-Parlamentet, har tidligere givet stor støtte til fællesskabsaktiviteter til støtte for beskæftigelsen.
- (8) Det Europæiske Råd har besluttet, at sammenlignelige og pålidelige statistikker og indikatorer på beskæftigelsesområdet og arbejdsmarkedet skal defineres og indsamles.
- (9) Ved Rådets afgørelse 2000/98/EF af 24. januar 2000 blev der nedsat et beskæftigelsesudvalg på grundlag af artikel 130 i traktaten til fremme af samordningen mellem medlemsstaterne vedrørende beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitikkerne ⁽¹⁾.
- (10) Denne afgørelse omfatter et finansielt referencegrundlag, som ikke foregriber budgetmyndighedens beføjelser, som de er beskrevet i traktaten.
- (11) Rådets afgørelse 98/171/EF af 23. februar 1998 om fællesskabsaktiviteter i forbindelse med analyse, forskning og samarbejde på beskæftigelses- og arbejdsmarkedsområdet, som omfatter de nuværende bestemmelser vedrørende disse aktiviteter, er gældende indtil den 31. december 2000 ⁽²⁾.
- (12) Nærværende afgørelse indeholder bestemmelser om fortsættelse og udvikling af de aktiviteter, som blev iværksat på grundlag af Rådets afgørelse 98/171/EF.
- (13) I overensstemmelse med artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾, skal der vedtages foranstaltninger til gennemførelse af nærværende afgørelse ved hjælp af den rådgivningsprocedure, som er omhandlet i artikel 3 i afgørelsen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Fastlæggelse af fællesskabsaktiviteter

1. I perioden fra den 1. januar 2001 til den 31. december 2005 gennemføres der fællesskabsaktiviteter vedrørende analyse, forskning og samarbejde mellem medlemsstaterne på beskæftigelsesområdet og arbejdsmarkedet.
2. Aktiviteterne skal også bidrage til at udvikle den koordinerede strategi for beskæftigelsen gennem analyse, overvågning og støtte af aktioner, som gennemføres i medlemsstaterne, under passende hensyntagen til disses ansvar på området.

⁽¹⁾ EFT L 29 af 4.2.2000, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 63 af 4.3.1998, s. 26.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

ÆNDRET FORSLAG

- (7) Europa-Parlamentet, der tidligere har givet stor støtte til fællesskabsaktiviteter på beskæftigelsesområdet, spiller en vigtig rolle i den europæiske beskæftigelsespolitik og høres i overensstemmelse med traktatens bestemmelser.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 2

Formål

1. De aktiviteter, der refereres til i afgørelsen, er direkte forbundet med gennemførelsen af afsnittet om beskæftigelsen i EF-traktaten. De tager hovedsagelig sigte på at udvikle, planlægge, overvåge, følge op på og evaluere den europæiske beskæftigelsesstrategi med særlig vægt på fremtidsperspektivet.

2. Forslaget har særligt til formål at udbygge samarbejdet mellem medlemsstaterne vedrørende analyse, forskning og overvågning af arbejdsmarkedspolitikken, at bestemme bedste praksis og fremme udveksling og overførsel af oplysninger og erfaring, at udvikle tilgangen til og indholdet af den europæiske beskæftigelsesstrategi, samt at vedtage en aktiv oplysningspolitik på dette område.

2. Forslaget har særligt til formål at udbygge samarbejdet mellem medlemsstaterne vedrørende analyse, forskning og overvågning af arbejdsmarkedspolitikken, at bestemme bedste praksis og fremme udveksling og overførsel af oplysninger og erfaring, at udvikle tilgangen til og indholdet af den europæiske beskæftigelsesstrategi, herunder metoder til samarbejde med arbejdsmarkedets parter og relevante lokale og regionale myndigheder samt at gennemføre en aktiv og gennemskuelig oplysningspolitik.

Artikel 3

Fællesskabsforanstaltninger

1. Med henblik på at leve op til de formål, der refereres til i artikel 2, dækker fællesskabsforanstaltningerne følgende aktiviteter:

1) Aktiviteter, som i overensstemmelse med den politiske målsætning om at øge beskæftigelsesgraden understøtter en mere strategisk tilgangsvinkel til beskæftigelsespolitikken i EU ved hjælp af analyse og evaluering af tendenser inden for beskæftigelsen og de politiske rammebetingelser samt vurdering af politiske muligheder og betydningen af fællesskabspolitikkerne. Så vidt muligt skal analysen være kønsspecifik.

2) Aktiviteter, som har til formål at støtte medlemsstaternes arbejde med konsekvent og koordineret at evaluere deres nationale handlingsplaner, en særlig evaluering gennemføres inden femårsdagen for beskæftigelsestopmødet i Luxembourg, dvs. mod slutningen af den første periode for implementeringen af retningslinjerne.

Uændret

2) Aktiviteter, som har til formål at støtte medlemsstaternes arbejde med konsekvent og koordineret at evaluere deres nationale handlingsplaner, herunder hvordan arbejdsmarkedets parter og relevante regionale og lokale myndigheder er blevet inddraget; en særlig evaluering gennemføres inden femårsdagen for beskæftigelsestopmødet i Luxembourg, dvs. mod slutningen af den første periode for implementeringen af retningslinjerne.

2a) En kvantitativ og kvalitativ evaluering af den europæiske beskæftigelsesstrategis samlede indvirkning og en analyse af den europæiske beskæftigelsesstrategis overensstemmelse med den generelle økonomiske politik samt andre politikområder.

OPRINDELIGT FORSLAG

- 3) Aktiviteter, som har til formål at indsamle og udveksle erfaringer i medlemsstaterne, både som de kommer til udtryk i søjlerne og de individuelle retningslinjer, som det er beskrevet i de årlige retningslinjer for beskæftigelsespolitikken for medlemsstaterne. En forøgelse af samarbejdet vil hjælpe medlemsstaterne med at udvikle deres beskæftigelsespolitikker på baggrund af de erfaringer, de har opnået.
- 4) Aktiviteter, som har til formål at overvåge den europæiske beskæftigelsesstrategi i medlemsstaterne, særligt gennem Det Europæiske Observationsorgan for Beskæftigelse.
- 5) Det tekniske og videnskabelige arbejde, som er nødvendigt for at udvikle fælles indikatorer, forbedre og færdiggøre statistikker, benchmarke resultater og udveksle oplysninger om bedste praksis, da det er mere omkostningseffektivt at udføre dette arbejde på fællesskabsplan end i de individuelle medlemsstater.
- 6) Fremtidsanalyser af områder, som er af betydning for Kommissionen og medlemsstaterne for at udvikle den europæiske beskæftigelsesstrategi, ved hjælp af fremadrettede analyser, nye forskningsområder og mainstreaming af fællesskabspolitikernes betydning for beskæftigelsen.
- 7) Aktiviteter, som skal støtte EU-formandsskabernes input med henblik på at skabe særlig interesse for strategiens prioriterede elementer og særlige arrangementer af stor international betydning eller af almindelig interesse for EU og medlemsstaterne.

2. Ved gennemførelsen af de foranstaltninger, der refereres til i stk. 1, skal Kommissionen tage hensyn til de statistiske oplysninger, undersøgelser og projektrapporter, som er udarbejdet af internationale organisationer, som f.eks. Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) og Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO).

ÆNDRET FORSLAG

- 3) Aktiviteter, som har til formål at indsamle og udveksle erfaringer i medlemsstaterne, herunder på lokalt og regionalt plan, både som de kommer til udtryk i søjlerne og de individuelle retningslinjer, som det er beskrevet i de årlige retningslinjer for beskæftigelsespolitikken for medlemsstaterne. En forøgelse af samarbejdet vil hjælpe medlemsstaterne med at udvikle deres beskæftigelsespolitikker på baggrund af de erfaringer, de har opnået.

Uændret

- 6) Fremtidsanalyser af områder, som er af betydning for Kommissionen og medlemsstaterne for at udvikle den europæiske beskæftigelsesstrategi, herunder undersøgelser af lokale beskæftigelsesstrategier og -initiativer, ved hjælp af fremadrettede analyser, nye forskningsområder og mainstreaming af fællesskabspolitikernes betydning for beskæftigelsen.

Uændret

2. I forbindelse med ovenstående aktiviteter vil man være opmærksom på medlemsstaternes indsats til fordel for lige muligheder for mænd og kvinder på arbejdsmarkedet, herunder deres indsats for integration af mænd og kvinder i arbejdslivet på vedvarende basis og fremme af familievenlige beskæftigelsespolitikker.

3. Ved gennemførelsen af de foranstaltninger, der refereres til i stk. 1, skal Kommissionen tage hensyn til de statistiske oplysninger, undersøgelser og projektrapporter, som er udarbejdet af internationale organisationer, som f.eks. Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) og Den Internationale Arbejdsorganisation (ILO).

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 4

Uændret

Resultater

Resultaterne af de aktiviteter, der er nævnt i artikel 3, vil være forskellige afhængigt af, hvilken aktivitetstype det drejer sig om. De omfatter rapporten om beskæftigelsen i Europa og andre publikationer, arbejdsdokumenter, rapporter, som skal forelægges Rådet og Kommissionen, herunder særlig den fælles beskæftigelsesrapport, nationale seminarer, f.eks. i forbindelse med udarbejdelsen af de nationale handlingsplaner, seminarer om beskæftigelsespolitikken eller tilrettelæggelse af betydningsfulde internationale arrangementer, som vedrører prioriterede områder eller er af generel betydning. Der vil blive gjort større brug af internetfaciliteter til videreformidling af resultaterne (offentliggørelse på Internet, forummer og seminarer på Internet) og som redskab til at tilvejebringe samarbejde og udveksling af oplysninger.

1. Resultaterne af de aktiviteter, der er nævnt i artikel 3, vil være forskellige afhængigt af, hvilken aktivitetstype det drejer sig om. De omfatter rapporten om beskæftigelsen i Europa og andre publikationer, arbejdsdokumenter, rapporter, som skal forelægges Rådet og Kommissionen, herunder særlig den fælles beskæftigelsesrapport, nationale seminarer, f.eks. i forbindelse med udarbejdelsen af de nationale handlingsplaner, seminarer om beskæftigelsespolitikken eller tilrettelæggelse af betydningsfulde internationale arrangementer, som vedrører prioriterede områder eller er af generel betydning. Forbedret formidling af resultaterne omfatter, at der gøres større brug af internetfaciliteter (offentliggørelse på Internet, forummer og seminarer på Internet) til at tilvejebringe udveksling af oplysninger og samarbejde.

2. Med henblik på at forbedre gennemskeligheden sørger Kommissionen for, at evalueringen af de nationale handlingsplaner for beskæftigelsen såvel som den årlige rapport om beskæftigelsen stilles til rådighed for den brede offentlighed.

Artikel 5

Uændret

Sammenhæng og komplementaritet

Kommissionen sikrer at der er sammenhæng og komplementaritet mellem de foranstaltninger, som gennemføres i henhold til afgørelsen, og de øvrige relevante fællesskabsprogrammer og -initiativer (som f.eks. programmet for social integration og rammeprogrammet for forskning, teknologisk udvikling og demonstration). Resultaterne af andre fællesskabsinitiativer kan anvendes som input til de aktioner, som omfattes af afgørelsen, og resultaterne fra de aktiviteter, som nævnes i afgørelsen, kan anvendes som input til andre fællesskabsinitiativer.

Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne, at der er overordnet sammenhæng med andre EU- og fællesskabspolitikker, instrumenter og aktiviteter, særlig de relevante aktiviteter vedrørende forskning, ligestilling mellem mænd og kvinder, social integration, kultur, uddannelse og ungdomspolitik samt aktiviteterne vedrørende Fællesskabets eksterne forbindelser.

Artikel 6

Uændret

Tredjelandes deltagelse

1. Aktiviteterne skal være åbne for deltagelse af:
  - landene i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,
  - ansøgerlandene i Central- og Østeuropa i henhold til de betingelser, der er fastsat i Europaaftalerne, i tillægsprotokollerne til disse aftaler og i de afgørelser, som er truffet af de respektive associeringsråd,
  - Cypern, Malta og Tyrkiet på grundlag af de bilaterale aftaler, som skal indgås med disse lande,

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

— andre middelhavslande inden for rammerne af EU's forbindelser med disse lande.

2. Udgifterne til den deltagelse, der er omhandlet i stk. 1, vil blive afholdt af de berørte lande selv eller over Fællesskabets konti til gennemførelse af samarbejds-, associerings- eller partnerskabsaftaler med disse lande på det pågældende område.

*Artikel 7***Gennemførelse**

1. Kommissionen gennemfører disse aktiviteter i overensstemmelse med denne afgørelse.

2. Kommissionen skal bistås af et rådgivende udvalg, som består af repræsentanter fra medlemstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand (i det følgende benævnt »udvalget«).

3. Når der refereres til dette stykke, skal den rådgivningsprocedure, som er omhandlet i artikel 3 i Rådets afgørelse 1999/468/EF, finde anvendelse i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3 og artikel 8.

4. Kommissionens repræsentant skal særligt høre udvalget vedrørende:

— de generelle retningslinjer for gennemførelsen af programmet,

— årsbudgetterne og støttens fordeling på de forskellige foranstaltninger,

— den årlige arbejdsplan for gennemførelsen af aktiviteterne under programmet og Kommissionens forslag til udvælgelseskriterier for økonomisk støtte.

5. For at sikre programmets sammenhæng og komplementaritet med de andre foranstaltninger, der refereres til i artikel 5, skal Kommissionen regelmæssigt underrette udvalget om andre relevante fællesskabsaktiviteter. Kommissionen skal, hvor det er relevant, etablere et regelmæssigt og struktureret samarbejde mellem dette udvalg og de udvalg, der er nedsat i forbindelse med andre relevante politikker, instrumenter og aktiviteter.

*Artikel 8***Forbindelser som skal etableres**

Kommissionen skal etablere de nødvendige forbindelser med beskæftigelsesudvalget samt arbejdsmarkedets parter inden for rammerne af de aktiviteter, der refereres til i afgørelsen.

Kommissionen skal på anmodning fra arbejdsmarkedets parter i Europa underrette disse om resultaterne af gennemførelsesaktiviteterne.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

*Artikel 9***Finansiering**

1. Det finansielle referencegrundlag til gennemførelse af de fællesskabsaktiviteter, som er omfattet af denne afgørelse, er for perioden fra 1. januar 2001 til 31. december 2005 på 55 mio. EUR.
2. Budgetmyndigheden fastsætter de årlige bevillinger inden for de grænser, der sættes af det finansielle overslag.
3. Kommissionen kan anvende teknisk og/eller administrativ støtte til gensidig fordel for Kommissionen og modtagerne samt af støtteudgifter.

*Artikel 10***Evaluering og rapportering**

1. Kommissionen skal opstille et sæt resultatindikatorer for aktionerne, overvåge hvorvidt de foreløbige mål nås og gennemføre uafhængige evalueringer i løbet af det tredje år (midtvejsevalueringer) og i begyndelsen af det sidste år (ex-post) af programmets løbetid. Evalueringer skal især klarlægge de opnåede resultater og effektiviteten af brugen af ressourcer samt tilvejebringe beslutningsorienterede henstillinger vedrørende tilpasning og i sidste ende forlængelse af programmet.
2. Kommissionen skal gøre resultaterne af de gennemførte aktioner og evalueringsrapporterne offentligt tilgængelige.
3. Kommissionen kan på baggrund af evalueringerne foreslå en forlængelse af programmet.
4. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2003 Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg samt Regionsudvalget en foreløbig rapport om resultaterne af disse aktiviteter og senest den 31. december 2006 en endelig rapport. Rapporterne skal omfatte oplysninger om fællesskabsstøtte inden for rammerne af programmet og om sammenhæng og komplementaritet med andre relevante programmer, aktiviteter og initiativer samt de relevante resultater af evalueringen.

*Artikel 11***Offentliggørelse**

Denne afgørelse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 96/22/EF vedrørende forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyreostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/15)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 131 endelig udg. — 2000/0132(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 6. marts 2001)

⁽¹⁾ EFT C 337 E af 28.11.2000, s. 163.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 152, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved artikel 3, litra a), i Rådets direktiv 96/22/EF ⁽¹⁾ er det fastsat, at medlemsstaterne skal forbyde indgift i husdyr af stoffer med bl.a. østrogen, androgen eller gestagen virkning. Hvad angår husdyr tillades anvendelse af disse stoffer dog, men alene i terapeutisk øjemed eller til zooteknisk behandling i overensstemmelse med bestemmelserne i direktivets artikel 4, 5 og 7.
- (2) Ved artikel 11, stk. 2, i direktiv 96/22/EF er det fastsat, at medlemsstaterne skal forbyde indførsel fra tredjelande af husdyr og akvakulturdyr, som har fået indgivet de stoffer eller produkter, der er omhandlet i artikel 3, litra a), medmindre bestemmelserne og kravene i direktivets artikel 4, 5 og 7 er overholdt i forbindelse med indgivelsen, samt af kød eller produkter, der er fremstillet af dyr, som det er forbudt at indføre i henhold til direktivets artikel 3, litra a).

⁽¹⁾ EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRING FORSLAG

(3) På baggrund af resultaterne af tvistbilæggelsessagen, som Amerikas Forenede Stater og Canada havde indbragt for Verdenshandelsorganisationen (WTO) (hormonsagen) ⁽¹⁾ og WTO-tvistbilæggelsesorganets henstillinger herom af 13. februar 1998 indledte Kommissionen omgående en supplerende risikoanalyse i overensstemmelse med WTO-aftalen om sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige foranstaltninger (SPS-aftalen) ⁽²⁾, som fortolket af appelorganet i hormonsagen, af seks hormonale stoffer (østradiol 17 β , testosteron, progesteron, trenbolonacetat, zeranol og melengestrolacetat), hvis indgift i dyr til vækstfremmende formål er forbudt ifølge direktiv 96/22/EF.

(4) Samtidig iværksatte og finansierede Kommissionen en række specifikke videnskabelige undersøgelser og forskningsprojekter vedrørende nævnte seks hormoner for at indhente så mange som muligt af de manglende videnskabelige oplysninger, jf. WTO-panelets fortolkninger og konklusioner og appelorganets rapporter i hormonsagen. Kommissionen rettede desuden specifikke anmodninger til USA, Canada og andre tredjelande, som tillader indgift af disse seks hormoner i dyr til vækstfremmende formål, og en officiel opfordring ⁽³⁾ til alle interesserede parter, herunder erhvervet, til at fremlægge alle relevante, nylige data og oplysninger i deres besiddelse, som kunne benyttes ved den supplerende risikoanalyse.

(5) Den 30. april 1999 afgav Den Videnskabelige Komité for Veterinærforanstaltninger med henblik på Folkesundheden på anmodning af Kommissionen en udtalelse om vurderingen af de potentielle negative virkninger for menneskers helbred af hormonrester i oksekød og oksekødsprodukter ⁽⁴⁾. Heri konkluderer Komitéen i hovedsagen, at for det første hvad angår overdreven indtagelse af hormonrester og metabolitter deraf og i betragtning af hormoners iboende egenskaber og de epidemiologiske konklusioner, er der identificeret en risiko for forbrugeren med afgørende beviser på forskelligt niveau for de seks vurderede hormoner, at der for det andet for de seks hormoner kunne forventes endocrine, udviklingsmæssige, immunologiske, neurobiologiske, immunotoksiske, genotoksiske og kræftfremkaldende virkninger, og at præpubertale børn blandt de forskellige mulige risikogrupper var den, der gav anledning til størst bekymring, samt at der for det tredje i betragtning af hormoners iboende egenskaber og de epidemiologiske konklusioner ikke kunne fastlås noget tærskelniveau for og derfor ikke nogen Acceptabel Daglig Indtagelse (ADI) af nogen af de seks vurderede hormoner, når de indgives i hornkvæg til vækstfremmende formål.

⁽¹⁾ WT/DS26/R/USA og WT/DS48/R/CAN (panelrapporter) og AB-1997-4 (appelorganets rapport).

⁽²⁾ EFT L 336 af 23.12.1994, s. 40.

⁽³⁾ EFT C 56 af 26.2.1999, s. 17.

⁽⁴⁾ Kommissionens dokument XXIV/B3/SC4 af 30. april 1999.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (6) Særlig hvad angår østradiol 17 β , var det Komitéens vurdering, at en større nylig bevissamling tyder på, at det må betragtes som et komplet carcinogen, da det har både tumorfremkaldende og tumorfremmende virkninger, samt de i øjeblikket foreliggende data ikke muliggør et kvantitativt skøn med hensyn til risikoen.
- (7) Hvad angår de andre fem hormoner (testosteron, progesteron, trenbolonacetat, zeranol og melengestrolacetat) er det Komitéens vurdering, at den disponible viden ikke kan tillade et kvantitativt skøn med hensyn til risikoen for forbrugerne til trods for de foreliggende individuelle toksikologiske og epidemiologiske data, som er taget i betragtning.
- (8) Efter Komitéens udtalelse af 30. april 1999 fik Kommissionen forelagt nye og senere oplysninger om nogle af de pågældende seks hormoner af Det Forenede Kongeriges Veterinary Products Committee (i oktober 1999) og EF's Udvalg for Veterinærmedicinske Præparater (i december 1999) og Joint FAO/WHO Expert Committee on Food Additives (JECFA) (i februar 2000). Alle disse seneste videnskabelige oplysninger blev forelagt Komitéen, som gennemgik dem og den 3. maj 2000 konkluderede, at der ikke forelå overbevisende data og argumenter, der berettigede til en revision af de konklusioner, den havde draget i sin udtalelse af 30. april 1999.
- (9) Navnlig østradiol 17 β kan potentielt indgives i alle husdyr, hvorfor indtagelsen af restkoncentrationer for alle befolkningsgrupper, især højrisikogrupperne, kan være særlig relevant. Det er vigtigt for at beskytte menneskers sundhed, at en sådan indtagelse undgås. Hertil kommer, at restkoncentrater, som forekommer på grund af dets anvendelse, i øjeblikket ikke kan påvises ved hjælp af de disponible rutinemæssige analysemetoder.
- (10) Med udgangspunkt i bestemmelserne i artikel 5, stk. 1 og artikel 5, stk. 7, i SPS-aftalen må det under hensyntagen til resultaterne af risikoanalysen og alle andre relevante oplysninger konkluderes, at det for at nå det valgte niveau for sundhedsbeskyttelse i Fællesskabet mod de risici, som indtagelse af restkoncentrationer, der forekommer i kød af dyr, som har fået indgivet disse hormoner til vækstfremmende formål, medfører for menneskers sundhed, er nødvendigt at opretholde det permanente forbud, der er indført ved direktiv 96/22/EF, mod østradiol 17 β og fortsat at anvende forbuddet mod de andre fem hormoner (testosteron, progesteron, trenbolonacetat, zeranol og melengestrolacetat) på et midlertidigt grundlag. Det midlertidige forbud mod disse fem hormoner skal gælde, medens Fællesskabet indhenter mere fuldstændige videnskabelige oplysninger fra enhver kilde, som kan kaste lys over og udfylde lakunerne i den aktuelle viden om disse stoffer, jf. artikel 5, stk. 7, i SPS-aftalen.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (11) Anvendelsen af visse af ovennævnte stoffer i terapeutisk øjemed eller til zooteknisk behandling kan dog fortsat tillades på de strenge betingelser, der er fastlagt i direktiv 96/22/EF, for at hindre misbrug, undtagen hvad angår østradiol 17 β og esterlignende derivater heraf, hvis indgift i terapeutisk øjemed i betragtning af resultaterne af risikoanalysen kan tillades alene i andre dyr end husdyr.
- (12) Der findes i almindelighed alternative behandlinger eller strategier til erstatning af brugen af østradiol 17 β til terapeutiske eller zootekniske formål; Kommissionen vil sammen med de kompetente myndigheder fastslå det virkelige behov for østradiol 17 β til behandling af specifikke, begrænsede sygdomme hos individuelle dyr med henblik på at finde passende alternative løsninger, inden dette direktiv træder i kraft.
- (13) For at sikre en effektiv gennemførelse af direktiv 96/22/EF bør der også indsættes en bestemmelse om tilpasning af bilagene til direktivet og de deri anførte stoffer.
- (14) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (¹).
- (15) I betragtning af, at Fællesskabet ikke under hensyn til, hvad der er teknisk og økonomisk realisabelt, har andre midler til rådighed til at nå det valgte niveau for sundhedsbeskyttelse mod restkoncentrater af disse hormoner i kød, som er betydeligt mindre begrænsende for den internationale handel, bør direktiv 96/22/EF ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 96/22/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 2 og 3 affattes således:

»*Artikel 2*

Medlemsstaterne forbyder markedsføring af de stoffer, der er anført i bilag II, med henblik på indgift i dyr, hvoraf kød og produkter er bestemt til konsum, til andre formål end dem, der er omhandlet i artikel 4, nr. 2).

Artikel 3

Medlemsstaterne forbyder med hensyn til de stoffer, der er anført i bilag II, og forbyder midlertidigt med hensyn til de stoffer, der er anført i bilag III:

(¹) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRING FORSLAG

- a) indgift af ovennævnte stoffer i husdyr eller akvakulturdyr på en hvilken som helst måde
- b) besiddelse, medmindre det sker under officiel kontrol, af de i litra a) omhandlede dyr på en bedrift, markedsføring eller slagtning med henblik på konsum af husdyr eller akvakulturdyr, der indeholder de i bilag II og III anførte stoffer, eller hvori der er konstateret sådanne stoffer, medmindre det kan bevises, at dyrene er blevet behandlet i overensstemmelse med artikel 4 eller 5
- c) markedsføring med henblik på konsum af akvakulturdyr, som er indgivet de ovenfor nævnte stoffer, samt forarbejdede produkter af sådanne dyr
- d) markedsføring af kød af de i litra b) omhandlede dyr
- e) forarbejdning af det i litra d) omhandlede kød.«

2) Artikel 4 ændres således:

- a) I nr. 1, udgår »Østradiol 17 β «.
- b) Som stk. 3 indsættes:

»Medlemsstaterne forbyder anvendelse af østradiol 17 β og esterlignende derivater heraf til væksthæmmende formål, i terapeutisk øjemed og til zooteknisk behandling, undtagen til terapeutisk behandling under dyrlægetilsyn af andre dyr end husdyr.«

3) Artikel 5, stk. 1, første punktum, affattes således:

»Uanset artikel 3, litra a), og med forbehold af artikel 2 kan medlemsstaterne tillade indgift i husdyr med henblik på zooteknisk behandling af veterinærlægemidler med østrogen, (bortset fra østradiol 17 β og esterlignende derivater heraf), androgen eller gestagen virkning, som er tilladt i henhold til direktiv 81/851/EØF og 81/852/EØF.«

4) Artikel 7, stk. 2, affattes således:

»2. Kød eller produkter, der stammer fra dyr, som har fået indgivet stoffer med østrogen, (bortset fra østradiol 17 β og esterlignende derivater heraf), androgen eller gestagen virkning eller beta-agonister i overensstemmelse med undtagelsesbestemmelserne i dette direktiv, må ikke markedsføres med henblik på konsum, medmindre de pågældende dyr er blevet behandlet med veterinærlægemidler, der overholder kravene i artikel 6, og den fastsatte tilbageholdelsesperiode er overholdt inden dyrenes slagtning.«

»2. Kød eller produkter, der stammer fra dyr, som har fået indgivet stoffer med østrogen, (bortset fra østradiol 17 β og esterlignende derivater heraf), androgen eller gestagen virkning eller beta-agonister i overensstemmelse med undtagelsesbestemmelserne i dette direktiv, må ikke markedsføres med henblik på konsum, medmindre de pågældende dyr er blevet behandlet med veterinærlægemidler, der overholder kravene i artikel 6, og den fastsatte tilbageholdelsesperiode for det pågældende produkt er overholdt inden dyrenes slagtning.«

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

5) Artikel 8 ændres således:

- a) I nr. 1) ændres »artikel 2 og artikel 3, litra a)« til »artikel 2 og 3«.
- b) I nr. 2), litra a), ændres »i henhold til artikel 2« til »i henhold til artikel 2 og 3«.

6) Artikel 11 ændres således:

- a) I stk. 2, litra a), nr. i), ændres »artikel 2, litra a)« til »bilag II, liste A«.
- b) I stk. 2, litra a), nr. ii), ændres »artikel 3, litra a)« til »bilag II, liste B, og bilag III«.
- c) I stk. 3, ændres »som er fastlagt efter proceduren i artikel 33 i Rådets direktiv 96/23/EF« til »som er fastlagt efter proceduren i artikel 11b, stk. 2«.

7) Som artikel 11a og 11b indsættes:

»Artikel 11a

1. Bestemmelser i bilagene kan ændres og/eller ophæves efter proceduren i artikel 11b, stk. 2.

2. Fællesskabet vil, hvad angår stofferne i bilag III, søge yderligere oplysninger, og løbende tage foranstaltningerne op til fornyet overvejelse.

Uændret

2. Fællesskabet vil, hvad angår stofferne i bilag III, søge yderligere oplysninger, under hensyntagen til nylige videnskabelige data fra alle kilder, og løbende tage foranstaltningerne op til fornyet overvejelse.

Artikel 11b

1. Kommissionen bistås af Den Stående Veterinærkomité, der er nedsat ved artikel 1 i Rådets afgørelse 68/361/EØF (*), i det følgende benævnt »Komitéen«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF sammenholdt med dennes artikel 8.

Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

(*) EFT L 255 af 18.10.1968, s. 23.«

Uændret

8) Som artikel 14a indsættes:

»Artikel 14a

Bestemmelserne i dette direktiv vedrørende østradiol 17 β finder ikke anvendelse på husdyr, for hvilke det kan attesteres, at de inden den 1. juli 2001 har fået indgivet østradiol 17 β i terapeutisk øjemed eller til zooteknisk behandling.«

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

9) Bilaget til direktiv 96/22/EF bliver »Bilag I« og bilaget til nærværende direktiv indsættes som bilag II og III.

Artikel 2

Medlemsstaterne sætter de fornødne love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. juli 2001. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

»BILAG II

Uændret

Liste over forbudte stoffer:

Liste A:

- Thyreostatiska
- Østradiol 17 β og esterlignende derivater heraf
- Stilbener, stilbenderivater, salte og estere heraf.

Liste B:

- Beta-agonister.

BILAG III

Liste over midlertidigt forbudte stoffer:

Stoffer med østrogen (bortset fra østradiol 17 β og esterlignende derivater heraf), androgen eller gestagen virkning.«

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1267/1999 om oprettelse af et strukturpolitisk førtiltrædelsesinstrument

(2001/C 180 E/16)

KOM(2001) 110 endelig udg. — 2001/0058(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 8. marts 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De første foranstaltninger, som EU yder støtte til i forbindelse med det strukturpolitiske førtiltrædelsesinstrument (ISPA) indført ved Rådets forordning (EF) nr. 1267/1999 ⁽¹⁾, blev vurderet og godkendt af Kommissionen i 2000.

(2) På grundlag af de hidtidige erfaringer med vurderingen og godkendelsen af foranstaltninger, der skal finansieres i henhold til ISPA, bør nogle bestemmelser i forordning (EF) nr. 1267/1999 ændres.

(3) Medfinansiering af foranstaltningerne, herunder fra internationale finansielle institutioner, og anvendelse af privat finansiering er vigtige forudsætninger for, at ISPA kan fungere. I nogle tilfælde må modtagerlandene have adgang til andre finansieringskilder end fællesskabsstøtte, hvis foranstaltninger, der fuldt ud opfylder betingelserne for at være støtteberettigede og målene for ISPA, skal kunne medfinansieres.

(4) For at kunne muliggøre eller lette medfinansiering sammen med internationale finansielle institutioner og/eller private kilder, bør det være muligt efter gennemgang af hver enkelt sag at fravige de generelle bestemmelser for deltagelse i udbud, licitationer, tilbudsafgivelse og kontrakter, som medfinansieres under ISPA.

(5) Efter artikel 114, stk. 2, i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽²⁾ kan statsborgere i tredjelande i

behørigt begrundede undtagelsestilfælde få adgang til at deltage i udbuddene i henhold til de særlige bestemmelser, der er indeholdt i de grundlæggende retsakter om samarbejde med tredjelande, og i overensstemmelse med de relevante godkendelsesprocedurer. Forordning (EF) nr. 1267/1999 er en sådan retsakt.

(6) Visse bestemmelser, der anvendes i forbindelse med det PHARE-program, som blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 3906/89 af 18. december 1989 om økonomisk bistand til visse lande i Central- og Østeuropa ⁽³⁾, bør kunne lægges til grund for de ændrede bestemmelser.

(7) Det er nødvendigt at præcisere begrebet støtteberettigede udgifter, for at ISPA-foranstaltninger kan medfinansieres gennem andre, eksterne støttekilder.

(8) Forordning (EF) nr. 1267/1999 skal tilpasses under hensyn til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelse af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾.

(9) Traktaten indeholder ikke anden hjemmel til vedtagelsen af denne forordning end artikel 308 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1267/1999 foretages følgende ændringer:

1) Følgende indsættes som artikel 6a:

»Artikel 6a

Indgåelse af aftaler

1. Alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne og de i artikel 1, stk. 1, andet afsnit, omhandlede lande kan på lige vilkår deltage i udbud, licitationer, tilbudsafgivelse og kontrakter i forbindelse med foranstaltninger, for hvilke Fællesskabet er den eneste eksterne støttekilde.

⁽¹⁾ EFT L 161 af 26.6.1999, s. 73.

⁽²⁾ EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1. Forordning senest ændret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2673/1999 (EFT L 326 af 18.12.1999, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 375 af 23.12.1989, s. 11. Forordning senest ændret ved forordning (EF) nr. 2666/2000 (EFT L 306 af 7.12.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

2. Stk. 1 gælder også for medfinansiering.

I tilfælde af medfinansiering kan Kommissionen, efter gennemgang af hver enkelt sag, dog tillade, at tredjelande deltager i udbud, licitationer, tilbudsafgivelse og kontrakter.»

2) I artikel 7 indsættes som stk. 8:

»8. Hvis en foranstaltning medfinansieres af internationale finansielle institutioner, kan udgifter, der opfylder de i stk. 7 omhandlede støtteberettigelseskræfter, og som afholdes efter de procedurer, der gælder for eksterne finansieringskilder, af de finansielle institutioner, bortset fra fællesskabsstøtte, indgå i beregningen af de samlede støtteberettigede udgifter til foranstaltningen.«

3) Artikel 14, stk. 1, 2 og 3 affattes således:

»1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommis-

sionens repræsentant som formand (i det følgende benævnt »udvalget«). Den Europæiske Investeringsbank udpeger en repræsentant, der ikke deltager i afstemningen.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes forvaltningsproceduren i artikel 4 i afgørelse 1999/468/EF i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7.

3. Det tidsrum, der nævnes i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til en måned.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Forslag til Rådets forordning om indførelse af en enhedsmekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne

(2001/C 180 E/17)

KOM(2001) 113 endelig udg. — 2001/0062(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 9. marts 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, forelagt efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til traktatens artikel 119, stk. 1, andet afsnit, træffer Rådet efter henstilling fra Kommissionen og efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg afgørelse om gensidig bistandsydelse i tilfælde af, at en medlemsstat har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance. Artikel 119 definerer ikke det instrument, der skal bruges i forbindelse med den nævnte gensidige bistand.
- (2) En långivningstransaktion bør kunne iværksættes så betids, at den begunstigede medlemsstat rettidigt under velordnede valutakursforhold kan træffe økonomisk-politiske foranstaltninger, som kan hindre, at der opstår en akut betalingsbalancekrise, og støtte medlemsstatens bestræbelser for at tilvejebringe konvergens.
- (3) I forbindelse med hver transaktion vedrørende långivning til en medlemsstat bør denne stat vedtage økonomisk-politiske foranstaltninger, som kan genskabe eller sikre en holdbar betalingsbalancesituation, og som er afpasset efter, hvor alvorlig situationen er, og hvorledes den udvikler sig.
- (4) Det er vigtigt på forhånd at fastsætte passende procedurer og instrumenter, som giver Fællesskabet og medlemsstaterne mulighed for om nødvendigt at iværksætte en mellemfristet finansiel støtte med kort varsel, særlig såfremt omstændighederne kræver en øjeblikkelig handling.
- (5) For at sikre finansieringen af den støtte, der bevilges, bør Fællesskabet kunne udnytte sit gode omdømme til selv at

tilvejebringe midler, som det derefter stiller til rådighed for medlemsstaterne i form af lån. Transaktioner af denne art er nødvendige for at virkeliggøre Fællesskabets mål, således som de er fastsat i traktaten, særlig for så vidt angår den harmoniske udvikling af de økonomiske aktiviteter i Fællesskabet som helhed.

- (6) Ved Rådets forordning (EØF) nr. 1969/88 blev der til dette formål indført en enhedsmekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne ⁽¹⁾.
- (7) Siden den 1. januar 1999 kan de medlemsstater, der deltager i den fælles valuta, ikke længere drage fordel af den mellemfristede finansielle støtte. Den finansielle støttemekanisme bør imidlertid opretholdes, ikke blot for at tilfredsstille de potentielle behov hos de nuværende medlemsstater med dispensation med hensyn til deltagelse i den tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, men også for at tilfredsstille behovene hos de nye medlemsstater, indtil de indfører den fælles valuta.
- (8) Indførelsen af den fælles valuta har medført en betydelig reduktion i antallet af medlemsstater, der kan bruge instrumentet. Dette berettiger, at det nuværende rammebeløb på 16 mia. EUR justeres nedad. Långivningsloftet bør ikke desto mindre opretholdes på et tilstrækkeligt højt niveau, sådan at det på en hensigtsmæssig måde kan dække flere medlemsstaters behov på samme tid. For at dække sådanne behov vil det imidlertid være passende at nedsætte långivningsrammebeløbet fra 16 mia. EUR til 12 mia. EUR.
- (9) Den åbenbare uligevægt mellem antallet af lande, der potentielt kan tildeles lån i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, og antallet af lande, der kan finansiere dem, gør det vanskeligt at opretholde den direkte finansiering af lån, der ydes af alle de andre medlemsstater. Lånene bør derfor udelukkende finansieres via kapitalmarkederne eller de finansielle institutioner, idet disse kapitalkilder nu har nået et udviklingsstade og modenhed, der sætter dem i stand til at løse en sådan finansieringsopgave.
- (10) De nærmere betingelser for at benytte mekanismen bør desuden præciseres i lyset af den indhøstede erfaring, og der bør tages hensyn til de internationale finansmarkeders udvikling samt til de tekniske muligheder og begrænsninger, der er forbundet med at anvende disse finansieringskilder.

⁽¹⁾ EFT L 178 af 8.7.1988.

- (11) Det påhviler Rådet at træffe afgørelse om et lån eller en passende finansieringsfacilitet, den gennemsnitlige løbetid, det samlede beløb og størrelsen af de successive rater. Karakteristikaene ved raterne, særlig valutaen, løbetiden og rentetypen, bør imidlertid fastsættes ved fælles overenskomst mellem den begunstigede medlemsstat og Kommissionen. Hvis Kommissionen finder, at de lånekarakteristika, som den pågældende medlemsstat ønsker, indebærer en finansiering, der er uforenelig med de tekniske begrænsninger, der fastsættes af kapitalmarkederne eller de finansielle institutioner, bør den kunne foreslå alternative finansieringsbetingelser.
- (12) For at finansiere lån, der ydes i henhold til denne forordning, skal Kommissionen på Det Europæiske Fællesskabs vegne bemyndiges til at optage lån på kapitalmarkederne eller hos finansielle institutioner. Udviklingen i de finansieringsteknikker, der benyttes på disse markeder eller af disse institutioner, har medført, at der i vid udstrækning anvendes afledte produkter, bl.a. gælds- og/eller renteswaps. Hvis lån, der ydes efter denne mekanisme, skal kunne effektueres til de mest fordelagtige finansieringsomkostninger, skal Kommissionen også være i stand til at benytte sådanne finansielle produkter.
- (13) Den finansielle støttemekanisme, der blev indført ved forordning (EØF) nr. 1969/88, bør følgelig tilpasses. For at opnå klarhed bør nævnte forordning erstattes.
- (14) For så vidt angår vedtagelsen af denne forordning, der udelukkende åbner mulighed for ydelse af fællesskabslån via kapitalfremskaffelse på kapitalmarkederne, idet de ikke skal finansieres af de andre medlemsstater, indeholder traktaten ingen anden hjemmel end traktatens artikel 308 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en fællesskabsmekanisme for mellemfristet finansiel støtte, der giver mulighed for at yde lån til en eller flere medlemsstater, som har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til betalingsbalancens løbende poster eller kapitalposter. Kun medlemsstater med dispensation, for så vidt angår deltagelse i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, jf. traktatens artikel 122, kan omfattes af denne fællesskabsmekanisme.

Den samlede hovedstol for de lån, der kan ydes medlemsstaterne i henhold til denne mekanisme, er begrænset til 12 mia. EUR.

2. Med henblik herpå er Kommissionen bemyndiget til på Det Europæiske Fællesskabs vegne i overensstemmelse med den afgørelse, som Rådet træffer i henhold til artikel 3 og efter

høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, at optage lån på kapitalmarkederne eller i finansielle institutioner og indgå gælds- og/eller renteswaps med henblik på at omdanne disse lån.

Artikel 2

Hvis en medlemsstat med dispensation overvejer at tilvejebringe midler uden for Fællesskabet, hvortil der er knyttet økonomisk-politiske betingelser, hører den først Kommissionen og de øvrige medlemsstater for bl.a. at undersøge de muligheder, som fællesskabsmekanismen for mellemfristet finansiel støtte frembyder. Denne høring finder sted i Det Økonomiske og Finansielle Udvalg.

Artikel 3

1. Mekanismen for mellemfristet finansiel støtte kan bringes i anvendelse af Rådet på foranledning af:

- a) Kommissionen, som handler i henhold til traktatens artikel 119 og efter samråd med den medlemsstat, som ønsker at få adgang til en fællesskabsfinansiering
- b) en medlemsstat, som har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til betalingsbalancens løbende poster eller kapitalposter.

2. Efter en undersøgelse af situationen i den medlemsstat, som ønsker at få adgang til mellemfristet finansiel støtte, og af det genopretnings- eller ledsageprogram, som medlemsstaten forelægger til støtte for sin anmodning, træffer Rådet, i princippet under samme samling, afgørelse om:

- a) ydelse af et lån eller en passende finansieringsfacilitet, beløbs størrelse samt den gennemsnitlige løbetid
- b) de økonomisk-politiske betingelser, der knyttes til den mellemfristede finansielle støtte med henblik på at genskabe eller sikre en holdbar betalingsbalancesituation
- c) de vilkår, der knyttes til lånet eller finansieringsfaciliteten, som i princippet udbetales eller aktiveres successivt, idet frigørelsen af hver rate er betinget af, at der foretages en kontrol af de resultater, der er opnået i forbindelse med iværksættelsen af programmet i forhold til de fastsatte mål.

Artikel 4

Hvis der i den periode, hvori der ydes finansiel støtte, indføres eller genindføres restriktioner for kapitalbevægelserne i henhold til traktatens artikel 120, tages de betingelser og nærmere bestemmelser, der er knyttet til den finansielle støtte, op til fornyet overvejelse i henhold til traktatens artikel 119.

Artikel 5

Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for med regelmæssige mellemrum og i samarbejde med Det Økonomiske og Finansielle Udvalg at kontrollere, at den økonomiske politik i den medlemsstat, som har modtaget et lån fra Fællesskabet, er i overensstemmelse med genopretnings- eller ledsageprogrammet og eventuelle andre betingelser, der er vedtaget af Rådet i henhold til artikel 3. Med henblik herpå stiller medlemsstaten alle nødvendige oplysninger til rådighed for Kommissionen. Afhængigt af resultaterne af denne kontrol træffer Kommissionen, efter at have indhentet udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, afgørelse om de successive udbetalinger af raterne.

Rådet træffer afgørelse om eventuelle tilpasninger af de oprindelige fastsatte økonomisk-politiske betingelser.

Artikel 6

De lån, der ydes som mellemfristet finansiel støtte, kan anvendes til konsolidering af en støtte, der er ydet af Den Europæiske Centralbank som en meget kortfristet finansieringsfacilitet.

Artikel 7

1. De i artikel 1 omhandlede låneoptagelsestransaktioner og tilsvarende långivningstransaktioner sker med samme valørdato og må for Fællesskabet hverken indebære nogen ændring af forfaldsdagen eller risici i tilknytning til valutakurs- og renteutvikling eller nogen anden kommerciel risiko.

Hvis lån, som Fællesskabet har optaget, bliver genstand for en gælds- eller renteswap, skal den kommercielle risiko, der er forbundet med en transaktion af denne type, minimeres ved inddragelse af en modpart med en meget høj kreditværdighed («credit rating»).

Hvis lån angives, udbetales eller tilbagebetales i en dispensationsmedlemsstats valuta, kan de først optages efter høring af denne medlemsstats kompetente myndigheder.

Karakteristikaene ved successive rater, som Fællesskabet udbetaler i henhold til den finansielle støttemekanisme, forhandles mellem medlemsstaten og Kommissionen. Hvis Kommissionen finder, at de karakteristika, som medlemsstaten ønsker, medfører en fællesskabsfinansiering, der ikke passer med de tekniske begrænsninger på de finansielle markeder, eller som kan forringe Fællesskabets omdømme som låntager på disse markeder, forbeholder den sig ret til at nægte at godkende disse karakteristika og til at foreslå en alternativ løsning.

Hvis en medlemsstat modtager et lån, hvortil der er knyttet en klausul om indfrielse før forfald, og beslutter at gøre brug af denne mulighed, træffer Kommissionen de nødvendige foranstaltninger.

2. På anmodning af debitormedlemsstaten kan Kommissionen, hvis omstændighederne tillader en forbedring af udlåns-

rentesatsen, foretage en refinansiering eller ændre de finansielle betingelser for sin oprindelige låneoptagelse eller dele heraf.

En sådan refinansiering eller ændring skal finde sted på de vilkår, som er fastsat i stk. 1, og må ikke resultere i en forlængelse af den gennemsnitlige løbetid for de berørte lån eller i en forhøjelse af restgælden, opgjort til den løbende valutakurs på datoen for disse transaktioner.

3. Fællesskabets udgifter i forbindelse med iværksættelsen og gennemførelsen af hver transaktion afholdes af den begunstigede medlemsstat.

4. Det Økonomiske og Finansielle Udvalg holdes løbende underrettet om gennemførelsen af de i stk. 1, tredje afsnit, og stk. 2, første afsnit, omhandlede transaktioner.

Artikel 8

Ved anvendelsen af det loft, der er fastsat i artikel 1, stk. 1, andet afsnit, bogføres långivningstransaktionerne til den valutakurs, der gælder på datoen for lånets optagelse. Tilbagebetalingerne bogføres til den valutakurs, der var gældende på datoen for optagelsen af det tilsvarende lån.

Artikel 9

De i artikel 3 og 5 omhandlede afgørelser træffes af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, forelagt efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg.

Artikel 10

Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre forvaltningen af lånene.

Artikel 11

Rådet undersøger hvert tredje år på grundlag af en rapport fra Kommissionen, efter udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, om de principper, retningslinjer og lofter, der gælder for den indførte mekanisme, fortsat er i overensstemmelse med de behov, der gav anledning til dens indførelse.

Artikel 12

Forordning (EØF) nr. 1969/88 ophæves.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft den [...] dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om affaldsstatistik

(2001/C 180 E/18)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 137 endelig udg. — 1999/0010(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 9. marts 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 285,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet har brug for, at der regelmæssigt udarbejdes statistikker om produktion og håndtering af affald fra virksomheder og private husholdninger, så der kan føres kontrol med gennemførelsen af de tre principper for affaldspolitikken — affaldsforebyggelse, maksimering af genvinding og sikker bortskaffelse.
- (2) Med henblik på at opnå sammenlignelige affaldsstatistiske resultater er der behov for en definition af de begreber, der beskriver affald og affaldshåndtering.
- (3) Som led i affaldspolitikken er der opstillet en række principper, der skal overholdes af affaldsproducerende enheder og ved affaldshåndtering; det medfører kontrol med affaldet på forskellige stadier af affaldsstrømmen: i forbindelse med affaldsdannelse og indsamling, genvinding og bortskaffelse af affald.
- (4) Rådets forordning (EF) nr. 322/97 af 17. februar 1997 om EF-statistikker ⁽³⁾ udgør referencerammen for bestemmelserne i denne forordning.
- (5) For at sikre sammenlignelige resultater må affaldsstatistikkerne udarbejdes i overensstemmelse med den fastlagte opdeling, i et passende format og inden for en fastsat tidsfrist fra udløbet af referenceåret.
- (6) I overensstemmelse med principperne om nærhed og proportionalitet i traktatens artikel 5 kan formålet med den foreslåede foranstaltning, nemlig at fastlægge en ramme for udarbejdelsen af fællesskabsstatistikker om affald, ikke nås i tilstrækkelig grad af medlemsstaterne, da det er nødvendigt at definere begreber for beskrivelsen af

affald og affaldshåndtering for at sikre sammenlignelighed mellem medlemsstaternes statistikker, og det kan derfor bedre nås af Fællesskabet; nærværende forordning begrænser sig til det minimum, der kræves for at nå disse mål, og den går ikke ud over, hvad der er nødvendigt hertil.

- (7) Medlemsstaterne kan have behov for en overgangsperiode til at tilpasse eller etablere deres affaldsstatistikker.
- (8) Da gennemførelsesbestemmelserne til forordningen er generelle foranstaltninger, jf. artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse.
- (9) Kommissionen har hørt Udvalget for Det Statistiske Program —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1**Mål**

1. Formålet med denne forordning er at fastsætte regler for udarbejdelse af EF-statistikker om affaldsdannelse, genvinding og bortskaffelse af affald.
2. Medlemsstaterne og Kommissionen udarbejder inden for hvert deres kompetenceområde EF-statistikker om affaldsdannelse, genvinding og bortskaffelse af affald med undtagelse af radioaktivt affald, som allerede er omfattet af anden lovgivning.
3. Statistikkerne skal dække følgende områder:
  - a) affaldsdannelse, jf. bilag I,
  - b) genvinding og bortskaffelse af affald, jf. bilag II.

Ved udarbejdelsen af statistikkerne skal medlemsstaterne og Kommissionen sikre ækvivalens mellem det europæiske affaldskatalog fastsat ved Kommissionens beslutning 94/3/EF ⁽⁵⁾ og den materialeorienterede aggregering i nærværende forordnings bilag III.

⁽¹⁾ EFT C 87 af 29.3.1999, s. 22.

⁽²⁾ EFT C 329 af 17.11.1999, s. 17.

⁽³⁾ EFT L 52 af 22.2.1997, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT L 5 af 7.1.1994, s. 15.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »affald«: ethvert stof eller enhver genstand som defineret i artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF ⁽¹⁾ med senere ændringer
- b) »separat indsamlede fraktioner af affald«: husholdningsaffald og lignende affald, der er indsamlet i ensartede fraktioner af offentlige tjenester, nonprofit-organisationer og private virksomheder inden for organiseret affaldsindsamling
- c) »genanvendelse«: som defineret i artikel 3, stk. 7, i Rådets direktiv 94/62/EF ⁽²⁾
- d) »genvinding«: enhver af de processer, der er nævnt i bilag II.B til direktiv 75/442/EØF med senere ændringer ⁽³⁾
- e) »bortskaffelse«: enhver af de processer, der er nævnt i bilag II.A til direktiv 75/442/EØF med senere ændringer ⁽⁴⁾
- f) »genvindings- eller bortskaffelsesanlæg«: anlæg, der skal have tilladelse eller være registreret i henhold til artikel 9, 10 eller 11 i Rådets direktiv 75/442/EØF
- g) »farligt affald«: affald som defineret i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF ⁽⁵⁾
- h) »ikke-farligt affald«: affald, der ikke er omfattet af litra g)
- i) »deponeringsanlæg«: et affaldsbortskaffelsesanlæg som defineret i artikel 2, litra g), i Rådets direktiv 1999/31/EF ⁽⁶⁾
- j) »affaldsforbrændingsanlægs kapacitet«: højeste kapacitet til at forbrænde affald i tons eller gigajoule pr. år
- k) »affaldsgenanvendelsesanlægs kapacitet«: højeste kapacitet til at genanvende affald i tons pr. år
- l) »deponeringsanlægs kapacitet«: deponeringsanlæggets resterende kapacitet (ved udgangen af datareferenceåret) til fortsat at bortskaffe affald målt i kubikmeter
- m) »andre bortskaffelsesanlægs kapacitet«: anlæggets kapacitet til at bortskaffe affald målt i tons pr. år.

Artikel 3

Indsamling af data

1. Medlemsstaterne tilvejebringer under opfyldelse af kravene med hensyn til kvalitet og nøjagtighed de oplysninger, som er nødvendige for at kunne specificere de undersøgelsesdata, der er omfattet af bilag I og II, ved:

- undersøgelser ⁽⁷⁾
- administrative eller andre kilder
- statistiske vurderingsmetoder, eller
- en kombination af disse metoder.

For at nedbringe den byrde, der pålægges respondenterne, har de nationale myndigheder og Kommissionen adgang til administrative datakilder inden for de rammer og på de betingelser, som den enkelte medlemsstat og Kommissionen fastsætter på deres respektive kompetenceområde.

2. For at nedbringe den administrative byrde på mindre virksomheder, dvs. virksomheder med under 10 ansatte, fritages disse for undersøgelser, medmindre de i betydelig grad bidrager til affaldsdannelsen.

3. Medlemsstaterne udarbejder statistiske resultater i henhold til den opdeling, der er foretaget i bilag I og II. Da de økonomiske strukturer og tekniske vilkår i forbindelse med ordninger for affaldshåndtering adskiller sig fra den ene medlemsstat til den anden, kan en afgørelse truffet af en medlemsstat om ikke at indberette visse positioner i opdelingen accepteres, hvis den er begrundet i de kvalitetsrapporter, der er omhandlet i bilag I og II. I alle tilfælde opregnes den samlede mængde affald for hver position, der er opført i afdeling 2, punkt 3, og afdeling 8, punkt 1, i bilag I.

4. De undtagelser, der henvises til i stk. 2 og 3, skal være forenelige med de dæknings- og kvalitetsmål, der henvises til i afdeling 7, punkt 1, i bilag I og II.

5. Medlemsstaterne indberetter resultaterne, herunder også klassificerede oplysninger, til Eurostat i et passende format og inden for en fast tidsfrist fra udløbet af de referenceperioder, der er fastlagt i bilag I og II.

6. Behandling og fremsendelse af klassificerede oplysninger, jf. artikel 3, stk. 5, foretages i overensstemmelse med gældende fællesskabsbestemmelser om klassificerede statistiske oplysninger.

⁽¹⁾ EFT L 194 af 25.7.1975, s. 39.

⁽²⁾ EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 135 af 6.6.1996, s. 32.

⁽⁴⁾ EFT L 135 af 6.6.1996, s. 32.

⁽⁵⁾ EFT L 377 af 31.12.1991, s. 20.

⁽⁶⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

⁽⁷⁾ I overensstemmelse med nærhedsprincippet skal spørgsmålet om, hvorvidt sådanne undersøgelser skal være obligatoriske eller ej, afgøres af medlemsstaterne.

Artikel 4

Overgangsperiode

1. I en overgangsperiode på højst 2 år kan Kommissionen efter anmodning fra medlemsstaterne og i overensstemmelse med proceduren i artikel 7 indrømme fravigelse fra bestemmelserne i afdeling 5 i bilag I og II, hvis det er nødvendigt, for at foretage større ændringer af de nationale statistiske systemer.

2. Denne fravigelse kan kun indrømmes for oplysninger for det første referenceår.

Artikel 5

Import og eksport af affald

1. Kommissionen udarbejder et program for pilotundersøgelser af import og eksport af affald, der skal gennemføres af medlemsstaterne på frivillig basis. Pilotundersøgelserne skal have til formål at vurdere relevansen af og muligheden for at skaffe oplysninger og evaluere omkostninger og fordele ved at indsamle oplysninger, samt vurdere den byrde, der pålægges erhvervslivet.

2. Kommissionens program for pilotundersøgelser skal stemme overens med indholdet af bilag I og II, navnlig med hensyn til anvendelsesområde og dækning, affaldskategorier til klassificering af affald, referenceår og indberetningshyppighed under hensyntagen til indberetningsforpligtelserne i henhold til Rådets forordning 259/93 ⁽¹⁾.

3. Kommissionen finansierer indtil 100 % af omkostningerne til gennemførelse af pilotundersøgelserne.

4. På grundlag af konklusionerne af disse pilotundersøgelser underretter Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet om mulighederne for at udarbejde statistikker for de aktiviteter og karakteristika, der er omfattet af pilotundersøgelserne vedrørende import og eksport af affald. Kommissionen kan fremsætte en henstilling om et nyt bilag.

5. Pilotundersøgelserne skal gennemføres inden for tre år fra det første referenceår.

Artikel 6

Gennemførelsesforanstaltninger

De foranstaltninger, der er nødvendige i forbindelse med gennemførelsen af nærværende instrument, vedrørende de herefter anførte emner, fastlægges i henhold til proceduren i artikel 7. De omfatter foranstaltninger med henblik på:

⁽¹⁾ EFT L 30 af 6.2.1993, s. 1.

a) tilpasning til økonomiske og tekniske forbedringer af indsamling og statistisk behandling af data samt behandling og fremsendelse af resultater

b) tilpasning af de i bilag I, II og III anførte specifikationer

c) udarbejdelse af resultater i henhold til artikel 3, stk. 2, 3 og 4

d) definition af de rigtige kvalitetsevalueringskriterier og indholdet af kvalitetsrapporterne som omtalt i afdeling 7 i bilag I og II til denne forordning

e) fastsættelse af et passende format for medlemsstaternes indberetning af resultaterne inden to år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden

f) udarbejdelse af listen over de overgangsperioder og fravigelser, som anført i artikel 4, der er indrømmet medlemsstaterne

g) gennemførelse af resultaterne af pilotundersøgelserne, som anført i artikel 5, stk. 4, og i bilag I, afdeling 2, punkt 4, og bilag II, afdeling 8, punkt 3.

Artikel 7

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Det Statistiske Program nedsat ved afgørelse 89/382/EØF, Euratom ⁽²⁾.

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF ⁽³⁾ i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3, og artikel 8. Det tidsrum, der nævnes i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Kommissionen meddeler de foranstaltninger, der er blevet forelagt for Udvalget for Det Statistiske Program, til det udvalg for tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling af EF-lovgivningen, der er nedsat ved direktiv 91/156/EØF ⁽⁴⁾ om affald.

⁽²⁾ EFT L 181 af 28.6.1989, s. 47.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 78 af 26.3.1991, s. 32.

Artikel 8

Rapporter

1. Kommissionen forelægger senest fem år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden og derefter hvert tredje år en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om de statistikker, der er udarbejdet i henhold til denne forordning, herunder navnlig om deres kvalitet og den byrde, der pålægges erhvervslivet.

2. Kommissionen forelægger, hvor det er relevant, senest tre år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden Europa-

Parlamentet og Rådet et forslag om ophævelse af indberetningsforpligtelser, der overlapper hinanden.

Artikel 9

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG I

AFFALDSDANNELSE**Afdeling 1***Dækning*

Der udarbejdes statistikker for alle de aktiviteter, der falder inden for hovedafdeling C til Q, bortset fra hovedgruppe 12, i NACE Rev. 1 ⁽¹⁾. Disse hovedafdelinger dækker alle økonomiske aktiviteter, bortset fra landbrug, jagt og skovbrug (A), og fiskeri (B), der falder uden for dette bilags område.

Dette bilag vedrører ligeledes:

- affald fra husholdninger
- affald fra genvindings- og/eller bortskaffelsesprocesser.

Afdeling 2*Affaldskategorier*

1. De affaldskategorier, for hvilke der skal udarbejdes statistikker om affaldsdannelse, er fremkommet ved aggregering af positioner i det europæiske affaldskatalog.
2. Hver position i det europæiske affaldskatalog henføres til den aggregerede materialeorienterede affaldsliste, der er anført i punkt 3 i denne afdeling. Konverteringstabellen imellem det europæiske affaldskatalog og den materialeorienterede aggregering findes i bilag III.
3. Der udarbejdes statistikker om følgende affaldskategorier:

Materialeliste (side 1)

Positionsnummer	EWC-Stat/Version 2		Farligt/Ikke-farligt affald
	Kode	Beskrivelse	
1	01.1	Brugte opløsningsmidler	Ikke-farligt
2	01.1	Brugte opløsningsmidler	Farligt
3	01.2	Syre, alkalisk affald og saltholdigt affald	Ikke-farligt
4	01.2	Syre, alkalisk affald og saltholdigt affald	Farligt
5	01.3	Brugte olier	Ikke-farligt
6	01.3	Brugte olier	Farligt
7	01.4	Brugte kemiske katalysatorer	Ikke-farligt

⁽¹⁾ EFT L 83 af 3.4.1993, s. 1.

Positionsnummer	EWC-Stat/Version 2		Farligt/Ikke-farligt affald
	Kode	Beskrivelse	
8	01.4	Brugte kemiske katalysatorer	Farligt
9	02	Kemikalieaffald	Ikke-farligt
10	02	Kemikalieaffald	Farligt
11	03.1	Kemikaliebundfald og -rester	Ikke-farligt
12	03.1	Kemikaliebundfald og -rester	Farligt
13	03.2	Industrielt spildevandslam	Ikke-farligt
14	03.2	Industrielt spildevandslam	Farligt
15	05	Affald fra lægepraksis og biologisk affald	Ikke-farligt
16	05	Affald fra lægepraksis og biologisk affald	Farligt
17	06	Metalaffald	Ikke-farligt
18	06	Metalaffald	Farligt
19	07.1	Glasaffald	Ikke-farligt
20	07.2	Papir- og papaffald	Ikke-farligt
21	07.3	Gummi- og gummiaffald	Ikke-farligt
22	07.4	Plastaffald	Ikke-farligt
23	07.5	Træaffald	Ikke-farligt
24	07.6	Tekstilaffald	Ikke-farligt
25	07.6	Tekstilaffald	Farligt
26	08	Kasseret udstyr	Ikke-farligt
27	08	Kasseret udstyr	Farligt
28	08.1	Kasserede biler	Ikke-farligt
29	08.41	Batterier og akkumulatorer	Ikke-farligt
30	08.41	Batterier og akkumulatorer	Farligt
31	09	Animalsk og vegetabilsk affald	Ikke-farligt

Materialeliste (side 2)

Positionsnummer	EWC-Stat/Version 2		Farligt/Ikke-farligt affald
	Kode	Beskrivelse	
32	10.1	Husholdningsaffald og lignende affald	Ikke-farligt
33	10.2	Blandede og udifferentierede materialer	Ikke-farligt
34	10.3	Sorteringsaffald	Ikke-farligt
35	11	Almindeligt slam	Ikke-farligt
36	12.1, 12.2, 12.3, 12.5	Mineralsk affald (bortset fra forurennet jord og forurennet klapmateriale)	Ikke-farligt
37	12.1, 12.2, 12.3, 12.5	Mineralsk affald (bortset fra forurennet jord og forurennet klapmateriale)	Farligt
38	12.6	Forurennet jord og forurennet klapmateriale	Farligt
39	12.4	Affald hidrørende fra forbrænding	Ikke-farligt

Positionsnummer	EWC-Stat/Version 2		Farligt/Ikke-farligt affald
	Kode	Beskrivelse	
40	12.4	Affald hidrørende fra forbrænding	Farligt
41	13	Solidificeret, stabiliseret eller forglaset affald	Ikke-farligt
42	13	Solidificeret, stabiliseret eller forglaset affald	Farligt

4. Under hensyn til indberetningsforpligtelserne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF⁽¹⁾ udarbejder Kommissionen et program for pilotundersøgelser, der skal gennemføres af medlemsstaterne på frivillig basis for at vurdere relevansen af at medtage emballageaffald (EWC-Stat/Version 2) i ovenstående opdeling. Kommissionen finansierer indtil 100 % af omkostningerne til disse pilotundersøgelser. På grundlag af konklusionerne af pilotundersøgelserne vedtager Kommissionen de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger i overensstemmelse med proceduren i denne forordnings artikel 7.

Afdeling 3

Undersøgelsesdata

1. Undersøgelsesdata for affaldskategorierne:

Der indsamles data om affaldsmængden for hver af de i afdeling 2, punkt 3, anførte affaldskategorier.

2. Regionale undersøgelsesdata:

Befolkning eller boliger omfattet af en indsamlingsordning for blandet husholdningsaffald og lignende affald (NUTS 2-niveau).

Afdeling 4

Anmeldelsesenhed

1. Den anmeldelsesenhed, der skal benyttes for alle affaldskategorier, er 1 000 tons (normalt) vådt affald. For affaldskategorierne »slam« bør der endvidere anføres et tal for tørstof.
2. Anmeldelsesenheden for regionale undersøgelsesdata bør være i procent af befolkning eller boliger.

Afdeling 5

Første referenceår og indberetningshyppighed

1. Det første referenceår er det andet kalenderår efter forordningens offentliggørelse i EF-Tidende.
2. Medlemsstaterne indberetter oplysninger hvert tredje år efter første referenceår.

Afdeling 6

Indberetning af resultater til Eurostat

Resultaterne indberettes senest 18 måneder efter udløbet af referenceåret.

Afdeling 7

Rapport om statistikkernes dækning og kvalitet

1. For hver position, der er anført i afdeling 8 (aktiviteter og husholdninger), anfører medlemsstaterne, hvor stor en procentdel af universet under den pågældende position der er dækket af de indsamlede oplysninger. Minimumskravet til dækningen fastlægges i overensstemmelse med proceduren i artikel 7.
2. Medlemsstaterne udarbejder en kvalitetsrapport, hvoraf det fremgår, hvor præcise de indsamlede oplysninger er. Der gives en beskrivelse af skøn, aggregeringer eller udelukkelse og måden, hvorpå disse procedurer påvirker fordelingen af affaldskategorier, jf. afdeling 2, punkt 3, efter økonomiske aktiviteter og husholdninger, jf. afdeling 8.

⁽¹⁾ EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10.

3. Kommissionen inddrager dæknings- og kvalitetsrapporterne i den i artikel 8 i denne forordning nævnte rapport.

Afdeling 8

Produktion af resultater

1. Resultaterne vedrørende de i afdeling 3, punkt 1, anførte undersøgelsesdata udarbejdes for:

1.1 Følgende afdelinger, hovedgrupper, grupper og undergrupper i NACE Rev. 1:

Positionsnummer	NACE Rev. 1 kode	Beskrivelse
1	C	Råstofudvinding
2	DA	Fremstilling af nærings- og nydelsesmidler
3	DB + DC	Fremstilling af tekstiler + Fremstilling af læder og lædervarer
4	DD	Fremstilling af træ og træprodukter
5	DE	Fremstilling af papirmasse, papir og papirvarer; forlagsvirksomhed og trykning
6	DF	Fremstilling af koks, raffinerede olieprodukter og nukleart brændsel
7	DG + DH	Fremstilling af kemiske produkter, kemofibre + Fremstilling af gummi- og plastprodukter
8	DI	Fremstilling af andre ikke-metalholdige mineralske produkter
9	DJ	Fremstilling og forarbejdning af jern og metal
10	DK + DL + DM	Fremstilling af maskiner og udstyr + Fremstilling af elektrisk og optisk udstyr + Fremstilling af transportmidler
11	DN Med undtagelse af 37	Fremstillingsvirksomhed i.a.n.
12	E	Elektricitets-, gas- og vandforsyning
13	F	Bygge- og anlægsvirksomhed
14	G-Q Med undtagelse af 90 og 51.57	Servicevirksomhed: Engroshandel og detailhandel; Reparation af motorkøretøjer, motorcykler og varer til personlig brug eller til husholdninger + Indkvartering, restauration og lignende aktiviteter + Transport, oplagringsvirksomhed og kommunikation + Finansielle aktiviteter + Ejendomshandel, udlejning og andre tjenesteydelser til virksomheder + Offentlig administration, beskyttelse og obligatorisk socialsikring + Uddannelsesaktiviteter + Sociale aktiviteter og sundhedstjeneste + Andre personlige, sociale og samfundsytelser + Familier med tjenestefolk + Internationale organisationer og andre udenlandske institutioner
15	37	Genanvendelse
16	51.57	Engroshandel med affaldsprodukter
17	90	Kloakvæsen, renovationsvæsen og renholdelse mv.

1.2 Husholdninger:

18		Husholdningsaffald
----	--	--------------------

2. Med hensyn til økonomiske aktiviteter er de statistiske enheder de lokale enheder eller de faglige enheder, jf. Rådets forordning nr. 696/93/EØF (!) om de statistiske enheder til observation og analyse af produktionssystemer i Det Europæiske Fællesskab, i henhold til hver enkelt medlemsstats statistiske system.

I den kvalitetsrapport, der skal udarbejdes i henhold til afdeling 7, skal der medtages en beskrivelse af, hvorledes den valgte statistiske enhed berører fordelingen af oplysninger på NACE Rev. 1-grupperne.

(!) EFT L 76 af 30.3.1993, s. 2.

BILAG II

GENVINDING OG BORTSKAFFELSE AF AFFALD

Afdeling 1

Dækning

1. Der udarbejdes statistikker for alle genvindings- og bortskaffelses anlæg, hvor de processer, der henvises til i afdeling 8, punkt 2, udføres, og som tilhører eller er en del af de økonomiske aktiviteter i NACE-Rev. 1-grupperne, jf. bilag I, afdeling 8, punkt 1.1.
2. Anlæg, hvis affaldsbehandling kun omfatter genanvendelse af affald på det anlæg, hvor det er dannet, er ikke omfattet af dette bilag.

Afdeling 2

Affaldskategorier

De affaldskategorier, for hvilke der udarbejdes statistikker i henhold til hver enkelt genvindings- eller bortskaffelsesproces, jf. afdeling 8, punkt 2, er følgende:

Forbrænding			
Positionsnummer	EWC-Stat/Version 2		Farligt/Ikke-farligt affald
	Kode	Beskrivelse	
1	01 + 02 + 03	Kemisk affald (Affald med kemiske forbindelser + Kemikalieaffald + Andet kemisk affald)	Ikke-farligt
2	01 + 02 + 03	Kemisk affald (Affald med kemiske forbindelser + Kemikalieaffald + Andet kemisk affald)	Farligt
3	01.3	Brugte olier	Ikke-farligt
4	01.3	Brugte olier	Farligt
5	05	Affald fra lægepraksis og biologisk affald	Ikke-farligt
6	05	Affald fra lægepraksis og biologisk affald	Farligt
7	10.1	Husholdningsaffald og lignende affald	Ikke-farligt
8	10.2	Blandede og udifferentierede materialer	Ikke-farligt
9	10.3	Sorteringsaffald	Ikke-farligt
10	11	Almindeligt slam	Ikke-farligt
11	06 + 07 + 08 + 09 + 12 + 13	Andet affald (Metalaffald + Ikke-metalholdigt affald + Kasseret udstyr + Animalsk og vegetabilsk affald + Mineralsk affald + Solidificeret, stabiliseret eller forglasset affald)	Ikke-farligt
12	06 + 07 + 08 + 09 + 12 + 13	Andet affald (Metalaffald + Ikke-metalholdigt affald + Kasseret udstyr + Animalsk og vegetabilsk affald + Mineralsk affald + Solidificeret, stabiliseret eller forglasset affald)	Farligt

Genanvendelse

Positionsnummer	EWC-Stat/Version 2		Farligt/Ikke-farligt affald
	Kode	Beskrivelse	
1	01.3	Brugte olier	Ikke-farligt
2	01.3	Brugte olier	Farligt
3	06	Metalaffald	Ikke-farligt
4	06	Metalaffald	Farligt
5	07.1	Glasaffald	Ikke-farligt
6	07.2	Papir- og papaffald	Ikke-farligt
7	07.3	Gummiaffald	Ikke-farligt
8	07.4	Plastaffald	Ikke-farligt
9	07.5	Træaffald	Ikke-farligt
10	07.6	Tekstilaffald	Ikke-farligt
11	07.6	Tekstilaffald	Farligt
12	09	Animalsk og vegetabilsk affald	Ikke-farligt
13	12	Mineralsk affald	Ikke-farligt
14	12	Mineralsk affald	Farligt
15	01 + 02 + 03 + 05 + 08 + 10 + 11 + 13	Andet affald (Affald med kemiske forbindelser + Kemikalieaffald + Andet kemisk affald + Affald fra lægepraksis og biologisk affald + Kasseret udstyr + Blandet almindeligt affald + Almindeligt slam + Solidificeret, stabiliseret eller forglasset affald)	Ikke-farligt
16	01 + 02 + 03 + 05 + 08 + 10 + 11 + 13	Andet affald (Affald med kemiske forbindelser + Kemikalieaffald + Andet kemisk affald + Affald fra lægepraksis og biologisk affald + Kasseret udstyr + Blandet almindeligt affald + Almindeligt slam + Solidificeret, stabiliseret eller forglasset affald)	Farligt

Bortskaffelse (på anden måde end ved forbrænding)

Positionsnummer	EWC-Stat/Version 2		Farligt/Ikke-farligt affald
	Kode	Beskrivelse	
1	01 + 02 + 03	Kemisk affald (Affald med kemiske forbindelser + Kemikalieaffald + Andet kemisk affald)	Ikke-farligt
2	01 + 02 + 03	Kemisk affald (Affald med kemiske forbindelser + Kemikalieaffald + Andet kemisk affald)	Farligt
3	01.3	Brugte olier	Ikke-farligt
4	01.3	Brugte olier	Farligt
5	09	Animalsk og vegetabilsk affald	Ikke-farligt
6	10.1	Husholdningsaffald og lignende affald	Ikke-farligt
7	10.2	Blandede og udifferentierede materialer	Ikke-farligt
8	10.3	Sorteringsaffald	Ikke-farligt
9	11	Almindeligt slam	Ikke-farligt
10	12	Mineralsk affald	Ikke-farligt
11	12	Mineralsk affald	Farligt
12	05 + 06 + 07 + 08 + 13	Andet affald (Affald fra lægepraksis og biologisk affald + Metalaffald + Ikke-metalholdigt affald + Kasseret udstyr + Solidificeret, stabiliseret eller forglaset affald)	Ikke-farligt
13	05 + 06 + 07 + 08 + 13	Andet affald (Affald fra lægepraksis og biologisk affald + Metalaffald + Ikke-metalholdigt affald + Kasseret udstyr + Solidificeret, stabiliseret eller forglaset affald)	Farligt

Afdeling 3*Undersøgsdata*

De undersøgsdata, for hvilke der udarbejdes statistikker over genvindings- og bortskaffelsesprocesser, jf. afdeling 8, punkt 2, fremgår af nedenstående tabel.

Genvindings- og bortskaffelsesanlæggenes antal og kapacitet pr. region		
Positionsnummer	Kode	Beskrivelse
1	2 00	Antal anlæg på NUTS 2-niveau
2	2 10	Kapacitet i enheder som defineret i artikel 2, NUTS 2-niveau
Affald behandlet pr. genvindings- og bortskaffelsesanlæg, inklusive import		
3	2 20	Samlede behandlede affaldsmængder pr. affaldskategori, med undtagelse af affald, der genanvendes på det anlæg, hvor det er dannet, på NUTS 1-niveau

Afdeling 4

Anmeldelsesenhed

Den anmeldelsesenhed, der skal benyttes for alle affaldskategorier, er 1 000 tons (normalt) vådt affald. For affaldskategorierne »slam« bør der endvidere anføres et tal for tørstof.

Afdeling 5

Første referenceår og indberetningshyppighed

1. Det første referenceår er det andet kalenderår efter forordningens offentliggørelse i EF-Tidende.
2. Medlemsstaterne indberetter oplysninger med følgende hyppighed:
  - a) hvert år efter referenceåret for anlæg, som udfører de processer, der henvises til i afdeling 8, punkt 2, under Forbrænding (positionsnummer 1 og 2) og Bortskaffelse (positionsnummer 4 og 5), for så vidt disse anlæg tilhører eller er en del af de økonomiske aktiviteter i NACE Rev. 1-grupperne E, 75 og 90
  - b) hvert tredje år efter referenceåret for alle genvindings- og bortskaffelses anlæg, som udfører de processer, der henvises til i afdeling 8, punkt 2, og som tilhører eller er en del af de økonomiske aktiviteter i NACE Rev. 1-grupperne, jf. bilag I, afdeling 8, punkt 1.1.

Afdeling 6

Indberetning af resultater til Eurostat

Resultaterne indberettes senest 18 måneder efter udløbet af referenceperiodens kalenderår.

Afdeling 7

Rapport om statistikernes dækning og kvalitet

1. For de i afdeling 3 anførte undersøgelsesdata og for hver af de i afdeling 8, punkt 2, anførte typer af processer anfører medlemsstaterne, hvor stor en procentdel af universet under den pågældende position der er dækket af de indsamlede oplysninger. Minimumskravet til dækningen fastlægges i overensstemmelse med proceduren i artikel 7.
2. For de i afdeling 3, punkt 2, anførte undersøgelsesdata udarbejder medlemsstaterne en kvalitetsrapport, hvoraf det fremgår, hvor præcise de indsamlede oplysninger er.
3. Kommissionen inddrager dæknings- og kvalitetsrapporterne i den i artikel 8 i denne forordning nævnte rapport.

Afdeling 8

Produktion af resultater

1. Resultaterne udarbejdes for hver genvindings- og bortskaffelsesproces som angivet nedenfor i overensstemmelse med 2 20 i afdeling 3 og de processpecifikke affaldskategorier, der er anført i afdeling 2.
2. Liste over genvindings- og bortskaffelsesprocesser; koderne henviser til koderne i bilagene i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald, ændret ved direktiv 91/156/EØF og tilpasset ved Kommissionens beslutning 96/350/EF⁽¹⁾:

⁽¹⁾ EFT L 135 af 6.6.1996, s. 32.

Positionsnummer	Kode	Typer af genvindings- og bortskaffelsesprocesser
Forbrænding		
1	R1	Forbrænding med energiudnyttelse: Hovedanvendelse som brændsel eller andre midler til energifremstilling
2	D10	Anden forbrænding end R1
Genanvendelse (inklusive kompostering)		
3	R2 + R3 + R4 + R5 + R6 + R7 + R8 + R9 + R10 + R11	Genanvendelse: Genvinding eller regenerering af opløsningsmidler + Genanvendelse eller genvinding af organiske stoffer, der ikke anvendes som opløsningsmidler (herunder kompostering eller andre former for biologisk omdannelse) + Genanvendelse eller genvinding af metaller og metalforbindelser + Genanvendelse eller genvinding af andre uorganiske stoffer + Regenerering af syrer eller baser + Genvinding af produkter, der anvendes til opfangning af forurenende stoffer + Genvinding af produkter fra katalysatorer + Regenerering eller andre genanvendelser af olie + Spredning på jorden med positive virkninger for landbrug eller økologi + Anvendelse af affald hidrørende fra en af formerne i R1 til R10
Bortskaffelse		
4	D1 + D3 + D4 + D5 + D12	Slutdeponering: (forskellige typer af deponeringsanlæg): Deponering på lossepladser + Indsprøjtning i dybtliggende formationer + Deponering i overfladevand (udledning af flydende affald i naturlige eller kunstige laguner) + Deponering i specielt indrettet losseplads + Permanent oplagring
5	D2 + D6 + D7	Andre endelige bortskaffelsesprocesser: Behandling i jordmiljø + Udledning i vandmiljøet, med undtagelse af dumpning + Dumpning, herunder nedgravning i havbunden

- Kommissionen udarbejder et program for pilotundersøgelser, der skal gennemføres på frivillig basis af medlemsstaterne. Pilotundersøgelserne skal have til formål at vurdere relevansen af og muligheden for at skaffe oplysninger om omfanget af affald, der forbehandles, jf. bilag II.A og II.B i Rådets direktiv 75/442/EØF, ændret ved Kommissionens beslutning 96/350/EF⁽¹⁾. Kommissionen finansierer indtil 100 % af omkostningerne til gennemførelse af disse pilotundersøgelser. På grundlag af konklusionerne af pilotundersøgelserne vil Kommissionen vedtage de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger i overensstemmelse med proceduren i artikel 7 i denne forordning.
- De statistiske enheder er lokale enheder eller faglige enheder, jf. Rådets forordning nr. 696/93/EØF⁽²⁾ om de statistiske enheder til observation og analyse af det produktive system i Det Europæiske Fællesskab, i henhold til hver enkelt medlemsstats statistiske system.

I den kvalitetsrapport, der skal udarbejdes i henhold til afdeling 7, skal der medtages en beskrivelse af, hvorledes den valgte statistiske enhed berører fordelingen af oplysninger på NACE Rev. 1-grupperne.

⁽¹⁾ EFT L 135 af 6.6.1996, s. 32.

⁽²⁾ EFT L 76 af 30.3.1993, s. 1.

BILAG III

KONVERTERINGSTABEL

Vedrørende Bilag I, afdeling 2, punkt 2, og Bilag II, afdeling 2 EWC-Stat Rev.2 (materialeorienteret affaldsklassificeringsstatistik)/Det europæiske affaldskatalog (EWC)

01	Affald af kemiske forbindelser	01.1	Brugte opløsningsmidler	01.11	Halogenerede brugte opløsningsmidler	1	Farligt	04.01.03	Affald fra affedning, indeholdende opløsningsmidler, uden en flydende fase				
								07.01.03	Halogenerede organiske opløsningsmidler, vaskevæske og moderlud				
								07.02.03	Halogenerede organiske opløsningsmidler, vaskevæske og moderlud				
								07.03.03	Halogenerede organiske opløsningsmidler, vaskevæske og moderlud				
								07.04.03	Halogenerede organiske opløsningsmidler, vaskevæske og moderlud				
								07.05.03	Halogenerede organiske opløsningsmidler, vaskevæske og moderlud				
								07.06.03	Halogenerede organiske opløsningsmidler, vaskevæske og moderlud				
								07.07.03	Halogenerede organiske opløsningsmidler, vaskevæske og moderlud				
								14.01.01	Chlorfluorcarboner				
								14.01.02	Andre halogenerede opløsningsmidler og opløsningsmiddelblandinger				
								14.01.04	Halogenholdige vandige opløsningsmiddelblandinger				
								14.01.06	Slam og fast affald indeholdende halogenerede opløsningsmidler				
								14.02.01	Halogenerede opløsningsmidler og opløsningsmiddelblandinger				
								14.02.03	Slam eller fast affald indeholdende halogenerede opløsningsmidler				
								14.03.01	Chlorfluorcarboner				
								14.03.02	Andre halogenerede opløsningsmidler				
								14.03.04	Slam eller fast affald indeholdende halogenerede opløsningsmidler				
								14.04.01	Chlorfluorcarboner				
								14.04.02	Andre halogenerede opløsningsmidler og opløsningsmiddelblandinger				
				14.04.04	Slam eller fast affald indeholdende halogenerede opløsningsmidler								
				14.05.01	Chlorfluorcarboner								
				14.05.02	Andre halogenerede opløsningsmidler og opløsningsmiddelblandinger								
				14.05.04	Slam indeholdende halogenerede opløsningsmidler								
						01.12	Ikke-halogenerede brugte opløsningsmidler	0	Ikke-farligt			02.03.03	Affald fra opløsningsmidlelektaktion
								1	Farligt			07.01.04	Andre organiske opløsningsmidler, vaskevæske og moderlud
												07.02.04	Halogenerede opløsningsmidler, vaskevæske og moderlud
								07.03.04	Andre organiske opløsningsmidler, vaskevæske og moderlud				

				07.04.04	Andre organiske opløsningsmidler, vaskevæske og moderlud
				07.05.04	Andre organiske opløsningsmidler, vaskevæske og moderlud
				07.06.04	Andre organiske opløsningsmidler, vaskevæske og moderlud
				07.07.04	Andre organiske halogenerede opløsningsmidler, vaskevæske og moderlud
				14.01.03	Andre opløsningsmidler og opløsningsmiddelblandinger
				14.01.05	Halogenfrie vandige opløsningsmiddelblandinger
				14.01.07	Slam og fast affald uden halogenerede opløsningsmidler
				14.02.02	Opløsningsmidler og organiske væsker uden halogenerede opløsningsmidler
				14.02.04	Slam eller fast affald indeholdende andre opløsningsmidler
				14.03.03	Opløsningsmidler og opløsningsmiddelblandinger uden halogenerede opløsningsmidler
				14.03.05	Slam eller fast affald indeholdende andre opløsningsmidler
				14.04.03	Andre opløsningsmidler og opløsningsmiddelblandinger
				14.04.05	Slam eller fast affald indeholdende andre opløsningsmidler
				14.05.03	Andre opløsningsmidler og opløsningsmiddelblandinger
				14.05.05	Slam indeholdende andre opløsningsmidler
				20.01.13	Opløsningsmidler
01.2	Syreholdigt, alkalisk og saltholdigt affald	01.21	Syreholdigt affald	0 Ikke-farligt	11.01.04 Ikke-cyanidholdigt affald uden chrom
				1 Farligt	20.01.14 Syrer
					06.01.01 Svovlsyre og svovlsyring
					06.01.02 Saltsyre
					06.01.03 Flussyre
					06.01.04 Fosforsyre og fosforsyring
					06.01.05 Salpetersyre og salpetersyring
					06.01.99 Andet affald, uspecificeret
					09.01.04 Fixerbade
					09.01.05 Blegebade og blege-fixerbade
					10.01.09 Svovlsyre
					11.01.03 Ikke-cyanidholdigt affald indeholdende chrom
					11.01.05 Sure bejdsebade
					11.01.06 Syrer, uspecificeret
					16.06.06 Elektrolyt fra batterier og akkumulatorer
		01.22	Alkalisk affald	0 Ikke-farligt	20.01.15 Basisk affald
				1 Farligt	06.02.01 Calciumhydroxid
					06.02.02 Natriumkarbonat
					06.02.03 Ammoniakvand
					06.02.99 Andet affald, uspecificeret

				09.01.01	Vandbaserede fremkalder- og aktivatorbade
				09.01.02	Vandbaserede fremkalderbade til offsetplader
				09.01.03	Opløsningsmiddelbaserede fremkalderbade
				11.01.01	Cyanidholdigt (alkalisk) affald indeholdende andre tungmetaller end chrom
				11.01.02	Cyanidholdigt (alkalisk) affald uden indhold af tungmetaller
				11.01.07	Baser, uspecificeret
				11.03.01	Cyanidholdigt affald
				19.02.01	Metalhydroxidslam og andet slam fra metalfældning
	01.23	Saltopløsninger	0 Ikke-farligt	06.03.02	Saltopløsninger indeholdende sulfater, sulfitter eller sulfider
				06.03.04	Saltopløsninger indeholdende chlorider, fluorider og andre halogenider
				06.03.06	Saltopløsninger indeholdende fosfater og beslægtede salte i fast form
				06.03.08	Saltopløsninger indeholdende nitrater og beslægtede forbindelser
			1 Farligt	10.06.05	Affald fra elektrolytisk raffinering
	01.24	Andet saltholdigt affald	0 Ikke-farligt	01.04.04	Affald fra kalisalt- og stensaltforarbejdning
				01.05.02	Boremudder og boreaffald indeholdende baryt
				01.05.03	Boremudder og boreaffald indeholdende chlorid
				01.05.99	Andet affald, uspecificeret
				05.05.01	Affald indeholdende svovl
				05.07.02	Svovlholdigt affald
				06.03.01	Karbonater (med undtagelse af 02 04 02 og 19 10 03)
				06.03.03	Salte i fast form indeholdende sulfater, sulfitter eller sulfider
				06.03.05	Salte i fast form indeholdende chlorider, fluorider og andre halogenholdige faste salte
				06.03.07	Fosfater og beslægtede salte i fast form
				06.03.09	Salte i fast form indeholdende nitrider (metal-nitrogen-forbindelser)
				06.03.10	Salte i fast form indeholdende ammonium
				06.03.12	Salte og opløsninger indeholdende organiske forbindelser
				06.03.99	Andet affald, uspecificeret
				06.04.01	Metaloxider
				06.04.99	Andet affald, uspecificeret
				06.06.01	Svovlholdigt affald
				11.02.01	Slam fra kobberbaserede hydrometallurgiske processer
			1 Farligt	06.03.11	Salte og opløsninger indeholdende cyanider
				06.04.02	Metalsalte (med undtagelse af 06 03 00)
				06.04.03	Arsenholdigt affald
				06.04.04	Kviksølvholdigt affald

				06.04.05	Affald indeholdende andre tungmetaller
				10.03.08	Saltslagge fra sekundær smeltning
				10.03.10	Affald fra behandling af saltslagge og sort slagge
				11.01.08	Fosfateringsbade
				11.02.02	Slam fra zinkbaserede hydrometallurgiske processer (inkl. jarosit, goethit)
				11.03.02	Andet affald
01.3	Brugte olier	01.31	Brugt motorolie	1	Farligt
				13.02.01	Chlorerede motor-, gear- og smøreolier
				13.02.02	Ikke-chlorerede motor-, gear- og smøreolier
				13.02.03	Andre motor-, gear- og smøreolier
		01.32	Andre brugte olier	0	Ikke-farligt
				01.05.01	Boremudder og boreaffald indeholdende olie
				05.01.02	Slam fra afsaltning
				05.01.06	Slam fra vedligeholdelse af anlæg og udstyr
				12.02.02	Slam fra tilslibning, honing og slibning
				12.02.03	Poleslam
				12.02.99	Andet affald, uspecificeret
				1	Farligt
				05.01.03	Bundslam fra tanke
				05.01.04	Surt alkylslam
				12.01.06	Brugte halogenholdige skæreolier (ikke emulsioner)
				12.01.07	Brugte halogenfrie skæreolier (ikke emulsioner)
				12.01.08	Brugte halogenholdige skæreolie-emulsioner
				12.01.09	Brugte halogenfrie skæreolie-emulsioner
				12.01.10	Syntetiske skæreolier
				12.01.11	Slam fra spåntagende processer
				12.01.12	Brugt voks og fedt
				13.01.01	Hydraulikolier indeholdende PCB el. PCT
				13.01.02	Andre chlorerede hydraulikolier (ikke emulsioner)
				13.01.03	Ikke-chlorerede hydraulikolier (ikke emulsioner)
				13.01.04	Chlorerede emulsioner
				13.01.05	Ikke-chlorerede emulsioner
				13.01.06	Hydraulikolier kun indeholdende mineralolie
				13.01.07	Andre hydraulikolier
				13.01.08	Bremsevæsker
				13.03.01	Isolations- og varmetransmissionsolier og andre væsker indeholdende PCB eller PCT
				13.03.02	Andre chlorerede isolations- og varmetransmissionsolier og andre væsker
				13.03.03	Ikke-chlorerede isolations- og varmetransmissionsolier og andre væsker

	01.4 Brugte kemiske katalysatorer	01.41 Brugte kemiske katalysatorer	0 Ikke-farligt	13.03.04 13.03.05 13.06.01 05.03.01 05.03.02 06.12.01 06.12.02 07.01.05 07.01.06 07.02.05 07.02.06 07.03.05 07.03.06 07.04.05 07.04.06 07.05.05 07.05.06 07.06.05 07.06.06 07.07.05 07.07.06 10.01.10 19.01.09	Syntetiske isolations- og varmetransmissionsolier og andre væsker Mineraloliebaserede isolations- og varmetransmissionsolier Andet olieaffald, uspecificeret Brugte katalysatorer indeholdende ædle metaller Andre brugte katalysatorer Brugte katalysatorer indeholdende ædle metaller Andre brugte katalysatorer Brugte katalysatorer indeholdende ædle metaller Andre brugte katalysatorer Brugte katalysatorer indeholdende ædle metaller Andre brugte katalysatorer Brugte katalysatorer indeholdende ædle metaller Andre brugte katalysatorer Brugte katalysatorer indeholdende ædle metaller Andre brugte katalysatorer Brugte katalysatorer indeholdende ædle metaller Andre brugte katalysatorer Brugte katalysatorer indeholdende ædle metaller Andre brugte katalysatorer Brugte katalysatorer indeholdende ædle metaller Andre brugte katalysatorer Brugte katalysatorer indeholdende ædle metaller Andre brugte katalysatorer Brugte katalysatorer indeholdende ædle metaller Andre brugte katalysatorer Brugte katalysatorer indeholdende ædle metaller Andre brugte katalysatorer Brugte katalysatorer, f.eks. fra NO _x -fjernelse Brugte katalysatorer, f.eks. fra NO _x -fjernelse
02 Kemikalieaffald	02.1 Kemikalier, der ikke overholder specifikationerne	02.11 Affald indeholdende landbrugskemikalier 02.12 Medicinrester 02.13 Maling, fernis, trykfarver og klæbestoffer	1 Farligt 0 Ikke-farligt 0 Ikke-farligt	02.01.05 06.13.01 20.01.19 18.01.05 20.01.18 03.01.99 04.02.13 08.01.03 08.01.04 08.01.05 08.01.08 08.01.09 08.01.10	Affald indeholdende landbrugskemikalier Uorganiske pesticider, biocider og træbeskyttelsesmidler Pesticider Kasserede kemikalier og medicin Medicinrester Andet affald, uspecificeret Farvestoffer og pigmenter Affald fra vandbaserede malinger og ferniser Pulvermaling Tørret maling og fernis Vandigt slam indeholdende maling eller fernis Affald fra fjernelse af maling eller fernis (med undtagelse af 08 01 05 og 08 01 06) Vandige opslæmninger indeholdende maling eller fernis

				08.01.99	Andet affald, uspecificeret
				08.02.01	Affald fra pulverbelægningsmaterialer
				08.02.99	Andet affald, uspecificeret
				08.03.03	Affald fra vandbaserede trykfarver
				08.03.04	Tørret trykfarve
				08.03.07	Vandigt slam indeholdende trykfarver
				08.03.08	Vandigt flydende affald indeholdende trykfarver
				08.03.09	Kasseret toner (inkl. kassette)
				08.03.99	Andet affald, uspecificeret
				08.04.03	Affald fra vandbaserede klæbestoffer og fugemasser
				08.04.04	Tørrede klæbestoffer og fugemasser
				08.04.07	Vandigt slam indeholdende klæbestoffer og fugemasser
				08.04.08	Vandigt flydende affald indeholdende klæbestoffer og fugemasser
				08.04.99	Andet affald, uspecificeret
			1 Farligt	08.01.01	Maling- og fernisaffald indeholdende halogenerede opløsningsmidler
				08.01.02	Maling- og fernisaffald uden halogenerede opløsningsmidler
				08.01.06	Slam fra fjernelse af maling og fernis indeholdende halogenerede opløsningsmidler
				08.01.07	Slam fra fjernelse af maling og fernis uden halogenerede opløsningsmidler
				08.03.01	Trykfarveaffald indeholdende halogenerede opløsningsmidler
				08.03.02	Trykfarveaffald uden halogenerede opløsningsmidler
				08.03.05	Trykfarveslam indeholdende halogenerede opløsningsmidler
				08.03.06	Trykfarveslam uden halogenerede opløsningsmidler
				08.04.01	Klæbestof- og fugemasseaffald indeholdende halogenerede opløsningsmidler
				08.04.02	Klæbestof- og fugemasseaffald uden halogenerede opløsningsmidler
				08.04.05	Klæbestof- og fugemasseslam indeholdende halogenerede opløsningsmidler
				08.04.06	Klæbestof- og fugemasseslam uden halogenerede opløsningsmidler
				20.01.12	Maling, trykfarver, klæbestoffer og harpikser
		02.14	Andet kemikalieaffald	02.03.02	Affald fra konserveringsmidler
			0 Ikke-farligt	02.06.02	Affald fra konserveringsmidler
				02.07.03	Affald fra kemisk behandling
				03.03.03	Blegemiddelslam fra hypochlorit- og chlorprocesser

				03.03.04	Blegemiddelslam fra andre blegeprocesser			
				06.06.99	Andet affald, uspecificeret			
				06.07.99	Andet affald, uspecificeret			
				06.08.01	Affald fra produktion af silicium og siliciumderivater			
				06.09.99	Andet affald, uspecificeret			
				06.10.01	Affald fra kemiske processer, hvori kvælstof indgår, samt affald fra fremstilling af kunstgødning			
				06.11.99	Andet affald, uspecificeret			
				06.13.99	Andet affald, uspecificeret			
				09.01.07	Fotografisk film og papir indeholdende sølv eller sølvforbindelser			
				16.05.01	Industrigasser i trykflasker, LPG-beholdere og industrielle aerosolbeholdere (inkl. haloner)			
				20.01.16	Detergenter			
				20.01.22	Aerosoler			
			1 Farligt	03.02.01	Ikke-halogenerede organiske træbeskyttelsesmidler			
				03.02.02	Træbeskyttelsesmidler indeholdende organiske chlorforbindelser			
				03.02.03	Træbeskyttelsesmidler indeholdende organiske metalforbindelser			
				03.02.04	Uorganiske træbeskyttelsesmidler			
				05.07.01	Kviksølvholdigt slam			
				18.02.04	Kasserede kemikalier			
				20.01.17	Fotokemikalier			
	02.2	Ubrugte eksplosive stoffer	02.21	Kasserede eksplosive stoffer og pyrotekniske produkter	1 Farligt	16.04.02	Kasseret fyrværkeri	
						16.04.03	Andre kasserede eksplosive stoffer	
			02.22	Kasseret ammunition	1 Farligt	16.04.01	Kasseret ammunition	
	02.3	Blandet kemikalieaffald	02.31	Små mængder blandet kemisk affald	0 Ikke-farligt	16.05.02	Andet affald indeholdende uorganiske kemikalier, f.eks. uspecificerede laboratoriekemikalier, brandslukningspulver	
			02.32	Andet kemisk affald, blandet	0 Ikke-farligt	16.05.03	Andet affald indeholdende organiske kemikalier, f.eks. uspecificerede laboratoriekemikalier	
			02.33	Emballage forurenet af farlige stoffer		19.02.02	Affald blandet med henblik på slutdeponering	
03	Andet kemisk affald	03.1	Kemikaliebundfald og -rester	03.11	Tjære- og kulstofholdigt affald	0 Ikke-farligt	05.06.02	Asfalt
							05.06.99	Andet affald, uspecificeret
							06.13.03	Carbon black
							10.03.02	Anode affald

				11.02.03	Affald fra fremstilling af anoder til vandige elektrolytiske processer	
			1 Farligt	05.01.07	Svovlsur tjære	
				05.01.08	Andre former for tjære	
				05.06.01	Svovlsur tjære	
				05.06.03	Andre former for tjære	
				05.08.02	Svovlsur tjære	
				05.08.03	Andre former for tjære	
				10.03.01	Tjære og andet affald indeholdende kulstof fra anodefremstilling	
		03.12	Olie/vandemulsions-slam	1 Farligt	13.04.01	Bundolie fra sejlads på indre vandveje
					13.04.02	Affald fra modtageanlæg for bundolie
					13.04.03	Bundolie fra anden sejlads
					13.05.01	Fast affald fra olieseparatorer
					13.05.02	Slam fra olieseparatorer
					13.05.03	Slam fra olieudskillere
					13.05.04	Afsaltningslam eller -emulsioner
					13.05.05	Andre emulsioner
					16.07.01	Affald fra rengøring af marine transporttanke indeholdende kemikalier
					16.07.04	Affald fra rengøring af jernbane- og vejtransporttanke indeholdende kemikalier
					16.07.05	Affald fra rengøring af lagertanke indeholdende kemikalier
		03.13	Kemiske reaktionsrester	0 Ikke-farligt	03.03.02	Bundfald og grønludslam (fra behandling af sortlud)
					04.01.04	Garvelud indeholdende chrom
					04.01.05	Garvelud uden chrom
					07.01.99	Andet affald, uspecificeret
					07.02.99	Andet affald, uspecificeret
					07.03.99	Andet affald, uspecificeret
					07.04.99	Andet affald, uspecificeret
					07.05.99	Andet affald, uspecificeret
					07.06.99	Andet affald, uspecificeret
					07.07.99	Andet affald, uspecificeret
			1 Farligt		07.01.01	Vaskevand og vandig moderlud
					07.01.07	Halogenerede destillationsremanenser og reaktionsrester
					07.01.08	Andre destillationsremanenser og reaktionsrester
					07.02.01	Vaskevand og vandig moderlud
					07.02.07	Halogenerede destillationsremanenser og reaktionsrester
					07.02.08	Andre destillationsremanenser og reaktionsrester
					07.03.01	Vaskevand og vandig moderlud

				07.03.07	Halogenerede destillationsremanenser og reaktionsrester
				07.03.08	Andre destillationsremanenser og reaktionsrester
				07.04.01	Vaskevand og vandig moderlud
				07.04.07	Halogenerede destillationsremanenser og reaktionsrester
				07.04.08	Andre destillationsremanenser og reaktionsrester
				07.05.01	Vaskevand og vandig moderlud
				07.05.07	Halogenerede destillationsremanenser og reaktionsrester
				07.05.08	Andre destillationsremanenser og reaktionsrester
				07.06.01	Vaskevand og vandig moderlud
				07.06.07	Halogenerede destillationsremanenser og reaktionsrester
				07.06.08	Andre destillationsremanenser og reaktionsrester
				07.07.01	Vaskevand og vandig moderlud
				07.07.07	Halogenerede destillationsremanenser og reaktionsrester
				07.07.08	Andre destillationsremanenser og reaktionsrester
				19.04.03	Ikke-forglasset fast fase
		03.14	Brugte filtrerings- og absorberingsmaterialer	19.09.03	Slam fra karbonatfjernelse
				19.09.04	Brugt aktivt kul
				19.09.05	Mættede eller brugte ionbytterharpikser
				19.09.06	Opløsninger og slam fra regenerering af ionbyttere
			0	Ikke-farligt	
				1	Farligt
				05.04.01	Brugt filterjord
				05.08.01	Brugt filterjord
				06.07.02	Aktivt kul fra chlorproduktion
				06.13.02	Brugt aktivt kul (med undtagelse af 06 07 02)
				07.01.09	Halogenerede filterkager, brugte absorptionsmidler
				07.01.10	Andre filterkager, brugte absorptionsmidler
				07.02.09	Halogenerede filterkager, brugte absorptionsmidler
				07.02.10	Andre filterkager, brugte absorptionsmidler
				07.03.09	Halogenerede filterkager, brugte absorptionsmidler
				07.03.10	Andre filterkager, brugte absorptionsmidler
				07.04.09	Halogenerede filterkager, brugte absorptionsmidler

				07.04.10	Andre filterkager, brugte absorptionsmidler
				07.05.09	Halogenerede filterkager, brugte absorptionsmidler
				07.05.10	Andre filterkager, brugte absorptionsmidler
				07.06.09	Halogenerede filterkager, brugte absorptionsmidler
				07.06.10	Andre filterkager, brugte absorptionsmidler
				07.07.09	Halogenerede filterkager, brugte absorptionsmidler
				07.07.10	Andre filterkager, brugte absorptionsmidler
				19.01.05	Filterkage fra røggasrensning
				19.08.06	Mættede eller brugte ionbytterharpikser
				19.08.07	Opløsninger og slam fra regenerering af ionbyttere
03.2	Industrielt spildevandsslam	03.21	Slam fra industriprocesser og spildevandsbehandling	0	Ikke-farligt
				03.03.05	Slam fra afsværtning af genbrugspapir
				04.01.06	Slam indeholdende chrom
				04.01.07	Slam uden chrom
				04.02.99	Andet affald, uspecificeret
				05.01.01	Slam fra spildevandsbehandling på produktionsstedet
				06.05.01	Slam fra spildevandsbehandling på produktionsstedet
				07.01.02	Slam fra spildevandsrensning på produktionsstedet
				07.02.02	Slam fra spildevandsrensning på produktionsstedet
				07.03.02	Slam fra spildevandsbehandling på produktionsstedet
				07.04.02	Slam fra spildevandsbehandling på produktionsstedet
				07.05.02	Slam fra spildevandsbehandling på produktionsstedet
				07.06.02	Slam fra spildevandsbehandling på produktionsstedet
				07.07.02	Slam fra spildevandsbehandling på produktionsstedet
				11.02.04	Slam uspecificeret
				19.06.01	Slam fra anaerob behandling af husholdningsaffald og lignende affald
				19.06.02	Slam fra anaerob behandling af animalsk og vegetabilsk affald
				19.06.99	Andet affald, uspecificeret
				19.07.01	Perkolat fra lossepladser
		03.22	Slam indeholdende kulbrinter	0	Ikke-farligt
				05.01.99	Andet affald, uspecificeret
				05.05.99	Andet affald, uspecificeret
				05.07.99	Andet affald, uspecificeret
				05.08.99	Andet affald, uspecificeret

			1 Farligt	05.08.04 12.03.01 12.03.02 16.07.02 16.07.03 16.07.06 19.08.03	Vandigt flydende affald fra olieregenerering Vandigt vaskevand Affald fra dampaffedtning Olieholdigt affald fra rensning af lastrum ved søtransport Olieholdigt affald fra rensning af lastrum ved jernbane- og vejtransport Olieholdigt affald fra rensning af lager-tanke Fedt og olieblanding fra olieudskillere
04 Radioaktivt affald	04.1 Nukleart affald 04.2 Brugte ioniserende kilder 04.3 Udstyr og produkter, der er radioaktivt forurenede 04.4 Jord, der er radioaktivt forurenat	04.11 Nukleart affald 04.21 Brugte ioniserende kilder 04.31 Udstyr og produkter, der er radioaktivt forurenede 04.41 Jord, der er radiodaktivt forurenat			
05 Affald fra lægepraksis og biologisk affald	05.1 Smittefarligt affald fra lægepraksis 05.2 Ikke-smittefarligt affald fra lægepraksis 05.3 Genteknologi-affald	05.11 Smittefarligt affald fra lægepraksis 05.12 Smittefarligt affald fra dyrlægepraksis 05.21 Ikke-smittefarligt affald fra lægepraksis 05.22 Ikke-smittefarligt affald fra dyrlægepraksis 05.31 Genteknologi-affald	0 Ikke-farligt 1 Farligt 0 Ikke-farligt 1 Farligt	18.01.02 18.01.03 18.01.01 18.02.01 18.02.02	Kropsdele og organer (herunder blodposer og stabiliseret blod) Andet affald, hvis indsamling og bortskaffelse er underkastet særlige krav af hensyn til smittefare Skarpe og spidse genstande Skarpe og spidse genstande Andet affald, hvis indsamling og bortskaffelse er underkastet særlige krav af hensyn til smittefare
06 Metalaffald	06.1 Jernholdigt metalaffald og skrot	06.11 Jernholdigt metalaffald og skrot	0 Ikke-farligt	10.12.06 12.01.01 12.01.02 17.04.05 19.01.02	Kasserede former Filspåner og drejespåner af jern Andre jernpartikler Jern og stål Jernholdigt materiale fjernet fra bundaske

	06.2 Ikke-jernholdigt metalaffald og skrot	06.21 Ædelmetalaffald	1 Farligt	09.01.06	Sølvholdigt affald fra behandling af fotografisk affald på produktionsstedet
		06.22 Aluminiumsemballageaffald			
		06.23 Anden aluminiumsaffald	0 Ikke-farligt	17.04.02	Aluminium
		06.24 Kobberaffald	0 Ikke-farligt	17.04.01	Kobber, bronze, messing
				17.04.08	Kabler
		06.25 Blyaffald	0 Ikke-farligt	17.04.03	Bly
		06.26 Andet metalaffald	0 Ikke-farligt	12.01.03	Filspåner og drejespåner af ikke-jernmetal
				12.01.04	Andre ikke-jernmetalpartikler
				17.04.04	Zink
				17.04.06	Tin
	06.3 Blandet metalaffald	06.31 Blandet metalembalage	0 Ikke-farligt	15.01.04	Metal
				20.01.05	Småt metal (dåser mv.)
				20.01.06	Andet metal
		06.32 Andet blandet metalaffald	0 Ikke-farligt	10.10.99	Andet affald, uspecificeret
				17.04.07	Blandet metal
07 Ikke-metalholdigt affald	07.1 Glasaffald	07.11 Glasemballage	0 Ikke-farligt	20.01.02	Glas
		07.12 Andet glasaffald	0 Ikke-farligt	10.11.02	Affaldsglas
				17.02.02	Glas
	07.2 Papir- og papaffald	07.21 Papir- og papemballageaffald	0 Ikke-farligt	15.01.01	Papir og pap
		07.22 Blandet emballagepapaffald			
		07.23 Andet papir- og papaffald	0 Ikke-farligt	03.03.06	Fiber- og papirslam
				03.03.99	Andet affald, uspecificeret
				20.01.01	Papir og pap
	07.3 Gummiaffald	07.31 Brugte dæk	0 Ikke-farligt	16.01.03	Brugte dæk
		07.32 Andet gummiaffald			
	07.4 Plastaffald	07.41 Plastemballageaffald	0 Ikke-farligt	15.01.02	Plast
		07.42 Andet plastaffald	0 Ikke-farligt	02.01.04	Plastaffald (undtagen emballager)
				12.01.05	Plastpartikler
				16.02.07	Affald fra den plastforbejdende industri
				17.02.03	Plast
				20.01.03	Småt plast
				20.01.04	Andet plast

	07.5 Træaffald	07.51 Træemballa-geaffald	0 Ikke-farligt	15.01.03	Træ
		07.52 Savsmuld og spåner	0 Ikke-farligt	03.01.02	Savsmuld
				03.01.03	Spåner, afskåret materiale, ødelagt tømmer/spånplader/finer
		07.53 Andet træaffald	0 Ikke-farligt	03.01.01	Bark- og korkaffald
				03.03.01	Bark
				17.02.01	Træ
	07.6 Tekstilaffald	07.61 Brugt tøj	0 Ikke-farligt	20.01.07	Træ
		07.62 Blandet tekstilaffald		04.02.01	Affald fra uforarbejdede tekstilfibre og andre naturfibre, hovedsagelig af vegetabilsk oprindelse
				04.02.02	Affald fra uforarbejdede tekstilfibre hovedsagelig af animalsk oprindelse
				04.02.03	Affald fra uforarbejdede tekstilfibre, hovedsagelig baseret på kunstige eller syntetiske materialer
				04.02.04	Affald fra uforarbejdede blandede tekstilfibre før spinning og vævning
				04.02.05	Affald fra forarbejdede tekstilfibre hovedsagelig af vegetabilsk oprindelse
				04.02.06	Affald fra forarbejdede tekstilfibre hovedsagelig af animalsk oprindelse
				04.02.07	Affald fra forarbejdede tekstilfibre hovedsagelig baseret på kunstige eller syntetiske materialer
				04.02.08	Affald fra forarbejdede blandede tekstilfibre
04.02.09	Affald fra kompositmaterialer (imprægnerede tekstiler, elastomerer, plastomerer)				
04.02.12	Ikke-halogeneret affald fra sletning og efterbehandling				
15.02.01	Absorptionsmidler, filtmaterialer, aftøringsklude og beskyttelsesdragter				
20.01.10	Tøj				
20.01.11	Tekstiler				
04.02.11	Halogeneret affald fra sletning og efterbehandling				
07.63 Læderaffald	0 Ikke-farligt	04.01.08	Garvet læder (afskrab, fraskåret materiale, polerstøv) indeholdende chrom		
		04.01.09	Affald fra beredning og efterbehandling		
		04.01.99	Andet affald, uspecificeret		
08 Kasseret udstyr	08.1 Kasserede biler	08.11 Kasserede personbiler	0 Ikke-farligt	20.03.05	Udtjente biler
		08.12 Andre kasserede køretøjer	0 Ikke-farligt	16.01.04	Kasserede køretøjer
	08.2 Kasseret elektrisk og elektronisk udstyr	08.21 Kasseret større husholdningsudstyr			

		08.22	Kasseret mindre husholdningsudstyr						
		08.23	Andet kasseret elektrisk og elektronisk udstyr	0	Ikke-farligt	09.01.09	Engangskameraer med batterier		
						09.01.10	Engangskameraer uden batterier		
						16.02.02	Andet kasseret elektronisk udstyr (f.eks. trykte kredsløb)		
						20.01.24	Elektronisk udstyr (f.eks. trykte kredsløb)		
	08.3	Voluminøst husholdningsudstyr	08.31	Voluminøst husholdningsudstyr					
	08.4	Kasserede dele af maskiner og udstyr	08.41	Batterier og akkumulatorer	0	Ikke-farligt	16.06.04	Alkaliske batterier	
							16.06.05	Andre batterier og akkumulatorer	
							20.01.20	Batterier	
				1	Farligt	16.02.01	Transformatorer og kondensatorer indeholdende PCB el. PCT		
							16.06.01	Blyakkumulatorer	
							16.06.02	Ni-Cd batterier	
							16.06.03	Kviksølv tørrelle batterier	
			08.42	Brugt katalysatorudstyr	0	Ikke-farligt	16.01.01	Afmonterede bil-katalysatorer indeholdende ædle metaller	
							16.01.02	Andre afmonterede bil-katalysatorer	
			08.43	Andre kasserede dele af maskiner og udstyr	0	Ikke-farligt	16.01.99	Andet affald, uspecificeret	
							16.02.03	Udstyr indeholdende chlorfluorcarboner	
							16.02.05	Andet kasseret udstyr	
							20.01.23	Udstyr indeholdende chlorfluorcarboner	
					1	Farligt	20.01.21	Lysstofrør og andet kviksølvholdigt affald	
09	Animalsk og vegetabilsk affald	09.1	Affald fra levnedsmiddeltilberedelse og -produkter	09.11	Animalsk affald fra levnedsmiddeltilberedelse og -produkter	0	Ikke-farligt	02.01.02	Animalske vævsdele
								02.02.01	Slam fra vask og rengøring
								02.02.02	Animalske vævsdele
								04.01.01	Affald fra skavning og spaltning med kalk
								04.01.02	Affald fra kalkbehandling
								04.02.10	Organiske materialer fra naturlige produkter (som fedt, voks)
				09.12	Vegetabilsk affald fra levnedsmiddeltilberedelse og -produkter	0	Ikke-farligt	02.01.01	Affald fra vask og rengøring
								02.01.03	Vegetabilsk vævsdele
								02.03.01	Slam fra vask, rengøring, skrælning, centrifugering og separering
								02.03.04	Materialer uegnede til konsum eller forarbejdning
								02.03.99	Andet affald, uspecificeret
								02.04.99	Andet affald, uspecificeret

					02.07.01	Affald fra vask, rengøring og mekanisk sønderdeling af råstoffer			
					02.07.05	Slam fra spildevandsbehandling på produktionsstedet			
		09.13	Blandet affald fra levnedsmiddeltilberedelse og -produkter	0	Ikke-farligt	02.01.99	Andet affald, uspecificeret		
						02.02.03	Materialer uegnede til konsum eller forarbejdning		
						02.02.99	Andet affald, uspecificeret		
						02.05.01	Materialer uegnede til konsum eller forarbejdning		
						02.05.99	Andet affald, uspecificeret		
						02.06.01	Materialer uegnede til konsum eller forarbejdning		
						02.07.04	Materialer uegnede til konsum eller forarbejdning		
						20.01.08	Organisk komposterbart køkkenaffald (inkl. fritureolie samt køkkenaffald fra kantiner og restauranter)		
						20.01.09	Olie og fedt		
	09.2	Grønt affald	09.21	Grønt affald	0	Ikke-farligt	02.01.07	Affald fra skovbrug	
							20.02.01	Komposterbart affald	
	09.3	Husdyrgødning	09.31	Husdyrgødning	0	Ikke-farligt	02.01.06	Animalsk fæces, urin og gødning (indbefattet tilsmudset halm), flydende affald opsamlet separat og behandlet uden for produktionsstedet	
10	Blandet almindeligt affald	10.1	Husholdningsaffald og lignende affald	10.11	Husholdningsaffald	0	Ikke-farligt	20.03.01	Blandet husholdningsaffald
				10.12	Affald fra gadefejning	0	Ikke-farligt	20.03.02	Affald fra markedspladser
								20.03.03	Affald fra gadefejning
	10.2	Blandede og udifferentierede materialer	10.21	Blandet emballage	0	Ikke-farligt	15.01.06	Blandet	
			10.22	Andet blandet og udifferentieret affald	0	Ikke-farligt	02.06.99	Andet affald, uspecificeret	
							02.07.99	Andet affald, uspecificeret	
							09.01.08	Fotografisk film og papir uden sølv eller sølvforbindelser	
							09.01.99	Andet affald, uspecificeret	
							10.01.99	Andet affald, uspecificeret	
							10.06.99	Andet affald, uspecificeret	
							10.07.99	Andet affald, uspecificeret	
							10.08.99	Andet affald, uspecificeret	
							11.04.01	Andet uorganiseret affald med metal, uspecificeret	
							12.01.13	Svejseaffald	
							12.01.99	Andet affald, uspecificeret	
							12.02.01	Brugt sand fra sandblæsning	
							15.01.05	Blandet emballage	
							16.03.01	Uorganiske partier der ikke opfylder specifikationerne	
							16.03.02	Organiske partier der ikke opfylder specifikationerne	

				16.07.07	Fast affald fra skibsladninger	
				16.07.99	Andet affald, uspecificeret	
				18.01.04	Affald, hvis indsamling og bortskaffelse ikke er underkastet særlige krav af hensyn til smittefare (f.eks. forbindinger, gipsbandager, linned, engangsbeklædning, bleer)	
				18.02.03	Affald, hvis indsamling og bortskaffelse ikke er underkastet særlige krav af hensyn til smittefare	
				19.04.04	Vandigt flydende affald fra forglasstet hærtningsaffald	
	10.3	Sorteringsaffald	10.31	Fragmenteringsaffald fra biler	0 Ikke-farligt	
			10.32	Andet sorteringsaffald	0 Ikke-farligt	
				16.01.05	Let fraktion fra bilfragmentering	
				03.03.07	Kasserede materialer fra papir- og papgenvinding	
				16.02.08	Affald fra bilfragmentering	
				19.05.01	Ikke-komposteret fraktion af husholdningsaffald og lignende affald	
				19.05.02	Ikke-komposteret fraktion af animalsk og vegetabilsk affald	
				19.05.03	Kompost, som ikke overholder specifikationerne	
				19.05.99	Andet affald, uspecificeret	
				19.08.01	Ristegods	
11	Almindeligt slam	11.1	Slam fra spildevandsrensingsanlæg	11.11	Slam fra behandling af spildevand fra kloakker	0 Ikke-farligt
				11.12	Bionedbrydeligt slam fra behandling af andet spildevand	0 Ikke-farligt
				19.08.05	Slam fra behandling af byspildevand	
				02.02.04	Slam fra spildevandsbehandling på produktionsstedet	
				02.03.05	Slam fra spildevandsbehandling på produktionsstedet	
				02.04.03	Slam fra spildevandsbehandling på produktionsstedet	
				02.05.02	Slam fra spildevandsbehandling på produktionsstedet	
				02.06.03	Slam fra spildevandsbehandling på produktionsstedet	
				05.02.02	Affald fra køletårne	
				05.02.99	Andet affald, uspecificeret	
				05.06.04	Affald fra køletårne	
				19.08.04	Slam fra behandling af industrispildevand	
				19.08.99	Andet affald, uspecificeret	
	11.2	Slam fra anlæg til rensning af drikkevand og vand til industrielt brug	11.21	Slam fra anlæg til rensning af drikkevand og vand til industrielt brug	0 Ikke-farligt	
				05.02.01	Slam fra kedelfødevand	
				19.09.02	Slam fra klaring af drikkevand	
				19.09.99	Andet affald, uspecificeret	

	11.3	Ikke-forurenet klapmateriale	11.31	Ikke-forurenet klapmateriale	0	Ikke-farligt	17.05.02	Klapmateriale	
	11.4	Indhold fra kloakker	11.41	Indhold fra kloakker	0	Ikke-farligt	20.03.04	Slam fra septiktanke	
12	Mineralsk affald	12.1	Bygnings- og nedrivningsaffald	12.11	Beton-, murstens- og gipsaffald	0	Ikke-farligt	10.12.99 10.13.03 10.13.99 17.01.01 17.01.02 17.01.04 17.03.01 17.03.02 17.03.03 17.06.01 17.06.02 17.07.01	Andet affald, uspecificeret Affald fra andre cementbaserede kompositmaterialer Andet affald, uspecificeret Beton Mursten Gipsbaserede byggematerialer Asfalt med indhold af tjære Asfalt uden indehold af tjære Tjære og tjæreprodukter Isolationsmateriale indeholdende asbest Andre isolationsmaterialer Blandet bygnings- og nedrivningsaffald
		12.2	Asbestaffald	12.21	Asbestaffald	0	Ikke-farligt	10.13.02 16.02.04 16.02.06 17.01.05	Affald fra fremstilling af asbestcement Kasseret udstyr indeholdende fri asbest Affald fra den asbestforarbejdende industri Asbestbaserede byggematerialer
		12.3	Affald af naturligt forekommende mineraler	12.31	Affald af naturligt forekommende mineraler	1	Farligt	06.07.01	Asbestholdigt affald fra elektrolyse
					0	Ikke-farligt	01.01.01 01.01.02 01.02.01 01.02.02 01.03.01 01.03.02 01.03.03 01.03.99 01.04.01 01.04.02 01.04.03 01.04.05 01.04.06 01.04.99 01.05.04	Affald fra brydning af metalholdige mineraler Affald fra brydning af ikke-metalholdige mineraler Affald fra oparbejdning af metalholdige mineraler Affald fra oparbejdning af ikke-metalholdige mineraler Fast og flydende mineaffald Støv- og partikelholdigt affald Rødt slam fra aluminiumoxidproduktion Andet affald, uspecificeret Kasseret grus og neddelte klippematerialer Kasseret sand og ler Støv- og partikelholdigt affald Affald fra vask og rensning af mineraler Affald fra hugning og savning af sten Andet affald, uspecificeret Ferskvandsboremudder og boreaffald	

				02.04.01	Jord fra rengøring og vask af roer	
				08.02.02	Vandigt slam indeholdende keramiske materialer	
				10.11.01	Affald af råvareblandinger før termisk behandling	
				10.12.01	Affald af råvareblandinger før termisk behandling	
				10.13.01	Affald af råvareblandinger før termisk behandling	
				17.05.01	Jord og sten	
				19.01.99	Andet affald, uspecificeret	
				19.08.02	Affald fra sandfang	
				19.09.01	Fast affald fra primær filtrering eller behandling på rist	
				20.02.02	Jord og sten	
				20.02.03	Andet ikke-komposterbart affald	
12.4	Affald hidrørende fra forbrænding	12.41	Affald fra røggasrensning	0 Ikke-farligt	10.01.05	Calciumbaseret reaktionsaffald i fast form fra røggasafsvovling
					10.01.06	Andet fast affald fra røggasbehandling
					10.01.07	Calciumbaseret reaktionsaffald i slamform fra røggasafsvovling
					10.01.08	Andet slam fra røggasrensning
					10.02.03	Fast affald fra røggasbehandling
					10.02.04	Slam fra røggasbehandling
					10.03.11	Støv fra røggasrensning
					10.03.13	Fast affald fra røggasrensning
					10.03.14	Slam fra røggasrensning
					10.07.03	Fast affald fra røggasrensning
					10.07.05	Slam fra røggasrensning
					10.08.03	Støv fra røggasrensning
					10.08.05	Fast affald fra røggasrensning
					10.08.06	Slam fra røggasrensning
					10.11.04	Støv fra røggasrensning
					10.11.06	Fast affald fra røggasrensning
					10.11.07	Slam fra røggasrensning
					10.12.02	Støv fra røggasrensninger
					10.12.05	Slam fra røggasrensning
					10.13.05	Fast affald fra røggasrensning
					10.13.07	Slam fra røggasrensning
			1	Farligt	10.04.04	Støv fra røggasrensning
					10.04.06	Fast affald fra røggasrensning
					10.04.07	Slam fra røggasrensning
					10.05.03	Støv fra røggasrensning
					10.05.05	Fast affald fra røggasrensning
					10.05.06	Slam fra røggasrensning

				10.06.03	Støv fra røggasrensning
				10.06.06	Fast affald fra røggasrensning
				10.06.07	Slam fra røggasrensning
				19.01.06	Vandigt flydende affald fra røggasrensning samt andet vandigt flydende affald
				19.01.07	Fast affald fra røggasrensning
				19.04.02	Flyveaske og andet affald fra røggasrensning
		12.42	Slagger og aske fra termisk behandling og forbrænding	06.09.02	Fosforslagge
			0 Ikke-farligt	10.01.01	Bundaske
				10.01.02	Flyveaske stammende fra kul
				10.01.03	Flyveaske stammende fra tørv
				10.01.11	Vandigt slam fra kedelrensning
				10.02.01	Affald fra slaggebehandling
				10.02.02	Ubehandlet slagge
				10.02.05	Andet slam
				10.03.12	Andet partikelformet materiale og støv (herunder fra kuglemøller)
				10.03.99	Andet affald, uspecificeret
				10.05.04	Andet partikelformet materiale og støv
				10.06.01	Slagge (1. og 2. smeltning)
				10.06.02	Slagge og afskummet materiale (1. og 2. smeltning)
				10.06.04	Andet partikelformet materiale og støv
				10.07.01	Slagge (1. og 2. smeltning)
				10.07.02	Slagge og afskummet materiale (1. og 2. smeltning)
				10.07.04	Andet partikelformet materiale og støv
				10.08.01	Slagge (1. og 2. smeltning)
				10.08.02	Slagge og afskummet materiale (1. og 2. smeltning)
				10.08.04	Andet partikulært materiale og støv
				10.09.03	Ovnslagge
				10.10.03	Ovnslagge
				10.10.04	Ovnstøv
				10.11.05	Andet partikelformet materiale og støv
				10.12.03	Andet partikelformet materiale og støv
				10.12.04	Fast affald fra røggasrensning
				19.01.01	Bundaske og slagge
				19.01.08	Affald fra pyrolyse
			1 Farligt	10.01.04	Flyveaske stammende fra olie
				10.03.03	Afskummet materiale
				10.03.04	Slagge fra primær smeltning/hvid slagge
				10.03.09	Sort slagge fra sekundær smeltning
				10.04.01	Slagge (fra 1. smeltning og 2. smeltning)

				10.04.02	Slagge og afskummet materiale (1. og 2. smeltning)
				10.04.03	Calciumarsenat
				10.04.05	Andet partikelformet materiale og støv
				10.05.01	Slagge (1. og 2. smeltning)
				10.05.02	Slagge og afskummet materiale (1. og 2. smeltning)
				19.01.03	Flyveaske
				19.01.04	Kedelstøv
12.5	Diverse mineralisk affald	12.51	Affald af kunstige mineraler	0	Ikke-farligt
				02.04.02	Calciumcarbonat, der ikke opfylder specifikationerne
				02.07.02	Affald fra spritdestillation
				06.09.01	Fosfatgips
				06.11.01	Gips fra fremstilling af titandioxid
				08.02.03	Vandige opløsninger indeholdende keramiske materialer
				10.02.99	Andet affald, uspecificeret
				10.03.05	Aluminiumoxidstøv
				10.04.99	Andet affald, uspecificeret
				10.05.99	Andet affald, uspecificeret
				10.11.03	Affaldsglas-baserede fibermaterialer
				10.11.99	Andet affald, uspecificeret
				10.13.04	Affald fra brænding og læskning af kalk
				10.13.06	Andet partikelformet materiale og støv
				17.01.03	Tegl og keramik
		12.52	Affald af ildfaste materialer	0	Ikke-farligt
				10.01.12	Brugte foringer og ildfaste materialer
				10.02.06	Brugte foringer og ildfaste materialer
				10.03.06	Brugte kulstofstrimler og ildfaste materialer fra elektrolyse
				10.04.08	Brugte foringer og ildfaste materialer
				10.05.07	Brugte foringer og ildfaste materialer
				10.06.08	Brugte foringer og ildfaste materialer
				10.07.06	Brugte foringer og ildfaste materialer
				10.08.07	Brugte foringer og ildfaste materialer
				10.09.01	Ubenyttede støbekerner og -forme indeholdende organiske bindemidler
				10.09.02	Brugte støbekerner og -forme indeholdende organiske bindemidler
				10.09.04	Ovnstøv
				10.09.99	Andet affald, uspecificeret

					10.10.01	Ubenyttede støbekerner og -forme indeholdende organiske bindemidler			
					10.10.02	Brugte støbekerner og -forme indeholdende organiske bindemidler			
					10.11.08	Brugte foringer og ildfaste materialer			
					10.12.07	Brugte foringer og ildfaste materialer			
					10.13.08	Brugte foringer og ildfaste materialer			
			1	Farligt	10.03.07	Brugte beholderbeklædninger			
					19.01.10	Brugt aktivt kul fra røggasrensning			
			1	Farligt	05.01.05	Oliespild			
	12.6	Forurenet jord og forurenet klapmateriale	12.61	Forurenet jord og murbrokker					
			12.62	Forurenet klapmateriale					
13	Solidificeret, stabiliseret eller forglasset affald	13.1	Solidificeret eller stabiliseret affald	13.11	Solidificeret eller stabiliseret affald	0	Ikke-farligt	19.03.01	Affald stabiliseret/solidificeret med hydrauliske bindemidler
								19.03.02	Affald stabiliseret/solidificeret med organiske bindemidler
								19.03.03	Affald stabiliseret ved biologisk behandling
		13.2	Forglasset affald	13.21	Forglasset affald	0	Ikke-farligt	19.04.01	Forglasset affald

Bemærk: Farligt affald er klassificeret i henhold til Rådets beslutning 94/904/EF af 22. december 1994 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT L 356 af 31.12.1994, s. 14.

Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 92/79/EØF, direktiv 92/80/EØF og direktiv 95/59/EF for så vidt angår punktafgiftsstrukturen og -satserne for forarbejdet tobak

(2001/C 180 E/19)

KOM(2001) 133 endelig udg. — 2001/0063(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 14. marts 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med artikel 4 i Rådets direktiv 92/79/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af cigaretafgifterne ⁽¹⁾ og artikel 4 i Rådets direktiv 92/80/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af afgifterne på andre former for forarbejdet tobak end cigaretter ⁽²⁾, er der foretaget en tilbunds gående undersøgelse af punktafgiftssatserne og -strukturen for tobaksvarer.
- (2) I Kommissionens første rapport om emnet af 13. september 1995 ⁽³⁾ blev der blot gjort opmærksom på visse vanskeligheder med gennemførelsen af direktiverne, uden at der blev foreslået nogen specifikke løsninger.
- (3) I Kommissionens anden rapport af 15. maj 1998 ⁽⁴⁾ blev der foretaget en undersøgelse af de nødvendige tekniske ændringer, som primært vedrørte tilpasninger af den samlede minimumsafgiftsincidens for cigaretter, men afgiftsstrukturen og -satserne forblev uændrede. Rapporten, der blev forelagt Rådet den 18. maj 1998, indeholdt et forslag til ændring af direktiver ⁽⁵⁾.
- (4) De forslag, som Kommissionen havde fremsat, blev i vid udstrækning vedtaget i Rådets direktiv 1999/81/EF af 29. juli 1999 om ændring af direktiv 92/79/EØF om indbyrdes tilnærmelse af cigaretafgifterne, direktiv 92/80/EØF om indbyrdes tilnærmelse af afgifterne på andre former for forarbejdet tobak end cigaretter og

direktiv 95/59/EF om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift.

- (5) En analyse af ændringerne i priserne og punktafgiftssatserne for tobaksvarer i Fællesskabet viser, at der stadig er betydelige forskelle mellem medlemsstaterne, som kan forstyrre det indre markeds funktion.
- (6) Hvis der opnås større konvergens mellem de afgiftssatser, der anvendes i medlemsstaterne, vil det bidrage til at mindske svig og smugling inden for Fællesskabet. Indførelsen af et fast minimumsbeløb udtrykt i euro foruden minimumspunktafgiftsincidensen på 57 % af detailsalgsprisen for cigaretter i den mest efterspurgte prisklasse vil sikre, at der opkræves et minimumsniveau af punktafgifter på sådanne cigaretter. Medlemsstater, som allerede anvender et højt punktafgiftsniveau, bør have større spillerum til at fastsætte deres satser.
- (7) I henhold til traktaten skal der ved fastlæggelsen og gennemførelsen af alle Fællesskabets politikker og aktiviteter sikres et højt sundhedsbeskyttelsesniveau. Cigaretter og finskåren tobak til rulning af cigaretter er begge skadelige for forbrugernes sundhed. Afgiftsniveauet er en vigtig faktor for prisen på tobaksvarer, som igen har indflydelse på forbrugernes rygevaner. Af den grund er det nødvendigt, at minimumssatserne for finskåren tobak til rulning af cigaretter gradvis tilnærmes minimumssatsen for cigaretter.
- (8) For at undgå et fald i værdien af Fællesskabets minimumssatser for afgifter på cigarer, cigarillos, finskåren tobak til rulning af cigaretter og anden røgtobak er der behov for en gradvis forhøjelse af minimumssatserne, udtrykt som et specifikt beløb.
- (9) Enhver harmonisering af punktafgiftsstrukturen bør gennemføres således, at der undgås konkurrencefordrejninger mellem de forskellige kategorier af forarbejdet tobak, som tilhører den samme gruppe, og at det derved bliver lettere at få adgang til medlemsstaternes nationale markeder.
- (10) For at sikre en ensartet og rimelig beskatning bør den definition af cigarer og cigarillos, der er fastsat i Rådets direktiv 95/59/EF af 27. november 1995 om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift ⁽⁶⁾, tilpasses, således at en vis cigartype, som i mange henseender ligner en cigaret, i afgiftsmæssig sammenhæng behandles som en cigaret.

⁽¹⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 8, direktivet som ændret ved direktiv 1999/81/EF (EFT L 211 af 11.8.1999, s. 47).

⁽²⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 10, direktivet som ændret ved direktiv 1999/81/EF (EFT L 211 af 11.8.1999, s. 47).

⁽³⁾ KOM(95) 285 endelig udg.

⁽⁴⁾ KOM(98) 320 endelig udg.

⁽⁵⁾ EFT C 203 af 30.6.1998, s. 16.

⁽⁶⁾ EFT L 291 af 6.12.1995, s. 40, direktivet som ændret ved direktiv 1999/81/EF.

(11) Medlemsstaterne bør have mere effektive midler til at håndtere illoyale prispraksis og udbydning af produkter, som griber forstyrrende ind på markedet: dette mål kan nås ved at give medlemsstaterne lov til at opkræve en minimumspunktafgift på cigaretter, såfremt den ikke overstiger den punktafgift, der opkræves for cigaretter i den mest efterspurgte prisklasse.

(12) Det er nødvendigt at fastlægge bestemmelserne for en procedure med regelmæssige gennemgange: det vil imidlertid være mere hensigtsmæssig med en fireårig periode mellem gennemgangene, således at man får tid til at vurdere de ændringer, der indføres i kraft af dette direktiv.

(13) Direktiv 92/79/EØF, 92/80/EØF og 95/59/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 92/79/EØF ændres således:

1) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Hver enkelt medlemsstat anvender en samlet minimumspunktafgift (specifik punktafgift + værdipunktafgift uden moms), hvis incidens fastsættes til 57 % af detailsalgsprisen (inkl. alle afgifter) og 70 EUR pr. 1 000 stk. cigaretter for cigaretter i den mest efterspurgte prisklasse.

Medlemsstater, som opkræver en punktafgift på i alt mindst 100 EUR pr. 1 000 stk. cigaretter i den mest efterspurgte prisklasse, behøver ikke at opfylde kravet om en minimumsincidens på 57 %.

Den samlede minimumspunktafgift på cigaretter fastsættes på grundlag af cigaretter i den mest efterspurgte prisklasse i overensstemmelse med de data, der etableres den 1. januar hvert år.«

2) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Mindst hvert fjerde år efter Rådets foregående gennemgang gennemgår Rådet på grundlag af en rapport, og eventuelt et forslag fra Kommissionen, den samlede minimumspunktafgift, der er fastsat i artikel 2 og i artikel 3, stk. 2, samt punktafgiftsstrukturen, således som den er fastlagt i artikel 16 i Rådets direktiv 95/59/EF af 27. november 1995 (*) om

forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift, og vedtager efter høring af Europa-Parlamentet med enstemmighed de fornødne foranstaltninger. I Kommissionens rapport og Rådets overvejelser skal indgå hensynet til, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, og til traktatens bredere målsætninger.

(*) EFT L 291 af 6.12.1995, s. 40.«

Artikel 2

Direktiv 92/80/EØF ændres således:

1) I artikel 3, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Fra den 1. januar 2002 skal den samlede punktafgift, der anvendes på finskåren tobak til rulning af cigaretter, være mindst lig med 33 % af detailsalgsprisen inklusive alle afgifter eller 28 EUR pr. kg.

Fra den 1. januar 2003 skal den samlede punktafgift være mindst lig med følgende satser eller minimumsbeløb:

a) for cigarer eller cigarillos: 5 % af detailsalgsprisen inklusive alle afgifter eller 11 EUR pr. 1 000 stk. eller pr. kg

b) for finskåren tobak til rulning af cigaretter: 36 % af detailsalgsprisen inklusive alle afgifter eller 31 EUR pr. kg

c) for anden røgtobak: 20 % af detailsalgsprisen inklusive alle afgifter eller 20 EUR pr. kg.

Fra den 1. januar 2004 skal den samlede punktafgift, der anvendes på finskåren tobak til rulning af cigaretter, være mindst lig med 39 % af detailsalgsprisen inklusive alle afgifter eller 34 EUR pr. kg.«

2) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

Mindst hvert fjerde år efter Rådets foregående gennemgang gennemgår Rådet på grundlag af en rapport, og eventuelt et forslag fra Kommissionen, de i dette direktiv fastsatte punktafgiftssatser og træffer efter høring af Europa-Parlamentet med enstemmighed de fornødne foranstaltninger. I Kommissionens rapport og Rådets overvejelser skal indgå hensynet til, at det indre marked fungerer tilfredsstillende, til afgiftssatsernes realværdi og til traktatens bredere målsætninger.«

Artikel 3

Direktiv 95/59/EF ændres således:

1) Artikel 3, nr. 3 og 4, affattes således:

»3. tobaksruller, som er fyldt med en reven blanding og er forsynet med et dæksblad af normal cigarfarve, der dækker produktet helt, eventuelt også filteret, men ikke i tilfælde af cigarer med mundstykke, hvor mundstykke og et omblad begge er af rekonstitueret tobak, når deres stykvægt uden filter eller mundstykke er mindst 1,2 g, og deres dæksblad er fæstnet i spiralform med en spids vinkel på mindst 30° i forhold til cigarens længdeakse

4. tobaksruller, som er fyldt med en reven blanding og er forsynet med et dæksblad af normal cigarfarve af rekonstitueret tobak, der dækker produktet helt, eventuelt også filteret, men ikke mundstykket i tilfælde af cigarer med mundstykke, når deres stykvægt uden filter og mundstykke er mindst 2,3 g, og deres omkreds er 34 mm, eller derover i mindst en tredjedel af deres længde.«

2) Artikel 16, stk. 5, affattes således:

»5. Medlemsstaterne kan opkræve en minimumspunkt-afgift på cigaretter, såfremt den ikke overstiger den punkt-afgift, der opkræves for cigaretter i den mest efterspurgte prisklasse.«

Artikel 4

Medlemsstaterne sætter senest den 1. januar 2002 de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og bestemmelser, skal de ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Medlemsstaterne meddeler teksten til de nationale retsfor-skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv

Artikel 5

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig beskyttelse af miljøet

(2001/C 180 E/20)

KOM(2001) 139 endelig udg. — 2001/0076(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 15. marts 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til EF-traktatens artikel 174, stk. 2, skal Fællesskabets politik på miljøområdet tage sigte på et højt beskyttelsesniveau.
- (2) Fællesskabet ser med bekymring på den stigende miljøkriminalitet og virkningerne heraf, som i stadigt højere grad rækker ud over grænserne i de lande, hvor forbrydelserne begås. Sådanne forbrydelser udgør en trussel mod miljøet, og bør derfor mødes med hensigtsmæssige reaktioner.
- (3) Overalt i Fællesskabet bør der på nationalt plan over for aktiviteter, der udgør en overtrædelse af fællesskabsretten og/eller de regler, der er vedtaget i medlemsstaterne for at overholde sådanne fællesskabsforskrifter, kunne iværksættes sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.
- (4) Erfaringerne viser, at de eksisterende sanktionsordninger ikke har været tilstrækkelige til at sikre fuldstændig overholdelse af fællesskabsretten. Sådant overholdelse kan og bør styrkes ved brug af strafferetlige sanktioner, som er udtryk for social forkastelse af en helt anden kvalitativ karakter end administrative sanktioner eller civilretlige kompenseringsordninger.
- (5) Fælles regler om strafferetlige sanktioner giver mulighed for at bruge efterforskningsmetoder og samarbejdsformer i og mellem medlemsstaterne indbyrdes, som udgør langt mere effektive værktøjer end det administrative samarbejde.
- (6) Når sanktioneringsansvaret lægges hos retsmyndigheder snarere end administrative myndigheder, indebærer det, at ansvaret for håndhævelsen af miljøforskrifter og efterforskningen af overtrædelser overgår til myndigheder, der er uafhængige af de myndigheder, der udsteder driftslicenser eller udledningstilladelser.
- (7) For at nå til en bedre miljøbeskyttelse er der navnlig behov for sanktioner med større afskrækkende virkning for de forurenende aktiviteter, der typisk forårsager eller meget vel risikerer at forårsage betydelig forringelse af miljøet.
- (8) Disse aktiviteter bør derfor betragtes som kriminelle handlinger overalt i Fællesskabet, når de begås forsætligt eller under alvorlig forsømmelighed, og bør straffes med sanktioner, der i grove tilfælde indebærer frihedsberøvelse.
- (9) Deltagelse i og anstiftelse til sådanne aktiviteter bør også betragtes som kriminelle handlinger, hvis der skal nås til en effektiv beskyttelse af miljøet. Dette gælder også forsømmelse af en retlig forpligtelse til at handle, idet sådanne forsømmelser kan have samme virkning som aktiv adfærd og derfor bør sanktioneres tilsvarende.
- (10) Juridiske personer bør også overalt i Fællesskabet kunne straffes med sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, idet overtrædelser af Fællesskabsretten i stor udstrækning begås i juridiske personers interesse eller for deres vinding.
- (11) Medlemsstaterne bør indsende oplysninger til Kommissionen om iværksættelsen af dette direktiv for at sætte Kommissionen i stand til at vurdere direktivets virkning.
- (12) I denne retsakt overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Nærværende direktiv har til formål at sikre en mere effektiv anvendelse af fællesskabsretlige bestemmelser om miljøbeskyttelse ved overalt i Fællesskabet at opstille mindsteregler for, hvad der udgør kriminelle handlinger.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »juridisk person«: enhver retlig enhed, der har denne status i henhold til den nationale lovgivning, der finder anvendelse, dog ikke stater og andre offentlige organer under udøvelsen af suveræne rettigheder samt offentligretlige internationale organisationer
- b) »aktiviteter«: aktiv adfærd og forsømmelse, for så vidt som der er en retlig forpligtelse til at handle.

Artikel 3

Kriminelle handlinger

Medlemsstaterne sikrer, at følgende aktiviteter udgør kriminelle handlinger, når de begås forsætligt eller under alvorlig forsømmelighed, for så vidt som de udgør en overtrædelse af fællesskabsrettens bestemmelser om miljøbeskyttelse som opstillet i bilaget og/eller de af medlemsstaterne vedtagne regler for at overholde sådanne fællesskabsforskrifter:

- a) udledning af carbonhydrider, olieaffald eller kloakslam i vandmiljøet
- b) deponering, emission eller udledning i luft, jord eller vand og behandling, bortskaffelse, oplagring, transport, eksport eller import af farligt affald
- c) deponering af affald på eller i jorden eller i vand, herunder drift af deponeringsanlæg
- d) besiddelse, indfangning/-samling, beskadigelse, drab af eller handel med beskyttede vilde dyr og plantearter eller dele heraf
- e) betydelig beskadigelse af beskyttede levesteder
- f) handel med stoffer, der nedbryder ozonlaget
- g) drift af et anlæg, hvori der udøves en farlig aktivitet eller hvori der opbevares eller anvendes farlige stoffer eller præparater.

Artikel 4

Sanktioner

Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel 3 omhandlede kriminelle handlinger samt deltagelse i eller anstiftelse til sådanne kriminelle handlinger kan straffes med sanktioner, der er effektive,

står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

- a) For så vidt angår fysiske personer indfører medlemsstaterne strafferetlige sanktioner, der i grove tilfælde indebærer frihedsberøvelse.
- b) For så vidt angår juridiske personer indfører medlemsstaterne om nødvendigt bestemmelser om bøder, udelukkelse fra offentlige ydelser eller tilskud, midlertidig eller permanent forbud mod at udøve kommerciel virksomhed, anbringelse under retsligt tilsyn samt likvidation efter retskendelse.

Artikel 5

Rapportering

Medlemsstaterne underretter hvert tredje år Kommissionen om iværksættelsen af dette direktiv i form af en rapport. Kommissionen forelægger på baggrund af disse rapporter en rapport for hele Fællesskabet for Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 6

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [1. september 2003]. De underretter straks Kommissionen herom.
2. Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.
3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 7

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 8

Destinatarer

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG

LISTE OVER FÆLLESSKABSRETTENS BESTEMMELSER OM MILJØBESKYTTELSE SOM OMHANDLET I ARTIKEL 3 ⁽¹⁾

Rådets direktiv 70/220/EØF af 20. marts 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af udstødningsgas fra køretøjsmotorer med styret tænding ⁽²⁾

Rådets direktiv 72/306/EØF af 2. august 1972 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emissionen af forurenende stoffer fra dieselmotorer til fremdrift af køretøjer ⁽³⁾

Rådets direktiv 75/439/EØF af 16. juni 1975 om bortskaffelse af olieaffald ⁽⁴⁾

Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald ⁽⁵⁾

Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø ⁽⁶⁾

Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater ⁽⁷⁾

Rådets direktiv 77/537/EØF af 28. juni 1977 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende stoffer fra dieselmotorer til fremdrift af landbrugs- og skovbrugshjultraktorer ⁽⁸⁾

Rådets direktiv 78/176/EØF af 20. februar 1978 om affald fra titandioxidindustrien ⁽⁹⁾

Rådets direktiv 79/117/EØF af 21. december 1978 om forbud mod markedsføring og anvendelse af plantebeskyttelsesmidler indeholdende visse virksomme stoffer ⁽¹⁰⁾

Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle ⁽¹¹⁾

Rådets direktiv 80/68/EØF af 17. december 1979 om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer ⁽¹²⁾

Rådets forordning (EØF) nr. 348/81 af 20. januar 1981 om en fælles ordning for indførsel af hvalprodukter ⁽¹³⁾

Rådets direktiv 82/176/EØF af 22. marts 1982 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af kviksølv fra elektrolyse af alkaliske klorider ⁽¹⁴⁾

Rådets direktiv 83/129/EØF af 28. marts 1983 om indførsel i medlemsstaterne af visse sælungetøj og varer heraf ⁽¹⁵⁾

Rådets direktiv 83/513/EØF af 26. september 1983 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af cadmium ⁽¹⁶⁾

⁽¹⁾ De i det følgende nævnte forskrifter omfatter forskriftsændringer vedtaget indtil den 1. marts 2001.

⁽²⁾ EFT 1970, L 76, s. 1.

⁽³⁾ EFT 1972, L 190, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT 1975, L 194, s. 23.

⁽⁵⁾ EFT 1975, L 194, s. 39.

⁽⁶⁾ EFT 1976, L 129, s. 23.

⁽⁷⁾ EFT 1976, L 262, s. 201.

⁽⁸⁾ EFT 1977, L 220, s. 38.

⁽⁹⁾ EFT 1978, L 54, s. 19.

⁽¹⁰⁾ EFT 1979, L 33, s. 36.

⁽¹¹⁾ EFT 1979, L 103, s. 1.

⁽¹²⁾ EFT 1980, L 20, s. 43.

⁽¹³⁾ EFT 1981, L 39, s. 1.

⁽¹⁴⁾ EFT 1982, L 81, s. 29.

⁽¹⁵⁾ EFT 1983, L 91, s. 30.

⁽¹⁶⁾ EFT 1983, L 291, s. 1.

Rådets direktiv 84/156/EØF af 8. marts 1984 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af kvikksølv fra andre sektorer end elektrolyse af alkalichlorider ⁽¹⁾

Rådets direktiv 84/360/EØF af 28. juni 1984 om bekæmpelse af luftforurening fra industrianlæg ⁽²⁾

Rådets direktiv 84/491/EØF af 9. oktober 1984 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af hexachlorcyklohexan ⁽³⁾

Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg ⁽⁴⁾

Rådets direktiv 86/280/EØF af 12. juni 1986 om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af visse farlige stoffer, der er opført på liste I i bilaget til direktiv 76/464/EØF ⁽⁵⁾

Rådets direktiv 88/77/EØF af 3. december 1987 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter fra dieselmotorer til fremdrift af køretøjer ⁽⁶⁾

Rådets direktiv 88/609/EØF af 24. november 1988 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg ⁽⁷⁾

Rådets direktiv 89/369/EØF af 8. juni 1989 om forebyggelse af luftforurening fra nye kommunale affaldsforbrændingsanlæg ⁽⁸⁾

Rådets direktiv 89/429/EØF af 21. juni 1989 om nedbringelse af luftforurening fra bestående kommunale affaldsforbrændingsanlæg ⁽⁹⁾

Rådets direktiv 90/219/EØF af 23. april 1990 om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer ⁽¹⁰⁾

Rådets direktiv 90/220/EØF af 23. april 1990 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer ⁽¹¹⁾

Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand ⁽¹²⁾

Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald ⁽¹³⁾

Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽¹⁴⁾

Rådets direktiv 92/112/EØF af 15. december 1992 om fastsættelse af nærmere regler for harmonisering af programmer for nedbringelse af forureningen fra affald fra titandioxidindustrien med henblik på at bringe den til ophør ⁽¹⁵⁾

Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁶⁾

⁽¹⁾ EFT 1984, L 74, s. 49.

⁽²⁾ EFT 1984, L 188, s. 20.

⁽³⁾ EFT 1994, L 274, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT 1986, L 181, s. 6.

⁽⁵⁾ EFT 1986, L 181, s. 16.

⁽⁶⁾ EFT 1988, L 36, s. 33.

⁽⁷⁾ EFT 1988, L 336, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT 1989, L 163, s. 32.

⁽⁹⁾ EFT 1989, L 203, s. 50.

⁽¹⁰⁾ EFT 1990, L 117, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT 1990, L 117, s. 15.

⁽¹²⁾ EFT 1991, L 135, s. 40.

⁽¹³⁾ EFT 1991, L 377, s. 20.

⁽¹⁴⁾ EFT 1992, L 206, s. 7.

⁽¹⁵⁾ EFT 1992, L 409, s. 11.

⁽¹⁶⁾ EFT 1993, L 30, s. 1.

Rådets direktiv 93/76/EØF af 13. september 1993 om begrænsning af kuldioxidemissionerne gennem en forbedring af energieffektiviteten (SAVE) ⁽¹⁾

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/12/EF af 23. marts 1994 om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer og om ændring af direktiv 70/220/EØF ⁽²⁾

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/63/EF af 20. december 1994 om forebyggelse af emissioner af flygtige organiske forbindelser (VOC) ved benzinoplagring og benzindistribution fra terminaler til servicestationer ⁽³⁾

Rådets direktiv 94/67/EF af 16. december 1994 om forbrænding af farligt affald ⁽⁴⁾

Rådets direktiv 95/21/EF af 19. juni 1995 om håndhævelse over for skibe, der anløber Fællesskabets havne og sejler i farvande under medlemsstaternes jurisdiktion, af internationale standarder for skibes sikkerhed, for forureningsforebyggelse samt for leve- og arbejdsvilkår om bord (havnestatskontrol) ⁽⁵⁾

Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT) ⁽⁶⁾

Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ⁽⁷⁾

Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer ⁽⁸⁾

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF af 16. december 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner ⁽⁹⁾

Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed ⁽¹⁰⁾

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/69/EF af 13. oktober 1998 om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer og om ændring af Rådets direktiv 70/220/EØF ⁽¹¹⁾

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/70/EF af 13. oktober 1998 om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af Rådets direktiv 93/12/EØF ⁽¹²⁾

Rådets direktiv 99/13/EF af 11. marts 1999 om begrænsning af emissionen af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse aktiviteter og anlæg ⁽¹³⁾

Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald ⁽¹⁴⁾

Rådets direktiv 1999/32/EF af 26. april 1999 om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer og om ændring af direktiv 93/12/EØF ⁽¹⁵⁾

⁽¹⁾ EFT 1993, L 237, s. 28.

⁽²⁾ EFT 1994, L 100, s. 42.

⁽³⁾ EFT 1994, L 365, s. 24.

⁽⁴⁾ EFT 1997, L 365, s. 34.

⁽⁵⁾ EFT 1995, L 157, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT 1996, L 243, s. 31.

⁽⁷⁾ EFT 1996, L 257, s. 26.

⁽⁸⁾ EFT 1997, L 10, s. 13.

⁽⁹⁾ EFT 1997, L 59, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT 1997, L 61, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT 1998, L 350, s. 1.

⁽¹²⁾ EFT 1998, L 350, s. 58.

⁽¹³⁾ EFT 1999, L 85, s. 1.

⁽¹⁴⁾ EFT 1999, L 182, s. 1.

⁽¹⁵⁾ EFT 1999, L 121, s. 13.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/96/EF af 13. december 1998 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra motorer med kompressionstænding til fremdrift af køretøjer og emission af forurenende luftarter fra køretøjsmotorer med styret tænding, som benytter naturgas eller autogas (LPG) som brændstof, og om ændring af Rådets direktiv 88/77/EØF ⁽¹⁾

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer ⁽²⁾

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe ⁽³⁾

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger ⁽⁴⁾

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 af 29. juni 2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ EFT 2000, L 44, s. 1.

⁽²⁾ EFT 2000, L 269, s. 34.

⁽³⁾ EFT 2000, L 332, s. 81.

⁽⁴⁾ EFT 2000, L 327, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT 2000, L 244, s. 1.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om tilpasning af de finansielle overslag efter bevillingsudnyttelsen

(2001/C 180 E/21)

KOM(2001) 149 endelig udg. — 2001/0075(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 15. marts 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til punkt 16-18 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren ⁽¹⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

i overensstemmelse med afstemningsreglerne i traktatens artikel 272, stk. 9, femte afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De finansielle overslag for 2000-2006 bør tilpasses for at tage hensyn til bevillingsudnyttelsen i 2000.
- (2) Som følge af en forsinkelse i forbindelse med vedtagelsen af visse programmer vedrørende strukturforanstaltninger har der ikke kunnet indgås forpligtelser i 2000 for et beløb på 6 152,3 mio. EUR af de forudsete bevillinger til strukturfondene, ligesom bevillingerne heller ikke har kunnet fremføres til 2001. I henhold til punkt 17 i den interinstitutionelle aftale skal beløbet fremføres til følgende år, hvorved der sker en forhøjelse af de tilsvarende udgiftslofter for bevillinger til forpligtelser.
- (3) Budgetgennemførelsen i 2000 viser ikke på nuværende tidspunkt, at der er behov for at foretage en tilpasning af det samlede loft for bevillingerne til betalinger. Situationen i denne henseende vil blive taget op til vurdering i forbindelse med hver af de kommende tilpasninger —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De årlige lofter for underudgiftsområdet »Strukturfonde« (bevillinger til forpligtelser) under udgiftsområde 2 i de finansielle overslag forhøjes med nedenstående beløb, udtrykt i millioner EUR i løbende priser.

2002	2003	2004	2005	2006
1 157	1 286	1 427	1 216	1 067

Artikel 2

De finansielle overslag for EU-15 og den finansielle ramme for EU-21, efter den tekniske tilpasning for 2002 til udviklingen i BNI, samt de priser og tilpasninger, der er omfattet af denne beslutning, er vedlagt som bilag.

⁽¹⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

TABEL NR. 2: FINANSIEL RAMME EU-21 — JUSTERET TIL 2002-PRISER

Efter tilpasning (gennemførelse) foretaget i 2001

Mio. EUR — Bevillinger til forpligtelser	Løbende priser			2002-priser			
	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
1. LANDBRUG	41 738	44 530	46 587	46 449	45 377	44 497	44 209
Landbrugsudgifter (ekskl. udvikling af landdistrikter)	37 352	40 035	41 992	41 843	40 761	39 870	39 572
Udvikling af landdistrikter og ledsageforanstaltninger	4 386	4 495	4 595	4 606	4 616	4 627	4 637
2. STRUKTURFORANSTALTNINGER	32 678	32 720	33 925	33 413	32 792	32 566	31 955
Strukturfonde	30 019	30 005	31 136	30 624	30 110	29 884	29 278
Samhørighedsfonden	2 659	2 715	2 789	2 789	2 682	2 682	2 677
3. INTERNE POLITIKKER ⁽¹⁾	6 031	6 272	6 558	6 676	6 793	6 910	7 038
4. FORANSTALTNINGER UDADTIL	4 627	4 735	4 873	4 884	4 895	4 905	4 916
5. ADMINISTRATION ⁽²⁾	4 638	4 776	5 012	5 119	5 225	5 332	5 439
6. RESERVER	906	916	676	426	426	426	426
Monetær reserve	500	500	250				
Reserve til nødhjælp	203	208	213	213	213	213	213
Reserve til lånegaranti	203	208	213	213	213	213	213
7. FØRTILTRÆDELSSESSTØTTE	3 174	3 240	3 328	3 328	3 328	3 328	3 328
Landbrug	529	540	555	555	555	555	555
Det strukturelle førtiltrædelsesinstrument	1 058	1 080	1 109	1 109	1 109	1 109	1 109
Phare (ansøgerlandene)	1 587	1 620	1 664	1 664	1 664	1 664	1 664
8. UDVIDELSE			6 851	9 588	12 327	15 075	17 813
Landbrug			1 698	2 154	2 600	3 109	3 608
Strukturforanstaltninger			3 980	6 187	8 405	10 612	12 819
Interne politikker			778	810	842	874	906
Administration			395	437	480	480	480
BEVILLINGER TIL FORPLIGTELSE I ALT	93 792	97 189	107 810	109 883	111 163	113 039	115 124
BEVILLINGER TIL BETALINGER I ALT	91 322	94 730	104 475	107 920	107 085	107 935	110 314
her udvidelse			4 397	7 125	9 440	12 146	15 097
Bevillinger til bealinger i % af BNI	1,10 %	1,09 %	1,10 %	1,11 %	1,07 %	1,05 %	1,05 %
Margen til uforudsete udgifter	0,17 %	0,18 %	0,17 %	0,16 %	0,20 %	0,22 %	0,22 %
Loft for de egne indtægter	1,27 %	1,27 %	1,27 %	1,27 %	1,27 %	1,27 %	1,27 %

⁽¹⁾ I overensstemmelse med artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 182/1999/EF og artikel 2 i Rådets afgørelse nr. 64/1999/Euratom (EFT L 26 af 1.2.1999, s. 1 og s. 34) er der 11 510 mio. EUR i løbende priser til rådighed for forskning for perioden 2000-2002.

⁽²⁾ De beløb, der er medtaget under lofterne for dette udgiftsområde, er for pensionsudgifternes vedkommende de beløb, der fremkommer efter fradrag af personalets indbetalinger til pensionsordningen inden for en grænse på 1 100 mio. EUR i 1999-priser for perioden 2000-2006.

Ændret forslag til Rådets forordning om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/22)

KOM(2001) 156 endelig udg. — 2000/0314(CNS)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 af 15. marts 2001)

1) Følgende betragtning indsættes:

»(17a) Landbrugsaktiviteterne på Azorerne er stærkt afhængige af produktionen af mejeriprodukter. Denne afhængighed, kombineret med andre ulemper i forbindelse med den afsides beliggenhed og manglen på bæredygtige produktionsalternativer, skader øsamfundets økonomiske udvikling. Der bør tages hensyn til det lokale forbrug på øerne, og i en priode på fire produktionsår fra 1999/2000 bør der anvendes undtagelsesbestemmelser til visse bestemmelser i den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter vedrørende begrænsning af produktionen for at tage hensyn til udviklingen af og vilkårene for den lokale produktion. Selv om foranstaltningen omfatter undtagelsesbestemmelser til traktatens artikel 34, stk. 2, andet afsnit, er den begrænset til øgruppens mælkeproducenter og har en marginal betydning i forhold til den samlede portugisiske kvote. Mens foranstaltningen gennemføres, vil det være muligt at fortsætte omstruktureringen af mælkesektoren på Azorerne uden at interferere med markedet for mejeriprodukter, og uden at afgiftsordningen i Portugal og EF derved påvirkes i betydelig grad.«

2) I afsnit II (Foranstaltninger til fordel for den lokale produktion), kapitel 3 (Foranstaltninger til fordel for produktionen på Azorerne), afdeling 1 (Husdyrbrug og mejeriprodukter), indsættes efter artikel 21, artiklerne 21a til 21c:

»Artikel 21a

1. I en overgangsperiode fra produktionsåret 1999/2000 til produktionsåret 2002/03 og med henblik på at fordele tillægsafgiften mellem de producenter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, andet punktum, i forordning (EØF) nr. 3950/92 ⁽²⁾, anses kun de producenter, jf. definitionen i artikel 9, litra c), i nævnte forordning, der er etableret og producerer på Azorerne, og som markedsfører de mængder,

der overskrider deres referencemængde, som er forhøjet med den sats, der er fastsat i henhold til tredje afsnit, at have bidraget til overskridelsen.

Tillægsafgiften opkræves for de mængder, som overstiger referencemængden, der således er forhøjet efter omfordeling mellem de i første afsnit nævnte producenter og i forhold til den referencemængde, som hver producent råder over, af de mængder, der ligger inden for den margin, der følger af denne forhøjelse, og som ikke udnyttes.

Satsen i første afsnit svarer til forholdet mellem mængden på 73 000 tons og summen af de referencemængder, der er disponible på bedriften pr. 31. marts 2000. Den anvendes kun for den enkelte producent for de referencemængder, denne rådede over pr. 31. marts 2000.

2. De afsatte mængder mælk eller mælkeækvivalenter, der overstiger referencemængderne, men som overholder procentsatsen i stk. 1 efter den i stk. 1 fastsatte omfordeling, indgår ikke i beregningen af en eventuel overskridelse i Portugal, der beregnes i henhold til artikel 2, stk. 1, første punktum, i forordning (EØF) nr. 3950/92.

Artikel 21b

Den Portugisiske Republik meddeler Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til artikel 21a, inden de træder i kraft.

Artikel 21c

Kommissionen vedtager om nødvendigt gennemførelsesbestemmelser til artikel 21a efter proceduren i artikel 29, stk. 2.«

⁽¹⁾ EFT C 96 E af 27.3.2001, s. 301.

⁽²⁾ EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 749/2000 (EFT L 90 af 12.4.2000, s. 4).

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om kosttilskud ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/23)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 159 endelig udg. — 2000/0080(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 19. marts 2001)

⁽¹⁾ EFT C 311 E af 31.10.2000, s. 207.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Fællesskabet markedsføres et stigende antal produkter som levnedsmidler, der indeholder koncentrerede kilder af næringsstoffer og præsenteres som tilskud til de næringsstoffer, der indtages via den normale kost.
- (2) De nationale regler i medlemsstaterne for disse produkter er forskellige og kan hindre den frie bevægelighed for disse produkter, skabe ulige konkurrencevilkår og således direkte påvirke det indre markeds funktion. Det er derfor nødvendigt at vedtage fællesskabsregler om disse produkter, der markedsføres som levnedsmidler.
- (3) En passende og varieret kost skulle under normale omstændigheder give alle nødvendige næringsstoffer for en normal udvikling og bevarelse af et sundt helbred i de mængder, som det er fastsat og anbefalet i generelt anerkendte videnskabelige data. Imidlertid viser undersøgelser, at denne ideelle situation ikke gælder for alle næringsstoffer og alle befolkningsgrupper i Fællesskabet.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

(4) Forbrugere kan på grund af deres specielle livsstil eller af andre grunde vælge at supplere deres indtagelse af visse næringsstoffer gennem kosttilskud.

(5) For at sikre forbrugerne et højt beskyttelsesniveau og lette deres valg, skal de produkter, der markedsføres, være sikre og være forsynet med passende og relevant mærkning.

(6) Kosttilskud kan indeholde en lang række næringsstoffer og andre ingredienser, herunder, men ikke udelukkende, vitaminer, mineraler, aminosyrer, essentielle fedtstyrer, fibre og forskellige plante- og urteekstrakter.

I første omgang bør nærværende direktiv imidlertid kun omfatte kosttilskud, der indeholder vitaminer og mineraler.

(7) I første omgang bør nærværende direktiv kun omfatte kosttilskud, der indeholder vitaminer og mineraler. Kosttilskud, der blandt andre ingredienser indeholder vitaminer og mineraler, bør overholde de særlige regler for vitaminer og mineraler, der er fastlagt i dette direktiv.

(8) Der bør på et senere tidspunkt fastsættes særlige bestemmelser om andre næringsstoffer eller andre stoffer med ernæringsmæssig eller fysiologisk funktion, som anvendes som ingredienser i kosttilskud, forudsat at der foreligger relevante videnskabelige data herom. Indtil sådanne særlige fællesskabsbestemmelser vedtages, og uden at traktatens bestemmelser derved tilsidesættes, kan der anvendes nationale bestemmelser om næringsstoffer eller andre stoffer med ernæringsmæssig eller fysiologisk funktion, der anvendes som ingredienser i kosttilskud, og som der ikke er vedtaget særlige fællesskabsbestemmelser om.

(7) Kosttilskud bør kun indeholde vitaminer og mineraler, som normalt findes i og konsumeres som en del af kosten og anses for at være essentielle næringsstoffer, selv om dette ikke betyder, at deres tilstedeværelse deri er nødvendig. Det bør undgås, at der opstår uoverensstemmelser om hvilke essentielle næringsstoffer, der er tale om. Det er derfor hensigtsmæssigt, at der fastsættes en positivliste for disse vitaminer og mineraler.

(9) Kosttilskud bør kun indeholde vitaminer og mineraler, som normalt findes i og konsumeres som en del af kosten, selv om dette ikke betyder, at deres tilstedeværelse deri er nødvendig. Det bør undgås, at der opstår uoverensstemmelser om hvilke essentielle næringsstoffer, der er tale om. Det er derfor hensigtsmæssigt, at der fastsættes en positivliste for disse vitaminer og mineraler.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (8) De kemiske stoffer, der anvendes som kilder til vitaminer og mineraler ved fremstillingen af kosttilskud, skal være sikre og foreligger i en form, som kroppen kan optage. Der bør derfor også opstilles en positivliste for disse stoffer. De stoffer, som Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler har godkendt på grundlag af ovennævnte kriterier til anvendelse ved fremstilling af levnedsmidler til spædbørn og småbørn og andre levnedsmidler til særlig ernæring kan også anvendes til fremstilling af kosttilskud.
- (9) For at kunne følge med den videnskabelige og teknologiske udvikling er det vigtigt, at ovennævnte lister revideres, så snart det er nødvendigt. Sådanne ændringer vil gennemføre foranstaltninger af teknisk art, og for at forenkle og fremskynde proceduren vil det blive overdraget Kommissionen at vedtage dem.
- (10) For vitaminer og mineralers vedkommende kan indtagelse af en for høj dosis medføre bivirkninger, og der bør derfor fastsættes sikre maksimumsgrænser for dem i kosttilskud. Disse grænser skal sikre, at normal anvendelse af produkterne i henhold til producentens brugsanvisninger vil være ufarlig for forbrugeren.
- (11) Ved fastsættelsen af disse sikre maksimumsgrænser skal der derfor tages hensyn til de sikre maksimumsgrænser for vitaminer eller mineraler, som er fastsat ved videnskabelig risikovurdering baseret på generelt anerkendte videnskabelige data, til indtagelsen af disse næringsstoffer via den normale kost og til det forhold, at de sikre maksimumsgrænser for nogle næringsstoffers vedkommende kan være tæt på den grænse, der kan anbefales som tilførsel. Dette forhold er af særlig betydning, når de generelt anerkendte videnskabelige data beviser, at for høj indtagelse af de pågældende vitaminer og mineraler giver bivirkninger.
- (10) Der findes en lang række vitaminpræparater og mineralske stoffer, der anvendes ved fremstillingen af kosttilskud, som for øjeblikket sælges i nogle medlemsstater, og som ikke er blevet evalueret af Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler og derfor ikke er opført på positivlisterne. De bør forelægges for Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler med henblik på hasteevaluering, så snart de berørte parter har fremlagt relevant dokumentation.
- (11) De kemiske stoffer, der anvendes som kilder til vitaminer og mineraler ved fremstillingen af kosttilskud, skal være sikre og foreligger i en form, som kroppen kan optage. Der bør derfor også opstilles en positivliste for disse stoffer. De stoffer, som Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler har godkendt på grundlag af ovennævnte kriterier til anvendelse ved fremstilling af levnedsmidler til spædbørn og småbørn og andre levnedsmidler til særlig ernæring kan også anvendes til fremstilling af kosttilskud.
- (12) For at kunne følge med den videnskabelige og teknologiske udvikling er det vigtigt, at ovennævnte lister revideres, så snart det er nødvendigt. Sådanne ændringer vil gennemføre foranstaltninger af teknisk art, og for at forenkle og fremskynde proceduren vil det blive overdraget Kommissionen at vedtage dem.
- (13) For vitaminer og mineralers vedkommende kan indtagelse af en for høj dosis medføre bivirkninger, og der bør derfor fastsættes sikre maksimumsgrænser for dem i kosttilskud. Disse grænser skal sikre, at normal anvendelse af produkterne i henhold til producentens brugsanvisninger vil være ufarlig for forbrugeren.
- (14) Ved fastsættelsen af disse sikre maksimumsgrænser skal der derfor tages hensyn til de sikre maksimumsgrænser for vitaminer eller mineraler, som er fastsat ved videnskabelig risikovurdering baseret på generelt anerkendte videnskabelige data, til indtagelsen af disse næringsstoffer via den normale kost og til det forhold, at de sikre maksimumsgrænser for nogle næringsstoffers vedkommende kan være tæt på den grænse, der kan anbefales som tilførsel. Dette forhold er af særlig betydning, når de generelt anerkendte videnskabelige data beviser, at for høj indtagelse af de pågældende vitaminer og mineraler giver bivirkninger.

OPRINDELIGT FORSLAG

- (12) Forbrugerne køber kosttilskud for at supplere indtagelsen fra kosten. For at sikre, at dette formål nås, skal vitaminer og mineraler, som er angivet på kosttilskuddets mærkning, forefindes i produktet i betydende mængde.
- (13) Vedtagelsen af særlige værdier for maksimums- og minimumsgrænser for vitaminer og mineraler i kosttilskud baseret på de kriterier, der fastsættes i nærværende direktiv, samt relevante videnskabelige oplysninger vil være en gennemførelsesforanstaltning og bør derfor overdrages Kommissionen.
- (14) Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler bestemt til den endelige forbruger samt om reklame for sådanne levnedsmidler ⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/4/EF ⁽²⁾, indeholder generelle mærkningsbestemmelser og definitioner og behøver ikke at blive gentaget. Nærværende direktiv kan derfor begrænses til de nødvendige tillægsbestemmelser.
- (15) Rådets direktiv 90/496/EØF af 24. september 1990 om næringsdeklaration af levnedsmidler ⁽³⁾ gælder ikke for kosttilskud. Oplysninger om næringsindholdet i kosttilskud er af væsentlig betydning, så forbrugeren ved køb af dem får mulighed for at foretage et informeret valg og anvende dem rigtigt og sikkert. Sådanne oplysninger bør i betragtning af produkternes art kun omfatte næringsstoffer, som rent faktisk er til stede, og de bør være obligatoriske.
- (16) I betragtning af kosttilskuddenes særlige art bør kontrolorganerne have flere midler til rådighed, end hvad der normalt findes, så det bliver lettere at foretage en effektiv kontrol med produkterne.
- (17) Da gennemførelsesforanstaltningerne til direktivet er generelle foranstaltninger, jf. artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse —

ÆNDRET FORSLAG

- (15) Forbrugerne køber kosttilskud for at supplere indtagelsen fra kosten. For at sikre, at dette formål nås, skal vitaminer og mineraler, som er angivet på kosttilskuddets mærkning, forefindes i produktet i betydende mængde.
- (16) Vedtagelsen af særlige værdier for maksimums- og minimumsgrænser for vitaminer og mineraler i kosttilskud baseret på de kriterier, der fastsættes i nærværende direktiv, samt relevante videnskabelige oplysninger vil være en gennemførelsesforanstaltning og bør derfor overdrages Kommissionen.
- (17) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler ⁽¹⁾, indeholder generelle mærkningsbestemmelser og definitioner og behøver ikke at blive gentaget. Nærværende direktiv bør derfor begrænses til de nødvendige tillægsbestemmelser.
- (18) Rådets direktiv 90/496/EØF af 24. september 1990 om næringsdeklaration af levnedsmidler ⁽²⁾ gælder ikke for kosttilskud. Oplysninger om næringsindholdet i kosttilskud er af væsentlig betydning, så forbrugeren ved køb af dem får mulighed for at foretage et informeret valg og anvende dem rigtigt og sikkert. Sådanne oplysninger bør i betragtning af produkternes art kun omfatte næringsstoffer, som rent faktisk er til stede, og de bør være obligatoriske.
- (19) I betragtning af kosttilskuddenes særlige art bør kontrolorganerne have flere midler til rådighed, end hvad der normalt findes, så det bliver lettere at foretage en effektiv kontrol med produkterne.
- (20) Da gennemførelsesforanstaltningerne til direktivet er generelle foranstaltninger, jf. artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i nævnte afgørelse —

⁽¹⁾ EFT L 33 af 8.2.1979, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 43 af 14.2.1997, s. 21.

⁽³⁾ EFT L 276 af 6.10.1990, s. 40.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽¹⁾ EFT L 109 af 6.5.2000, s. 29.

⁽²⁾ EFT L 276 af 6.10.1990, s. 40.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Uændret

Artikel 1

1. Dette direktiv omfatter kosttilskud, der markedsføres i færdigpakket form som levnedsmidler og præsenteres som sådanne.

2. Direktivet omfatter ikke:

- a) levnedsmidler bestemt til særlig ernæring, omfattet af Rådets direktiv 89/398/EØF ⁽¹⁾
- b) lægemidler, der er omfattet af Rådets direktiv 65/65/EØF ⁽²⁾.

Artikel 2

1. I dette direktiv forstås ved:

- a) »kosttilskud«: levnedsmidler, som er koncentrerede kilder til næringsstoffer som omhandlet i litra b), alene eller kombinerede, som markedsføres i dosisform, og som har til formål at supplere indtagelsen af disse næringsstoffer i den normale kost
- b) »næringsstoffer«: følgende stoffer:
  - i) vitaminer, som anført i punkt 1 i bilag I
  - ii) mineraler, som anført i punkt 2 i bilag I
- c) »dosisform«: former som kapsler, tabletter, piller og andre lignende former, pulverbreve, væskeampuller og dråbedispenseringsflasker.

- a) »kosttilskud«: levnedsmidler, som er koncentrerede kilder til næringsstoffer, eller andre stoffer med ernæringsmæssig eller fysiologisk funktion, alene eller kombinerede, som markedsføres i dosisform, og som har til formål at supplere indtagelsen af disse næringsstoffer i den normale kost

Uændret

- c) »dosisform«: former som kapsler, pastiller, tabletter, piller og andre lignende former, pulverbreve, væskeampuller, dråbedispenseringsflasker og andre lignende tilberedninger i flydende form eller pulverform, der er bestemt til indgivelse i mindre, afmålte mængder.

2. Særlige bestemmelser om andre stoffer med ernæringsmæssig eller fysiologisk funktion fastsættes på et senere tidspunkt.

Artikel 3

Uændret

Medlemsstaterne skal sikre, at kosttilskud, der indeholder næringsstoffer som omhandlet i artikel 2, litra b), kun kan markedsføres i Fællesskabet, hvis de opfylder de bestemmelser, der er fastsat i dette direktiv.

Medlemsstaterne skal sikre, at kosttilskud, der indeholder næringsstoffer som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra b), kun kan markedsføres i Fællesskabet, hvis de opfylder de bestemmelser, der er fastsat i dette direktiv.

⁽¹⁾ EFT L 186 af 30.6.1989, s. 27.

⁽²⁾ EFT L 22 af 9.2.1965, s. 369.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 4

Uændret

1. Til fremstilling af kosttilskud må kun anvendes vitaminer og mineraler, der er anført i bilag I, og vitaminformuleringer og tilladte mineralske stoffer, der er anført i bilag II.

2. Renhedskriterierne for de stoffer, der er nævnt i stk. 1, fastsættes efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

2. Renhedskriterierne for de stoffer, der er opført i bilag II, fastsættes efter proceduren i artikel 13, stk. 2, undtagen når stk. 3 finder anvendelse.

3. For de stoffer, der er opført i bilag II, gælder renhedskriterier, som fastsat ved EF-forskrifter for anvendelse af sådanne stoffer til fremstilling af levnedsmidler til andre formål end dem, der er omhandlet i dette direktiv.

4. For de stoffer, der er opført i bilag II, og for hvilke renhedskriterier ikke er fastsat ved EF-forskrifter, gælder almindeligt acceptable renhedskriterier anbefalet af internationale organer, indtil der vedtages EF-bestemmelser herom. Nationale bestemmelser, som fastsætter strengere renhedskriterier, kan bibeholdes.

3. Ændringer af de lister, der omhandles i stk. 1, fastsættes efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

5. Ændringer af de lister, der omhandles i stk. 1, fastsættes efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

Artikel 5

Uændret

1. Den maksimale mængde af vitaminer og mineraler i kosttilskud pr. den af producenten anbefalede daglige dosis fastsættes under hensyntagen til:

a) de sikre maksimumsgrænser for vitaminer og mineraler som fastsat ved en videnskabelig risikovurdering, baseret på generelt accepterede videnskabelige data

a) de sikre maksimumsgrænser for vitaminer og mineraler som fastsat ved en videnskabelig risikovurdering, baseret på generelt accepterede videnskabelige data, som på relevant vis tager de forskellige befolkningsgruppers forskellige følsomhed i betragtning

b) referencetilførslen af vitaminer og mineraler for befolkningen, når denne ligger tæt på de sikre maksimumsgrænser

Uændret

c) tilførslen af vitaminer og mineraler fra andre kilder i kosten.

2. For at sikre, at kosttilskud indeholder væsentlige mængder af vitaminer og mineraler, fastsættes der eventuelt minimumsmængder pr. den af producenten anbefalede daglige dosis.

3. Maksimums- og minimumsmængden af vitaminer og mineraler, som er anført i stk. 1 og 2, vedtages efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 6

1. Det navn, som produkterne i dette direktiv sælges under, skal omfatte ordet »tilskud« og betegnelsen på den kategori af næringsstoffer, som kendetegner produktet. Navnet på kategorien af næringsstoffer kan suppleres eller erstattes med betegnelsen for de(t) næringsstof(fer), der kendetegner produktet.

2. Det er ikke tilladt i mærkning, præsentationsmåde eller reklamer at anføre, at kosttilskud kan forebygge, behandle eller helbrede sygdomme hos mennesket, eller at henvise til sådanne egenskaber.

3. Uanset kravene i direktiv 79/112/EØF skal mærkningen indeholde følgende obligatoriske angivelser:

a) Den anbefalede daglige dosis.

b) En advarsel om den mulige helbredsrisiko ved indtagelse af en højere dosis end den anbefalede daglige dosis.

c) En erklæring om, at kosttilskuddet ikke bør anvendes til at erstatte en varieret kost.

4. Når kosttilskuddet præsenteres på en måde, der svarer til en dispenserings form som fastlagt i farmakopéer, skal påskriften »Dette er ikke et lægemiddel« anføres på etiketten.

Artikel 7

Det er ikke tilladt ved mærkning af kosttilskud at anføre eller antyde, at en adækvat og varieret kost ikke kan give tilstrækkelige mængder af næringsstoffer.

Artikel 8

1. Mængden af de i artikel 2, litra b), nævnte næringsstoffer, som produktet indeholder, skal anføres i mærkningen i numerisk form. De enheder, der skal benyttes, er anført i bilag I.

3. Uanset kravene i direktiv 2000/13/EF skal mærkningen indeholde følgende obligatoriske angivelser:

Uændret

d) En erklæring om, at produkterne skal opbevares utilgængeligt for børn.

Udgår

Uændret

Det er ikke tilladt ved mærkning af kosttilskud at anføre eller antyde, at en adækvat og varieret kost generelt ikke kan give tilstrækkelige mængder af næringsstoffer. Der kan dog i mærkningen oplyses om specifikke befolkningsgruppers behov for kosttilskud, når det er dokumenteret ved almindeligt anerkendte videnskabelige data.

Uændret

1. Mængden af de i artikel 2, stk. 1, litra b), nævnte næringsstoffer, som produktet indeholder, skal anføres i mærkningen i numerisk form. De enheder, der skal benyttes, er anført i bilag I.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Mængden af de anførte næringsstoffer skal være pr. den i mærkningen anbefalede daglige dosis og eventuelt pr. enhedsdosis. Den deklarerede mængde skal være mængden i produktet, som det sælges.

Uændret

3. Oplysninger om vitaminer og mineraler skal ligeledes angives i procent af de referenceværdier, der er anført i bilaget til direktiv 90/496/EØF.

Artikel 9

1. De deklarerede værdier, der er nævnt i artikel 8, stk. 1 og 2, skal være gennemsnitsværdier fastsat på grundlag af producentens analyse af produktet.

Gennemførelsesbestemmelserne for dette stykke, særlig vedrørende forskellene mellem de deklarerede tal og de tal, der konstateres ved officielle kontroller, fastsættes efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

2. Procentdelen af referenceværdierne for vitaminer og mineraler, der er nævnt i artikel 8, stk. 3, kan også angives grafisk.

Gennemførelsesbestemmelserne til dette stykke kan vedtages efter proceduren i artikel 13, stk. 2.

Artikel 10

For at sikre effektiv kontrol med kosttilskud, når et produkt markedsføres, skal producenten eller importøren, hvis et produkt er fremstillet i et tredjeland, underrette den kompetente myndighed i de enkelte medlemsstater, hvor produktet markedsføres, ved at fremsende en model af den mærkning, der anvendes for produktet.

Medlemsstaterne kan undlade at stille dette krav, hvis de over for Kommissionen kan bevise, at det er muligt at føre effektiv kontrol med de pågældende produkter på deres område uden en sådan underretning.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne kan ikke forbyde eller begrænse handel med de i artikel 1 nævnte produkter med henvisning til deres sammensætning, fremstillingsmåde, præsentation eller mærkning, hvis de opfylder nærværende direktiv, og i givet fald EF-retsakter, der er vedtaget til gennemførelse af nærværende direktiv.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Uden at EF-traktatens relevante bestemmelser, navnlig artikel 28 og 30, derved tilsidesættes, berører stk. 1 ikke nationale bestemmelser, som er gældende, fordi der ikke er vedtaget EF-retsakter til gennemførelse af nærværende direktiv.

Artikel 12

1. Hvis en medlemsstat på grundlag af nye oplysninger eller af en ny vurdering af de foreliggende oplysninger, der foretages, efter at dette direktiv eller en af EF-retsakterne er blevet vedtaget, har præcise grunde til at konstatere, at et produkt, der omhandles i artikel 1, udgør en fare for sundheden, selv om det opfylder de pågældende EF-retsakter, kan medlemsstaten midlertidigt suspendere eller begrænse anvendelsen af de pågældende bestemmelser på sit område. Den underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og begrundet sin beslutning.

2. Kommissionen undersøger snarest muligt de grunde, som den pågældende medlemsstat har anført, og hører medlemsstaterne i Den Stående Levnedsmiddelkomité, hvorefter den straks afgiver udtalelse og træffer passende foranstaltninger.

3. Hvis Kommissionen finder, at ændringer til dette direktiv eller til EF-retsakterne er nødvendige for at afhjælpe de vanskeligheder, der er nævnt i stk. 1, og for at beskytte sundheden, bringer den proceduren i artikel 13, stk. 2, i anvendelse med henblik på vedtagelse af sådanne ændringer. Den medlemsstat, som har truffet beskyttelsesforanstaltninger, kan i så fald opretholde dem, indtil ændringerne er blevet vedtaget.

Artikel 13

1. Kommissionen bistås af Den Stående Levnedsmiddelkomité, der er nedsat ved afgørelse 69/414/EØF ⁽¹⁾.

2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forskriftsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3, og artikel 8.

3. Det i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum er på tre måneder.

Artikel 14

Bestemmelser, der kan få virkninger for folkesundheden, træffes efter høring af Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler.

⁽¹⁾ EFT L 291 af 19.11.1969, s. 9.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 15

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. maj 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal anvendes på en sådan måde, at de:

- a) tillader handel med produkter, der opfylder bestemmelserne i dette direktiv, pr. 1. juni 2002
- b) forbyder handel med produkter, der ikke opfylder bestemmelserne i dette direktiv, pr. 1. juni 2004.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 16

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 17

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

Vitaminer og mineraler, der kan anvendes ved fremstilling af kosttilskud1. *Vitaminer*

Vitamin A (µg RE)
 Vitamin D (µg)
 Vitamin E (µg α-TE)
 Vitamin K (µg)
 Vitamin B1 (mg)
 Vitamin B2 (mg)
 Niacin (mg NE)
 Pantothensyre (mg)
 Vitamin B6 (µg)
 Folinsyre (µg)
 Vitamin B12 (µg)
 Biotin (µg)
 Vitamin C (mg)

2. *Mineraler*

Calcium (mg)
 Magnesium (mg)
 Jern (mg)
 Kobber (µg)
 Jod (µg)
 Zink (mg)
 Mangan (mg)
 Natrium (mg)
 Kalium (mg)
 Selen (µg)
 Chrom (µg)
 Molybdæn (µg)
 Fluor (mg)
 Chlorid (mg)
 Phosphor (mg)

BILAG II

Vitaminer og mineraler, som kan anvendes ved fremstilling af kosttilskud1. *Vitaminer*

VITAMIN A
 — retinol
 — retinylacetat
 — retinylpalmitat
 — beta-caroten
 VITAMIN D
 — cholecalciferol
 — ergocalciferol
 VITAMIN E
 — D-alpha-tocopherol
 — DL-alpha-tocopherol
 — D-alpha-tocopherylacetat
 — DL-alpha-tocopherylacetat
 — D-alpha-tocopheryl succinatsyre
 VITAMIN K
 — phylloquinon (phytomenadion)
 VITAMIN B1
 — thiamin hydrochlorid
 — thiamin mononitrat
 VITAMIN B2
 — riboflavin
 — riboflavin-5'-fosfat, natrium
 NIACIN
 — nikotinsyre
 — nikotinamid

PANTOTHENSYRE

— D-pantothenat, calcium
 — D-pantothenat, natrium
 — de panthenol

VITAMIN B6

— pyridoxinhydrochlorid
 — pyridoxine-5'-fosfat

FOLINSYRE

— pteroylmonoglutamsyre

VITAMIN B12

— cyanocobalamin
 — hydroxocobalamin

BIOTIN

— D-biotin

VITAMIN C

— L-ascorbinsyre
 — natrium-L-ascorbat
 — calcium-L-ascorbat
 — kalium-L-ascorbat
 — L-ascorbyl 6-palmitat

2. *Mineraler*

calciumcarbonat
 calciumchlorid
 calciumsalte af citronsyre
 calciumgluconat
 calciumglycerophosphat
 calciumlactat

---

calciumsalte af orthophosphorsyre	zinklactat
calciumhydroxid	zinkoxid
calciumoxid	zinkcarbonat
	zinksulphat
magnesiumacetat	
magnesiumcarbonat	manganocarbonat
magnesiumchlorid	manganochlorid
magnesiumsalte af citronsyre	manganocitrat
magnesiumgluconat	manganogluconat
magnesiumglycerophosphat	manganoglycerophosphat
magnesiumsalte af orthophosphorsyre	manganosulphat
magnesiumlactat	
magnesiumhydroxid	natriumbicarbonat
magnesiumoxid	natriumcarbonat
magnesiumsulphat	natriumchlorid
	natriumcitrat
ferrocarbonat	natriumgluconat
ferrocitrat	natriumlactat
ferriammoniumcitrat	natriumhydroxid
ferrogluconat	natriumsalte af orthofosforsyre
ferrofumarat	
natrium-ferridiphosphat	kaliumbicarbonat
ferrolactat	kaliumcarbonat
ferrosulphat	kaliumchlorid
ferridiphosphat (ferripyrophosphat)	kaliumcitrat
ferrisaccharat	kaliumgluconat
jern (carbonyl + elektrolytisk + hydrogenreduceret)	kaliumglycerophosphat
	kaliumlactat
kobbercarbonat	kaliumhydroxid
kobbercitrat	kaliumsalte af orthophosphorsyre
kobbergluconat	
kobbersulphat	natriumselenat
kobber-lysin-comple	natriumhydrogen selenit
	natriumselenit
natriumjodid	
natriumjodat	chrom (III) chlorid
kaliumjodid	chrom (III) sulphat
kaliumjodat	
	ammoniummolybdat (molybdæn VI)
zinkacetat	natriummolybdat (molybdæn VI)
zinkchlorid	
zinkcitrat	kaliumfluorid
zinkgluconat	natriumfluorid

Forslag til Rådets afgørelse om yderligere ekstraordinær finansiel bistand til Kosovo

(2001/C 180 E/24)

KOM(2001) 81 endelig udg. — 2001/0045(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 20. marts 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionen har hørt Det Økonomiske og Finansielle Udvalg inden fremlæggelsen af sit forslag.
- (2) De Forenede Nationers Sikkerhedsråd vedtog den 10. juni 1999 ⁽¹⁾ resolution 1244 (1999), der tager sigte på, i afventning af en endelig løsning, at tilvejebringe en betydelig autonomi og et betydeligt selvstyre i Kosovo inden for Forbundsrepublikken Jugoslavien.
- (3) Det internationale samfund har på basis af resolution 1244 (1999) oprettet en international sikkerhedsstyrke (KFOR) og en civil overgangsadministration, De Forenede Nationers mission i Kosovo («United Nations Interim Administration Mission in Kosovo» (UNMIK)).
- (4) UNMIK består af fire komponenter («søjler»), og Den Europæiske Union (EU) har påtaget sig lederrollen ⁽²⁾ for søjle IV, hvorunder økonomisk genopbygning hører.
- (5) UNMIK har taget skridt til at inddrage de vigtigste politiske partier og etniske grupper i Kosovo i sine aktiviteter og fortsætter hermed.
- (6) UNMIK, og især søjle IV, har gjort betydelige fremskridt med at etablere institutionelle, retlige og politiske rammer, der kan føre til en sund økonomi baseret på markedsprincipper. Den har tilvejebragt et fungerende bank- og betalingssystem og fremmet udviklingen af den private sektor. UNMIK har også gjort fremskridt med at udvide indtægtsgrundlaget og holde udgifterne under kontrol.
- (7) UNMIK har oprettet en central budgetadministration («Central Fiscal Authority» (CFA)), som har tilvejebragt gennemsigtige regnskabsprocedurer med henblik på forvaltningen af Kosovos budget.
- (8) På basis af skøn fra UNMIK fremlagt efter aftale med Den Internationale Valutafond (IMF) har Kosovo behov for ekstern bistand, hvis det skal gøre yderligere fremskridt med etableringen af en sund markedsøkonomi og en civil administration; det skønnes, at der vil blive behov for ekstraordinær ekstern finansiel bistand på omkring 90 mio. EUR frem til udgangen af 2001.
- (9) UNMIK har fremsat anmodning om ekstraordinær finansiel bistand; det internationale samfund finder, at ydelse af en ekstern budgetstøtte, som fordeles retfærdigt mellem donorerne, er af afgørende betydning som et bidrag til at dække det resterende finansieringsbehov, der er konstateret under det budget, UNMIK har udarbejdet for Kosovo.
- (10) Kosovo er ikke i stand til at optage lån hverken indenlandsk eller på det internationale finansielle marked, og det er ikke berettiget til medlemskab af de internationale finansielle institutioner og kan derfor ikke komme i betragtning til finansiel bistand under deres programmer.
- (11) Selv om der meget hurtigt efter konflikten på ny er kommet gang i den økonomiske aktivitet, står Kosovo på et lavt økonomisk udviklingsstade, og dets BNP pr. indbygger skønnes at være lavere end i andre lande i regionen og at være et af de laveste i Europa.
- (12) Kosovos aktuelle lave økonomiske udviklingsstade er resultatet af mange års misrøgt og konfliktrelateret skade, som ikke kan overvindes hurtigt, men kræver en stabil bistand gennem et betydeligt tidsrum, så der kan opbygges levedygtige institutioner og sikres en varig økonomisk vækst.
- (13) Fællesskabet fandt det passende at medvirke til at lette Kosovos finansielle byrde under de exceptionelt vanskelige betingelser og ydede allerede finansiel bistand, der udgjorde EUR 35 millioner, i form af gavebistand i 2000 ⁽³⁾.
- (14) Finansiel bistand fra Fællesskabet i samarbejde med andre donorer i form af ren gavebistand, som skal stilles til rådighed for UNMIK til støtte for befolkningen i Kosovo, er fortsat en passende foranstaltning.

⁽¹⁾ S/RES/1244 (1999) vedtaget af FN's Sikkerhedsråd på dets 4011. møde den 10. juni 1999.

⁽²⁾ International civil tilstedeværelse i Kosovo: Rapport fra generalsekretæren i henhold til afsnit 10 i Sikkerhedsrådets resolution 1244 (1999), S/1999/672 af 12. juni 1999, II. 5.

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2000/140/EF af 14. februar 2000, (EFT L 47 af 19.2.2000, s. 28-29).

- (15) Den finansielle bistand berører ikke budgetmyndighedens beføjelser og vil være en del af den samlede bistandsbevilling til Kosovo i 2001 og ydes derfor med forbehold af, at der er disponible midler på det almindelige budget.
- (16) Den ekstraordinære finansielle bistand bør forvaltes af Europa-Kommissionen.
- (17) Traktaten indeholder ikke anden hjemmel til vedtagelse af denne afgørelse end artikel 308 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Ud over den finansielle bistand, som Rådet (afgørelse 2000/140/EF) allerede traf beslutning om at yde den 14. februar 2000, stiller Fællesskabet ekstraordinær finansiell bistand i form af ren gavebistand på op til 30 mio. EUR til rådighed for UNMIK med henblik på at lette den finansielle situation i Kosovo, bane vejen for oprettelsen og videreførelsen af basale administrative funktioner og støtte udviklingen af sunde økonomiske rammer.
2. Denne bistand forvaltes af Kommissionen i nært samråd med Det Økonomiske og Finansielle Udvalg og på en måde, der er i overensstemmelse med aftaler eller andre ordninger indgået mellem IMF og UNMIK eller enhver anden internationalt anerkendt myndighed i Kosovo.

Artikel 2

1. Kommissionen bemyndiges til i nært samråd med Det Økonomiske og Finansielle Udvalg at aftale de økonomiske betingelser i tilknytning til bistanden med UNMIK. Disse betingelser skal være i overensstemmelse med de aftaler, der er nævnt i artikel 1, stk. 2.

2. Kommissionen kontrollerer med regelmæssige mellemrum i samråd med Det Økonomiske og Finansielle Udvalg og i koordination med IMF og Verdensbanken, at den økonomiske politik i Kosovo er i overensstemmelse med formålene med bistanden, og at de økonomisk-politiske betingelser i tilknytning til bistanden overholdes.

Artikel 3

1. Bistanden stilles til rådighed for UNMIK i mindst to rater. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 2 frigives første rate på basis af et aftalememorandum mellem UNMIK og Fællesskabet.
2. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 2 frigives anden og eventuelle yderligere rater på grundlag af tilfredsstillende resultater med opfyldelsen af de økonomisk-politiske betingelser, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, og tidligst tre måneder efter frigivelsen af den foregående rate.
3. Midlerne stilles til rådighed for UNMIK via den centrale budgetadministration («Central Fiscal Authority» (CFA)) og tjener udelukkende til støtte for Kosovos budgetbehov.

Artikel 4

Alle relaterede udgifter, som Fællesskabet pådrager sig i forbindelse med afslutningen og udførelsen af den transaktion, denne afgørelse vedrører, bæres af UNMIK, hvis dette er passende.

Artikel 5

Kommissionen sender en årlig rapport til Europa-Parlamentet og Rådet, der skal indeholde en vurdering af gennemførelsen af denne afgørelse.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et fællesskabsprogram for energi-effektivitetsmærkning af kontor- og kommunikationsudstyr ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/25)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 142 endelig udg. — 2000/0033(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 20. marts 2001)

⁽¹⁾ EFT C 150 E af 30.5.2000, s. 73.

OPRINDELIGT FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til proceduren i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er vigtigt at fremme foranstaltninger, der kan sikre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende.

(2) IT- og kommunikationsudstyr tegner sig for en betydelig del af det samlede elforbrug; dette udstyrs elforbrug kan reduceres mest effektivt ved at nedsætte elforbruget ved standby; de forskellige modeller på EU-markedet har et standby-forbrug, som varierer meget.

(3) Nogle medlemsstater er måske i færd med at vedtage bestemmelser vedrørende energimærkning af IT- og kommunikationsudstyr, der kan medføre hindringer for samhandelen med disse varer inden for Fællesskabet; sådanne initiativer bør harmoniseres for at gøre virkningerne for erhvervslivet mindst mulige.

ÆNDRET FORSLAG

Uændret

(2) IT- og kommunikationsudstyr tegner sig for en betydelig del af det samlede elforbrug; dette udstyrs elforbrug kan reduceres mest effektivt ved at nedsætte elforbruget ved standby; de forskellige modeller på EU-markedet har et standby-forbrug, som varierer meget. Der kan imidlertid også træffes andre foranstaltninger til at reducere dette udstyrs elektricitetsforbrug, f.eks. ved at slukke udstyr fuldstændigt, når det ikke bruges. Kommissionen undersøger, hvilke foranstaltninger der er hensigtsmæssige med henblik på også at udnytte dette energibespareelsespotentiale.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

(4) Det er hensigtsmæssigt som udgangspunkt at tage et højt beskyttelsesniveau, når det drejer sig om forslag til indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love eller administrative bestemmelser om sundhed, sikkerhed, miljøbeskyttelse og forbrugerbeskyttelse; denne forordning sikrer et højt beskyttelsesniveau for miljøet og for forbrugere, samtidig med at den sigter på at forbedre energieffektiviteten for dette udstyr betydeligt.

(5) Vedtagelsen af sådanne foranstaltninger falder ind under Fællesskabets kompetence; denne forordnings krav går ikke videre end nødvendigt for at opfylde dets målsætninger og er således i overensstemmelse med traktatens artikel 5.

(6) Traktatens artikel 174 nævner desuden beskyttelse og forbedring af miljøet samt en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne blandt de mål, der skal forfølges ved Fællesskabets politik på miljøområdet; elproduktion og -forbrug tegner sig for ca. 30 % af den menneskeskabte emission af kuldioxid (CO₂) og ca. 35 % af forbruget af primærenergi i EU; disse andele er stigende.

(7) Rådets beslutning 89/364/EØF af 5. juni 1989 om Fællesskabets handlingsprogram til forbedring af elektricitetsudnyttelsen ⁽¹⁾ har en dobbelt målsætning: Forbrugere skal tilskyndes til at foretrække apparater og udstyr med stor effektivitet, og apparaternes og udstyrets effektivitet skal forbedres.

(8) I protokollen under De Forenede Nationers Rammekonvention om Klimaændringer i Kyoto den 10. december 1997 blev der opfordret til emissionsreduktioner for drivhusgasser i EU på 8 % i 2012; for at nå dette mål er der behov for mere effektive foranstaltninger, der kan stabilisere CO₂-emissionerne i EU.

(9) Ved beslutning 91/565/EØF ⁽²⁾ blev der fastlagt et program, som skal støtte forbedringen af energieffektiviteten i Fællesskabet (Save-programmet), og Rådets beslutning 96/737/EF ⁽³⁾ etablerede et nyt flerårigt program (Save II-programmet) til videreførelse og styrkelse af det oprindelige Save-programs foranstaltninger.

(6) Traktatens artikel 174 nævner desuden beskyttelse og forbedring af miljøet samt en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne blandt de mål, der skal forfølges ved Fællesskabets politik på miljøområdet; elproduktion og -forbrug tegner sig for ca. 30 % af den menneskeskabte emission af kuldioxid (CO₂) og ca. 35 % af forbruget af primærenergi i EU; ca. 10 % af elforbruget skyldes tab ved elektriske apparaters stand-by-funktion; disse andele er stigende.

Uændret

⁽¹⁾ EFT L 157 af 9.6.1989, s. 32.

⁽²⁾ EFT L 307 af 8.11.91, s. 34.

⁽³⁾ EFT L 335 af 24.12.1996, s. 50.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (10) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 2179/98/EF af 24. september 1998 om revision af Det Europæiske Fællesskabs program for politik og handling i forbindelse med miljøet og bæredygtig udvikling »Mod en bæredygtig udvikling«⁽¹⁾ er det en hovedprioritering at integrere miljøkrav med hensyn til energi for at lægge mere vægt på energieffektivitetsmærkning af udstyr.
- (11) Rådets resolution af 7. december 1998 om energieffektivitet i Det Europæiske Fællesskab⁽²⁾ indeholdt en opfordring til i højere grad at anvende mærkning af apparater og udstyr.
- (12) Det meste energieffektive IT- og kommunikationsudstyr er ikke eller kun lidt dyrere, og det tjener sig selv ind i form af elbesparelser i løbet af nogle få år;
- (12) Det meste energieffektive IT- og kommunikationsudstyr er ikke eller kun lidt dyrere, og det tjener sig selv ind i form af elbesparelser i løbet af nogle få måneder. Målet for energibesparelse og reduktion af CO₂-udledningen kan derfor på dette område nås uden at medføre ulemper for forbrugere og for erhvervslivet.
- (13) Af hensyn til den internationale samhandel bør energieffektivitetskrav, -mærkning og -afprøvningsmetoder harmoniseres, hvor det er hensigtsmæssigt.
- Uændret
- (14) Der handles med IT- og kommunikationsudstyr overalt i verden. Fællesskabet og USA har forhandlet om en aftale om koordinering af programmer for energieffektivitetsmærkning, det såkaldte Energy Star-program. Aftalen, der blev indgået ved Rådets afgørelse ... af ... vil lette den internationale samhandel med sådant udstyr. Denne forordning har til formål at gennemføre aftalen i Fællesskabet.
- (14a) For at opnå indflydelse på kravene for dette mærke, der anvendes i hele verden, er det hensigtsmæssigt, at Den Europæiske Union deltager i mærkningsordningen og udarbejdelsen af de nødvendige normer. Det må imidlertid jævnlig tages op til revurdering, om de fastsatte normer er ambitiøse nok, og at der tages tilstrækkeligt hensyn til Den Europæiske Unions interesser.
- (14b) Foruden at mærke særlig effektive apparater er det hensigtsmæssigt, at de mindst effektive apparater gradvist udfases af markedet. Kommissionen bør derfor undersøge, om det er muligt at indgå en frivillig aftale med producenterne af de pågældende apparater, således at særlig ineffektive apparater helt forsvinder fra markedet. Kan en frivillig aftale ikke indgås, bør Kommissionen overveje at forelægge forslag til lovgivning på dette område.

⁽¹⁾ EFT L 275 af 10.10.98, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 394 af 17.12.1998, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (15) Det er nødvendigt at fastlægge effektive håndhævelsesbestemmelser for at sikre en korrekt gennemførelse af Energy Star-mærkningsprogrammet, sikre producenterne lige konkurrencevilkår og beskytte forbrugernes rettigheder.
- (16) Forordningen omfatter udelukkende IT- og kommunikationsudstyr.
- (17) Direktiv 92/75/EØF⁽¹⁾ om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger ville ikke være det mest hensigtsmæssige instrument vedrørende IT- og kommunikationsudstyr; den mest omkostnings-effektive foranstaltning til at fremme IT- og kommunikationsudstyrs energieffektivitet er at indføre et frivilligt mærkningsprogram.
- (18) For at ordningen kan gennemføres på effektiv og neutral vis, skal arbejdet med at fastlægge og revidere de tekniske specifikationer gives til et passende organ, EU-rådet for Energy Star-programmet (Energy Star-Rådet). Energy Star-Rådets medlemmer bør repræsentere de nationale organer.
- (19) Det skal sikres, at Energy Star-programmet er i overensstemmelse med og koordineres med prioriteringerne i EF-politikken og med andre EF-ordninger for mærkning eller certificering, f.eks. Rådets direktiv 92/75/EØF af 22. september 1992 om angivelse af husholdningsapparaters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede vareoplysninger og Rådets forordning (EØF) nr. 880/92⁽²⁾ af 23. marts 1992 om en EF-ordning for tildeling af et miljømærke.
- (20) Der bør fastsættes bestemmelser, der kan sikre overensstemmelse og komplementaritet mellem Energy Star-programmet og andre frivillige energimærkningsprogrammer i EU, således at man kan undgå, at forbrugerne vildledes, og at der sker forvridninger på markedet, og man samtidig kan gøre Energy Star-programmet attraktivt for potentielle ansøgere.
- (21) Ordningen skal gennemføres på en gennemskuelig måde, og den skal være i overensstemmelse med de relevante internationale standarder, således at det bliver lettere for producenter og eksportører fra tredjelande at deltage i ordningen —

Uændret

⁽¹⁾ EFT L 297 af 13.10.1992, s. 16.

⁽²⁾ EFT L 99 af 11.4.1992, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1***Målsætninger**

1. Ved denne forordning fastsættes reglerne for det frivillige EF-program for energimærkning (i det følgende benævnt »Energy Star-programmet«), der er fastlagt i aftalen mellem Amerikas Forenede Stater og Det Europæiske Fællesskab om koordinering af mærkningsprogrammer for energieffektivitet (i det følgende benævnt »aftalen«).
2. Aftalen tager sigte på at stimulere den internationale samhandel med IT- og kommunikationsudstyr, ved at procedurerne for erhvervslivets deltagelse i Energy Star-programmet forenkles. Energy Star-programmet tager sigte på at gøre såvel energibesparelser som miljø- og forbrugerfordele størst mulige ved at fremme udbuddet af og efterspørgslen efter energieffektivt IT- og kommunikationsudstyr.
3. Energy Star-programmet koordineres med andre EF-bestemmelser om mærkning eller certificering og ordninger som f.eks. EF-ordningen for tildeling af et miljømærke, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 880/92.

*Artikel 2***Anvendelsesområde**

1. Forordningen gælder udelukkende produktgrupper, der omfatter IT- og kommunikationsudstyr. Ved »produktgruppe« forstås produkter, der tjener samme formål, og som kan side-stilles, hvad angår anvendelse og forbrugernes opfattelse.
2. Listen over de produktgrupper, denne forordning omfatter, er fastlagt i aftalens bilag C.

*Artikel 3***Definitioner**

I denne forordning gælder følgende definitioner, der er fastlagt i aftalen:

- a) Ved »Energy Star-logo« forstås det symbol eller mærke, der er anført i aftalens bilag A og gengivet i bilag I.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- b) Ved »programdeltagere«, jf. aftalens artikel 2, forstås producenter, importører eller detailforhandlere, der forpligter sig til at sælge de udpegede energieffektive produkter, som opfylder specifikationerne, og som har valgt at deltage i Energy Star-mærkningsprogrammet ved at blive registreret hos Kommissionen.
- c) Ved »specifikationer« forstås de krav til energieffektivitet og ydelse, herunder afprøvningsmetoder, der anvendes til at afgøre, om energieffektive produkter kvalificerer sig til Energy Star-logoet, jf. aftalens artikel 2 og bilag C.

*Artikel 4***Generelle principper**

1. Programdeltagere kan anvende Energy Star-logoet på individuelle produkter, de fremstiller eller markedsfører i EU.
2. Produkter, der opfylder specifikationerne, og som Energy Star-logoet må anvendes på ifølge tilladelse fra »United States Environmental Protection Agency« (US EPA), anses for at være i overensstemmelse med denne forordning, medmindre det modsatte bevises.
3. Hvis bestemmelserne i forordningen er opfyldt, kan medlemsstaterne ikke forbyde eller indskrænke markedsføring af IT- og kommunikationsudstyr med den begrundelse, at det bærer Energy Star-logoet; dette er dog ikke til hinder for, at udstyr, der ikke opfylder andre krav i fællesskabsbestemmelser, omfattes af forbud eller restriktioner.
4. Medmindre andet er fastsat i fællesskabsbestemmelser om overensstemmelsesvurdering og overensstemmelsesmærkning og/eller i internationale aftaler mellem Det Europæiske Fællesskab og tredjelande vedrørende adgang til EU-markedet, kan varer, der er omfattet af denne forordning, og som markedsføres i EU, testes med henblik på at undersøge, om de opfylder kravene i denne forordning.

*Artikel 5***Registrering af programdeltagere**

1. Producenter, importører og detailforhandlere indgiver ansøgninger om at blive programdeltagere til de nationale organer, jf. artikel 9, eller til Kommissionen. De nationale organer sender ansøgningen til Kommissionen.
2. Kommissionen træffer beslutning om at godkende en ansøger som programdeltager efter at have kontrolleret, at ansøgeren er villig til at overholde retningslinjerne for logobrugere, der er fastsat i aftalens bilag B.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 6

Fremme af Energy Star-logoet

1. Medlemsstaterne og Kommissionen fremmer i samarbejde med medlemmerne af Energy Star-Rådet, jf. artikel 8, anvendelsen af Energy Star-logoet ved hjælp af en oplysningsindsats over for forbrugere, producenter, detailforhandlere og befolkningen som helhed, således at Energy Star-programmet kan vinde udbredelse.
2. For at fremme køb af Energy Star-produkter bør Kommissionen og andre EF-institutioner samt andre offentlige myndigheder på nationalt plan — uden dog at EF-retten derved tilsidesættes — anvende Energy Star-specifikationerne, når de fastlægger krav til IT- og kommunikationsudstyr.

Artikel 7

Andre frivillige energimærkningsordninger

1. Eksisterende og nye frivillige energiordninger i medlemsstaterne kan fungere sideløbende med Energy Star-programmet, såfremt de er godkendt eller tilladt af medlemsstaternes myndigheder, og de vedrører særlige nationale eller regionale mål, eller de indebærer strengere krav end dem, der er fastsat i Energy Star-programmet.
2. Kommissionen og medlemsstaterne påser, at Energy Star-programmet og de nationale ordninger i fornødent omfang koordineres, navnlig ved udvælgelse af produktgrupper samt ved udformning og ændringer af specifikationerne.

Artikel 8

EU-rådet for Energy Star-programmet

1. Kommissionen opretter et EU-råd for Energy Star-programmet, der består af repræsentanter for de nationale organer, jf. artikel 9, for andre berørte parter, og som i det følgende benævnes »Energy Star-Rådet«. Energy Star-Rådet skal navnlig medvirke til revision af specifikationerne og produktgruppernes dækning. Energy Star-Rådet rådgiver endvidere Kommissionen om fælles oplysningskampagner og koordinerer dem, hvis det er relevant.

1. Kommissionen opretter et EU-råd for Energy Star-programmet, der består af repræsentanter for de nationale organer, jf. artikel 9, samt nationale energipolitiske eksperter og repræsentanter for andre berørte parter, og som i det følgende benævnes »Energy Star-Rådet«. Energy Star-Rådet skal navnlig medvirke til revision af specifikationerne og produktgruppernes dækning. Energy Star-Rådet rådgiver endvidere Kommissionen om fælles oplysningskampagner og koordinerer dem, hvis det er relevant.

2a. Et år efter denne forordnings ikrafttræden og hvert år derefter udarbejder Energy Star-Rådet en rapport om udbredelsen på markedet af produkter, der benytter Energy Star-logoet, samt om udviklingen i den til rådighed stående teknologi til mindskelse af energiforbruget.

OPRINDELIGT FORSLAG

2. Kommissionen påser, at Energy Star-Rådet i sit arbejde i videst muligt omfang i forbindelse med de enkelte produktgrupper på en afbalanceret måde inddrager alle relevante interessegrupper, f.eks. producenter, detailforhandlere, importører, miljøgrupper og forbrugerorganisationer.

3. Kommissionen fastsætter Energy Star-Rådets forretningsorden.

Artikel 9

Nationale organer

De enkelte medlemsstater udpeger det eller de organer (i det følgende benævnt »det nationale organ« eller »de nationale organer«), der skal varetage de opgaver, som er fastsat i denne forordning. Hvis der udpeges mere end et nationalt organ, fastlægger medlemsstaten de pågældende organers beføjelser og de krav til koordinering, der gælder for dem.

Artikel 10

Arbejdsplan

Kommissionen udarbejder efter forudgående høring af EU-rådet for Energy Star-programmet (Energy Star-Rådet) en arbejdsplan, der er i overensstemmelse med målene i artikel 1, senest seks måneder efter, at denne forordning er trådt i kraft, og forelægger den for Rådet og Europa-Parlamentet. Arbejdsplanen omfatter en strategi for udvikling af Energy Star-programmet, som gældende for de efterfølgende tre år indeholder:

- målene for de forbedringer af energieffektiviteten — under hensyntagen til behovet for høje krav til forbruger- og miljøbeskyttelse — og den indtrængen på markedet, som Energy Star-programmet tager sigte på på EU-plan,
- en ikke udtømmende liste over de produktgrupper, der først og fremmest bør indgå i Energy Star-programmet,
- planer for oplysningskampagner, fremstød og andre nødvendige foranstaltninger, som især Save-programmet skal være med til at finansiere,
- planer for koordinering og samarbejde mellem Energy Star-programmet og andre frivillige energimærkningsordninger i medlemsstaterne.

Arbejdsplanen tages regelmæssigt op til revision.

ÆNDRET FORSLAG

2b. Kommissionen påser, at Energy Star-Rådet i sit arbejde i videst mulig omfang i forbindelse med de enkelte produktgrupper på en afbalanceret måde inddrager alle relevante interessegrupper, f.eks. producenter, detailforhandlere, importører, miljøgrupper og forbrugerorganisationer.

Uændret

4. Kommissionen holder Rådet og Europa-Parlamentet orienteret om aktiviteterne i Energy Star-Rådet.

Uændret

Arbejdsplanen tages regelmæssigt op til revision. Den første revision finder sted senest tolv måneder efter forelæggelsen af planen for Rådet og Europa-Parlamentet. Arbejdsplanen tages derefter op til revision en gang om året.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 11

Uændret

Procedurer for revision af aftalen

Med henblik på revision af specifikationerne og af de produktgrupper, aftalen omfatter, foretager Kommissionen følgende, inden den forelægger et udkast til forslag eller svarer US EPA i henhold til de procedurer, der er fastsat i aftalen:

1. Kommissionen kan iværksætte proceduren på eget initiativ eller efter anmodning fra Energy Star-Rådet. Kommissionen anmoder evt. Energy Star-Rådet om at fremsætte forslag til revision af specifikationerne og af, hvilke produktgrupper Energy Star-programmet omfatter. Anmodningen skal indeholde en frist for afslutning af arbejdet. Når Kommissionen udarbejder anmodningen, tager den hensyn til arbejdsplanen, jf. artikel 10.
2. Kommissionen fremsætter en anmodning til Energy Star-Rådet, når den modtager et forslag til revision fra US EPA.
3. Med udgangspunkt i anmodningen udarbejder Energy Star-Rådet et forslag til revision af specifikationerne og af, hvilke produktgrupper Energy Star-programmet omfatter, idet der tages hensyn til resultaterne af feasibility- og markedsundersøgelser og til eksisterende teknologi, der kan reducere energiforbruget, jf. aftalens artikel X.
4. Kommissionen tager hensyn til Energy Star-Rådets forslag til revision af specifikationer og produktdekning i forhandlingerne med US EPA.
4. Kommissionen tager hensyn til Energy Star-Rådets forslag til revision af specifikationer og produktdekning i forhandlingerne med US EPA. Den lægger i den forbindelse særlig vægt på målsætningen om et højt niveau for de kvalitative specifikationer under hensyntagen til den til rådighed stående teknologi til mindskelse af energiforbruget omhandlet i Energy Star-Rådets rapport, jf. artikel 8, stk. 2, litra a).
5. Når forhandlingerne er afsluttet i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i Rådets afgørelse, offentliggør Kommissionen de nye tekniske specifikationer og de produktgrupper, Energy Star-programmet omfatter, i EF-Tidende.

Artikel 12

Overvågning af markedet og bekæmpelse af misbrug

1. Energy Star-logoet må kun anvendes på produkter, der er omfattet af aftalen, og som er i overensstemmelse med retningslinjerne for logobrugere, der er fastsat i aftalens bilag B.
2. Medlemsstaterne iværksætter en overvågningsordning for at sikre, at denne forordning overholdes.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

3. Forkert eller vildledende reklame eller anvendelse af et mærke eller logo, der kan føre til forveksling med Energy Star-logoet, der indføres ved denne forordning, er forbudt.

4. Medlemsstaterne fastsætter sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, i tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning og underretter Kommissionen herom.

Artikel 13

Information

De enkelte medlemsstater sørger for, at forbrugere og virksomheder på passende måde får oplysning om følgende:

- a) Energy Star-programmets mål,
- b) de produktgrupper, der er omfattet,
- c) specifikationerne for hver produktgruppe,
- d) fremgangsmåden ved registrering af deltagelse i Energy Star-programmet,
- e) det eller de nationale organer i medlemsstaten.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at følgende forklaring skal stå i nærheden af logoet: »Mærket tildeles produkter, der opfylder Energy Star-ordningens krav til energieffektivitet«.

Artikel 14

Gennemførelsesbestemmelser

Medlemsstaterne underretter senest seks måneder efter, at denne forordning er trådt i kraft, Kommissionen om de foranstaltninger, de træffer for at sikre, at forordningen overholdes.

Artikel 15

Revision

1. Senest fem år efter, at denne forordning er trådt i kraft, og inden en eventuel forlængelse af aftalen gennemgår Kommissionen Energy Star-programmet på baggrund af erfaringerne fra anvendelsen af det.

De enkelte medlemsstater sørger for, at forbrugere og virksomheder på passende måde, helst i form af en kort brochure, der er vedlagt produktet ved salget, får oplysning om følgende:

Uændret

Medlemsstaterne underretter senest seks måneder efter, at denne forordning er trådt i kraft, Kommissionen om de foranstaltninger, de træffer for at sikre, at forordningen overholdes. Der træffes de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle medlemsstater gør en optimal indsats for at tilskynde til brugen af Energy Star-mærkningssystemet.

Uændret

1. Senest tre år efter, at denne forordning er trådt i kraft, skal Kommissionen udarbejde og forelægge Rådet og Europa-Parlamentet en rapport om energieffektivitet på markedet for kontor- og kommunikationsudstyr i EU, der giver en evaluering af Energy Star-programmet og om nødvendigt foreslår yderligere foranstaltninger vedrørende Energy Star-programmet. Inden en eventuel forlængelse af aftalen gennemgår Kommissionen Energy Star-programmet på baggrund af erfaringerne fra anvendelsen af det. I den forbindelse undersøges navnlig, om Energy Star-kravene er ambitiøse nok, og om Den Europæiske Unions interesser i tilstrækkelig grad har kunnet tilgodeses i dialogen med De Forenede Stater.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Kommissionen foreslår i givet fald passende ændringer til forordningen, navnlig i tilfælde af at aftalen opsiges.

Uændret

*Artikel 16***Afsluttende bestemmelser**

Denne forordning træder i kraft tredive dage efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

_____

BILAG I

ENERGY STAR-Logo

I sort-hvidt

I farver

_____

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om krav til og harmoniserede procedurer for sikker lastning og losning af bulkskibe ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/26)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 158 endelig udg. — 2000/0121(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 den 20. marts 2001)

⁽¹⁾ EFT C 311 E af 31.10.2000, s. 240.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionaludvalget,

Udgår

efter proceduren i traktatens artikel 251, og

Uændret

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som følge af de mange bulkskibshavarier og de deraf følgende tab af menneskeliv må der træffes yderligere foranstaltninger til at forbedre sikkerheden inden for søtransport.
- (2) Undersøgelser af årsagerne til bulkskibes forlis viser, at lastning og losning af fast bulklast kan være medvirkende til, at de går tabt, hvis disse operationer ikke udføres korrekt, enten som følge af overbelastning af skibets konstruktion eller ved fysisk overlast på konstruktionselementer i lastrummene. Bulkskibes sikkerhed kan forbedres ved, at der træffes foranstaltninger, der mindsker risikoen for beskadigelse af konstruktionen og forlis som følge af ukorrekt lastning og losning.
- (3) På internationalt plan har Den Internationale Søfartsorganisation, IMO, på flere forsamlinger vedtaget en række resolutioner med anbefalinger om bulkskibes sikkerhed; de omhandler generelle spørgsmål vedrørende grænsefladen mellem skib og havn, i særdeleshed lastning og losning.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (4) IMO-forsamlingen har vedtaget resolution A.862(20) med en praksiskodeks (BLU-koden) for sikker lastning og losning af bulkskibe og opfordret de kontraherende stater til at gennemføre denne kodeks ved førstkommende lejlighed og underrette IMO om manglende efterkommelse. I resolutionen opfordrede IMO desuden de kontraherende stater, hvor der er terminaler for lastning og losning af fast bulklast, til at vedtage regler, der giver mulighed for at håndhæve nogle af de hovedprincipper, der er nødvendige for gennemførelse af kodeksen.
- (5) Virkningerne af lastning og losning på bulkskibes sikkerhed rækker på grund af tørlasthandelens globale karakter ud over de nationale grænser; foranstaltninger til forebyggelse af, at bulkskibe går ned som følge af ukorrekt lastnings- og losningspraksis, træffes bedst på fællesskabsplan, da medlemsstaterne ikke hver for sig kan skride hensigtsmæssigt og effektivt ind.
- (6) Det er på fællesskabsplan, at der mest effektivt kan fastsættes harmoniserede krav og procedurer, der implementerer anbefalingerne i IMO-resolution A.862(20) om en praksiskodeks for sikker lastning og losning af bulkskibe.
- (7) Med udgangspunkt i nærhedsprincippet, som omhandlet i traktatens artikel 5, er et direktiv et velegnet juridisk instrument, da det opstiller rammer, som sikrer, at medlemsstaterne indfører krav og procedurer for sikker lastning og losning af bulkskibe og anvender dem ensartet, mens de enkelte medlemsstater selv kan bestemme, i hvilken form det skal finde sted. Nærværende direktiv går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det tilsigtede resultat.
- (8) Bulkskibes og deres besætnings sikkerhed kan forbedres ved at mindske risikoen for, at de lastes eller losses uhensigtsmæssig ved terminaler for fast bulklast. Det kan gøres ved at etablere harmoniserede procedurer for samarbejde og kommunikation mellem skib og terminal og ved at stille egnethedskrav til skibe og terminaler.
- (9) For at forbedre bulkskibes sikkerhed og undgå konkurrencefordrejning bør de harmoniserede procedurer og egnethedskriterier gælde for samtlige bulkskibe, uanset hvilket flag de fører, og alle de terminaler i Fællesskabet, som sådanne bulkskibe anløber med henblik på lastning eller losning af fast bulklast.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

(10) Bulkskibe, der anløber terminaler med henblik på lastning eller losning af fast bulklast, bør være egnede til dette formål. Terminalen bør kontrollere, at anløbne bulkskibe opfylder de relevante egnedskriterier i BLU-koden.

(11) Også terminaler bør være egnede til at modtage og laste eller losse anløbne bulkskibe. Til dette formål bør de opfylde de egnedskriterier i IMO's praksiskodeks for sikker lastning og losning af bulkskibe, der vedrører kajfaciliteter, materiel til ladningshåndtering og -vejning samt terminalpersonalets uddannelse og arbejdsmåde.

(12) Terminalerne bør med det formål at forbedre samarbejde og kommunikation med skibsførerne om lastning og losning af fast bulklast udpege en terminalrepræsentant og stille informationshæfter med terminalens og havnens krav til rådighed for skibsførerne, jf. bestemmelserne i BLU-koden.

(13) Udformning, gennemførelse og vedligeholdelse af et kvalitetsstyringssystem hos terminalerne vil sikre, at samarbejds- og kommunikationsprocedurer og den faktiske lastning og losning planlægges og udføres inden for harmoniserede rammer, der er internationalt anerkendt og kan kontrolleres. Et kvalitetsstyringssystem bør af hensyn til international anerkendelse baseres på Den Internationale Standardiseringsorganisations standardserie ISO 9000.

(13) Udformning, gennemførelse og vedligeholdelse af et kvalitetsstyringssystem hos terminalerne vil sikre, at samarbejds- og kommunikationsprocedurer og den faktiske lastning og losning planlægges og udføres inden for harmoniserede rammer, der er internationalt anerkendt og kan kontrolleres. Et kvalitetsstyringssystem bør af hensyn til international anerkendelse baseres på Den Internationale Standardiseringsorganisations standardserie ISO 9000. For at nye terminaler, der er anlagt efter datoen for anvendelse af direktivet, skal få tid til at opnå den relevante certificering, er det vigtigt at sikre dem mulighed for at opnå tidsbegrænset midlertidig certificering, forudsat at det godtgøres, at det bestemte kvalitetsstyringssystem agtes gennemført i terminalen.

(14) For at sikre, at lastning og losning nøje bliver forberedt, aftalt og udført på en sådan måde, at skibets strukturelle integritet ikke kan bringes i fare, bør skibsførerens og terminalrepræsentantens ansvar fastlægges efter bestemmelserne i SOLAS-konventionen, IMO-resolution A.862(20) og BLU-koden. Med samme formål bør der med udgangspunkt i disse internationale instrumenter ligeledes fastsættes procedurer for, hvordan lastning og losning forberedes, aftales og udføres.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

- (15) For at tilgodese EF's generelle interesse i at hindre, at der fra EF's havne afsejler skibe, der ikke opfylder bestemmelserne, bør et af terminalrepræsentantens ansvar være at underrette havnestatens kontrolmyndigheder om formodede mangler på bulkskibe, som kan forringe sikkerheden under lastning og losning.
- (16) De myndigheder i medlemsstaterne, som har ansvaret for at gennemføre og håndhæve dette direktivs krav og harmoniserede procedurer, bør have ret til at nægte eller standse lastning eller losning, hvis skibets eller besætningens sikkerhed angives derved at blive forringet. Samme myndigheder bør tillige gribe ind i tilfælde af uenighed mellem skibsføreren og terminalrepræsentanten om anvendelse af procedurerne.
- (17) Det er påkrævet at fastsætte procedurer for anmeldelse og eventuel udbedring af skader på skibet under lastning og losning. Hvis skaderne kan nedsætte skibets sikkerhed eller sødygtighed, træffer havnestatens kontrolmyndigheder i samråd med flagstatens administration beslutning om, om umiddelbar udbedring er nødvendig. Eftersom en sådan beslutning kræver teknisk sagkundskab, bør de nævnte myndigheder have ret til at lade en anerkendt organisation syne skaderne og rådgive om, om udbedring er nødvendig.
- (18) Direktivet vil kunne håndhæves bedre, hvis der i medlemsstaterne oprettes et overvågningssystem, hvori der indgår uanmeldt inspektion under lastning og losning. Resultaterne af en sådan overvågning vil give værdifulde oplysninger om, om direktivets krav og harmoniserede procedurer er effektive.

ÆNDRET FORSLAG

- (15) For at tilgodese EF's generelle interesse i at hindre, at der fra EF's havne afsejler skibe, der ikke opfylder bestemmelserne, bør et af terminalrepræsentantens ansvar være at underrette havnestatens kontrolmyndigheder og skibets fører om formodede mangler på bulkskibe, som kan forringe sikkerheden under lastning og losning.
- (16) De myndigheder i medlemsstaterne, som har ansvaret for at gennemføre og håndhæve dette direktivs krav og harmoniserede procedurer, bør have pligt til at nægte eller standse lastning eller losning, hvis det er åbenbart, at skibets eller besætningens sikkerhed derved forringes. Samme myndigheder bør tillige gribe ind i tilfælde af uenighed mellem skibsføreren og terminalrepræsentanten om anvendelse af procedurerne. Den kompetente myndighed bør ikke have kommercielle interesser i den pågældende havns terminaler for lastning og losning af bulkskibe. Medlemsstaterne bør kunne bemyndige havnestatskontrolmyndighederne til at varetage tilsynet med overholdelsen af dette direktivs bestemmelser.
- (17) Det er påkrævet at fastsætte procedurer for anmeldelse til de relevante organer, såsom klassifikationsselskaberne, og eventuel udbedring af skader på skibet under lastning og losning. Hvis skaderne kan nedsætte skibets sikkerhed eller sødygtighed, træffer havnestatens kontrolmyndigheder i samråd med flagstatens administration og skibets fører beslutning om, om umiddelbar udbedring er nødvendig. Eftersom en sådan beslutning kræver teknisk sagkundskab, bør de nævnte myndigheder have ret til at lade en anerkendt organisation syne skaderne og rådgive om, om udbedring er nødvendig.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (19) IMO har i resolution A.797(19) om sikkerheden for skibe, der medfører fast bulklast, anmodet om, at havnestatens myndigheder bekræfter, at laste- og losseterminaler for fast bulklast opfylder IMO's koder og anbefalinger om samarbejde mellem skib og havn. Underretning af IMO om, at nærværende direktiv er vedtaget, vil være en hensigtsmæssig reaktion på førnævnte anmodning og et klart signal til søfartskredse om, at EF giver sin fulde støtte til de internationale bestræbelser for forbedring af sikkerheden ved lastning og losning af bulkskibe.
- (20) Da de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre dette direktiv, er generelle foranstaltninger som omhandlet i artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i artikel 5 i samme afgørelse.
- (21) Nogle af direktivets bestemmelser bør kunne ændres efter nævnte procedure, så de tilpasses til internationale bestemmelser og EF-bestemmelser, der vedtages, ændres eller træder i kraft efter direktivets ikrafttræden, og til gennemførelse af procedurerne i dette direktiv, uden at dets anvendelsesområde udvides.
- (22) Bestemmelserne i Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet⁽²⁾ og relevante særdirektiver finder derfor også i fuldt omfang anvendelse under arbejdet om lastning og losning af bulkskibe —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Dette direktiv har til formål at forbedre sikkerheden for bulkskibe, der anløber terminaler i Fællesskabet for at laste eller losse fast bulklast, ved at mindske faren for, at skibets konstruktion udsættes for overbelastning eller fysisk overlast under lastning og losning, ved

1. at opstille egnethedskrav til skibe og terminaler

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. at etablere harmoniserede procedurer for samarbejde og kommunikation mellem skib og terminal.

Artikel 2

Anvendelsesområde

Direktivet finder anvendelse på:

1. alle bulkskibe, uanset flag, som anløber en terminal med henblik på lastning eller losning af fast bulklast, og
2. alle terminaler på medlemsstaternes område.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv og bilagene dertil gælder følgende definitioner:

- 1) Ved »internationale konventioner« forstår gældende konventioner som omhandlet i artikel 2, nr. 1, i Rådets direktiv 95/21/EF⁽¹⁾.
- 2) Ved »SOLAS-konventionen af 1974« forstår den internationale konvention af 1974 om sikkerhed for menneskeliv på søen, inklusive protokoller og senere ændringer.
- 3) Ved »BLU-kode« forstår praksiskodeks for sikker lastning og losning af bulkskibe, jf. bilaget til IMO-resolution A.862(20) af 27. november 1997, med senere ændringer.
- 4) Ved »bulkskib« forstår et bulkskib som defineret i regel IX/1.6 i SOLAS-konventionen af 1974 og fortolket ved resolution 6 fra SOLAS-konferencen af 1997, nemlig:
  - skibe, som er konstrueret med et enkelt dæk, topsidetanke og hoppertanke (kimingssidetanke) i lastrumene, og hvis primære formål er at transportere tørlast i bulk, og
  - malmskibe, dvs. søgående skibe med et enkelt dæk, to langsskibsskotter og dobbeltbund i hele lastrummet, hvis formål er at transportere malm i de midterste lastrum alene, og
  - kombinationsskibe som defineret i regel II-2/3.27 i SOLAS-konventionen af 1974.

⁽¹⁾ EFT L 157 af 17.7.1995, s. 1.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- 5) Ved »masegods i bulk« eller »fast bulklast« forstås fast bulklast som defineret i regel XII/1.4 i SOLAS-konventionen af 1974, bortset fra korn.
- 6) Ved »korn« forstås korn som defineret i regel VI/8.2 i SOLAS-konventionen af 1974.
- 7) Ved »terminal« forstås faste, flydende og mobile anlæg, der er udstyret og benyttes til lastning og losning af fast bulklast i og fra bulkskibe.
- 8) Ved »terminaldrivende« forstås ejeren af en terminal eller enhver organisation eller person, der har overtaget ansvaret for at drive terminalen fra ejeren.
- 9) Ved »terminalrepræsentant« forstås en person, der er udpeget af den terminaldrivende og har det overordnede ansvar for og beføjelser til at forestå terminalens drivendens lastning og losning af et bestemt bulkskib.
- 9) Ved »terminalrepræsentant« forstås enhver person, der er udpeget af den terminaldrivende og har det overordnede ansvar for og beføjelser til at forestå forberedelserne til lastning og losning, selve operationen og afslutningen af terminaldrivendens lastning og losning af et bestemt bulkskib.
- 10) Ved »skibsfører« forstås føreren af et bulkskib eller den officer, føreren af skibet har udpeget til at forestå lastning eller losning.
- Uændret
- 11) Ved »anerkendt organisation« forstås en organisation, der er anerkendt i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets direktiv 94/57/EF ⁽¹⁾.
- 12) Ved »flagstatens administration« forstås de kompetente myndigheder i den stat, hvis flag bulkskibet har ret til at føre.
- 13) Ved »havnestatens kontrolmyndighed« forstås de myndigheder i medlemsstaterne, som er bemyndiget til at udøve kontrollen i direktiv 95/21/EF.
- 14) Ved »kompetent myndighed« forstås en national, regional eller lokal offentlig myndighed i en medlemsstat, som ved national lov er bemyndiget til at implementere og håndhæve dette direktivs krav.
- 15) Ved »informationer om ladning« forstås de informationer om ladning, som kræves i regel VI/2 i SOLAS-konventionen af 1974.
- 16) Ved »laste- eller losseplan« forstås en plan, som omhandlet i regel VI/7.3 i SOLAS-konventionen af 1974, og som er udformet som vist i appendiks 2 til BLU-koden.

⁽¹⁾ EFT L 319 af 12.12.1994, s. 20.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- 17) Ved »sikkerhedscheckliste for skib/havn« forstås en checkliste, som omhandlet i kapitel 4 i BLU-koden, og som er udformet som vist i appendiks 3 til BLU-koden.
- 18) Ved »deklaration om massefylden af fast bulklast« forstås de informationer om lastens massefylde, som skal angives i henhold til regel XII/10 i SOLAS-konventionen af 1974.

Artikel 4

Krav vedrørende bulkskibes egnethed

Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at de terminaldrivende kontrollerer, om bulkskibe er egnede til lastning eller losning af fast bulklast, idet bestemmelserne i bilag I skal være opfyldt.

Artikel 5

Krav vedrørende terminalernes egnethed

Medlemsstaterne sørger for, at terminalerne:

1. opfylder forskrifterne i bilag II
  2. har udpeget en terminalrepræsentant for hvert bulkskib, der anløber terminalen for at laste eller losse fast bulklast
  3. har udarbejdet informationshæfter med de krav, som terminalen og de kompetente myndigheder stiller, og med de informationer om havn og terminal, som er opregnet i appendiks I til BLU-koden, og stiller disse informationshæfter til rådighed for førerne af de bulkskibe, der anløber terminalen for at laste eller losse fast bulklast
  4. har udformet og gennemført samt vedligeholder et kvalitetsstyringssystem, der er certificeret ifølge ISO 9001:2000-standarden og auditeres efter retningslinjerne i ISO 10011:1991-standarden.
2. har udpeget en eller flere terminalrepræsentanter for hvert bulkskib, der anløber terminalen for at laste eller losse fast bulklast

Uændret

Artikel 6

Skibsførernes og terminalrepræsentanternes ansvar

Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at følgende principper vedrørende skibsførernes og terminalrepræsentanternes ansvar overholdes og følges:

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

1) Skibsførerens ansvar:

a) Skibets fører er til enhver tid ansvarlig for sikker lastning og losning af det bulkskib, han er fører af.

b) Skibets fører skal i god tid inden skibets forventede ankomst til terminalen give terminalen de informationer, der er anført i bilag III.

c) Før en fast bulkkladning bliver lastet, skal skibets fører sikre sig, at han har modtaget de ladinginformationer, der kræves i henhold til regel VI/7.2 i SOLAS-konventionen af 1974, og en eventuel deklaration om massefylden af fast bulklast. Disse informationer skal findes i et ladingserklæringskema som vist i appendiks V til BLU-koden.

d) Inden lastning eller losning påbegyndes og under lastning og losning udfører skibets fører de pligter, der er anført i bilag IV.

a) Skibets fører er til enhver tid ansvarlig for sikker lastning og losning af det bulkskib, han/hun er fører af.

Uændret

c) Før en fast bulkkladning bliver lastet, skal skibets fører sikre sig, at han/hun har modtaget de ladinginformationer, der kræves i henhold til regel VI/7.2 i SOLAS-konventionen af 1974, og en eventuel deklaration om massefylden af fast bulklast. Disse informationer skal findes i et ladingserklæringskema som vist i appendiks 5 til BLU-koden.

Uændret

2) Terminalrepræsentantens ansvar:

a) Efter at have modtaget skibets første meddelelse om forventet ankomsttidspunkt giver terminalrepræsentanten skibets fører de informationer, der er anført i bilag V.

b) Terminalrepræsentanten skal forvise sig om, at skibets fører underrettes tidligst muligt om de informationer, ladingserklæringskemaet indeholder.

c) Terminalrepræsentanten skal ufortøvet underrette havnestatens kontrolmyndighed om formodede mangler på bulkskibe, som kan forringe sikkerheden under lastning og losning.

d) Inden lastning eller losning påbegyndes og under lastning og losning udfører terminalrepræsentanten de pligter, der er anført i bilag VI.

c) Terminalrepræsentanten skal ufortøvet underrette havnestatens kontrolmyndighed og skibets fører om formodede mangler på bulkskibe, som kan forringe sikkerheden under lastning og losning.

Uændret

Artikel 7

Procedurer mellem skib og terminal

Medlemsstaterne sørger for, at der anvendes følgende procedurer ved lastning og losning af tørlast i og fra bulkskibe:

OPRINDELIGT FORSLAG

1. Før en fast bulkladning bliver lastet eller losset, skal skibets fører og terminalrepræsentanten være enige om en plan som fastsat i regel VI/7.3 i SOLAS-konventionen af 1974. Planer for lastning og losning opstilles som vist i appendiks II til BLU-koden, og skibets fører og terminalrepræsentanten bekræfter deres accept af planen ved underskrift. Ændringer til planen tager form af en revideret plan, der udarbejdes, accepteres og aftales mellem parterne. Skibet og terminalen opbevarer aftalte laste- og losseplaner og eventuelle senere revisioner deraf i 6 måneder, og desuden indgives der en kopi til den kompetente myndighed.
2. Inden lastning eller losning påbegyndes, skal sikkerhedschecklisten for skib/havn udfyldes og underskrives af både skibets fører og terminalrepræsentanten, jf. retningslinjerne i appendiks IV til BLU-koden.
3. Der skal hele tiden være effektiv kommunikation mellem skib og terminal, således at forespørgsler vedrørende laste- eller losseprocessen kan besvares, og således at der omgående kan reageres på en eventuel ordre fra skibets fører eller terminalrepræsentanten om at indstille lastning eller losning.
4. Skibsføreren og terminalrepræsentanten skal sikre, at laste- og losseoperationer udføres i henhold til den aftalte plan. Terminalrepræsentanten er ansvarlig for, at lastning og losning af den faste bulkladning finder sted i overensstemmelse med den lastrumsrækkefølge, de mængder og de laste- og losserater, der er anført i planen. Han må ikke fravige den aftalte plan uden i forvejen at have indhentet skibsførerens skriftlige godkendelse.
5. Når lastning eller losning er afsluttet, skal skibsføreren og terminalrepræsentanten skriftligt bekræfte, at operationen er udført i henhold til planen, herunder eventuelle aftalte ændringer. I tilfælde af losning skal det af bekræftelsen fremgå, at lastrummene er tørt og rengjort til skibsførerens tilfredshed, og om eventuelle skader på skibet er udbedret.

ÆNDRET FORSLAG

1. Før en fast bulkladning bliver lastet eller losset, skal skibets fører og terminalrepræsentanten være enige om en plan som fastsat i regel VI/7.3 i SOLAS-konventionen af 1974. Planer for lastning og losning opstilles som vist i appendiks II til BLU-koden, og skibets fører og terminalrepræsentanten bekræfter deres accept af planen ved underskrift. Ændringer til planen, som ifølge en af parterne kan berøre skibets eller besætningens sikkerhed, tager form af en revideret plan, der udarbejdes, accepteres og aftales mellem parterne. Skibet og terminalen opbevarer aftalte laste- og losseplaner og eventuelle senere revisioner deraf i 6 måneder, og desuden indgives der en kopi til den kompetente myndighed.

Uændret

4. Skibsføreren og terminalrepræsentanten skal sikre, at laste- og losseoperationer udføres i henhold til den aftalte plan. Terminalrepræsentanten er ansvarlig for, at lastning og losning af den faste bulkladning finder sted i overensstemmelse med den lastrumsrækkefølge, de mængder og de laste- og losserater, der er anført i planen. Terminalrepræsentanten må ikke fravige den aftalte plan uden i forvejen at have indhentet skibsførerens skriftlige godkendelse.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 8

De kompetente myndigheders rolle

1. Medlemsstaterne skal sørge for, at deres kompetente myndigheder har ret til at nægte eller standse lastning eller losning af fast bulklast, hvis sikkerheden angives derved at blive forringet, uden dog at skibsførerens rettigheder og forpligtelser i henhold til regel VI/7.7 i SOLAS-konventionen af 1974 derved indskrænkes.

2. I tilfælde af uenighed mellem skibsføreren og terminalrepræsentanten om anvendelse af procedurerne i artikel 7 griber den kompetente myndighed ind, hvis det er påkrævet af hensyn til sikkerheden og/eller havmiljøet.

Artikel 9

Udbedring af skader, der er forvoldt under lastning eller losning

1. Terminalrepræsentanten giver skibets fører besked, hvis skibets struktur eller udstyr beskadiges under lastning eller losning, og skader skal om fornødent udbedres.

2. Hvis skaderne kan svække skrogets struktur eller vandtæthed eller de tekniske hovedsystemer på skibet, skal flagstatens administration eller en organisation, som den har anerkendt og lader sig repræsentere af, og havnestatens kontrolmyndighed underrettes, således at det kan besluttes, om udbedring skal finde sted umiddelbart eller kan udsættes. Beslutningen træffes af havnestatens kontrolmyndighed under behørig hensyntagen til, hvad flagstatens administration eller den organisation, som den har anerkendt og lader sig repræsentere af, mener

3. Når en beslutning efter stk. 2 skal træffes, kan havnestatens kontrolmyndighed søge støtte hos en anerkendt organisation om undersøgelse af skadernes omfang og vurdering af, om udbedring skal ske umiddelbart eller kan udsættes.

1. Medlemsstaterne skal sørge for, at deres kompetente myndigheder har pligt til at nægte eller standse lastning eller losning af fast bulklast, hvis det er åbenbart, at skibets eller besætningens sikkerhed derved forringes, uden dog at skibsførerens rettigheder og forpligtelser i henhold til regel VI/7.7 i SOLAS-konventionen af 1974 derved indskrænkes.

Uændret

1. Terminalrepræsentanten giver skibets fører besked, hvis skibets struktur eller udstyr beskadiges under lastning eller losning, og skader skal om fornødent udbedres. Skaden anmeldes samtidig til det berørte klassifikationselskab.

2. Hvis skaderne kan svække skrogets struktur eller vandtæthed eller de tekniske hovedsystemer på skibet, skal flagstatens administration eller en organisation, som den har anerkendt og lader sig repræsentere af, og havnestatens kontrolmyndighed underrettes. Beslutningen om, hvorvidt udbedring skal finde sted umiddelbart, træffes af havnestatens kontrolmyndighed under behørig hensyntagen til, hvad eventuelt flagstatens administration eller den organisation, som den har anerkendt og lader sig repræsentere af, mener og skibsførerens mening. Når øjeblikkelig udbedring skønnes nødvendig, skal den udføres til skibsførerens tilfredshed, inden skibet afsejler.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

*Artikel 10***Overvågning og rapportering**

1. Medlemsstaterne overvåger løbende, at terminalerne opfylder kravene i artikel 5, nr. 1, artikel 6, nr. 2, og artikel 7. Overvågningen omfatter uanmeldt inspektion under lastning og losning.

2. Medlemsstaterne sender hvert andet år Kommissionen en rapport om resultaterne af overvågningen. Rapporten skal desuden indeholde en vurdering af, om de harmoniserede procedurer for samarbejde og kommunikation mellem skibe og terminaler i dette direktiv, er effektive. Rapporten skal foreligge senest den 30. april i året efter de to år, den omhandler.

*Artikel 11***Underretning af IMO**

Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen underretter IMO om vedtagelsen af direktivet under henvisning til punkt 1.7 i bilaget til IMO-resolution A.797(19) af 23. november 1995 om sikkerheden ved skibe, der transporterer tørlast i bulk.

*Artikel 12***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 12, stk. 1, i Rådets direktiv 93/75/EØF⁽¹⁾.

2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede forskriftsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3, og artikel 8.

3. Det i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede tidsrum er 3 måneder.

1. Medlemsstaterne overvåger løbende, at terminalerne opfylder kravene i artikel 5, nr. 1 og 4, artikel 6, nr. 2, og artikel 7. Proceduren omfatter uanmeldt inspektion under lastning og losning.

Uændret

3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en evalueringsrapport om gennemførelsen og brugen af systemet som fastsat i dette direktiv på grundlag af medlemsstaternes rapporter som omhandlet i stk. 2. I denne rapport skal det også vurderes, om det er nødvendigt at fortsætte medlemsstaternes rapportering som omhandlet i stk. 2.

Uændret

⁽¹⁾ EFT L 247 af 5.10.1993, s. 19.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Artikel 13

Ændringsprocedure

1. Definitionerne, henvisninger til internationale konventioner og koder, henvisninger til IMO-resolitioner og -cirkulæreskrivelser, henvisninger til ISO-standarder og henvisninger til fællesskabsretsakter samt bilagene kan ændres efter proceduren i artikel 12, stk. 2, i det omfang det er nødvendigt for at bringe dem i overensstemmelse med internationale regler og fællesskabsregler, der vedtages, ændres eller træder i kraft efter vedtagelse af direktivet, forudsat at direktivets anvendelsesområde ikke udvides.

2. Bestemmelser om gennemførelse af procedurerne i direktivet kan indsættes i artikel 7 og bilagene ved vedtagelse efter proceduren i artikel 12, stk. 2, forudsat at direktivets anvendelsesområde ikke udvides.

Artikel 14

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter sanktionerne for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, og træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at sanktionerne håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler bestemmelserne herom til Kommissionen, senest på den dato, der omhandles i artikel 15, stk. 1, første afsnit.

Artikel 15

Anvendelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv [senest 18 måneder] efter dets ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender dem fra den 1. januar 2003.

Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest 18 måneder efter dets ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den første dag i den 25. måned efter direktivets ikrafttræden.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af nærværende direktiv.

Artikel 16

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 17

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

KONTROL AF BULKSKIBES EGNETHED TIL LASTNING OG LOSNING AF FAST BULKLAST

(som omhandlet i artikel 4)

Bulkskibe, der anløber terminaler i medlemsstaterne for at laste eller losse fast bulklast, kontrolleres for, om følgende egnedskrav er opfyldt:

1. Skibene skal have hensigtsmæssigt konstruerede lastrum og lugeåbninger af tilstrækkelig størrelse til, at fast bulklast kan lastes, stoves, trimmes og losses på tilfredsstillende måde.
  2. Lasteluger skal være forsynet med identifikationsnumre svarende til dem, der benyttes i laste- og losseplaner. Disse numre skal have en sådan placering, størrelse og farve, at de er klart synlige og identificerbare for dem, der betjener terminalens laste- og lossemateriel.
  3. Lasteluger, lugebetjeningssystemer og sikkerhedsudstyr skal være i forsvarlig driftsmæssig stand og må kun benyttes til det tilsigtede formål.
  4. Hvis der er monteret indikatorlys til angivelse af slagside, skal det ved prøvning inden lastning eller losning kontrolleres, at de virker.
  5. Hvis skibet skal være forsynet med et godkendt lasteinstrument, skal dette være certificeret og i stand til at beregne forskydningskræfter under lastning og losning.
  6. Hvis skibet er forsynet med eget lastegrej, skal sådant grej være certificeret og vedligeholdt, og det må kun benyttes under et kvalificeret besætningsmedlems overopsyn.
  7. Alt fremdrifts- og hjælpemaskineri skal være i forsvarlig driftsmæssig stand.
  8. Udrustning på dækket til fortøjning og opankring skal være funktionsdygtigt og i forsvarlig stand.
-

BILAG II

KRAV TIL TERMINALERS EGNETHED TIL LASTNING OG LOSNING AF FAST BULKLAST

(som omhandlet i artikel 5, nr. 1)

1. Den, der driver en terminal, skal sikre, at der ved terminalen kun tages imod sådanne bulkskibe til lastning og losning af fast bulklast, som uden fare kan lægge til ved laste- og losseanlægget, bl.a. under hensyntagen til vanddybden ved kajpladsen, skibets største mål, fortøjningsarrangementer, fenderarrangementer, sikre adgangsveje og mulige forhindringer for laste- og losseoperationer.
2. Terminalens laste- og lossemateriel skal være behørigt certificeret og i god vedligeholdelsesstand samt opfylde relevante regler og standarder, og det må kun betjenes af behørigt uddannet og eksamineret personale.
3. Terminalens lastvejestyret skal være i god vedligeholdelsesstand og regelmæssigt afprøves og kalibreres således, at afvigelsen fra den nominelle mængde højst er 1 % ved sædvanlige lasterater.
4. Terminalens personale skal være uddannet i de aspekter af sikker lastning og losning af bulkskibe, der svarer til deres ansvar. Under uddannelsen skal kursisterne gøres bekendt med de generelle farer ved lastning og losning af fast bulklast og med, hvilke uheldige virkninger ukorrekte laste- og losseoperationer kan have på skibets sikkerhed.
5. Den, der driver en terminal, skal sikre, at personale, der deltager i laste- og losseoperationer, er udstyret med og benytter personlige værnemidler og er tilstrækkelig udhvilet til, at der ikke sker uheld som følge af træthed.

BILAG III

INFORMATIONER, SOM SKIBETS FØRER SKAL FORSYNE TERMINALEN MED

(som omhandlet i artikel 6, nr. 1, litra b))

1. Skibets forventede ankomsttid ud for havnen tidligst muligt. Dette skøn ajourføres efter behov.
2. På tidspunktet for første underretning om ankomsttidspunkt:
  - a) navn, radiokaldesignal, IMO-nummer, nationalitet og hjemsted
  - b) laste- og losseplan med angivelse af ladningens størrelse, stuvning ad hver enkelt luge, lastnings- og losningsrækkefølge samt, hvilken mængde der skal lastes eller losses ad gangen
  - c) dybgang ved ankomst og forventet dybgang ved afsejling
  - d) tidsforbrug til ballastning og deballastning
  - e) skibets længde overalt, dets bredde og længden af lastearealet regnet fra forreste karm på den forreste til agterste karm på den agterste af de luger, hvorigennem ladningen skal lastes eller losses
  - f) afstanden fra vandlinjen til den første af de luger, hvorigennem der skal lastes eller losses, og afstanden fra skibssiden til lugeåbningen
  - g) placeringen af skibets falderebstrapper
  - h) mastehøjde
  - i) beskrivelse af skibets eget laste- og losseudrustning og dets kapacitet
  - j) antal fortøjninger og deres type
  - k) særlige ønsker, f.eks. om trimming eller kontinuerlig måling af ladningens fugtighedsindhold
  - l) nærmere oplysninger om eventuelt påkrævede reparationer, som kan forsinke anløb, påbegyndelse af lastning eller losning eller skibets afsejling efter afsluttet lastning og losning
  - m) andre informationer om skibet, som terminalen måtte bede om.

BILAG IV

SKIBSFØRERENS PLIGTER FØR OG UNDER LASTNING OG LOSNING

(som omhandlet i artikel 6, nr. 1, litra d))

Før og under lastning og losning skal skibets fører sørge for følgende:

1. Skibets ansvarshavende officer skal lede lastning og losning af ladningen og udtømning og indtag af ballastvand.
2. Fordelingen af ladning og ballastvand skal overvåges under hele laste- eller losseprocessen for at sikre, at skibets konstruktion ikke overbelastes.
3. Skibet skal holdes på ret køl; kræves der af driftsmæssige årsager en vis slagside, skal den holdes så lille som mulig.
4. Skibet skal være solidt fortøjet, idet der tages hensyn til lokale vejrforhold og vejrudsigter.
5. Der skal være tilstrækkelig mange officerer og besætningsmedlemmer om bord til at korrigere fortøjninger og så mange, som er påkrævet normalt og i nødsituationer, idet der tages hensyn til, at besætningen skal have tilstrækkelig hvile til, at træthed undgås.
6. Terminalrepræsentanten skal gøres opmærksom på behovet for trimning af lasten, som skal følge procedurerne i IMO-kodeksen for sikker praksis for fast bulklast.
7. Terminalrepræsentanten skal gøres opmærksom på behovet for afpasning af deballastning eller ballastning og laste- og losserater for skibet og på enhver afvigelse fra deballastnings- eller ballastningsplanen og andre forhold, der kan have betydning for lastning eller losning af ladningen.
8. Ballastvand skal udtømmes med rater som aftalt i lasteplanen og må ikke føre til oversvømmelse af kaj eller tilstødende fartøjer. Er det uhensigtsmæssigt at udtømme al ballast fra skibet inden trimningsfasen under lastningen, aftaler skibets fører med terminalrepræsentanten, hvornår og hvor længe det kan blive nødvendigt at indstille lastningen.
9. Det skal være aftalt med terminalrepræsentanten, hvad der skal foretages i tilfælde af regn eller andet omslag i vejret, hvis ladningen er af en sådan art, at der kan opstå fare ved et sådant omslag.
10. Der må ikke udføres nitning, svejsning mv. (»hot work«) om bord på skibet eller i nærheden af skibet, mens det ligger ved kaj, undtagen hvis terminalrepræsentanten giver sin tilladelse dertil og alle den kompetente myndigheds krav er opfyldt.
11. Der skal føres nøje tilsyn med laste- og losseoperationer og med skibet i lastningens og losningens afsluttende faser.
12. Der skal omgående gives varsel til terminalrepræsentanten, hvis der under laste- eller losseprocesser påføres skade eller opstår en farlig situation, eller hvis det er ved at ske.
13. Terminalrepræsentanten skal underrettes, når den endelige trimning af skibet skal påbegyndes, således at transportøren kan tømmes.
14. Losning fra bagbords side skal nøje afpasses efter losning fra styrbords side i samme lastrum, så skibets konstruktion ikke vrides.
15. Ved ballastning af et eller flere lastrum skal der tages hensyn til faren for udledning af brændbare dampe fra lastrummene, og der skal træffes sikkerhedsforanstaltninger, inden der tillades nitning, svejsning mv. i nærheden af eller over sådanne lastrum.

BILAG V

INFORMATIONER, SOM TERMINALEN SKAL FORSYNE SKIBETS FØRER MED

(som omhandlet i artikel 6, nr. 2, litra a))

1. navnet på den kaj, hvor lastning eller losning skal finde sted, og forventet tid til anløb og gennemførelse af lastning eller losning ⁽¹⁾
2. specifikationer for laste- og lossemateriel, herunder terminalens nominelle laste- eller losserate, antallet af laste- eller losserør, der vil blive anvendt, og det tidsrum, der forventes at skulle bruges til lastning af hver portion eller til hver fase af losningen
3. særlige kendetegn ved kaj eller mole, som skibets fører har brug for at kende til, herunder placeringen af faste og mobile forhindringer, fendere, pullerter og fortøjningsarrangementer
4. mindste vanddybde ved kajpladsen og i indsejlings- og afsejlingsløb ⁽¹⁾
5. vandets massefylde ved kajpladsen
6. største afstand fra vandlinjen til øverste kant på lastelugernes dæksel eller karm, alt efter hvad der er relevant for lastning og losning, samt største mastehøjde
7. landgangs- og adgangsarrangementer
8. hvilken side af skibet der skal ligge an mod kajen
9. største tilladte sejlhastighed mod molen og, om der er slæbebåde til rådighed, og deres type og pullertræk
10. lasterækkefølgen for de enkelte ladningsenheder og eventuelle andre restriktioner, hvis ladningen ikke kan føres om bord i vilkårlig rækkefølge og i vilkårlige lastrum, som passende for skibet
11. eventuelle egenskaber ved den ladning, der skal lastes, som kan forårsage fare, hvis den kommer i berøring med ombordværende ladning eller ladningsrester
12. foreløbige informationer om forslag til laste- eller losseoperationer eller om ændring af eksisterende laste- eller losseplaner
13. om terminalens laste- og lossemateriel er fast, eller om der er begrænsninger for dets bevægelighed
14. påkrævede fortøjninger
15. varsel om usædvanlige fortøjningsarrangementer
16. eventuelle restriktioner for ballastning eller deballastning
17. maksimal afsejlingsdybgang, som den kompetente myndighed tillader samt andet vedrørende terminalen, som skibsføreren måtte bede om.

⁽¹⁾ Informationer om forventede anløbs- og afsejlingstider og om mindste vanddybde ved kajpladsen skal løbende ajourføres og videregives til skibets fører, efterhånden som nye forventede ankomsttidspunkter modtages. Informationer om mindste vanddybde i indsejlings- og afsejlingsløb skal gives af enten terminal eller havnemyndighed.

BILAG VI

TERMINALREPRÆSENTANTENS PLIGTER FØR OG UNDER LASTNING OG LOSNING

(som omhandlet i artikel 6, nr. 2, litra d))

Før og under lastning og losning skal terminalrepræsentanten

1. give skibets fører navnene på det terminal- eller befragterpersonale, som er ansvarlige for laste- og losseoperationer, og som er skibsførerens kontaktpersoner, samt procedurer for, hvordan kontakten etableres
2. træffe alle forholdsregler mod, at laste- og lossemateriel forårsager skader på skibet, og underrette skibets fører, hvis det alligevel sker
3. i tilfælde af ladninger med høj massefylde, eller hvis en enkelt grabfuld er stor, advare skibets fører om, at der kan forekomme høj lokal stødlignende belastning af skibets konstruktion, indtil tanktoppen er helt dækket af ladningen, især hvis der tillades frit fald fra stor højde og der udvises særlig forsigtighed, når lasteoperationen påbegyndes i de enkelte lastrum
4. sørge for, at der i alle faser og med hensyn til alle aspekter af laste- og losseoperationer, er enighed mellem skibets fører og terminalrepræsentanten, og at skibets fører bliver underrettet om enhver ændring i den aftalte lasterate og om den indladte vægt efter hver lastet portion
5. føre et register over vægt og anbringelse af lastet og losset ladning og sikre, at vægten i de enkelte lastrum ikke afviger fra den aftalte laste- eller losseplan
6. sørge for, at der i den ladmængde, der er påkrævet til at nå afsejlingsdybgang og -trim, tages højde for, at alt gods skal være tømt af terminalens transportoer, når lastningen er tilendebragt. Hertil skal terminalrepræsentanten underrette skibets fører om den nominelle tonnage indeholdt i terminalens transportanlæg og om eventuelle krav til tømning af transportanlægget ved lastningens afslutning
7. hvad losning angår, give skibets fører tidligst muligt varsel, når det agtes at øge eller mindske det antal losseenheder, der er i brug, og give skibets fører besked, når losning fra det enkelte lastrum anses for afsluttet
8. sørge for, at der ikke foretages nitning, svejsning mv. (»hot work«) om bord på skibet eller i nærheden af skibet, mens det ligger ved kaj, undtagen hvis skibets fører giver sin tilladelse dertil og alle den kompetente myndigheds krav er opfyldt.

Ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester ⁽¹⁾

(2001/C 180 E/27)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 109 endelig udg. — 2000/0139(COD)

(Forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 250, stk. 2 af 21. marts 2001)

⁽¹⁾ EFT C 337 E af 28.11.2000, s. 220.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

Uændret

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, artikel 55 og artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådet erklærede i sin resolution af 7. februar 1994 om udvikling af Fællesskabets posttjenester ⁽¹⁾, at et af de vigtigste mål for Fællesskabets postpolitik er at forene en gradvis og kontrolleret åbning af postmarkedet og en varig garanti for opfyldelse af befordringspligten.

(2) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet ⁽²⁾ er der fastlagt en lovgivningsmæssig ramme for postsektoren på fællesskabsplan, herunder foranstaltninger der skal sikre, at befordringspligten opfyldes, maksimumgrænser for de posttjenester, som medlemsstaterne kan give deres befordringspligtige virksomhed(er) eneret på med henblik på at opfylde befordringspligten, og en tidsplan for beslutningerne om yderligere åbning af markedet med det formål at skabe et indre marked for posttjenester.

⁽¹⁾ EFT C 48 af 16.2.1994, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

(3) I traktatens artikel 16 understreges den plads, som tjenesteydelser af almen økonomisk interesse indtager i Unionens fælles værdinormer, og den rolle, som de spiller med henblik på at fremme social og territorial samhørighed. I samme artikel hedder det også, at der skal sørges for, at sådanne tjenester ydes på grundlag af principper og vilkår, der gør det muligt for dem at opfylde deres opgaver.

(4) I Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 1999 om posttjenester ⁽¹⁾ og i beslutning af 18. februar 2000 ligeledes om posttjenester ⁽²⁾ understreges posttjenesternes økonomiske og sociale betydning og behovet for at fastholde et højt kvalitetsniveau for tjenester, der er omfattet af befordringspligten.

(4a) De beskrevne foranstaltninger skal udformes sådan, at også Fællesskabets sociale opgaver i henhold til artikel 2 i traktaten — nemlig et højt beskæftigelsesniveau og et højt socialt beskyttelsesniveau — gennemføres som mål.

(4b) Postnettet i landdistrikter, i bjergområder og på øer spiller en vigtig rolle for integrationen af virksomheder i den nationale/globale økonomi og for opretholdelsen af social samhørighed og beskæftigelse i disse landdistrikter. Desuden kan postkontorerne i landdistrikterne, i bjergområderne og på øerne fungere som et vigtigt infrastrukturnet for den almene adgang til nye kommunikationsteknologier.

(5) I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 nævnes to områder inden for posttjenester, hvor der kræves en indsats fra Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne i overensstemmelse med deres respektive beføjelser. For det første skal der inden udgangen af 2000 fastlægges en strategi for fjernelse af hindringer for tjenesteydelser, dvs. posttjenester. For det andet skal der sættes mere skub i liberaliseringen på områder som posttjenester. Målet er, at det indre marked kommer til at fungere fuldt ud på posttjenesteområdet.

Uændret

(5a) Det Europæiske Råd i Lissabon i marts 2000 var også af den opfattelse, at det er væsentligt, at der som et led i det indre marked og en videnbaseret økonomi fuldt ud tages hensyn til traktatens bestemmelser om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse og om de virksomheder, som det pålægges at levere sådanne tjenesteydelser.

⁽¹⁾ EFT C 104 af 14.4.1999, s. 134.

⁽²⁾ B5-0116/2000, endnu ikke offentliggjort i EFT.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (6) Kommissionen har foretaget en grundig gennemgang af Fællesskabets postsektor og har i den forbindelse også iværksat undersøgelser af den økonomiske, sociale og teknologiske udvikling i sektoren samt foretaget omfattende høringer af de berørte parter.
- (7) Fællesskabets postsektor kræver en moderne lovgivningsmæssig ramme, som har til formål at fremme det indre marked for posttjenester således at sektoren kan konkurrere med alternative kommunikationsformer og opfylde brugernes ændrede og voksende behov.
- (8) Det høje effektivitetsniveau, som den fri udveksling af tjenesteydelser på dette område medfører, gør det muligt at nå Det grundlæggende mål, nemlig at sikre en bæredygtig opfyldelse af befordringspligten på et ensartet grundlag i hele Fællesskabet i overensstemmelse med de kvalitetskrav, der er fastsat 3 i direktiv 97/67/EF.
- (9) De konkurrencemæssige fordele, som befordringspligtige virksomheder, som er effektive og fleksible over for kundernes efterspørgsel, har, kan være med til at opveje eventuelle yderligere omkostninger, som skyldes befordringspligten, og som ikke kan dækkes kommercielt.
- (10) Erfaringerne har vist, at anvendelsen af prisgrænsen som det eneste middel til at fastsætte den ekstra fordel, som ekspresttjenester giver, ikke længere er praktisk, da der nu findes ekspresttjenester, der indebærer en ekstra fordel, og som ligger under prisgrænsen.
- (11) Der bør derfor defineres en kategori omfattende »særtjenester«, som opfylder særlige kundebehov; denne kategori bør omfatte alle tjenester med de krævede ekstra fordele; der bør ikke kunne gives eneret på disse tjenester, uanset sådanne forsendelsers vægt eller pris; i den forbindelse falder post ikke uden for eneretsområdet blot ved at blive sendt elektronisk med henblik på udprintning et andet sted.
- (12) Den forventede stigning i efterspørgslen i postsektoren som helhed på mellemlang sigt vil bidrage til at opveje det tab af markedsandele, som de befordringspligtige virksomheder kan komme ud for som følge af en yderligere markedsåbning, hvilket er en ekstra garanti for, at befordringspligten vil blive opfyldt.

Uændret

- (7) Fællesskabets postsektor kræver en moderne lovgivningsmæssig ramme, som navnlig har til formål at fremme det indre marked for posttjenester. En forøget konkurrenceevne skal muliggøre postsektorens integrering i alternative kommunikationsformer og en forbedring af kvaliteten af de tjenester, der ydes de stadigt mere krævende brugere.
- (8) Det grundlæggende mål, nemlig at garantere en bæredygtig opfyldelse af befordringspligten på et ensartet grundlag i hele Fællesskabet i overensstemmelse med de kvalitetskrav, der er fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 97/67/EF, kan nås, såfremt muligheden for at give eneret på tjenester bevares på dette område, og såfremt der samtidig sikres fri udveksling af tjenesteydelser i et sådant omfang, at effektivitetsniveauet er højt.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (13) Blandt de faktorer, der påvirker beskæftigelsen inden for postsektoren, er den teknologiske udvikling og markedets krav om effektivitetsgevinster de vigtigste. Markedsåbningen spiller en mindre fremtrædende rolle. Markedsåbningen vil bidrage til at gøre postmarkederne større generelt. Eventuelle nedskæringer i personalet hos de befordringspligtige virksomheder som følge af sådanne foranstaltninger (eller forventningen om dem) vil sandsynligvis blive opvejet af den deraf følgende vækst i beskæftigelsen blandt private virksomheder og nye virksomheder på markedet.
- (14) Der bør på fællesskabsplan fastlægges en tidsplan for en gradvis og kontrolleret åbning af brevpostmarkedet, som giver alle de befordringspligtige virksomheder tilstrækkelig tid til at indføre de yderligere moderniserings- og struktur-omlægningsforanstaltninger, der er nødvendige for at sikre deres overlevelse på lang sigt på de nye markedsbetingelser. Medlemsstaterne skal også have tilstrækkelig tid til at tilpasse deres lovgivning til et mere åbent miljø. Den yderligere markedsåbning bør derfor ske skridt for skridt, hvor der i første omgang sker en væsentlig, men kontrolleret åbning af markedet, hvorefter der på grundlag af en fornyet gennemgang af markedet skal fremsættes forslag om et yderligere skridt.
- (15) Det bør sikres, at den næste fase i markedsåbningen er af omfattende karakter og samtidig opnåelig i praksis for medlemsstaterne.
- (16) En generel nedsættelse af vægtgrænsen for de tjenester, som de befordringspligtige virksomheder kan få eneret på, til 50 g kombineret med en fuldstændig åbning af markedet for udgående grænseoverskridende post og eksprestjenester udgør en relativt simpel og kontrolleret næste fase, som ikke desto mindre er væsentlig.
- (17) Almindelige brevforsendelser på mellem 50 g og 350 g udgør i gennemsnit inden for Fællesskabet omkring 16 % af de befordringspligtige virksomheders samlede indtægter ved postvirksomhed. Udgående grænseoverskridende post og eksprestjenester under prisgrænsen udgør i gennemsnit inden for Fællesskabet yderligere omkring 4 % af de befordringspligtige virksomheders samlede indtægter ved postvirksomhed.
- (18) En prisgrænse for de tjenester, som der kan gives eneret på, på to og en halv gange den offentlige takst for en brevforsendelse på første vægtsats i den hurtigste standardkategori er passende i kombination med en vægtgrænse på 50 g, når en sådan finder anvendelse.
- (19) En vægtgrænse på 50 g for almindelige indenlandske brevforsendelser er praktisk, da den ikke indebærer en risiko for, at den vil blive omgået ved en kunstig stigning i de enkelte brevforsendelsers vægt, da de fleste brevforsendelser vejer under 20 g.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

- (20) Adresserede reklameforsendelser udgør allerede i de fleste medlemsstater et dynamisk og voksende marked med store udsigter for vækst, mens der i de resterende medlemsstater er et betydeligt vækstpotentiale. Markedet for adresserede reklameforsendelser er allerede i vidt omfang åbent for konkurrence i seks medlemsstater. Den bedre servicefleksibilitet og prisfastsættelse som følge af konkurrencen vil stille adresserede reklameforsendelser bedre i forhold til alternative kommunikationsmedier. Dette vil til gengæld sandsynligvis medføre nye former for forsendelser som en yderligere følgevirkning og styrke postsektorens position som helhed. I det omfang det er nødvendigt for at sikre, at befordringspligten opfyldes, bør det fastsættes, at der stadig kan gives eneret på adresserede reklameforsendelser inden for ovennævnte vægt- og prisgrænse på 50 g og to en halv gange den offentlige takst for en brevforsendelse på første vægtsats i den hurtigste standardkategori.
- (21) Udgående grænseoverskridende post er allerede de facto åben for konkurrence i de fleste medlemsstater. Det er ikke nødvendigt at give eneret herpå for at sikre, at befordringspligten opfyldes, da den i gennemsnit kun udgør 3 % af de samlede indtægter ved postvirksomhed. Hvis dette marked åbnes de jure, får de forskellige postvirksomheder mulighed for at indsamle, sortere og transportere al udgående grænseoverskridende post og levere den i medlemsstaterne, men kun i det omfang lovgivningen i den enkelte medlemsstat tillader dette.
- (22) Hvis indgående grænseoverskridende post åbnes for konkurrence, bliver det muligt at omgå grænsen på 50 g ved at sende en del af de indenlandske masseforsendelser et andet sted fra, hvorved virkningerne bliver uforudsigelige. Angivelse af brevforsendelsernes oprindelse kan indebære yderligere vanskeligheder med håndhævelsen. En vægtgrænse på 50 g for almindelige indgående grænseoverskridende brevforsendelser og adresserede reklameforsendelser ligesom for almindelige indenlandske brevforsendelser er praktisk, da den ikke indebærer en risiko for omgåelse enten på denne måde eller gennem en kunstig stigning i de enkelte forsendelsers vægt.
- (23) Det er vigtigt nu at fastsætte en tidsplan med henblik på et yderligere skridt hen imod gennemførelse af det indre marked for posttjenester, både af hensyn til opfyldelsen af befordringspligten på lang sigt og af hensyn til den fortsatte udvikling af moderne og effektive postvæsen.
- (24) Der bør fastsættes en yderligere periode, inden for hvilken medlemsstaterne fortsat kan give deres befordringspligtige virksomhed(er) eneret på visse posttjenester. Denne yderligere periode vil give de befordringspligtige virksomheder mulighed for at afslutte processen med at tilpasse deres aktiviteter og menneskelige ressourcer til den øgede konkurrence, uden at deres finansielle balance forrykkes, og dermed uden at opfyldelsen af befordringspligten bringes i fare.
- (24) Det bør også fortsat være muligt for medlemsstaterne at give deres befordringspligtige virksomhed(er) eneret på visse posttjenester. Dette vil give de befordringspligtige virksomheder mulighed for at afslutte processen med tilpasning til den øgede konkurrence, uden at deres finansielle balance forrykkes, og dermed uden at sikringen af befordringspligten bringes i fare.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

(25) Der bør defineres nye vægt- og prisgrænser, og det bør fastsættes, hvilke tjenester de kan anvendes på, ligesom det bør bestemmes, at der skal foretages en fornyet gennemgang og træffes beslutning om yderligere markedsåbning.

(26) Foranstaltninger vedtaget af en medlemsstat, herunder etablering af en udligningsfond, ændringer i en sådan fonds virksomhed eller udbetalinger fra en sådan fond, kan indebære støtte ydet af en medlemsstat eller gennem andre statslige ressourcer i en hvilken som helst form som efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1, som på forhånd skal meddeles Kommissionen i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 88, stk. 3.

(27) Muligheden for at give tilladelser til konkurrenter på befordringspligtområdet kan kombineres med et krav om, at disse skal levere befordringspligtjenester.

(28) Medlemsstaternes forvaltningsmyndigheder bør kombinere indførelsen af sådanne tilladelser med krav om, at forbrugerne skal have gennemsigtige, enkle og billige procedurer til rådighed i forbindelse med klager, uanset om disse vedrører de(n) befordringspligtige virksomhed(er)s tjenester eller tjenester leveret af virksomheder, der er indehavere af tilladelser, herunder indehavere af individuelle tilladelser. Disse procedurer bør desuden kunne gøres gældende af brugere af alle posttjenester, uanset om der er tale om befordringspligtjenester eller ej.

(29) De befordringspligtige virksomheder leverer normalt tjenester, f.eks. til erhvervskunder, til firmaer, der indsamler post hos forskellige kunder, og til massepost-afsendere, hvilket giver dem mulighed for at gå ind i postkæden i forskellige led og på forskellige betingelser i sammenligning med standardbrevtjenester. De befordringspligtige virksomheder bør i så fald overholde principperne om gennemsigtighed og ikke-diskriminering, både over for forskellige kunder og i forholdet mellem kunder og deres egne ligestillede tjenester. Det er også nødvendigt, at disse tjenester er til rådighed for privatkunder, som sender post på lignende betingelser, idet der ikke må ske diskriminering ved levering af tjenester.

Uændret

(27a) I henhold til direktiv 97/67/EF udpeger hver medlemsstat en eller flere nationale forvaltningsmyndigheder for postsektoren, der er retligt selvstændige og driftsmæssigt uafhængige af postvirksomhederne. I betragtning af det europæiske postmarkeds indre dynamik bør de nationale forvaltningsmyndigheders vigtige rolle anerkendes og fremmes yderligere. I henhold til artikel 9 i direktiv 97/67/EF kan medlemsstaterne gå videre end dette direktivs mål.

(28) Medlemsstaternes forvaltningsmyndigheder bør kombinere indførelsen af alle tilladelser med krav om, at forbrugerne af tjenester leveret af indehavere af tilladelser skal have gennemsigtige, enkle og billige procedurer til rådighed i forbindelse med klager, uanset om disse vedrører de(n) befordringspligtige virksomhed(er)s tjenester eller tjenester leveret af virksomheder, der er indehavere af tilladelser, herunder indehavere af individuelle tilladelser. Disse procedurer bør desuden kunne gøres gældende af brugere af alle posttjenester, uanset om der er tale om befordringspligtjenester eller ej. Sådanne procedurer bør også omfatte procedurer for fastlæggelsen af ansvaret for tab af eller skader på forsendelser.

Uændret

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

(30) På baggrund af de klager, der har været over visse befodringspligtige virksomheder i de seneste år, bør det fastsættes, at medlemsstaterne vedtager bestemmelser, der skal sikre, at de befodringspligtige virksomheder ikke kryds-subsidierer tjenester uden for eneretsområdet med indtægter fra tjenester på eneretsområdet, undtagen i det omfang det kan påvises, at det er strengt nødvendigt for at opfylde særlige befodringsforpligtelser. Medlemsstaternes forvaltningsmyndigheder bør derfor vedtage bestemmelser herom og meddele Kommissionen disse bestemmelser.

(30) På baggrund af de klager, der har været over visse befodringspligtige virksomheder i de seneste år, bør det fastsættes, at medlemsstaterne vedtager bestemmelser, der skal sikre, at de befodringspligtige virksomheder ikke kryds-subsidierer tjenester uden for eneretsområdet med indtægter fra tjenester på eneretsområdet, undtagen i det omfang det kan påvises, at det er strengt nødvendigt for at opfylde særlige befodringsforpligtelser som fastsat af medlemsstaterne, jf. artikel 3 i direktiv 97/67/EF, som ændret ved dette direktiv. Medlemsstaternes forvaltningsmyndigheder bør derfor vedtage bestemmelser herom og meddele Kommissionen disse bestemmelser.

(31) I betragtning af ændringerne bør datoen for udløbet af anvendelsesperioden for direktiv 97/67/EF udskydes til den 31. december 2006.

Uændret

(32) Direktiv 97/67/EF bør ændres i overensstemmelse med det ovenfor anførte.

(33) Dette direktiv berører ikke traktatens bestemmelser om konkurrence og fri udveksling af tjenesteydelser, således som der specielt er gjort rede for i Kommissionens meddelelse om anvendelse af konkurrencereglerne på postsektoren og på vurderingen af visse statslige foranstaltninger i relation til posttjenester ⁽¹⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 97/67/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 indsættes som nr. 20):

»20) *Særtjenester*: tjenester, som klart adskiller sig fra befodringspligtigtjenester, som opfylder særlige kundekrav, og som giver visse ekstra fordele, som standardbrevtjenesterne ikke giver. Ekstra fordele er for eksempel levering efter aftale, mulighed for at ændre bestemmelsessted eller modtager under selve befodringen eller hvis levering på det første bestemmelsessted ikke kan lade sig gøre, sporing, garanteret leveringstid, mere end et afleveringsforsøg, levering i henhold til den af kunden angivne prioritering eller rækkefølge.

Afhentning hos afsenderen uden disse ekstra fordele er ikke en særtjeneste.

⁽¹⁾ EFT C 39 af 6.2.1998, s. 2.

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

Elektronisk forsendelse til virksomheden og/eller elektronisk modtagelse i virksomheden med henblik på sortering, printning og/eller behandling af post betragtes ikke som en ekstra fordel efter nr. 1).

Eksprespost er en særtjeneste, der ud over hurtigere og mere pålidelig indsamling, befordring og levering er kendetegnet ved, at den giver nogle af eller samtlige følgende ekstra fordele: afhentning på afsenderens adresse, aflevering til modtageren selv eller dennes befuldmægtigede repræsentant; garanteret levering senest en bestemt dag, mulighed for at ændre bestemmelsessted eller modtager under selve befordringen, levering af modtagelseskvittering til afsenderen, sporing, personaliseret kundebehandling og tilbud om en række tjenester i overensstemmelse med behovene.«

2) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

1. I det omfang det er nødvendigt for at opfylde befordringspligten, kan medlemsstaterne fortsat give de(n) befordringspligtige virksomhed(er) eneret på visse standardposttjenester. Disse tjenester omfatter kun indsamling, sortering, transport og omdeling af almindelige indenlandske brevforsendelser og indgående grænseoverskridende brevforsendelser inden for begge følgende vægt- og prisgrænser. Vægtgrænsen er 50 g. Denne vægtgrænse gælder ikke, hvis prisen er lig med eller over to og en halv gange den offentlige takst for en brevforsendelse på første vægtsats i den hurtigste kategori.

I tilfælde af gratis postbefordring for blinde og svagtseende kan der tillades undtagelser fra vægt- og prisbetingelserne.

I det omfang det er nødvendigt for at opfylde befordringspligten, kan der fortsat gives eneret på adresserede reklameforsendelser inden for de i første afsnit nævnte pris- og vægtgrænser.

2. Der kan ikke gives eneret på udgående grænseoverskridende brevforsendelser, dokumentudveksling og særtjenester, herunder eksprespost.

I forbindelse med særtjenester er det ikke nok at sende post elektronisk blot med henblik på udprintning et andet sted for at undgå eneretten på indgående grænseoverskridende post.

3. Som et yderligere skridt hen imod gennemførelsen af det indre marked for posttjenester, træffer Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2005 afgørelse om fra den 1. januar 2007 at åbne postmarkedet yderligere.

OPRINDELIGT FORSLAG

Forslag med henblik herpå forelægges af Kommissionen inden den 31. december 2004 efter en fornyet gennemgang af sektoren, som skal være koncentreret om behovet for at sikre, at befordringspligten opfyldes på en rationel måde i et konkurrencepræget markedsmiljø.

På Kommissionens anmodning giver medlemsstaterne alle oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre denne fornyede gennemgang.«

3) I artikel 9 indsættes som stk. 6 femte led:

»6. Hvis befordringspligtige virksomheder anvender særlige takster, f.eks. for tjenester for erhvervslivet, afsendere af masseforsendelser eller for virksomheder, der indsamler post fra forskellige kunder, skal de anvende principperne om gennemsigtighed og ikke-diskriminering, både med hensyn til takster og de dertil knyttede betingelser. Der skal ved taksterne tages hensyn til de omkostninger, der spares i forhold til standardtjenester, der omfatter samtlige ydelser i forbindelse med indsamling, befordring, sortering og levering af enkelte forsendelser, og de skal sammen med de dertil knyttede betingelser gælde ens over for forskellige kunder og i forholdet mellem kunder og de befordringspligtige virksomheders ligestillede tjenesteelementer.

Sådanne takster skal også gælde privatkunder, der sender post på lignende betingelser.«

4) I artikel 12 indsættes som sjette led:

»— krydssubsidiering af befordringspligtigtjenester uden for eneretsområdet med indtægter fra tjenester på eneretsområdet er forbudt, undtagen i det omfang det godtgøres, at det er strengt nødvendigt for at opfylde særlige befordringspligter på området med konkurrence; medlemsstaternes forvaltningsmyndigheder indfører bestemmelser herom og underretter Kommissionen om disse foranstaltninger.«

ÆNDRET FORSLAG

3) I artikel 12 indsættes som stk. 6 femte led:

»— Hvis befordringspligtige virksomheder anvender særlige takster, f.eks. for tjenester for erhvervslivet, afsendere af masseforsendelser eller for virksomheder, der indsamler post fra forskellige kunder, skal de anvende principperne om gennemsigtighed og ikke-diskriminering, både med hensyn til takster og de dertil knyttede betingelser. Der skal ved taksterne tages hensyn til de omkostninger, der spares i forhold til standardtjenester, der omfatter samtlige ydelser i forbindelse med indsamling, befordring, sortering og levering af enkelte forsendelser, og de skal sammen med de dertil knyttede betingelser gælde ens over for forskellige kunder og i forholdet mellem kunder og de befordringspligtige virksomheders ligestillede tjenesteelementer.

Sådanne takster skal også gælde privatkunder, der sender post på lignende betingelser.«

Uændret

4a) Artikel 19, stk. 1, affattes således:

»Medlemsstaterne sikrer, at der fastsættes gennemsigtige, enkle og økonomisk overkommelige procedurer for behandlingen af klager fra brugerne, særlig i tilfælde af bortkomst, tyveri eller beskadigelse af forsendelser eller manglende overholdelse af kvalitetsstandarderne (herunder procedurer for placering af ansvaret, hvor flere operatører er involveret).«

OPRINDELIGT FORSLAG

ÆNDRET FORSLAG

5) I artikel 19, stk. 1, indsættes som andet punktum:

»Medlemsstaterne skal sikre, at dette princip bør også anvendes på brugere af posttjenester, der ikke er omfattet af befordringspligten.«

Uændret

6) I artikel 27 ændres »31. december 2004« til »31. december 2006«.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen de vigtigste nationale retsforskrifter, de udsteder på direktivets område.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets forordning om ensartet udformning af ark til påføring af visum udstedt til personer, hvis rejsedokumenter ikke anerkendes af den udstedende medlemsstat

(2001/C 180 E/28)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 157 endelig udg. — 2001/0081(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. marts 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2, litra b), punkt iii),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Harmonisering af visumpolitikken er et vigtigt led i den gradvise skabelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, navnlig i relation til grænsepassage.
- (2) Arkene til påføring af visum udstedt til personer, hvis rejsedokumenter ikke anerkendes af den udstedende medlemsstat, svarer ikke på nuværende tidspunkt til de krævede sikkerhedsstandarder. Det er derfor nødvendigt at harmonisere udformningen af sådanne ark for at gøre dem mere sikre.
- (3) Det ensartede udformede ark må indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige, og opfylde særdeles høje tekniske krav, navnlig med hensyn til sikring mod efterligning og forfalskning. Det må desuden kunne anvendes i alle medlemsstater og være forsynet med universelt genkendelige og harmoniserede sikkerhedskarakteristika, som tydeligt kan ses med det blotte øje.
- (4) Denne forordning fastsætter udelukkende beskrivelsen af den ensartede udformning. Den skal suppleres med yderligere specifikationer, der må hemmeligholdes for at forebygge efterligning og forfalskning, og som ikke må indeholde persondata eller henvisning til sådanne data. Beføjelse til at vedtage sådanne tekniske specifikationer bør tillægges Kommissionen, der skal bistås af det udvalg, der blev nedsat ved artikel 6 i forordning nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa ⁽¹⁾.
- (5) For at forhindre, at flere personer end nødvendigt får adgang til de pågældende oplysninger, er det også vigtigt, at hver medlemsstat udpeger et og kun et organ med ansvar for at trykke de ensartede udformede ark til påføring

af visum, dog således at de om nødvendigt kan udpege et andet organ i stedet. Hver medlemsstat bør meddele Kommissionen og de andre medlemsstater navnet på det udpegede organ.

- (6) Indføjelser af de personoplysninger, der skal påføres de ensartede udformede ark, skal ske under overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾.

- (7) I relation til gennemførelsen af associeringsaftalen med Norge og Island udgør denne forordning en udbygning af Schengen-reglerne som omhandlet i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union.

- (8) Eftersom de foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelse af denne forordning, er generelle foranstaltninger som omhandlet i artikel 2 i Rådets afgørelse af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i henhold til nævnte afgørelses artikel 5 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I denne forordning forstås ved »ark til påføring af visum« det dokument, som myndighederne i en medlemsstat udsteder til en person, hvis rejsedokument ikke anerkendes af denne medlemsstat, og hvorpå denne stats kompetente myndighed anbringer et visum.

2. Arket til påføring af visum skal udformes ensartet som foreskrevet i bilaget.

3. Er indehaveren af et sådant ark til påføring af visum ledsaget af sine pårørende, afgør den enkelte medlemsstat, om der skal udstedes separate visumark til familieoverhovedet og de enkelte pårørende.

⁽¹⁾ EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

De tekniske specifikationer for den ensartede udformning af ark til påføring af visum og specifikationerne i relation til nedestående skal indføres i overensstemmelse med den procedure, der er nævnt i artikel 5, stk. 2:

- a) yderligere sikkerhedskrav, herunder forbedrede standarder til bekæmpelse af efterligning og forfalskning
- b) opbevaringsbetingelser for at forebygge tyveri
- c) regler for udfyldelse af det ensartet udformede ark til påføring af visum
- d) andre regler, der er nødvendige for indførelsen af det ensartet udformede ark.

Artikel 3

De i artikel 2 nævnte specifikationer er hemmelige og må ikke offentliggøres. De meddeles kun til de organer, der er udpeget af medlemsstaterne til at forestå trykningen, og til personer, der er behørigt bemyndiget af en medlemsstat eller af Kommissionen.

Hver medlemsstat udpeger et og kun et organ, der har ansvaret for trykning af ensartet udformede ark. Medlemsstaten meddeler Kommissionen og de andre medlemsstater navnet på dette organ. Et og samme organ kan udpeges af to eller flere medlemsstater til dette formål. Hver medlemsstat har ret til i stedet at udpege et andet organ. Den underretter i så fald Kommissionen og de andre medlemsstater herom.

Artikel 4

Udfærdigelse, fremstilling og anvendelse af det ensartede ark skal ske under overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske

personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾.

Medmindre andet følger af disse bestemmelser, har den person, til hvem det ensartede ark er udstedt, ret til at kontrollere de personoplysninger, der figurerer på arket, og til om fornødent at få dem rettet eller slettet.

Ensartet udformede ark til påføring af visum må ikke indeholde maskinlæsbare oplysninger.

Artikel 5

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1683/95.

2. Når der henvises til bestemmelserne i denne artikel, finder forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse, jf. denne afgørelses artikel 7.

3. Den i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede frist er på en måned.

Artikel 6

Medlemsstaterne anvender den i artikel 1 nævnte ensartede udformning af ark til påføring af visum senest to år efter vedtagelsen af de foranstaltninger, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra a). Gyldigheden af visa, der allerede er udstedt på andre ark, berøres imidlertid ikke af indførelsen af det ensartede ark til påføring af visum, medmindre den pågældende medlemsstat bestemmer andet.

Artikel 7

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

BILAG

<p>Medlemsstatens navn</p> <p>Ark til påføring af visum</p> <p>Nr.: .....</p> <p>Udstedende myndighed</p>	
<p>.....</p> <p>..... Stempel</p> <p>.....</p>	
<p>Dato: .....</p>	<p>..... Underskrift</p>
<p>Indehaverens efternavn, fornavn(e) og fødselsdato samt pasnummer, såfremt dette ikke er anført i det maskinlæsbare felt.</p>	
<p>.....</p>	
<p>VISUMMÆRKAT</p>	

Den trykte tekst skal anføres på engelsk og fransk. Den udstedende medlemsstat kan tilføje andre sprog. Dog kan ordene »Ark til påføring af visum« og »Visummærkat«, navn på den udstedende medlemsstat og anvisningerne anføres på ethvert sprog.

Forslag til Rådets forordning om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandstatsborgere

(2001/C 180 E/29)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 157 endelig udg. — 2001/0082(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 22. marts 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Amsterdam-traktaten tager sigte på gradvis at skabe et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og tillægger Kommissionen delt initiativret med henblik på vedtagelse af de relevante foranstaltninger med henblik på en harmoniseret indvandringspolitik.
- (2) På sit særlige møde i Tammerfors understregede Det Europæiske Råd behovet for en sådan harmoniseret indvandringspolitik i lyset af traktatens bestemmelser om tredjelandstatsborgeres ret til indrejse og ophold.
- (3) Den fælles aktion af 16. december 1996 vedtaget af Rådet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om ensartet udformning af opholdstilladelser (97/11/JHA) ⁽¹⁾ bekræftede nødvendigheden af at harmonisere udformningen af de opholdstilladelser, som medlemsstaterne udsteder til tredjelandstatsborgere.
- (4) Den fælles aktion 97/11/JHA bør nu erstattes af en fælleskabsforanstaltning.
- (5) Det er vigtigt, at de ensartet udformede opholdstilladelser indeholder alle de oplysninger, der er nødvendige, og opfylder særdeles høje tekniske krav, navnlig med hensyn til sikring mod efterligning og forfalskning. Det vil bidrage til at forebygge og bekæmpe illegal indvandring og illegalt ophold. De må desuden kunne anvendes i alle medlemsstater og være forsynet med universelt genkendelige og harmoniserede sikkerhedskarakteristika, som tydeligt kan ses med det blotte øje.
- (6) Denne forordning fastsætter kun specifikationer, der ikke er hemmelige. Disse specifikationer må suppleres med yderligere specifikationer, der må hemmeligholdes for at forebygge efterligning og forfalskning, og som ikke må indeholde persondata eller henvisning til sådanne data. Beføjelse til at vedtage sådanne supplerende specifika-

tioner bør tillægges Kommissionen, der skal bistås af det udvalg, der blev nedsat ved artikel 6 i Rådets forordning nr. (EF) 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa ⁽²⁾.

- (7) For at forhindre, at flere personer end nødvendigt får adgang til de pågældende oplysninger, er det tillige vigtigt, at hver medlemsstat udpeger et og kun et organ med ansvar for at trykke de ensartet udformede opholdstilladelser, dog således at de frit kan udpege et andet i stedet. Af sikkerhedshensyn må hver medlemsstat meddele Kommissionen og de andre medlemsstater navnet på det udpegede organ.
- (8) Indføjelse af de personoplysninger, der skal påføres de ensartet udformede opholdstilladelser, skal ske under overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽³⁾.
- (9) Eftersom de foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelse af denne forordning, er generelle foranstaltninger som omhandlet i artikel 2 i Rådets afgørelse af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁴⁾, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i henhold til nævnte afgørelses artikel 5.
- (10) I relation til gennemførelsen af associeringsaftalen med Norge og Island udgør denne forordning en udbygning af Schengen-reglerne som omhandlet i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De opholdstilladelser, som medlemsstaterne udsteder til tredjelandstatsborgere, skal være ensartet udformet og rumme plads til de oplysninger, der er angivet i bilaget til denne forordning. De kan udfærdiges som selvklaebende mærkater eller som selvstændige dokumenter. Hver medlemsstat kan i den relevante rubrik på den ensartet udformede opholdstilladelse tilføje væsentlige oplysninger om tilladelsens art og den pågældende persons retlige status, herunder også, om vedkommende har arbejdstilladelse eller ej.

⁽²⁾ EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽⁴⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽¹⁾ EFT L 7 af 10.1.1997, s. 1.

2. I denne forordning forstås ved

- a) »opholdstilladelse«: enhver tilladelse udstedt af myndighederne i en medlemsstat til, at en tredjelandsstatsborger lovligt kan opholde sig i landet, med undtagelse af:
- i) visa
  - ii) tilladelser udstedt mens en ansøgning om opholdstilladelse eller asyl behandles.
- b) »tredjelandsstatsborger«: enhver person, der ikke er unionsborger som defineret i artikel 17, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Artikel 2

Supplerende tekniske specifikationer for de ensartet udformede opholdstilladelser i relation til nedenstående skal indføres i overensstemmelse med den procedure, der er nævnt i artikel 6, stk. 2:

- a) yderligere sikkerhedskrav, herunder forbedrede standarder til bekæmpelse af efterligning og forfalskning
- b) opbevaringsbetingelser for at forebygge tyveri
- c) regler for udfyldelse af ensartet udformede opholdstilladelser
- d) andre regler, der er nødvendige for indførelsen af den ensartede udformning.

Artikel 3

De i artikel 2 nævnte specifikationer er hemmelige og må ikke offentliggøres. De meddeles kun til de organer, der er udpeget af medlemsstaterne til at forestå trykningen, og til personer, der er behørigt bemyndiget af en medlemsstat eller af Kommissionen.

Hver medlemsstat udpeger et og kun et organ, der har ansvaret for trykning af ensartet udformede opholdstilladelser. Medlemsstaten meddeler Kommissionen og de andre medlemsstater navnet på dette organ. Et og samme organ kan udpeges af to eller flere medlemsstater. Hver medlemsstat har ret til i stedet at udpege et andet organ. Den underretter i så fald Kommissionen og de andre medlemsstater herom.

Artikel 4

Udfærdigelse, fremstilling og anvendelse af den ensartet udformede opholdstilladelse skal ske under overholdelse af direktiv 95/46/EF.

Medmindre andet følger af disse bestemmelser, har den person, til hvem opholdstilladelsen er udstedt, ret til at kontrollere de

personoplysninger, der figurerer på opholdstilladelsen, og til om fornødent at få dem rettet eller slettet.

Opholdstilladelser må ikke indeholde maskinlæsbare oplysninger, der ikke foreskrives i bilaget, eller er indeholdt i det relevante rejsedokument.

Artikel 5

Denne forordning finder ikke anvendelse på tredjelandsstatsborgere, der er:

- familiemedlemmer til en EU-borger, der har udnyttet deres ret til fri bevægelighed
- statsborgere i de af Den Europæiske Frihandelsorganisations medlemsstater, der er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og disses familiemedlemmer, der gør brug af retten til fri bevægelighed i henhold til denne aftale.

Artikel 6

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat i artikel 6 i forordning (EF) nr. 1683/95.

2. Når der henvises til bestemmelserne i denne artikel, finder forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse, jf. denne afgørelses artikel 7.

3. Den i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF omhandlede frist er på en måned.

Artikel 7

Medlemsstaterne skal senest et år efter vedtagelsen af de i artikel 2, stk. 1, litra a), omhandlede foranstaltninger anvende den ensartede udformning af opholdstilladelser.

Derefter skal denne forordning træde i stedet for den fælles aktion 97/11/JHA i medlemsstaterne.

Gyldigheden af allerede udstedte opholdstilladelser berøres dog ikke af indførelsen af den ensartet udformede opholdstilladelse, medmindre den pågældende medlemsstat bestemmer andet.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG

a) **Beskrivelse**

Opholdstilladelsen kan udfærdiges enten som en selvklæbende mærkat, så vidt muligt i ID 2 format, eller som et selvstændigt dokument i ID 1 eller ID 2 format. Den skal stemme overens med specifikationerne i ICAO-dokumentet om maskinlæsbare visa (dokument 9303, del 2) eller om maskinlæsbare rejsedokumenter (kort) (dokument 9303, del 3). Den skal indeholde følgende rubrikker:

1. I denne rubrik anføres dokumenttitlen (opholdstilladelse) på den udstedende medlemsstats officielle sprog.
2. Dokumentnummer — med særlige sikkerhedstræk og med et identifikationsbogstav foran.
3. 1. *Navn*: efternavn og fornavn(e) i nævnte rækkefølge (*).
4. 2. *Gyldig indtil*: her angives tilladelsens udløbsdato eller eventuelt, at tilladelsen har ubegrænset gyldighed.
5. 3. *Udstedelsessted og -dato*: her angives sted og dato for opholdstilladelsens udstedelse (*).
6. 4. *Tilladelsens art*: her angives, hvilken form for opholdstilladelse medlemsstaten har udstedt til tredjelandstatsborgeren (*). For de familiemedlemmer til en EU-borger, der ikke har udnyttet deres ret til fri bevægelighed, anføres der »f familiemedlem«.
7. 5.-9. *Bemærkninger*: Medlemsstaterne kan angive de nærmere oplysninger til nationalt brug, der er nødvendige i relation til reglerne for tredjelandstatsborgere, herunder oplysninger om eventuel arbejdstilladelse (*).
8. *Dato/Underskrift/Tilladelse*: her angives om fornødent den udstedende myndigheds og/eller indehaverens underskrift og stempel.
9. Dette trykte felt skal indeholde det nationale logo, således at opholdstilladelsen kan skelnes fra opholdstilladelser udstedt af andre medlemsstater, og således at der garanteres for dens nationale oprindelse.
10. Maskinlæsbart felt. Det skal stemme overens med ICAO-retningslinjerne.
11. Det maskinlæsbare felt skal indeholde en trykt tekst med et unikt kendetegn for den pågældende medlemsstat. Denne tekst må ikke forstyrre det maskinlæsbares tekniske karakteristika.
12. Metalliseret latent image-effekt med medlemsstatens landekode, hvis der anvendes en selvklæbende mærkat eller et kort af ikke-lamineret papir.
13. OVD (kinegram eller lignende tegn).
14. Hvis opholdstilladelsen udfærdiges som et selvstændigt dokument, indsættes der et identitetsfoto overtrukket med OVD-film (kinefilm eller tilsvarende).
15. På bagsiden af et eventuelt selvstændigt dokument gives følgende yderligere oplysninger:
  - fødselsdato og -sted (*)
  - nationalitet (*)
  - køn (*)
  - bemærkninger (*).

Adressen for indehaveren af opholdstilladelsen kan også angives (*).

(*) Når oplysningerne anføres på et officielt sprog, der ikke anvender det latinske alfabet, skal der foretages transskription til latinske bogstaver.

b) Farve, trykning

Medlemsstaterne fastlægger farve og trykmetode i overensstemmelse med de ensartede regler, der fastsættes i dette bilag, og de tekniske specifikationer, der opstilles efter forordningens artikel 2.

c) Materiale

Det papir, der benyttes til de dele af passet, der indeholder personoplysninger eller andre oplysninger, skal opfylde følgende krav:

- ingen optiske blegemidler
- to-tone vandmærker
- sikkerhedsreagenser, der sikrer mod forsøg på kemisk radering
- farvede fibre (delvis synlige, delvis fluorescerende i UV-lys)
- UV-fluorescerende korn.

Hvis et persondatakort udelukkende er fremstillet af kunststof, er det normalt ikke muligt at benytte de kendetegn til konstatering af ægthed, der anvendes på papir til opholdstilladelser. Der skal kompenseres for manglende ægtheds-kendetegn ved anvendelse af sikkerhedstryk, brug af OVD (Optically Variable Device = optisk variabelt mærke) eller ved anvendelse af en udfærdigelsesteknik, der mindst opfylder nedenstående minimumsstandarder. Materialets væsentligste sikkerhedselementer skal være af ensartet udformning.

d) Trykmetoder

Følgende trykmetoder skal kunne anvendes:

- Bundtryk
  - tofarvet guillochetryk
  - fluorescerende iristryk
  - UV-fluorescerende tryk
- motiver til effektiv sikring mod efterligning og forfalskning
- på papirsider og mærkater skal der anvendes reagensfarver.

Forsiden på kort skal have et layout, der gør det muligt at skelne den fra bagsiden.

- Formulartryk:
  - med integreret mikroskrift (hvis det ikke allerede findes i bundtrykket).
- Nummerering:

Trykt (helst med specielle tal- eller skrifttyper og med UV-fluorescerende farve) eller på persondatakort ved brug af samme teknik som den, der anvendes til at indsætte personoplysningerne. Hvis der anvendes mærkater, skal der bruges trykt nummerering med fluorescerende farve og specielle taltyper.

Hvis der anvendes selvklæbende mærkater eller kort af ikke-lamineret papir, skal der tillige anvendes dybtryk med »latent image«-effekt, mikroskrift og optisk variabel trykfarve. Til kort udelukkende bestående af kunststof skal ligeledes anvendes yderligere optisk variable mærker, mindst ved brug af trykfarve med optisk variable egenskaber eller tilsvarende. Materialets væsentligste sikkerhedselementer skal være af en ensartet udformning.

e) Sikring mod kopiering

På opholdstilladelsesmærkaten eller på forsiden af opholdskortet skal anvendes harmoniserede optisk variable mærker eller tilsvarende mærker i form af diffraktive strukturer (kinegram eller tilsvarende) integreret i varmlaminatet eller som OVD-film, eller på selvklæbende mærkater eller kort af ikke-lamineret papir som metalliseret OVD (overtrykt med dybtryk).

f) Udfærdigelsesteknik

For at sikre oplysningerne på opholdstilladelsen tilstrækkeligt mod efterlignings- eller forfalskningsforsøg skal persondataene omfattende fotografi, indehaverens underskrift og de vigtigste oplysninger i forbindelse med udstedelsen fremover integreres i dokumentmaterialet. Konventionelle metoder til fastgørelse af fotoet må ikke længere benyttes.

Følgende udfærdigelsesteknikker må benyttes:

laserprint

thermoprint

inkjet-print

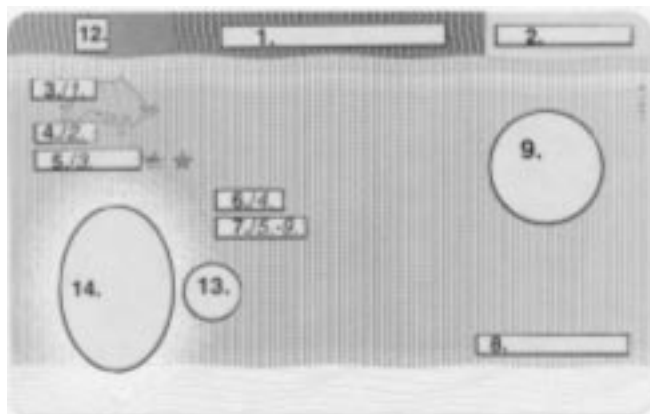
fotografisk tryk

lasergravering.

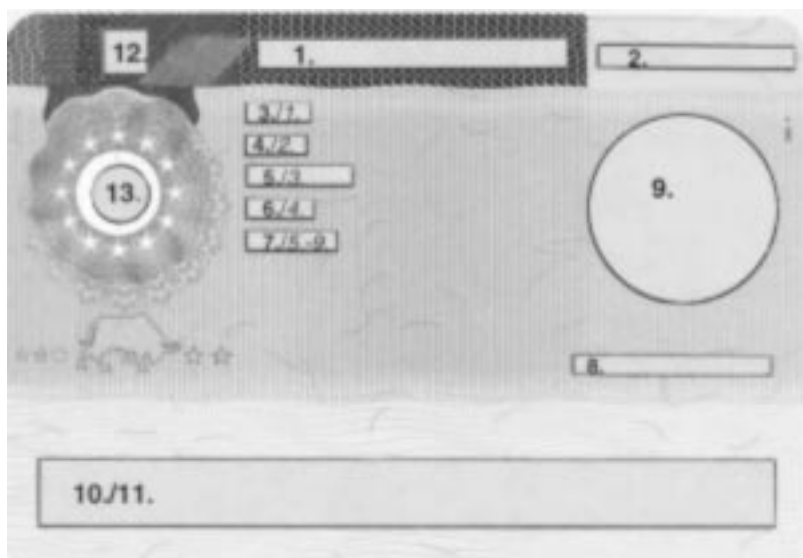
For at sikre personoplysninger tilstrækkeligt mod forfalskningsforsøg bør varmlaminering med OVD-sikkerhedsfolie være obligatorisk, når der er anvendt laserprint, termoprint eller fotografisk tryk.

- g) Medlemsstaterne har hvad angår punkt c), d) og e) mulighed for at indføre yderligere sikkerhedsforanstaltninger, forudsat at de overholder de allerede afstukne regler på disse områder.

De tekniske krav og sikkerhedsforanstaltningerne skal opfylde de krav og specifikationer, der er fastlagt i forordning (EF) 1683/95 om ensartet udformning af visa.

Opholdstilladelse for tredjelandstatsborgere i form af et kort

Opholdstilladelse for tredjelandstatsborgere i form af en selvklæbende mærkat

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1683/95 om ensartet udformning af visa

(2001/C 180 E/30)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 157 endelig udg. — 2001/0080(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 23. marts 2001)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2), litra b), punkt iii,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 ⁽¹⁾ indførte en ensartet udformning af visa.
- (2) Det er nødvendigt at kunne fastsætte fælles standarder for den ensartede udformning, navnlig standarder for udfyldelse af visumblanketter og minimumsstandarder for sikker opbevaring.
- (3) Fælles standarder for den ensartede udformning af visa er afgørende for at kunne sikre et højt teknisk niveau og lette afsløringen af efterligninger eller forfalskninger af visummærkat.
- (4) Beføjelsen til at vedtage sådanne fælles standarder bør tillægges det udvalg, der er nedsat ved artikel 6 i forordning (EF) nr. 1683/95. Eftersom de foranstaltninger, der er nødvendige til gennemførelse af denne forordning, er generelle foranstaltninger som omhandlet i artikel 2 i Rådets afgørelse af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen, bør de vedtages efter forskriftsproceduren i henhold til nævnte afgørelses artikel 5.
- (5) Det er derfor nødvendigt at ændre forordning (EF) nr. 1683/95.
- (6) I relation til gennemførelsen af associeringsaftalen med Norge og Island udgør denne forordning en udbygning af Schengen-reglerne som omhandlet i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 1683/95 ændres som følger:

1) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Supplerende tekniske specifikationer for den ensartede udformning af visa i relation til nedenstående skal indføres i overensstemmelse med den procedure, der er nævnt i artikel 6, stk. 2:

- a) yderligere sikkerhedskrav, herunder forbedrede standarder til bekæmpelse af efterligning og forfalskning
- b) opbevaringsbetingelser for at forebygge tyveri
- c) regler for udfyldelse af det ensartet udformede visum
- d) andre regler, der er nødvendige for indførelsen af det ensartet udformede visum.«

2) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Når der henvises til bestemmelserne i denne artikel, finder forskriftsproceduren i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse, jf. denne afgørelses artikel 7.

3. Den i artikel 5, stk. 6, omhandlede frist er på en måned.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1.

Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 2549/2000 om yderligere tekniske foranstaltninger til genopbygning af torskbestanden i Det Irske Hav (ICES-afsnit VIIa)

(2001/C 180 E/31)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 165 endelig udg. — 2001/0083(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 26. marts 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2549/2000 af 17. november 2000 om yderligere tekniske foranstaltninger til genopbygning af torskbestanden i Det Irske Hav (ICES-afsnit VIIa) ⁽¹⁾ skal sikre, at de i Det Irske Hav anvendte fiskeredskaber er så selektive, at kun få ungtorsk fanges.
- (2) Efter artikel 2, nr. 1) og 2), er det forbudt at anvende bundtrukne redskaber (bortset fra bomtrawl), der er forsynet med fangstposer og/eller forlængelsesstykker, som helt eller delvis er fremstillet af netmateriale af dobbeltgarn, og bundtrukne redskaber (bortset fra bomtrawl), der er forsynet med fangstposer og/eller forlængelsesstykker, hvis garntykkelse overstiger 6 mm.
- (3) Det fremgår dog af både nylige videnskabelige udtalelser og fiskeres udtalelser, at en fangstpose og/eller et forlængelsesstykke, der er fremstillet af dobbeltgarn af en tykkelse på

højest 4 mm, teknisk set svarer til en fangstpose og/eller et forlængelsesstykke, som de for tiden defineres.

- (4) Nogle fiskere ønsker derfor at anvende fangstposer af dobbeltgarn.
- (5) I forordningens artikel 3 henvises der til betingelser, der kun var relevante i 2000, og som derfor kan erstattes af den fornødne ændring.
- (6) Forordning (EF) nr. 2549/2000 bør derfor ændres tilsvarende —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 3 i forordning (EF) nr. 2549/2000 affattes således:

Uanset bestemmelserne i artikel 2, nr. 1) og 2), er det, når der fiskes med trukne redskaber i Det Irske Hav, tilladt at anvende fangstposer og forlængelsesstykker, der er fremstillet af netmateriale af dobbeltgarn, hvis tykkelse under ingen omstændigheder overstiger 4 mm.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 292 af 21.11.2000, s. 5.

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse

(2001/C 180 E/32)

KOM(2001) 168 endelig udg. — 2001/0086(COD)

(Forelagt af Kommissionen den 27. marts 2001)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer ⁽¹⁾ udgjorde en milepæl med hensyn til etablering af en hensigtsmæssig lovramme for betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer. Gennemførelsen af dette direktiv har påvist betydningen af at begrænse den systemrisiko, der er forbundet med sådanne systemer som følge af flere jurisdiktioners forskellige indflydelse, og fordelene ved fælles regler i relation til sikkerhedsstillelse i forbindelse med sådanne systemer.
- (2) I sin meddelelse af 11. maj 1999 til Europa-Parlamentet og Rådet om finansielle tjenesteydelser: Etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan ⁽²⁾ forpligtede Kommissionen sig til i samråd med markedseksperter og nationale myndigheder at indlede arbejdet med yderligere forslag til lovgivningsinitiativer om sikkerhedsstillelse, hvori der tilskyndes til yderligere fremskridt inden for sikkerhedsstillelse ud over direktiv 98/26/EF.
- (3) Der bør skabes en fællesskabsordning for sikkerhedsstillelse i form af værdipapirer og kontanter i henhold til strukturer for både pantsætning og overdragelse af ejendomsret, herunder genkøbsaftaler (»repo'er«). Dette vil bidrage til et integreret og omkostningseffektivt finansielt marked samt til et stabilt finansielt system i Fællesskabet, hvorved den frie bevægelighed for tjenesteydelser og kapital på det indre marked for finansielle tjenesteydelser fremmes. Der fokuseres i dette direktiv på sikkerhedsstillelse mellem to parter i en aftale om sikkerhedsstillelse.

(4) For at forbedre retssikkerheden i forbindelse med aftaler om sikkerhedsstillelse skal medlemsstaterne sikre, at visse bestemmelser i insolvenslovgivningen ikke finder anvendelse på sådanne aftaler, især dem, der kunne hæmme en effektiv realisering af sikkerheden eller sætte spørgsmålstegn ved gyldigheden af de gældende teknikker, såsom close-out netting (slutafregning), tilvejebringelse af yderligere sikkerhed i form af supplerende sikkerhed og substitution af sikkerhed.

(5) Princippet i direktiv 98/26/EF, hvorefter den lov, der finder anvendelse på dematerialiserede værdipapirer, der er stillet som sikkerhed, er loven i den jurisdiktion, hvor det relevante register, den relevante konto eller den relevante værdipapircentral befinder sig, bør udvides med henblik på at skabe retssikkerhed med hensyn til brugen af sådanne værdipapirer, der besiddes i en grænseoverskridende sammenhæng og anvendes som sikkerhed under anvendelsesområdet for dette direktiv.

(6) For at begrænse de administrative byrder for deltagere, der benytter dematerialiserede værdipapirer som sikkerhed, bør det eneste sikringskrav være, at interessen skal anmeldes til og registreres af den relevante enhed, der har kontoen, mens sikringskravet for ihændehaverpapirers vedkommende bør være levering af sikkerheden.

(7) Forenklingen af brugen af sikkerhed gennem begrænsningen af de administrative byrder vil fremme effektiviteten af de grænseoverskridende transaktioner, der er nødvendige for gennemførelsen af den fælles pengepolitik, og som udføres af Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker i de medlemsstater, der deltager i Den Økonomiske og Monetære Union. Endvidere vil den begrænsede beskyttelse af aftaler om sikkerhedsstillelse mod visse regler i insolvenslovgivningen desuden støtte det bredere aspekt af den fælles pengepolitik, når deltagerne på pengemarkedet foretager en indbyrdes udligning af den samlede likviditet på markedet gennem grænseoverskridende transaktioner, som støttes af sikkerhedsstillelse.

(8) Lex rei sitae-reglen (ifølge hvilken det gælder, at den lov, der finder anvendelse, når det skal afgøres, om en aftale om sikkerhedsstillelse er korrekt sikret og derfor kan gøres gældende over for tredjemand, er loven i det land, hvor sikkerheden befinder sig, herunder når den befinder sig i et tredjeland) er almindelig anerkendt af alle medlemsstater. Det bør afgøres, hvor den dematerialiserede sikkerhed befinder sig. Hvis sikkerhedshaveren har en gyldig og effektiv aftale om sikkerhedsstillelse i henhold til den gældende lov i det land, hvor den relevante konto befinder sig, uanset om dette land er en medlemsstat, reguleres sikkerhedens gyldighed over for en eventuel konkurrerende adkomst eller interesse og mulighederne for at gøre den gældende udelukkende af dette lands lovgivning, hvorved det forhindres, at der opstår retsikkerhed som følge af anden uforudset lovgivning.

⁽¹⁾ EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45.

⁽²⁾ KOM(1999) 232 endelig.

- (9) Mulighederne for, at modparterne i Fællesskabet kan indgå aftaler om sikkerhedsstillelse med modparter fra tredjelande, bør også øges, idet medlemsstaterne bør sikre, at visse bestemmelser i insolvenslovgivningen ikke finder anvendelse på sådanne aftaler. Disse undtagelser bør derfor også gælde for en sikkerhedsstiller i Fællesskabet, når sikkerhedshaveren er fra et tredjeland.
- (10) Mulighederne for at håndhæve slutafregning (close-out netting) bør beskyttes, ikke blot som en håndhævelsesmekanisme i forbindelse med aftaler om sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, herunder genkøbsaftaler, men mere bredt, når slutafregning (close-out netting) er en del af en aftale om sikkerhedsstillelse. Den praksis for sund risikostyring, der almindeligvis anvendes på det finansielle marked, bør beskyttes ved at sætte deltagerne i stand til at styre og reducere deres kreditrisici som følge af alle former for finansielle transaktioner på nettobasis, hvor kreditrisikoen beregnes ved at kombinere de anslåede løbende risici i henhold til alle udestående transaktioner med en modpart, idet reciprokke poster udlignes, således at der fås et enkelt samlet beløb, der sammenholdes med sikkerhedens nutidsværdi.
- (11) Den sunde markedspraksis, som støttes af lovgiverne, og ifølge hvilken deltagerne på det finansielle marked anvender aftaler om supplerende sikkerhed til at styre og begrænse deres kreditrisiko over for hinanden gennem mark-to-market beregninger af den løbende markedsværdi af kreditrisikoen og værdien af sikkerheden og følgelig anmoder om supplerende sikkerhed eller tilbagegiver den overskydende sikkerhed, bør beskyttes. Der bør imidlertid ikke være nogen beskyttelse for tilvejebringelse af supplerende sikkerhed, som kræves efter en forværring af sikkerhedsstillerens kreditværdighed, fordi dette kunne stride mod medlemsstaternes grundlæggende politik for insolvenslovgivning, som søger at hindre bestemmelser, hvorefter en kreditors stilling forbedres som resultat af en insolvensrelateret begivenhed.
- (12) For at begrænse systemrisikoen på Fællesskabets finansielle marked bør de formaliteter, der kan kræves for oprettelse af en aftale om sikkerhedsstillelse, begrænses. Straffen for overtrædelse af sådanne formaliteter bør ikke indebære, at en aftale om sikkerhedsstillelse bliver ugyldig.
- (13) Det bør være muligt at stille kontanter som sikkerhed i henhold til strukturer for både overdragelse af ejendomsret og pantsætning, som beskyttes henholdsvis gennem anerkendelse af netting eller pantsætning af kontant sikkerhed. Sikkerhedsstilleren vil derfor kunne bevare ejendomsretten til de pantsatte kontanter og vil følgelig være beskyttet i tilfælde, hvor sikkerhedshaveren går konkurs. Dette er særdeles vigtigt i de hyppige situationer, hvor der anvendes kontanter i stedet for værdipapirer.
- (14) Eftersom de foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af dette direktiv, er generelle foranstalt-

ninger, jf. artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁽¹⁾, bør de vedtages ved hjælp af den forskriftsprocedure, der er fastsat i artikel 5 i afgørelsen.

- (15) I denne retsakt overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions Charter om grundlæggende rettigheder anerkender som fællesskabsrettens almindelige principper⁽²⁾.
- (16) I overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet kan formålet med den foreslåede foranstaltning, som er at skabe en mindsteordning vedrørende brugen af finansiell sikkerhedsstillelse, ikke nås på tilfredsstillende måde af medlemsstaterne og kan derfor som følge af foranstaltningens omfang og virkning bedre nås af Fællesskabet. Dette direktiv er begrænset til det minimum, der er nødvendigt for at nå disse mål, og går ikke videre end det, der er nødvendigt hertil —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

I dette direktiv fastsættes en fællesskabsordning vedrørende aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse mellem en sikkerhedsstiller og en sikkerhedshaver.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse, som opfylder kravene i stk. 2, 3 og 4.
2. Aftalen skal være skriftlig eller dokumenteret skriftligt og underskrevet af eller på vegne af sikkerhedsstilleren.
3. Aftalen skal indeholde følgende bestemmelser:
  - a) den skal indeholde en nærmere beskrivelse af den finansielle sikkerhed, som den gælder for; til det formål er det tilstrækkeligt, hvis aftalen angiver den konto, hvor den finansielle sikkerhed til enhver tid kan krediteres
  - b) den skal beskrive de relevante finansielle forpligtelser, der er stillet sikkerhed for. Hvis de relevante finansielle forpligtelser består af en bestemt klasse eller type forpligtelser, skal den beskrive den klasse eller type forpligtelse, der er stillet sikkerhed for

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EFT C 364 af 18.12.2000, s. 1.

- c) hvis aftalen er en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning, og den finansielle sikkerhed består af eller omfatter kontanter, skal den fastsætte, at kontanterne skal deponeres hos eller overføres til sikkerhedshaveren eller deponeres hos eller overføres til tredjemand for sikkerhedshaverens regning eller deponeres på en konto, der er åbnet hos tredjemand, og som betegnes som en konto, der falder ind under aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning
- d) hvis aftalen er en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, og den finansielle sikkerhed består af eller omfatter kontanter, skal den fastsætte, at kontanterne skal deponeres hos eller overføres til sikkerhedshaveren eller tredjemand for sikkerhedshaverens regning
- e) hvis den finansielle sikkerhed består af eller omfatter ihændehaverpapirer, skal den fastsætte, at disse papirer skal leveres til sikkerhedshaveren eller til en anden person, der handler som repræsentant eller depositar på sikkerhedshaverens vegne
- f) hvis aftalen er en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning, og den finansielle sikkerhed består af eller omfatter sikkerhed i form af dematerialiserede værdipapirer, skal den fastsætte, at sikkerheden i form af dematerialiserede værdipapirer skal:
- overføres til en konto for sikkerhed i form af værdipapirer, eller
  - indehaves og betegnes på en sådan måde, at det fremgår, at den indehaves for sikkerhedsstillers regning, men i henhold til aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning
- g) hvis aftalen er en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret, og den finansielle sikkerhed består af eller omfatter sikkerhed i form af dematerialiserede værdipapirer, skal den fastsætte, at sikkerheden i form af dematerialiserede værdipapirer skal overføres til en konto i sikkerhedshaverens navn eller en konto tilhørende en anden person, som er udpeget af sikkerhedshaveren.
4. Sikkerhedsstiller og sikkerhedshaver skal hver især være:
- en offentlig myndighed eller en centralbank
  - et finansieringsinstitut, som er underlagt en tilsynsordning, eller
  - en person, bortset fra en fysisk person, hvis kapitalgrundlag eller bruttoaktiver på det tidspunkt, hvor den finansielle sikkerhed rent faktisk leveres, overstiger henholdsvis 100 mio. EUR og 1 mia. EUR ifølge det senest udarbejdede regnskab, som er offentliggjort inden for højst 2 år før det tidspunkt.
5. Med forbehold af artikel 9 finder dette direktiv ikke anvendelse på nogen finansiel sikkerhed, medmindre og indtil denne finansielle sikkerhed rent faktisk leveres, overdrages, besiddes eller betegnes i overensstemmelse med aftalen om sikkerhedsstillelse.
6. De relevante finansielle forpligtelser i henhold til en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse kan bestå af eller omfatte:
- fremtidige, betingede eller potentielle forpligtelser (herunder sådanne forpligtelser, som følger af en rammeaftale eller lignende aftale)
  - forpligtelser, som en anden person end sikkerhedsstilleren har over for sikkerhedshaveren, eller
  - forpligtelser af en bestemt klasse eller type, som kan opstå til enhver tid.

Artikel 3

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:
- »aftale om finansiel sikkerhedsstillelse«: en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret eller en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning
  - »aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret«: en salgs- og tilbagekøbsaftale eller en aftale, ifølge hvilken en sikkerhedsstiller overdrager den fulde ejendomsret til den finansielle sikkerhed til en sikkerhedshaver med det formål at sikre opfyldelsen af relevante finansielle forpligtelser
  - »aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning«: en aftale, ifølge hvilken en sikkerhedsstiller disponerer over eller leverer finansiel sikkerhed gennem pantsætning til fordel for eller til en sikkerhedshaver med det formål at sikre opfyldelsen af relevante finansielle forpligtelser, og ifølge hvilken sikkerhedsstilleren bevarer ejendomsretten til den finansielle sikkerhed, så længe den finansielle sikkerhed ikke overføres til eller inddrages af sikkerhedshaveren eller overføres til tredjemand som følge af, at:
    - sikkerhedshaveren udøver sine rettigheder efter en misligholdelse, eller
    - der udøves en brugsret
  - »salgs- og genkøbsaftale«: en aftale, ifølge hvilken en sikkerhedsstiller sælger finansielle instrumenter eller interesser i eller med hensyn til finansielle instrumenter til en sikkerhedshaver på betingelse af, at sikkerhedsstilleren forpligter sig til at købe og sikkerhedshaveren forpligter sig til at sælge tilsvarende finansielle instrumenter på et senere tidspunkt (»genkøbsdatoen«) eller på anfordring og til en pris (»genkøbsprisen«), som er angivet i eller fastsættes i henhold til aftalen; denne aftale indeholder enhver betingelse, hvorefter
    - hver part er forpligtet til at overdrage den fulde ejendomsret til den finansielle sikkerhed til den anden part for at opretholde et bestemt forhold eller en bestemt forskel mellem den aktuelle markedsværdi af de tilsvarende finansielle instrumenter, som skal købes på genkøbsdatoen, og genkøbsprisen, eller
    - sikkerhedsstilleren har ret til at substituere sikkerhedsstillelsen inden genkøbsdatoen ved at kræve, at sikkerhedshaveren i stedet overdrager vedkommende den fulde ejendomsret til finansielle instrumenter svarende til nogle af eller alle dem, der er solgt til gengæld for overdragelsen til sikkerhedshaveren af den fulde ejendomsret til andre finansielle instrumenter

- e) »sikkerhedsstiller«: den part, som stiller finansiel sikkerhed i henhold til en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse, uanset om denne part er fra en medlemsstat eller ej
- f) »sikkerhedshaver«: den part, som modtager finansiel sikkerhed i henhold til en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse, uanset om denne part er fra en medlemsstat eller ej
- g) »finansiel sikkerhed«: kontanter i en hvilken som helst valuta (»kontant sikkerhed«) og finansielle instrumenter
- h) »finansielle instrumenter«: aktier og andre værdipapirer, der kan sidestilles med aktier, og obligationer og andre gældsinstrumenter, hvis disse kan omsættes på kapitalmarkedet, samt alle andre værdipapirer, der normalt omsættes, og som giver ret til at erhverve sådanne omsættelige værdipapirer ved tegning eller ombytning eller er forbundet med kontant afregning, bortset fra betalingsmidler, samt andele i investeringsinstitutter, pengemarkedsinstrumenter og interesser i eller med hensyn til nogen af de foregående
- i) »relevante finansielle forpligtelser«: i relation til en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse de forpligtelser, som den finansielle sikkerhed angår, og ved hvis opfyldelse sikkerhedsstilleren har ret til igen at få overdraget den finansielle sikkerhed eller tilsvarende sikkerhed
- j) »sikkerhed i form af dematerialiserede værdipapirer«: finansiel sikkerhed, som består af finansielle instrumenter, hvor adkomsten til disse er noteret i et register eller på en konto
- k) »relevant mellemmand«: i relation til sikkerhed i form af dematerialiserede værdipapirer, som er genstand for en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse, den person — som også kan være sikkerhedsstilleren eller sikkerhedshaveren — der har den relevante konto
- l) »relevant konto«:
- i) i relation til kontant sikkerhed den konto, på hvilken denne kontante sikkerhed krediteres
- ii) i relation til sikkerhed i form af dematerialiserede værdipapirer, som er genstand for en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse, det register eller den konto, hvor de posteringer, hvorved denne sikkerhed i form af dematerialiserede værdipapirer overdrages til eller disponeres over til fordel for sikkerhedshaveren, er foretaget
- m) »konto for sikkerhed i form af værdipapirer«: i relation til sikkerhed i form af dematerialiserede værdipapirer, som stilles i henhold til en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning:
- i) en konto hos den relevante mellemmand, der er åbnet i sikkerhedshaverens navn — eller for tredjemand, der handler på sikkerhedshaverens vegne — og som er beregnet til at modtage sikkerhed i form af dematerialiserede værdipapirer i henhold til den pågældende aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning, eller
- ii) en konto eller underkonto hos den relevante mellemmand, der er åbnet i sikkerhedsstillerens navn — eller for tredjemand, der handler på sikkerhedsstillerens vegne
- og hvor sikkerhedshaverens interesse i henhold til den pågældende aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning er registreret
- n) »tilsvarende sikkerhed«:
- i) i relation til et kontantbeløb: en betaling på samme beløb og i samme valuta
- ii) i relation til finansielle instrumenter: finansielle instrumenter fra samme udsteder eller debitor, som er en del af samme udstedelse, er udstedt på samme nominelle beløb og i samme valuta og er af samme beskaffenhed, eller — hvis det i en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse fastsættes, at der skal overføres andre aktiver efter en begivenhed, der vedrører eller påvirker eventuelle finansielle instrumenter, der er stillet som finansiel sikkerhed — disse andre aktiver
- o) »likvidationsprocedurer«: kollektive procedurer, som indebærer realisering af aktiverne og fordeling af provenuet blandt kreditorerne, aktionærerne eller medlemmerne, og som nødvendigvis indebærer en eller anden form for indgriben fra de administrative eller retlige myndigheders side, herunder afslutning af den kollektive procedure med en tvangsakkord eller en anden tilsvarende foranstaltning, uanset om den er baseret på insolvens eller er frivillig eller tvungen
- p) »saneringsforanstaltninger«: foranstaltninger, som indebærer indgriben fra administrative organers eller retlige myndigheders side, som har til formål at bevare eller genoprette den finansielle situation, og som berører andre parter bestående rettigheder, herunder, men ikke begrænset til, foranstaltninger, som indebærer mulighed for betalingsstandsning, udsættelse af håndhævelsesforanstaltninger eller nedbringelse af fordringer
- q) »misligholdelse«: en begivenhed, hvis indtræden i henhold til betingelserne i en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse medfører, at sikkerhedshaveren har ret til at realisere eller inddrage en finansiel sikkerhed, eller at en bestemmelse om slutfregning (close-out netting) træder i kraft
- r) »brugsret«: den ret, som sikkerhedshaveren har til at bruge og disponere over finansiel sikkerhed, der besiddes i henhold til en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning, som om han havde fuld ejendomsret til den, i overensstemmelse med aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning
- s) »bestemmelse om slutfregning (close-out netting)«: en bestemmelse i en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse eller i en aftale, som en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse er en del af, ifølge hvilken en misligholdelse bevirker, at:
- i) de relevante finansielle forpligtelser fremskyndes, således at de forfalder omgående og skal forstås som en forpligtelse til at betale et beløb svarende til deres anslåede nutidsværdi, eller bringes til ophør og afløses af en forpligtelse til at betale et sådant beløb, i begge tilfælde i overensstemmelse med punkt iii) og iv)

- ii) enhver forpligtelse for sikkerhedshaveren til at levere tilsvarende sikkerhed eller til at sørge for, at tilsvarende sikkerhed krediteres en konto for sikkerhed i form af værdipapirer, fremskyndes, således at den straks skal opfyldes og skal forstås som en forpligtelse til at betale et beløb svarende til dens nutidsværdi eller dens genanskaffelsesværdi eller dens anslåede nutidsværdi eller genanskaffelsesværdi, eller afløses af en forpligtelse til at betale et sådant beløb, i begge tilfælde i overensstemmelse med punkt iii) og iv)
- iii) enhver forpligtelse, der opstår i henhold til punkt i) eller ii), og som angives i forskellige valutaer, omregnes til én enkelt valuta, og
- iv) det opgøres, hvor meget den ene part skylder den anden med hensyn til forpligtelserne i punkt i)-iii), og disse forpligtelser indfris ved betaling af et samlet nettobeløb svarende til nettogælden hos den part, hvis gæld er størst.

2. Enhver henvisning til »skriftlig« omfatter dokumenter i elektronisk form, og henvisninger til »underskrift« omfatter elektronisk signatur med attestering.

Artikel 4

Formelle krav til en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse

1. For så vidt angår en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse skal medlemsstaterne sikre, at aftalens indgåelse, gyldighed, sikring, retskraft eller lovlighed som bevismateriale ikke er betinget af, at sikkerhedsstilleren eller sikkerhedshaveren eller tredjemand udfører en formel handling ud over dem, der er anført i artikel 2, stk. 1.
2. De »formelle handlinger«, der henvises til i stk. 1, omfatter, men er ikke begrænset til:
  - a) oprettelse af et dokument i en særlig form eller på en særlig måde
  - b) enhver registrering hos et officielt eller offentligt organ eller registrering i et offentligt eller privat register
  - c) bekendtgørelse i en avis eller et tidsskrift, i et officielt organ eller en officiel publikation eller på nogen anden måde
  - d) anmeldelse til en embedsmand, en depositar eller befuldmægtiget eller enhver anden person
  - e) fremlæggelse af bevismateriale i en særlig form med hensyn til oprettelsesdatoen for et dokument eller et instrument, størrelsen af de relevante finansielle forpligtelser eller ethvert andet forhold.

Artikel 5

Håndhævelse af en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse

1. I tilfælde af misligholdelse skal sikkerhedshaveren kunne realisere enhver af nedenstående former for finansiel sikkerhed,

som er stillet i henhold til og i overensstemmelse med betingelserne i en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning:

- a) finansielle instrumenter, gennem salg uden noget krav om:
  - i) at der skal være givet meddelelse om det påtænkte salg
  - ii) at betingelserne for salget skal godkendes af en domstol, embedsmand eller nogen anden person
  - iii) at salget skal ske ved offentlig auktion eller på nogen anden foreskrevet måde, eller
  - iv) at der skal være gået en eventuel yderligere frist
- b) kontant sikkerhed, ved at modregne den mod eller anvende den til opfyldelse af relevante finansielle forpligtelser uden noget krav om, at der skal være givet forhåndsmeddelelse om, at det påtænkes at realisere den kontante sikkerhed.

2. I tilfælde af misligholdelse skal der være mulighed for, at en bestemmelse om slutafregning kan træde i kraft i overensstemmelse med dens betingelser, uden noget krav om, at der skal være givet forhåndsmeddelelse. Stk. 1, litra a), finder anvendelse, når værdien af en af de poster, der tages i betragtning i bestemmelsen om slutafregning (close-out netting), er eller kan blive fastsat ved henvisning til salget af tilsvarende værdipapirer eller ethvert andet aktiv.

3. Medlemsstaterne skal sikre, at en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse kan håndhæves i tilfælde af likvidationsprocedurer eller saneringsforanstaltninger. Hvilken som helst af nedenstående begivenheder kan udgøre misligholdelse, hvis dette er fastsat i betingelserne i en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse:

- a) indledning af likvidationsprocedurer eller saneringsforanstaltninger med hensyn til sikkerhedsstilleren eller sikkerhedshaveren
- b) en begivenhed, på grundlag af hvilken der kan indledes likvidationsprocedurer eller saneringsforanstaltninger med hensyn til sikkerhedsstilleren eller sikkerhedshaveren
- c) en begivenhed som omhandlet i litra a) eller b) efterfulgt af et bestemt tidsrum, uden at den relevante insolvensbegivenhed er omstødt eller aflyst, eller
- d) en begivenhed som omhandlet i litra a), b) eller c), som, når den relevante begivenhed indtræder i relation til sikkerhedsstilleren, er forbundet med en meddelelse fra sikkerhedshaveren, eller, når den relevante begivenhed indtræder i relation til sikkerhedshaveren, en meddelelse fra sikkerhedsstilleren, hvori det angives, at en sådan begivenheds indtræden skal betragtes som misligholdelse.

4. Denne artikel tilsidesætter ikke et eventuelt krav i henhold til gældende lov, hvorefter realiseringen eller vurderingen af den finansielle sikkerhed skal ske på kommercielt rimelige vilkår.

Artikel 6

Brugsret til den finansielle sikkerhed i henhold til en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse i form af pantsætning

1. Hvis en sikkerhedshaver udøver en brugsret, forpligter han sig derved til at sørge for, at der overdrages tilsvarende sikkerhed, således at denne igen kan besiddes i henhold til aftalen om finansiell sikkerhedsstillelse i form af pantsætning på den måde, der er anført i artikel 2, stk. 3, eller overdrages til sikkerhedsstilleren, såfremt de relevante finansielle forpligtelser er opfyldt.

2. Hvis en sikkerhedshaver til opfyldelse af en forpligtelse som beskrevet i stk. 1 sørger for, at der overdrages tilsvarende sikkerhed, som så igen kan besiddes på den måde, der er anført i artikel 2, stk. 3, skal denne tilsvarende sikkerhed være omfattet af den aftale om finansiell sikkerhedsstillelse i form af pantsætning, som den oprindelige sikkerhed var omfattet af.

3. For så vidt angår enhver lovbestemmelse, i henhold til hvilken en disponering anses for at være ugyldig eller kan omstødes eller erklæres ugyldig som følge af eller ved henvisning til det tidspunkt, hvor den blev foretaget, skal denne tilsvarende sikkerhed anses for at være leveret eller disponeret over i henhold til den pågældende aftale om finansiell sikkerhedsstillelse i form af pantsætning på det tidspunkt, hvor den oprindelige sikkerhed første gang blev overdraget med henblik på at blive besiddet på den måde, der er anført i artikel 2, stk. 3.

4. Hvis en misligholdelse indtræder, mens en forpligtelse som beskrevet i stk. 1 fortsat er udestående, kan forpligtelsen være omfattet af en bestemmelse om slutafregning (close-out netting).

Artikel 7

Anerkendelse af aftaler om finansiell sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret

Hvis det i en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse fastsættes, at ejendomsretten til en finansiell sikkerhed skal overgå til sikkerhedshaveren ved levering eller betaling — under iagttagelse af en pligt til at levere tilsvarende sikkerhed — skal medlemsstaterne anerkende, at ejendomsretten til den finansielle sikkerhed overgår til sikkerhedshaveren i overensstemmelse med aftalen.

Artikel 8

Anerkendelse af bestemmelser om slutafregning (close-out netting)

1. En bestemmelse om slutafregning (close-out netting) er gældende, uanset om der indledes eller foregår likvidationsprocedurer eller saneringsforanstaltninger med hensyn til sikkerhedsstilleren og/eller sikkerhedshaveren.

2. En bestemmelse om slutafregning (close-out netting) er gældende i overensstemmelse med dens betingelser uanset enhver påstået overdragelse, retlig eller anden beslaglæggelse eller anden disponering over eller med hensyn til sådanne rettigheder.

Artikel 9

Tilfælde, hvor visse insolvensbestemmelser ikke finder anvendelse

1. Likvidationsprocedurer eller saneringsforanstaltninger gælder ikke med tilbagevirkende kraft for rettigheder og forpligtelser i henhold til en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse.

2. Når en sikkerhedsstiller i henhold til en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse:

- a) har pligt til at stille finansiell sikkerhed eller supplerende finansiell sikkerhed for at tage hensyn til ændringer i værdien af den finansielle sikkerhed eller i størrelsen af de relevante finansielle forpligtelser, eller
- b) har ret til at trække den finansielle sikkerhed tilbage ved — gennem substitution eller ombytning — at stille en finansiell sikkerhed, som i alt væsentligt har samme værdi

skal den finansielle sikkerhed, supplerende finansielle sikkerhed eller afløsende finansielle sikkerhed, der stilles, ikke anses for ugyldig, mangelfuld eller anfægtelig i henhold til en sådan lovbestemmelse, som er beskrevet i stk. 3, medmindre — og i så fald kun for så vidt som — aftalen om finansiell sikkerhedsstillelse i sig selv anses for ugyldig, mangelfuld eller anfægtelig.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse på enhver lovbestemmelse, i henhold til hvilken en disponering over eller overdragelse af en finansiell sikkerhed er eller kan anses for at være ugyldig eller kan omstødes eller erklæres ugyldig, hvis den foretages inden for en fastsat frist, som defineres i forhold til indledningen af likvidationsprocedurer eller saneringsforanstaltninger eller i forhold til afsigelsen af et dekret eller en dom eller indledningen af enhver anden foranstaltning eller enhver anden begivenheds indtræden under en sådan behandling eller sådanne foranstaltninger. Dette omfatter enhver bestemmelse, i henhold til hvilken et dekret eller en dom afsagt under en sådan behandling eller sådanne foranstaltninger træder i kraft fra et tidspunkt, der ligger før det tidspunkt, hvor de rent faktisk afsiges.

Artikel 10

Lovvalsregler

1. Ethvert spørgsmål med hensyn til de forhold, der er nærmere angivet i stk. 3, og som opstår i relation til anvendelsen af en aftale om finansiell sikkerhedsstillelse på sikkerhed i form af dematerialiserede værdipapirer eller kontant sikkerhed, skal reguleres af lovgivningen i det land eller i givet fald i den del af det land, hvor den relevante konto befinder sig, uanset om dette land er en medlemsstat. Henvisningen til lovgivningen i et land eller en del af et land er en henvisning til dets nationale lovgivning, uanset enhver bestemmelse, hvorefter der henvises til lovgivningen i et andet land, når det pågældende spørgsmål skal afgøres.

2. En relevant konto skal i forbindelse med denne artikel anses for på et givet tidspunkt at befinde sig:

- a) i den relevante mellemmands afdeling eller filial som angivet i aftalen om den relevante konto, forudsat at den relevante mellemmand henfører den relevante konto til denne afdeling eller filial, når vedkommende aflægger rapport til sine kontohavere, eller af lovgivningsmæssige eller regnskabsmæssige hensyn
- b) i alle andre tilfælde på det sted, hvor den relevante mellemmand er retligt etableret, eller — når den relevante mellemmand handler i relation til den relevante konto igennem en filial — på det sted, hvor denne filial er retligt etableret.

3. De forhold, der er omhandlet i stk. 1, er:
- skabelsen af enhver adkomst til eller interesse i sikkerheden i form af dematerialiserede værdipapirer, som følger af aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse, og rækkefølgen eller prioriteringen af enhver sådan adkomst eller interesse i forhold til enhver konkurrerende adkomst eller interesse, som gøres gældende af en anden person
  - enhver handling eller enhver omstændighed, der er nødvendig for at sikre, at enhver adkomst til eller interesse i sikkerheden i form af dematerialiserede værdipapirer, som følger af aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse, kan gøres generelt gældende over for tredjemand
  - de foranstaltninger, der er nødvendige for at realisere sikkerheden efter en misligholdelse, herunder enhver handling eller enhver omstændighed, der er nødvendig for at sikre, at enhver disponering over sikkerheden får generel virkning over for personer, som ikke er part i aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse.

Artikel 11

Ajourføring af tærskelværdier

Kommissionen ajourfører tærskelværdierne vedrørende kapitalgrundlag og bruttoaktiver i artikel 2, stk. 4, litra c), med henblik på at tilpasse dem til udviklingen på markedet. Under ajourføringen af disse tærskelværdier handler Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 12, stk. 2.

Artikel 12

Udvalg

- Kommissionen bistås af det [værdipapirudvalg], der er nedsat ved ...

2. Når der henvises til dette stykke, finder den forskriftsprocedure, der er fastsat i artikel 5 i afgørelse 1999/468/EF, anvendelse, i overensstemmelse med artikel 7 [og 8] deri.

- Den frist, der er fastsat i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, er [højest tre måneder].

Artikel 13

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den [31. december 2004]. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 14

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 15

Modtagere

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til Rådets forordning om indgåelse af protokollen om fastsættelse for perioden 28. februar 2001-27. februar 2004 af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Islamiske Forbundsrepublik Comorerne om fiskeri ud for Comorerne

(2001/C 180 E/33)

(EØS-relevant tekst)

KOM(2001) 173 endelig udg. — 2001/0088(CNS)

(Forelagt af Kommissionen den 28. marts 2001)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37, sammenholdt med artikel 300, stk. 2 og stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I overensstemmelse med aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Islamiske Forbundsrepublik Comorerne om fiskeri ud for Comorerne⁽¹⁾ har de to parter forhandlet om, hvilke ændringer og tilføjelser der skal foretages i denne aftale ved udløbet af gyldighedsperioden for protokollen knyttet til aftalen.
- (2) Som resultat af disse forhandlinger blev der den 13. december 2000 parferet en ny protokol om fastsættelse af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i nævnte aftale, for perioden 28. februar 2001-27. februar 2004.
- (3) Det er i Fællesskabets interesse at godkende denne protokol.
- (4) Fiskerimulighederne bør fordeles mellem medlemsstaterne på grundlag af den traditionelle fordeling af de fiskerimuligheder, fiskeriaftalen giver —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Protokollen om fastsættelse for perioden 28. februar 2001-27. februar 2004 af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Islamiske Forbundsrepublik Comorerne om fiskeri ud for Comorerne, godkendes herved på Fællesskabets vegne.

Teksten til protokollen er knyttet til denne forordning.

Artikel 2

De fiskerimuligheder, der er fastsat i protokollen, fordeles mellem medlemsstaterne således:

- a) notfartøjer til tunfiskeri:

Spanien: 18 fartøjer

Frankrig: 21 fartøjer

Italien: 1 fartøj

- b) langlinefartøjer med flydeline:

Spanien: 20 fartøjer

Portugal: 5 fartøjer

Hvis licensansøgningerne fra disse medlemsstater ikke udtømmer de i protokollen fastsatte fiskerimuligheder, kan Kommissionen tage licensansøgninger fra andre medlemsstater i betragtning.

Artikel 3

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege de personer, der er beføjet til at undertegne protokollen med bindende virkning for Fællesskabet.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

⁽¹⁾ EFT L 137 af 2.6.1988, s. 19.

PROTOKOL

om fastsættelse for perioden 28. februar 2001-27. februar 2004 af de fiskerimuligheder og den finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Islamiske Forbundsrepublik Comorerne om fiskeri ud for Comorerne*Artikel 1*

Efter aftalens artikel 2 udstedes der for en periode på tre år fra den 28. februar 2001 for 40 notfartøjer med fryseanlæg til tunfiskeri og 25 langlinefartøjer med flydeline licenser til at drive fiskeri samtidigt i Comorerne farvande.

Artikel 2

1. Den finansielle modydelse for de fiskerimuligheder, der er omhandlet i artikel 1, fastsættes til 350 250 EUR om året (heraf 140 000 EUR til den finansielle godtgørelse, der skal betales senest den 1. september hvert år, og 210 250 EUR til de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 3 i nærværende protokol).

2. Den finansielle modydelse dækker en fangstmængde i Comorerne farvande på 4 670 t om året. Hvis fællesskabsfartøjernes tunfangster i Comorerne farvande overstiger denne mængde, forhøjes ovennævnte beløb i forhold hertil.

3. Den finansielle godtgørelse indbetales til Comorerne statskasse på en konto, som Comorerne regering opgiver.

4. Comorerne regering har enekompetence med hensyn til anvendelsen af denne godtgørelse.

Artikel 3

Af den finansielle modydelse, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, afsættes der 210 250 EUR pr. år til finansiering af følgende foranstaltninger, fordelt således:

- 1) støtte til udvikling af ikke-industrialiseret fiskeri: 126 000 EUR
- 2) finansiering af videnskabelige og tekniske programmer og institutionel støtte til strukturerne i fiskeriministeriet og strukturerne med ansvar for fiskerikontrollen: 31 600 EUR
- 3) de comoriske delegeredes deltagelse i internationale fiskerimøder, Comorerne bidrag til regionale fiskeriorganisationer og finansiering af stipendier til uddannelse og praktikophold på fiskeriområdet: 52 650 EUR.

Fiskeriministeriet beslutter, hvilke foranstaltninger der skal gennemføres, og underretter Europa-Kommissionen herom.

De i stk. 1 og 2 nævnte beløb stilles til rådighed for de pågældende strukturer senest den 1. september hvert år og

indbetales på de comoriske myndigheders bankkonti ifølge planlægningen for deres anvendelse.

Det i stk. 3 omhandlede beløb udbetales i takt med udnyttelsen.

Fiskeriministeriet forelægger hvert år senest tre måneder efter årsdagen for protokollens indgåelse Europa-Kommissionens delegation i Comorerne en rapport om gennemførelsen af disse foranstaltninger samt om de resultater, der er opnået. Europa-Kommissionen forbeholder sig ret til at anmode Fiskeriministeriet om yderligere oplysninger om disse resultater og til at foretage en fornyet gennemgang af de berørte betalinger under hensyntagen til den faktiske gennemførelse af foranstaltningerne.

Artikel 4

Unnlader Fællesskabet at foretage de i artikel 2 og 3 fastsatte betalinger, kan fiskeriaftalen suspenderes.

Artikel 5

I tilfælde af tungtvejende grunde, som gør det umuligt at udøve fiskeri i Comorerne EEZ, kan betalingen af den finansielle modydelse suspenderes af Det Europæiske Fællesskab, efter at der så vidt muligt er afholdt forudgående konsultationer mellem de to parter.

Betalingen af den finansielle modydelse genoptages, når situationen atter er normal, og der er afholdt konsultation mellem de to parter, hvorunder det bekræftes, at det vil være muligt på ny at udøve fiskeri.

Artikel 6

Protokollen, der er knyttet til aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Den Islamiske Forbundsrepublik Comorerne om fiskeri ud for Comorerne, ophæves og erstattes af nærværende protokol.

Artikel 7

Denne protokol træder i kraft på dagen for undertegnelsen.

Den anvendes fra den 28. februar 2001.

BILAG

BETINGELSER FOR EF-FARTØJERS FISKERI I DE COMORISKE FARVANDE**1. Formaliteter vedrørende ansøgning om og udstedelse af licenser**

Ved ansøgning om og udstedelse af licenser, der giver EF-fartøjer tilladelse til at udøve fiskeri i de comoriske farvande, anvendes følgende procedure:

- 1.1. Europa-Kommissionen forelægger via sin repræsentant i Comorerne det comoriske fiskeriministerium en ansøgning for hvert fartøj indgivet af den reder, som ønsker at udøve fiskeri under aftalen, senest 20 dage før datoen for den ønskede periodes begyndelse. Ansøgningen udfærdiges på de formularer, som Comorerne udleverer i dette øjemed, og hvoraf et eksemplar er vedlagt dette bilag.
- 1.2. Hver licens udstedes til rederen for et bestemt fartøj. Efter anmodning fra Europa-Kommissionen kan og, i tilfælde af force majeure, skal licensen for et bestemt fartøj erstattes med en licens for et andet EF-fartøj.
- 1.3. Licenserne udstedes af Comorerne fiskeriministerium til Europa-Kommissionens repræsentant i Comorerne.
- 1.4. Licensen skal til stadighed opbevares om bord; fiskeriet kan dog påbegyndes, så snart Comorerne fiskeriministerium har modtaget Europa-Kommissionens meddelelse om forskudsbetaling. Endvidere kan der for det tidsrum, der går, indtil den originale licens når frem, udstedes en kopi af den allerede udfærdigede licens, som sendes pr. fax til opbevaring om bord på fartøjet.
- 1.5. Licenserne er gyldige i et år. De kan fornys.
- 1.6. Licensafgiften fastsættes til 25 EUR pr. ton tun, der tages i de comoriske farvande.
- 1.7. Licenserne udstedes efter forskudsbetaling til Comorerne af et fast årligt beløb på 2 250 EUR pr. notfartøj til tunfiskeri og 1 375 EUR pr. langlinefartøj med flydeline på over 150 BRT og 1 000 EUR pr. langlinefartøj med flydeline på under 150 BRT.
- 1.8. Comorerne myndigheder giver inden aftalens ikrafttrædelse meddelelse om, hvorledes licensafgifterne skal betales, og navnlig oplysninger vedrørende den bankkonto og valuta, der skal anvendes.

2. Fangstopgørelse og opgørelse over de afgifter, rederne skal betale

Fartøjets fører udfylder en fangstopgørelse som vist i tillæg 2 for hver fangstperiode i Comorerne fiskerizone. Denne formular erstattes i løbet af protokollens gyldighedsperiode eventuelt med et andet dokument, der udstedes i samme øjemed af en international organisation, som er ansvarlig for tunfiskeriet i Det Indiske Ocean.

Fangstopgørelserne, der skal være letlæselige og underskrevet af fartøjets fører, indsendes til behandling til IRD (Institut de Recherche et Développement), IEO (Instituto Español de Oceanografía) og IPIMAR (Instituto de Investigação das Pescas e do Mar) senest en måned efter hvert kvartals udløb.

Hvis disse bestemmelser ikke overholdes, forbeholder Comorerne fiskeriministerium sig ret til at suspendere licensen for fartøjer, som har overtrådt bestemmelserne, indtil formaliteterne er afsluttet, og til at anvende sanktioner i den nationale lovgivning.

Medlemsstaterne giver inden den 15. april Europa-Kommissionen meddelelse om, hvor meget der er fanget i det forløbne år som bekræftet af de videnskabelige institutter. På dette grundlag udarbejder Kommissionen en opgørelse over afgifterne for den pågældende fangstsæson, og denne opgørelse sendes til Comorerne fiskeriministerium, så det kan fremsætte sine bemærkninger.

Rederne får senest ved udgangen af april meddelelse om opgørelsen fra Europa-Kommissionen og har en frist på 30 dage til at opfylde deres finansielle forpligtelser. Hvis afgiften for det faktiske fiskeri er lavere end det forudbetalte beløb, får rederne ikke forskellen godtgjort.

3. Inspektion og kontrol

Alle EF-fartøjer, der fisker i Comorerne fiskerizone, skal tillade embedsmænd fra Comorerne med ansvar for fiskeriinspektion og -kontrol at komme om bord og bistå dem i udførelsen af deres arbejde. Sådanne embedsmænd må ikke opholde sig længere om bord end den tid, det tager dem at gennemføre deres kontrol af fangsterne ved stikprøver og foretage enhver anden form for fiskeriinspektion.

4. **Observatører**

Tunfiskerfartøjerne skal på anmodning af Comorerernes fiskeriministerium tage en observatør om bord, der er udpeget af dette ministerium, og som har til opgave at kontrollere fangster taget i de comoriske farvande. Observatøren skal råde over alle de faciliteter, der er nødvendige for udførelsen af hans hverv, herunder adgang til alle rum og dokumenter. Han må kun opholde sig om bord den tid, der er nødvendig for at udføre arbejdet. Han skal have passende bospisnings- og opholdsmuligheder, medens han befinder sig om bord. Såfremt et tunfiskerfartøj med en comorisk observatør om bord forlader de comoriske farvande, træffes der alle fornødne foranstaltninger til at sikre, at observatøren så hurtigt som muligt kan vende tilbage til Comorerne for rederens regning.

5. **Meddelelser**

Fartøjerne underretter straks direkte Comorerernes fiskeriministerium om dato og klokkeslæt for indsejling i og udsejling af Comorerernes fiskerizone, og senest tre timer efter hver ind- og udsejling og hver tredje dag under fiskeri i Comorerernes farvande om deres position og ombordværende fangst. Disse meddelelser skal helst sendes pr. telefax eller for fartøjer uden telefax over radioen.

Comorerernes fiskeriministerium meddeler faxnummer og radiofrekvens, når det udsteder fiskerilicensen.

Comorerernes fiskeriministerium og rederne opbevarer hver en kopi af faxmeddelelserne eller af optagelsen af radio-meddelelserne, indtil de to parter hver for sig har godkendt den i punkt 2 omhandlede endelige opgørelse over afgifterne.

Hvis et fartøj afsløres i at fiske uden at have underrettet Comorerernes fiskeriministerium om sin tilstedeværelse, betragtes det som et fartøj uden licens.

6. **Fiskerizoner**

For ikke at påføre det ikke-industrialiserede fiskeri i de comoriske farvande skade har EF-tunfiskerfartøjer ikke lov til at fiske inden for en afstand på 10 sømil omkring hver ø eller inden for en afstand på 3 sømil fra indretninger, der skal koncentrere fiskemængden, udlagt af Comorerernes fiskeriministerium, og hvis position er meddelt Europa-Kommissionens repræsentant i Comorerne.

Disse bestemmelser kan revideres af den blandede kommission, der er omhandlet i aftalens artikel 7.

7. **Ejendomsret til sjældne arter**

Ethvert eksemplar af den blå fisk (*Latimeria chalumnae*), som tages af et EF-fartøj, der har tilladelse til at fiske i de comoriske farvande i henhold til aftalen, er comorisk ejendom og skal uden omkostninger hurtigst muligt og i bedst mulig stand overgives til havnemyndighederne i Moroni, Mutsamudu eller Mohéli.

8. **Omladning**

I forbindelse med eventuelle omladninger tager fællesskabsfartøjernes redere hensyn til, at der findes havneinfrastrukturer i Comorerne.

9. **Procedure ved opbringning**

1) Fremsendelse af oplysninger

Comorerernes fiskeriministerium underretter inden for en frist på 48 timer Europa-Kommissionens delegation og flagstaten om alle opbringelser af EF-fartøjer, der driver fiskeri i henhold til fiskeriaftalen, i Comorerernes fiskerizone og fremsender en kortfattet rapport om omstændighederne ved og årsagerne til opbringelsen. Endvidere holdes delegationen og flagstaten underrettet om forløbet af de indledte procedurer og de iværksatte sanktioner.

2) Løsning af problemet vedrørende opbringelsen

I overensstemmelse med bestemmelserne i fiskeriloven og de tilknyttede bekendtgørelser kan sagen vedrørende overtrædelsen afgøres:

- a) enten ved en mæglingsprocedure, og i så fald fastsættes bødens størrelse i henhold til lovens bestemmelser inden for en beløbsramme, hvis øvre og nedre grænse er fastsat i Comorerernes lovgivning
- b) eller ved domstolsprøvelse i henhold til comorisk lovgivning i de tilfælde, hvor det ikke har været muligt at løse problemet gennem en mæglingsprocedure.

3) Fartøjet frigives, og besætningen får lov til at forlade havnen:

- a) enten så snart forpligtelserne som følge af mæglingsproceduren er opfyldt ved fremvisning af en kvittering
- b) eller ved at der stilles en bankgaranti i afventning af retsprocedurens afslutning ved fremvisning af et bevis for, at denne garanti er stillet.

Tillæg 1

ANSØGNING OM FISKERILICENS FOR ET UDENLANDSK FARTØJ

Ansøgerens navn: .....

Ansøgerens adresse: .....

Befragterens navn og adresse, hvis forskellig fra ovenstående: .....

Navn og adresse på en repræsentant (agent) på Comorerne: .....

Fartøjets navn: .....

Type fartøj: .....

Registreringsland: .....

Hjemstedshavn og registreringsnummer: .....

Fartøjets kendingsbogstaver og -nummer: .....

Radiokaldesignal og frekvens: .....

Fartøjets længde: .....

Fartøjets bredde: .....

Maskintype og maskineffekt: .....

Fartøjets bruttoregistertonnage: .....

Fartøjets nettoregistertonnage: .....

Mindste besætning: .....

Fiskeritype: .....

Arter, der vil blive fisket efter: .....

Ønsket gyldighedsperiode: .....

Undertegnede bekræfter herved, at ovenstående oplysninger er korrekte

.....

Dato

.....

Underskrift

_____

